Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

Bucuria comuniunii

Vol. 8

Teologie pentru azi

București
2010

De ce Dragoş Bucurenci nu este un om…profund? Pentru că aşa gândeşte el[1]…

„Pe lângă[2] aceste incredibile incursiuni în Absurdistanul şcolii româneşti[3], *orele de religie* abia dacă reuşeau să mai *indigneze* pe cineva.

Faptul că *un popă burtos*[4] ne punea să scriem după dictare[5] câteva *elucubraţii* dintr-o carte de învăţătură creştină[6], pentru ca, [mai] apoi, să ne asculte recitând tema învăţată pe de rost[7], se încadra, destul de bine, în peisajul suprarealist[8] al orelor petrecute la şcoală.

Nici măcar faptul că începeam oră recitând, cu faţa spre terenul de fotbal[9], o rugăciune rimată[10] nu ni se părea cu totul neobişnuit[11].

Toate articolele volumului de față au fost publicate de noi la nivel online în 2007-2008 la categoria *Opinii*.

[1] Adică: *ca un om lipsit de profunzime*...pentru că dorește să fie bădăran. A se vedea blogul autorului: http://bucurenci.ro/, care autor, acum, are emisiune TV și se ocupă, paradoxal, cu *bunul simț* și *cu ecologia*, lucruri proprii vieții și teologiei Bisericii.

[2] Articolul de față e din data de 27 august 2007.

[3] Deci școala românească e *foarte proastă*...dar Bucurenci e și el *produsul* școlii românești. În consecință: e *un produs prost* sau *bun*, dacă școala românească e *absurdă*?

[4] Nu ne spune care sunt lucrurile pe care *i le impută*...ci doar se ia de *înfățișarea* lui, dacă nu cumva și *înfățișarea* e doar o simplă figură de stil, pentru că Bucurenci simpatizează cu o altă credință sau cu niciuna.

[5] Și la limba română și la matematică și la geografie și la istorie și la toate materiile de studiu, care presupun memorarea, se scria și se scrie după dictare, dacă vrei să reții ceva.

[6] Cum să existe elucubrații...într-o carte de învățătură creştină?

[7] Pentru că nu știai, domnule Bucurenci, să o expui în cuvintele tale, adică nu aveai vocabular propriu și nici cap pentru așa ceva, de aceea o învățai ca papagalul. La *Religie* se învață și mergând la Biserică, și citind alte cărți și rugându-te, și iubind credința neamului tău, după cum limba română se învață și prin citiri colaterale, scrieri și rescrieri de pasaje și poeme iar matematica prin multe, multe exerciții practice.
Mai cu bun simț era să spui că *te depășea materia* și de aceea erai enervat, că nu înțelegeai ceea ce ți se predă.
Pentru mine, aceleași *ore de religie*, erau o mare lumină directoare, care mă făcea să întrevăd propria mea vocație...Așa că percepția ține de așezarea interioară a omului, cât și de nivelul de iubire și de implicare în studiu.

[8] Nu mă miră faptul, de ce nu s-a prins prea mult cartea de dumneavoastră. Și alți oameni din prim planul României au stat prost cu cartea și acum au mari carențe pe toate planurile, dar sunt *vizibili* și *la putere*. Așa că: *prost să fii noroc să ai*. Numai că *proștii* de acest tip nu sunt plăcuți de oamenii care au iubit și iubesc să învețe și să producă creații științifice de mare valoare.

[9] Spre *răsărit* adică. Iar dacă *răsăritul* era în partea terenului de joacă al școlii, nu spre *acel teren*...era îndreptată rugăciunea ortodoxă, ci spre *Răsăritul cel de sus*, spre Hristos Dumnezeu, Care va veni întru slavă să judece vii și morții.
Adică *îndreptarea spre răsărit* era un act teologic de mare profunzime și nu *o banală ridicare în picioare*, cu fața spre...*terenul de fotbal*.

[10] Era *rimată* pentru ca să fie *ușor de reținut*. Acele rugăciuni sunt construite după tiparul poemelor pe care copiii le învață la limba română într-o recitare fals *teatrală*.

În anii aceia, începeam frecvent orele intonând *imnul naţional*, o reminiscenţă *penibilă*[12] din anii când alimentele şi patriotismul se dădeau pe cartelă[13].

Aşa că ne întorceam *disciplinaţi* spre fereastră şi recitam în cor următoarea incantaţie[14]*:*

„Doamne, Doamne, Ceresc Tată,
noi pe Tine Te rugăm,
luminează a noastră minte[15]*,*
lucruri bune să-nvățăm!
Că Tu eşti Stăpânul lumii
şi al nostru Tată eşti,
toate lucrurile bune
numai Tu le împlineşti!”.

Uite că n-am uitat-o![16]

Ce mă amuză la această amintire cu parfum de prostie[17] şi de tămâie[18] e că era singură data când vorbeam la şcoală despre *procesul învăţării*[19].

În 12 ani de învăţământ obligatoriu, cu nicio altă ocazie n-am discutat despre *cum se petrece* miracolul acesta prin care dascălul îi transmite elevului o parte din ştiinţă şi din priceperea sa.

Bănuiesc că n-am făcut-o pentru că pe foarte puţini dintre dascăli îi preocupa, cu adevărat, această problemă[20].

Tocmai de aceea au fost și construite astfel, pentru ca să se încopcieze în mentalitatea infantilă a spusului de poezii.

Rugăciunile ortodoxe nu sunt, de obicei, *poematice*, ci *în proză*.

[11] Nici nu are cum să ți se pară *neobișnuite* o rugăciune sau un poem, pentru că sunt mijloacele cele mai firești de exprimare ale unor gânduri și sentimente. E ca și cum aș spune eu, că pentru un adolescent e un lucru *neobișnuit să asculte muzică* sau *să cânte*. Copiii sunt învățați de la grădiniță cu rugăciunea și cântecul, cu lucrurile făcute în grup și tocmai de aceea primele rugăciuni de la școală sunt tot în tiparul rugăciunii comune ritmate, pentru ca să se simtă legați unii de alții, să rezoneze interior în timpul rugăciunii sau al cântecului.

[12] *Nobilă* și nu *penibilă*. *Imnul național* și *rugăciunea ortodoxă* sunt cele care ne definesc nația și credința și ele nu sunt niciodată *penibile*, decât dacă ești *un cap sec*.

[13] *Imnul național* nu e o invenție comunistă ci e o nevoie perenă de exprimare națională.

[14] Rugăciune. Incantația e la vrăjitori și nu la creștini.

[15] Și dacă nu a vrut luminarea lui Dumnezeu, se pare că d-l Bucurenci a rămas tot nătâng...

[16] Pentru că ai învățat-o și acum ai alte lupte interioare cu propria ta credință...pe care nu le aveai atunci. Așa e când ne arătăm murdăria interioară fără să vrem: ni se pare că suntem *curați ca neaua*.

[17] Cred că e o caracterizare a modului cum se simțea *atunci*...și *acum* autorul acestei răbufniri publice de mârlănie.

[18] Deși preotul nu venea la clasă *ca să-i tămâie*...ci *să le predea lecții de Religie*. Însă aversiunea lui față de Biserică își spune cuvântul...

[19] Adică un lucru bun...și nu unul rău.

[20] Pe autor oare îl interesează cu adevărat impactul orelor de Religie în viața altora? Sau cum sunt percepute scriiturile sale fără bun gust?

Ceilalţi par ferm convinşi că *totul se rezolvă cu o dictare* de-o oră şi o temă kilometrică pentru acasă[21].

Abia la ora de Religie am aflat cum stau, cu adevărat, lucrurile: în vreme ce profesorul dictează, *Doamne Doamne* aprinde un fel de *reflector divin* cu care ne luminează mintea şi astfel devenim, cu vremea, *mai înţelepţi*[22].

Era să zic şi „mai buni”, dar tot la oră de Religie am aflat că nu merită să te chinuieşti să faci lucruri bune, pentru că treburile astea cad tot în sarcină *tipului*[23] cu *reflectorul*[24].

Aşa că nu mă miră şi nici nu mă revoltă dorinţă cultelor religioase din România, care cer *reintroducerea Religiei* în şcoală ca *materie obligatorie*[25].

E greu de crezut că ceva mai poate pune cruce reformei educaţiei, Dumnezeu s-o ierte.

Să se facă, deci, religie, dacă interesul naţional o cere[26]. Bine măcar că nu se mai coase goblen”[27].

Când şi *unde* s-au publicat aceste rânduri?

În *Evenimentul zilei*, nr. 4913, din 27 august 2007, sub titlul: *Stăpânul cruciuliţelor*[28].

Ce s-ar mai putea spune despre adâncimea „de spirit” a autorului?

Însă Dragoş Bucurenci reţine rugăciunea de la clasa întâi, reţine detaliul *real* sau *fictiv* al *burţii* preotului, a primului său învăţător în cele sfinte, reţine faptul că spre răsărit, spre terenul de fotbal se îndreptau la rugăciune, reţine şi faptul că luminarea dumnezeiască este *ceva de sus*, care înmulţeşte mintea şi bunul simţ, însă nu ne spune şi cum arăta el ca elev, ce fel de elev era şi…cum a ajuns fostul elev zeflemitorul de astăzi.

---

[21] Adică, mai pe scurt, nu îi plăcea deloca cartea...nu numai orele de Religie.

[22] Atât a putut înțelege el din ceea ce înseamnă *luminare dumnezeiască*. Nu e mirabilă atunci poziția sa de...*analfabet la cele spirituale*.

[23] Adică *tipul = Dumnezeu*.

[24] Lucru pe care, bineînțeles, nu l-a aflat de acolo, pentru că Ortodoxia e credința care se exprimă prin fapte și nu este un crez al predestinării.

[25] Adică lui Bucurenci, cât și a altora ca el, i se pare Religia *mai puțin importantă* decât româna, matematica, fizica, chimia etc., când aici înveți lucrurile fundamentale pentru viața ta pământească și veșnică. Gânduri emanate dintr-o minte telurică, secularizată, care nu își dă seama de cât de hilară e în fața valorilor veșnice.

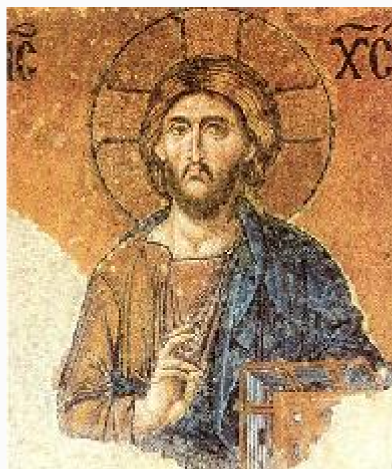
[26] O bășcălie de la cap la coadă...pentru ca să nu spună nimic esențial în cele din urmă, decât că el are nazuri de om prost.

[27] Am stabilit diacriticele și forma finală a textului preluat din ziar.

[28] A fost șters din arhiva ziarului.

A găsit un…reflector mai bun în altă parte?
Ironia tâmpă înlocuie *prezenţa de spirit*?
Banii pe care îi primeşte pentru articole îi deformează caracterul sau alte ore de la şcoală i l-au deformat atât de semnificativ?
Vom afla alte detalii când o să mai scrie.

Prea multe frici şi prea puţină linişte

Mă uit[29] pe saiturile şi blogurile ortodoxe dimprejur [nu are rost să mai dau nume[30], pentru că majoritatea au acest aer panicard] şi observ foarte multă teamă vizavi de *masonerie*, *ecumenism*, *falsificarea credinţei ortodoxe* şi prea puţină *linişte* emanată spre cititor.

Sunt o mie de lucruri rele şi acestea, care au fost enumerate, sunt printre ele şi sunt extrem de nocive şi relativiste.

Însă, la ce ne foloseşte dacă semănăm panică tot timpul în oameni, dacă nu îi învăţăm *să trăiască ortodox* pe oameni dar le spunem că mâine, peste un an sau trei vor fi prigoniţi?

De cine vor fi prigoniţi şi *unde* vor putea să fugă?

Ce vor face nişte *oameni prigoniţi*, nişte *ortodocşi prigoniţi*, care *nu gustă* de acum din harul lui Dumnezeu, care nu ştiu *ce e liniştea*, care sunt *mărturiile adânci* ale Sfinţilor noştri, care nu ştiu să vadă, cu dragoste, pe posibilii *torţionari* şi să răspundă cu *înţelepciune sfântă* acelora, care îi întreabă despre *credinţa mântuirii*, despre credinţa lor?

Ni se pare că prelucrăm informaţii fără prea mult discernământ.

Considerăm că e de ajuns ca un Părinte înduhovnicit să spună un mesaj, un cuvânt anume, spus la nivelul său, şi noi imediat credem că toţi, absolut toţi îl vor înţelege aidoma.

---

[29] Un articol din 30 august 2007.

[30] Am fost uluit să constat, că recenzarea negativă a extremiștilor noștri a fost considerată de către ei *o evaluare pozitivă* din partea noastră. Asta ca să înțelegeți cât de plini de sine pot fi și de tulburi la minte, încât se pot *bucura* de ceea ce le detestă acțiunile.

Observăm cu durere cât de prost sunt înţelese de către majoritatea ortodocşilor români mesajele referitoare la ecumenism, masonerie, relaţii cu Securitatea, relaţii interreligioase, relaţii intersociale.

Mergem de la extrema utopică a nepactizării cu neortodocşi până la indiferenţa totală faţă de impactul interior al acestor relaţii.

Ceva e în neregulă aici. Dacă ştii *cine eşti ca ortodox* nu te temi să vorbeşti cu nimeni şi nu te temi de prigoane, răstălmăciri ale vorbelor tale, suferinţe sau neplăceri.

A cunoaşte identitatea ta eclesială înseamnă a sta bine în Biserica lui Dumnezeu şi lucrurile care se întâmplă cu tine şi cu alţii, cu întrega lume la un loc, trebuie privite ca venind din partea lui Dumnezeu.

De ce ne facem griji în locul lui Dumnezeu?

Oare Dumnezeu nu ştie că există colaboratori cu Securitatea, satanişti, masoni, oameni cu diverse scopuri oculte în această lume şi la noi?

De ce credem că noi putem fi *mai înţelepţi* decât răbdarea lui Dumnezeu, care aşteaptă îndelung mântuirea oamenilor?

Dacă vrem să dăm mărturie despre credinţa noastră atunci trebuie să arătăm *iubirea* şi *echilibrul* nostru.

Trebuie să o lăsăm mai încet cu *mesajele panicarde* şi să umplem pe oameni de *pace* şi de *înţelepciune sfântă*, dacă, cu adevărat, Dumnezeu ne-a luminat că o să vină imediat, în câţiva ani, *zile grele* pentru ortodocşii români.

Să învăţăm din istoria martirajului, a muceniciei Bisericii!

În timpul prigoanelor ajungeau *Sfinţi Mucenici* nu *toţi* câţi erau *ortodocşi*, nu toţi care se credeau *buni* şi *credincioşi*, ci numai cei pe care Dumnezeu îi umplea de Duhul, pe care dragostea de El îi făcea să vorbească.

În vremea multelor prigoane care au afectat Biserica Ortodoxă, mulţi păgâni, înşişi torţionarii, înşişi cei care omorâseră Sfinţi Mucenici până acum două clipe, erau schimbaţi de către Dumnezeu cu *schimbare dumnezeiască*.

Dar ca acei păgâni şi oameni răi să se convertească era nevoie de creştini ortodocşi care nu se ocupau *cu frica* toată ziua ci *cu fapta bună* şi *împlinirea poruncilor lui Dumnezeu*, care îşi agonisiseră sfinţenie multă şi îşi ştiau nădejdea mântuirii lor, îşi ştiau arvuna mântuirii, Îl ştiau pe Duhul Sfânt din ei şi ştiau ce îi aşteaptă după moarte.

De ce să fugim de eterodocşi, dacă noi suntem *sarea pământului* şi *lumina lumii*? De la cine să înveţe, sărmanii, frumuseţea vieţii cu Dumnezeu, dacă noi nu le-o arătăm?

De ce să te temi de masoni, de satanişti, de yoghini, de homosexuali, de draci şi de propriile tale închipuiri, dacă ştii că *nădejdea noastră e Domnul* şi *aceasta ne va fi nouă spre mântuire*?

De cine să te temi mai mult: de *păcatele tale* sau de *închipuirile tale*?

Eu mă tem mai mult de *păcatele mele* decât de *draci* şi de *duşmanii mei*. Păcatele mele sunt cele mai dezastruoase agonisiri ale mele, sunt cele care mă urâţesc, sunt cele care îmi taie nădejdea, care mă fac să fiu laş, care mă fac să îmi fie teamă.

Credem că, mai degrabă, trebuie să ne vedem de treabă, să ne întoarcem la treaba noastră, la mântuirea sufletului nostru şi să lăsăm în mâna lui Dumnezeu traiectoria istoriei.

Dacă am avut vedenii, dacă avem intuiţii, dacă ni s-a descoperit ceva despre viitorul nostru de către Dumnezeu, atunci, cu siguranţă, că Dumnezeu ni le-a dat pentru *a ne întări în credinţă* şi nu pentru *a ne replia* în mod fricos şi a ne înfricoşa aidoma unor copii de ţâţă.

Aceste frici mi se par a fi *iresponsabile*, mai degrabă *demonice* decât *mântuitoare*, atâta timp cât ne petrecem tot timpul în teamă, în agitaţie şi nu ne umplem de pacea lui Dumnezeu care covârşeşte toată mintea.

Noi iubim pe ortodoxul care discută cu toţi şi emană din el dragostea şi pacea lui Dumnezeu, care nu se teme să îşi salute şi să îşi sărute pe obraz duşmanii declaraţi sau ascunşi, care ştie să nu se panicheze ci să vadă toate frumos.

Nu credeţi, iubiţii mei fraţi şi surori, că *liniştea* şi *dragostea* ar trebui să ne caracterizeze şi nu *panica*?

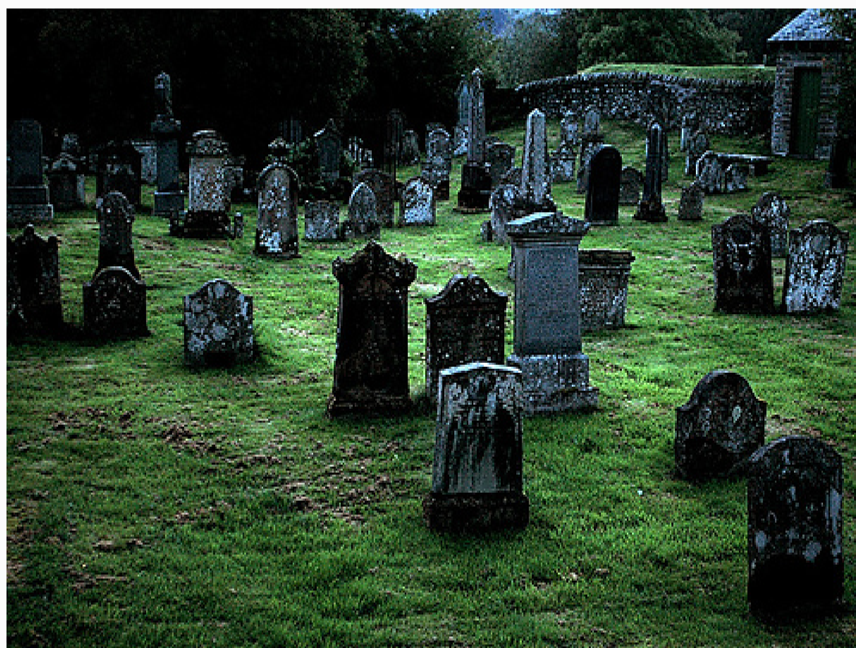
Noi mizăm pe *linişte* şi nu vrem *să ne panicăm fără rost*.

Ştie Dumnezeu *când*, *cum*, *cine* va suferi şi *din cauza cui* şi *în ce circumstanţe* se va întâmpla asta.

Intoxicarea prin abjecţie sau cum arată „dreptul omului” cu ură nedemocrată la vedere

Exemplul[31] din această zi este articolul domnului Marian Nazat din *Jurnalul Naţional* [31.08. 2007]: *Aşteptându-i pe eparhioţi*[32].

Dumnealui are dreptul să scrie, însă nu mai ştie unde să îşi oprească *ura*, *ranchiuna* sau *necredinţa*: la mijlocul frazei sau mai înainte de a pune punctul de final?

Vom urmări disertaţia sa din această zi, ca să vedem cât e *temperament*, cât e *divagaţie* şi cât e *aflare în treabă*:

„Moartea Patriarhului Teoctist a ridicat orişicât *sutana* de pe *trupul bătrânicios* al Bisericii. Un trup urâţit de vergeturi şi împestriţat de buboaie plesnind de coptură.

Privită în goliciunea împărtăşită forţat, prima instituţie depozitară a încrederii populaţiei, dacă e să luăm în serios sondajele de opinie, nu pare deloc *lucrarea Domnului*.

Funcţionarii clericali iviţi pe micile ecrane sau în paginile ziarelor seamănă, mai degrabă, cu *politicienii afurisiţi în eparhiile electorale*, şi nu *cu slujitorii Divinităţii*.

---

[31] Un articol din data de 31 august 2007. Articolele sale din acelaşi cotidian: http://www.jurnalul.ro/cautare/autor/marian-nazat-155.html.

[32] A se vedea: http://www.jurnalul.ro/stire-editorial/asteptandui-pe-eparhioti-101052.html.

Vorbesc într-un limbaj ambiguu, lemnos, făţărnicia li se citeşte pe obrajii rumeni, iar *taina evlavioasă* le este pretextul *lipsei de transparenţă*.

În vocea lor se simte iritarea, ochii le scapără luciri dezsfinţite, semn că Biserica n-a învăţat şi *rostul dialogului*.

Obişnuiţi să cădelniţeze tămâind vremelnic ctitorii politici, preoţii noştri, cu apucături *atât de lumeşti*, se dedau *monologului sec* şi *ţâfnos*.

Şi pârelor împotriva celor ce "hulesc" cuvioşenia feţelor duhovniceşti, feţe în vecinătatea cărora am cam *descâlcit*, în sfârşit, *ororile Inchiziţiei* şi nu numai.

Îndopaţi programatic cu dogma religioasă, inşii aceştia cu plete ninse, ortodocşi sau catolici, au poruncit căsăpirea şi torturarea a milioane de suflete în adâncul istoriei, şi asta mă împiedică să-i îngădui altfel decât de la *distanţă ghimpoasă*. Cu suspiciune şi infinită rezervă.

Mostră de inadecvare *onomastică* a unui însemn sinodal.

Deşi Scriptura făgăduieşte *Împărăţia Cerurilor* celor săraci cu duhul, leadership-ul sobornicesc (ce barbarie lexicală!) miluieşte din… palat.

Palatul Patriarhiei, aşa scrie pe frontispiciul impozantei clădiri cocoţate pe dealul mitropolitan. Parcă nu se cade o asemenea denumire pentru lăcaşul păstorilor îndumnezeiţi, prin fişa postului, ai turmei nevoiaşe, e trufaşă şi opulentă.

Şi-un pic blasfemiatoare. *Sălaşul Patriarhiei* sună pios, ca o boare sfiicioasă, şi e mai aproape de miezul Bisericii Ortodoxe: *mântuirea prin credinţă* şi *sărăcie*.

Ce să pricep din *titlurile* clericale ale patriarhului*, Întâi Stătătorul* şi *Întâi Mergătorul*, de vreme ce ele se bat cap în cap?

Păi, ori *stă*, ori *merge*? Ori una, ori alta!

Într-adevăr, *întortocheate* sunt căile Domnului! Şi pe căile astea aflu, de pildă, că niscaiva *purtători de patrafir* sunt *mai sfinţiţi* decât alţii.

Căci sintagma *Prea Sfinţitul* mă duce cu gândul că nu toţi colegii săi de anteriu sunt *sfinţiţi îndeajuns*.

Iar *Prea Fericitul* are o conotaţie adipoasă, e o cacofonie a *măsurii* propovăduite de grecii antici. Cât despre *Înalt Prea Sfinţitul* nu mai înţeleg nimic…

Poziţia *fruntaşă* a Bisericii în topurile *încrederii publice* de la noi e lesne de explicat. O populaţie neinstruită, pe deasupra şi codaşă la consumul de săpun şi pastă de dinţi,

trăieşte cu iluzia vieţii de apoi, iluzie intermediată şi întreţinută şi de Biserica noastră strămoşească.

Tranzacţionar din fire, românul s-a prins de şmecherie şi-şi face din trecerea asta pământeană prilej de negociere vulgară cu mijlocitorii *prea cucernici* ai celeilalte vieţi. Chit că e şi de apoi.

Dacă *subiecţii* ar fi întrebaţi câtă *bizuire* au în popi, mă tem că Biserica s-ar lua de braţ cu Justiţia şi Parlamentul. Fiindcă, se ştie, Justiţia nu e în stare să le vândă speranţe postume şi nici parlamentul legi pentru împărţirea în felii promiţătoare a posterităţii…

Lupta pentru succesiunea bisericească nu se abate de la regulile societăţii nemonahale. *Puterea* arată la fel şi în amvon şi în piaţa neaghesmuită.

Complicităţi nedezlegate, interese neezoterice, intrigi bărboase, sforării diavoleşti, combinaţii popeşti, ameninţări cu schisma, campanii mediatice invazive şi restul blestemăţiilor omeneşti (Spre deosebire de vizigoţi, ostrogoţi, copţi şi alţii aidoma lor, veniţi din zările întunecate ale lumii, hoarde de eparhioţi – plecate dinspre Răsărit, zic unii – uneltesc la scindarea Bisericii băştinaşe, dar invazia e în faşă. Migratorii de rit nou n-au ajuns încă în vatra vechilor daci şi, se zvoneşte, câţiva îi aşteaptă cu anafură).

Mirenii, ca-n orice democraţie levantină, participă şi ei la cabala sinodală, cu-n miluţ, c-o frunză verde, după datina evanghelică.

Din paraclisul dosnic se scot dosarele blagoslovite dinescian, iar rudele candidaţilor sunt vârâte, cu hiclenie, în primele pagini ale ziarelor şi-şi dau în vileag fraţii cu fapte scandaloase, necreştine.

Înalţi Prea Sfinţiţii sunt coborâţi la condiţia de muritori păcătoşi de gloata cuprinsă, doar în sondaje, de fiorul religios.

Mă mir că nimeni n-a propus organizarea unui referendum pentru alegerea *Întâi Mergătorului*, că tot ne-am deprins papilele gustative cu aromele plebiscitare. Aşa însă, bătălia se va rezuma la o tranzacţie ascunsă a Sinodului, unsă prin vot, dijmuit şi el îndărătul pereţilor palatului cu pricina”.

Acesta e textul!

Să vedem cât e *metaforă* şi cât e *josnicie* în toată aceasă *afacere ziaristică*.

Prima frază: moartea PFP Teoctist, spune autorul, e o *salvare* pentru Biserică, pentru că, odată cu acest eveniment s-

a dat *sutana Bisericii* [vedeţi *metafora*!], adică a sa, plină de bătrâneţe şi buboaie, la o parte.

Domnul Nazat are *o problemă cu bătrânii*, cu cei *cu handicap* şi *cu Biserica*: îi discriminează pe toţi.

A doua idee care emană din text: deşi lumea *crede în Biserică* [sau *poate că nu crede*; autorul pune sub semnul îndoielii *sondajele de credibilitate* ale Bisericii], *Biserica nu are nimic de-a face cu slujirea Domnului*.

A treia idee: l-au enervat preoţii care apar pe sticla televizorului: nici ei *nu par a fi slujitori ai lui Dumnezeu*.

Slujitorii lui Dumnezeu care apar pe ecran, spune autorul, *nu sunt transparenţi, nu ştiu să dialogheze, sunt monologişti, sunt încrezuţi…şi sunt vinovaţi de ororile Inchiziţiei.*

Deşi se începe cu moartea patriarhului se ajunge la preoţi şi catolici care, spune autorul, *au căsăpit* milioane de oameni, nu oriunde, ci în *adâncul istoriei*.

Deşi *îl cunosc* pe domnul Nazat dintr-o fotografie mică[33], pusă, cândva, pe frontispiciul ziarului, pot să spun, tot la fel de *realist* ca şi dumnealui, din *adâncul istoriei*, că *am auzit eu* sau că *am citit în analele istoriei*, că autorul nostru a omorât, cu un agheu, o mie de andaluzi într-o noapte.

De ce? Pentru că şi preoţii ortodocşi şi catolici, acum câţiva ani sau câteva secole au căsăpit, pe planeta Marte, câteva milioane de oameni.

Dacă ai *metafore* şi nu ai *istoria prea bine pusă la punct* poţi să spui orice.

---

[33] Fotografia supra cu sine e *cf.* http://www.antena2.tv/poze_stiri/thumbs200/nazat_vorbe_grele2611.jpg.

Ca să conexezi moartea patriarhului României, cu sutana Bisericii şi cu Inchiziţia, trebuie să fii *poet postmodern*, un artist.

Şi, ca la Dali, poţi să pui ouă în formă de ceas în mijlocul deşertului şi nimeni să nu te tragă la rost pentru ce ai făcut asta, pentru că tu vii şi le spui: *Fraţii mei, asta e artă!* Şi, adevărat: e *artă*.

Articolul domnului Nazat este un *articol de artă*, un fel de psihologie *science fiction* amestecată cu ură *democrată* proprie.

În al doilea paragraf al micului său articol, autorului nu îi plac clădirile puse pe dealuri, clădirile la înălţime şi, odată cu asta, nici *Palatul Patriarhiei*.

Înseamnă că nu îi plăcea palatul nici când erau acolo parlamentarii României. Probabil e o aversiune mai veche a dumnealui, pentru care nu îţi trebuie studii de psihologie abisală sau de psihanaliză ca să o detectezi.

Autorul propune schimbarea numelui clădirii din *Palatul Patriarhiei* în *Sălaşul Patriarhiei*. Bine că s-a oprit la acest nume. Putea să apară o titulatură mult mai josnică, dar s-a abţinut.

După cum se observă autorul are un limbaj *extrem de elogiator* la adresa Bisericii Ortodoxe, *extrem de amabil* şi de nechibzuit.

Dar poate că masca lipsei de bun simţ e o strategie personală prin care îşi dovedeşte loialitatea faţă de…anumite persoane. E dreptul dumnealui, până la urmă, de a se depeiza[34] de unul singur.

În al treilea paragraf autorul dovedeşte incompetenţe notabile în domeniul lingvisticii bisericeşti. Autorului trebuie să i se explice titulaturile treptelor ierarhice dar pentru asta îţi trebuie un bagaj enorm de cunoştinţe teologice şi să fii din interiorul Bisericii ca să le înţelegi.

După *limbaj*, nu *după viaţa sa*, pentru că nu îl cunosc pe autor, acesta pare a se situa *în afara Bisericii*.

Şi e treaba sa unde stă. Însă, ne priveşte şi pe noi, pe toţi membrii Bisericii Ortodoxe, dacă încalcă, cu bună ştiinţă şi atenţie, orice democratică vorbire către un public.

Când vrei să înjuri pe cineva şi o faci *metaforic* înseamnă *atac la persoană* sau *la demnitatea personală* sau doar *libertate de exprimare*?

---

[34] De a ieși din atenția noastră publică.

Când scrii şi publici astfel de articole metodic, înseamnă că e *o întâmplare* sau că *e ceva dirijat*?

Când ai aversiuni mari, necontrolate şi eşti scriitor sau ziarist e un drept d*emocratic* să lezezi pe altul, care nu te lezează personal sau trebuie să răspunzi la o mică indispoziţie cu mitraliera?

Continuăm comentariul elegant vizavi de articolul domnului Nazat.

Poporul român, spune autorul, pentru că e *neinstruit* şi *nu ştie să consume* săpunul din supermarket votează cu Biserica.

Se pare că dumnealui nu e nici neinstruit şi ştie să folosească şi săpunul, şi pasta de dinţi, să şi scrie, dar nu vrea, în ruptul capului, să vadă unde se termină *bunul simţ* şi unde începe *clocotul urât al josniciei*, unde se termină *problemele personale* şi încep *problemele sociale reale*.

Pentru că, dacă ar fi început cu începutul şi ar fi avut *ceva de spus* în articol şi nu *ceva de batjocorit*, ne lăsa fără comentariu pe ziua de astăzi.

Paragraful ultim: *alegerile pentru noul patriarh sunt ca alegerile pentru preşedinte*, spune autorul.

În aceste alegeri există *intrigi bărboase* [deci are ceva cu sutana, cu barba, cu bătrâneţea şi cu hadicapurile], *sforării, combinaţii, ameninţări*…

Pe ce vă bazaţi? Aveţi *obiecte de ascultat* în Palatul Patriarhiei sau în episcopii sau vorbiţi *după ureche*?

După cum am spus mai sus, *după ureche* sau *după imaginaţie*, oricare dintre noi vă poate face ce vreţi dv.: gangster, criminal de război, homosexual NATO, extremist, torţionar, barbar…*geniu*, *doctor docent*.

Dacă vrem să mânzolim *ceva* sau *pe cineva* e uşor să o faci dacă ai …*metafore* dezlipite de *bunul simţ*.

Sfârşitul articolului e un fel de *metaforă lungă/ciorbă lungă*, unde ranchiuna şi *bunul simţ* se amestecă într-un galop fulminant cu fumurile furnalului de la combinatul din Ploieşti, cu doamne care îşi duc căţeii prin parc, cu obiecte zburătoare neindentificate şi cu drepturile omului, ţinute drept *steag*, când trebuie să dai în *ăia* pe care îi deteşti şi să le invoci pentru tine, când alţii îţi calcă casa cu buldozerul.

Un articol *nepărtinitor*, nu?!

Un om care nu suferă de nicio *sechelă*, nu?!

A, nu este ultimul şi singurul articol de acest gen?!!! Ştim asta…

Dar, din când în când, celor care ne cer să le întoarcem *şi celălalt obraz*, pentru că aşa ne-a spus Domnul nostru, trebuie să le arătăm ce fel de *obraji zilnici* au cei care nu ne iubesc sau nici măcar nu încearcă să fie *diplomaţi* cu noi.

Nu trebuie să ne placeţi, domnule Marian Nazat! Nici noi nu trebuie să vă placem.

Însă, pentru că aşa e cu *drepturile omului* astea şi cu *libertatea de exprimare*, dreptul dv. sau al meu de a mă exprima nu trebuie să fie un excavator, care demolează drepturile altora de a se exprima.

Vă dorim să ne spuneţi care e *biserica* sau *lucrul* în care dv. credeţi şi pe care îl iubiţi, ca să scriem un articol, mult mai *elogiator* la adresa dv., ca cel pe care dv. ni l-aţi dedicat nouă!

V-am spus: avem şi cititori cultivaţi/bădărani…

Sub aceste[35] rânduri iniţiale vom reda un mesaj, scris la ora 2 și 12 minute azi-noapte, de *Cristi*[36], pe blogul pastorului Cruceru[37], în care acesta spune următoarele:

Comentariul nr. 11:

Esti hazliu tataie bastrix,

Tu-ti faci bloguri si tot tu raspunzi si comentezi sub diferite pseudonime. Pentru asta exista citiva doctori buni, specialisti in 'split personality'. Ce am observat din CV-ul tau este ca esti un baiat de la tara. Cu barba. Si cam atit. Din interventiile tale pe diverse site-uri rezulta clar ca nu ai pasaport. Adica nu ai calatorit pe afara sa te mai luminezi un pic, sa vezi ce gindesc si alti oameni. Nu ai vazut cum arata pe dincolo apele, muntii, vaile, riurile, padurile. Ca sa nu mai spun de universitati si scoli teologice cu vechi traditii sau vreo biblioteca serioasa, fie si ea ortodoxa. Mesteci cuvinte ca Oxford si Cambridge dar nici macar la televizor nu le-ai vazut. Asta te califica ca baiat de la tara care nu poate sa-si depaseasca conditia. Lumea asta e mai larga decit Calarasi sau Teleorman. La fel si teologia ortodoxa pe care o fetisizezi dar de care esti cam strain. Cind o sa-ti vedem vreun articol publicat de St. Vladimir's Theological Quarterly sau de alte reviste ortodoxe prestigioase, cand o sa-ti vedem numele intr-un volum editat de Coman, Ica jr., Tofana etc, atunci o sa spunem: ia uite-l pe batrix, asa cum e el baiat de la tara, mai nestiutor si neumblat, a performat, s-a autodepasit omul. Pina atunci, ramii doar un baiat de la tara, cu barba si cu multe complexe academice. Iarta-mi colocvialitatile,
Sarut-manusitele doamnei Geanina,
cristi

prin *cristi* septembrie 2, 2007 at 2:12 am

Ești hazliu[38] tataie[39] bastrix[40],

Tu-ţi faci bloguri şi tot tu răspunzi şi comentezi sub diferite pseudonime[41].

---

[35] Un articol din data de 2 septembrie 2007.

[36] Marius Cruceru? Cristian Bădiliță? Alt captivat de propria sa persoană?

[37] A se vedea: http://patratosu.wordpress.com/2007/08/31/ce-putem-invata-unii-de-la-altii-in-domeniul-teologiei/.

[38] Pentru că a dorit să ducă în derizoriu, în mintea lui, propria mea persoană. Însă când începi un comentariu cu bășcălia...arăți că ai o animozitate interioară față de mine, pe care nu o explici cititorilor. Și, mai ales, ai *atâta curaj*, încât *nici numele* nu ți-l dai.

[39] În capul lui...oricine are *barbă* e și *moș*...deși eu împlinisem (după cum mi-a citit CV-ul) nici 30 de ani.

[40] Îmi folosește userul blogului, deși îmi știe numele, ca să fiu *tot la fel de anonim* ca și el.

[41] Credea (ăsta e gândul lui Cruceru și...l-a scris cineva care scrie cu *î* din *i*, ca el!) că eu am mai multe bloguri *nedeclarate* și că folosesc *mai multe nume*...și, implicit, că mă *comentez* de unul singur.

Pentru asta există cîţiva doctori buni, specialişti în „split personality”[42].

Ce am observat din CV-ul tău este că eşti un băiat de la ţara. Cu barbă. Şi *cam atît*[43].

Din intervenţiile tale pe diverse site-uri rezultă *clar* că *nu ai paşaport*[44]. Adică *nu ai călătorit pe afară* să te mai luminezi un pic, să vezi ce gîndesc şi alţi oameni[45].

Nu ai văzut cum arată pe dincolo apele, munţii, văile, rîurile, pădurile. Că să nu mai spun de *universităţi* şi şcoli teologice cu vechi tradiţii sau vreo bibliotecă serioasă, fie şi ea *ortodoxă*[46].

Mesteci cuvinte ca *Oxford* şi *Cambridge* dar nici măcar la televizor nu le-ai văzut[47].

Asta te califică ca *băiat de la ţară*[48], care nu poate să-şi depăşească condiţia[49].

Lumea asta e mai largă decît Călăraşi sau Teleorman[50].

La fel şi teologia ortodoxă pe care o *fetișizezi* dar de care eşti *cam străin*[51].

---

[42] Adică aș fi *un schizofrenic*, care aș avea *nevoie* de ospiciu. Adică nu suportă oamenii cu barbă și are oroare de oamenii cu boli psihice, dar e un *generos* cu mine, pentru că mă învață ce să fac. Simțiți orgoliul?

[43] Dacă ai fi observat *doar atât*...nu mai te *îngrijeai* de mine, cu siguranță.
A te naște la țară e un lucru foarte sănătos iar a avea barbă e un lucru evlavios. Iar eu am avut CV-ul la vedere, de l-ai putut citi...pe când eu doar presupun cine ai fi. Și când nu îți asumi cine ești...ai mari probleme de insignifianță.

[44] M-a urmărit pe alte saituri...și *a avea pașaport* e pentru Cristi corelativul cu *a avea minte*. Eu cred, totuși, că lui îi lipsește atât dreapta credință, cât și mintea, multa minte și multa trudă a înduhovnicirii și a teologiei.

[45] I se pare că *a călători*...înseamnă *a studia în afară* sau că *a călători* înseamnă *a cunoaște*. Ca *să cunoști*, anonimu Cristi, ai nevoie de a fi *un om al cunoașterii*. Pentru că s-au dus mulți la studii și la muncă în alte state...dar s-au întors *tot la fel de proști*, adică de *neluminați dumnezeiește*, cum au și plecat.

[46] Îți dă impresia că el *a fost*...dar nu are curaj să își dea numele, ca să îi vedem traiectoria scriitoricească, nu?, dacă tot s-a dus la studii și *a venit mai luminat*. Cum însă *un om luminat*...e atât de jegos sufletește, de invidios?

[47] Poate că nu îmi spun nimic *în mod semnificativ*, de aceea nici nu doresc să mă zbat să le văd sau să studiez în ele.

[48] Lucru pe care îl considera *dureros* pentru mine...când pentru mine e *un privilegiu*. Însă autorul comentariului se pare că are tot origini țărănești...dar nu vrea să și le asume...pentru că nu *îi plac țăranii*. Adică: *nu se place pe sine*.

[49] Adică nu aș fi putut *să gândesc/ să studiez* din cauza originii mele...deși CV-ul meu îi vorbea despre faptul că eram *doctorand* și că *îmi scriam teza doctorală* și că sunt *scriitor* de felul meu și nu...*comentator anonim*.

[50] Adică sunt atât de prost...încât el nu își dă seama de cât de penibil e.

[51] Pentru că Marius Cruceru și confrații săi, de la care a emanat comentariul, nu credeau că eu am scris și scriu *cărți teologice*. Pe atunci morga baptistă era *ilustră* la nivel

Cînd o să-ţi vedem vreun articol publicat[52] de *St. Vladimir's Theological Quarterly*[53] sau de alte reviste ortodoxe prestigioase, când o să-ţi vedem numele într-un volum editat de Coman[54], Ică jr.[55], Tofană[56] etc., atunci o să spunem[57]: ia uite-l pe *bastrix*, aşa cum e el, *băiat de la ţară*[58], mai *neştiutor* şi *neumblat*, a performat, s-a *autodepăşit* omul[59].

Pînă atunci rămîi doar *un băiat de la ţară, cu bărbă* şi cu multe *complexe academice*.

Iartă-mi colocvialitățile,
sărut-mânuşiţele[60] doamnei Gianina[61],

Cristi[62].

by *cristi*, September 2nd, 2007 at 2:12 am[63]

Autorul nostru, cu siguranţă, nu e *Cristi anonimu'* şi nici *Gigi*, *Costel* sau *Fane Spoitoru*.

---

online...asta până i-a intrat coada între picioare, adică până în momentul când am început să îmi editez unele cărți la nivel online.

[52] Îl interesează *imaginea personală*...și nu *conținutul articolului*. Adică consideră că scrierea teologică e un fel de concurs de miss, în care numai dacă e *publicată* e...*fată frumoasă*.

Și eterodocșii fac doctorate la întrecere, tocmai pentru ca să se laude cu diplomele lor...și, pe baza lor, să aibă *prestanță* propriile lor scrieri eretice.

[53] A se vedea: http://www.svots.edu/theological-quarterly/.

[54] Pr. Prof. Dr. Constantin Coman: http://www.ftoub.ro/index.php?view=article&id=6%3Apr-prof-dr-constantin-coman&option=com_content&Itemid=272.

[55] Arhidiac. Prof. Dr. Ioan I. Ică jr. : http://ro.wikipedia.org/wiki/Ioan_Ic%C4%83_Jr.

[56] Pr. Prof. Dr. Stelian Tofană: http://ot.ubbcluj.ro/dotnetnuke_2/Profesori/Cadredidactice/PrprofunivdrStelianTofan%C4%83/tabid/100/Default.aspx.

[57] El, vocea celor mulți...

[58] Din nou: ceea ce ar fi trebuit să mă *îndurereze* profund...

[59] Nu v-ar bucura nicidecum asta, ci mai rău v-ar sataniza.

[60] Ca la Caragiale...

[61] În sensul că e *o biată preoteasă*, care se crede *doamnă*...când ea este soția unui...*băiat de la țară*...

[62] Probabil a crezut că a câștigat *o mare victorie* în fața mea...fiind execrabil.

[63] Am corectat textul și am stabilit diacriticele.

El este cineva căruia îi este ruşine să dea ochii cu mine, pe care îl complexăm fără să ne-o dorim, pe care l-am iritat foarte rău cu afirmaţiile noastre [poate vom afla şi *cine este*, la o adică], care crede că ştie *să fie dur* cu alţii, care crede că e în stare să îţi terfelească persoana sau, mai pe scurt, este unul care nu mi-ar spune aceste lucruri în faţă, decât dacă ar vrea, cu tot dinadinsul, *să cadă de prost*.

E un cititor fidel, unul dintre cei pe care, într-un articol anterior, i-am numit cititori cu…*alte interese*.

Interesul cititului său a început să îl panicheze[64]. Fapt pentru care încearcă să găsească *emoţii sofisticate* prin care să *ne irite*.

El este doar…*Cristi*.

Cine sunt eu pentru dumnealui?

Un om care *fac bloguri* [deci prima sa durere], dar care *mă comentez* de unul singur.

Adică comentariile din subsol nu sunt ale lui Simuţ, Stârceanu, Ana, X, Y, Z, ci *ale mele*.

Înseamnă că trebuie să înmulţesc comentariile pentru ca cititorul nostru să fie satisfăcut în acest domeniu.

Însă, spune dumnealui, pentru că sunt *mitoman* sau *schizofren* [ca să traducem ce înseamnă să ai „personalitate schizoidă/scindată”] trebuie să mă duc la doctor.

Deci, pentru cititorul nostru, cine face bloguri şi scrie mult pe ele, ca noi, şi care are valenţe multiple trebuie dus la medic.

Aţi suferit vreodată trauma aceasta de culpabilizaţi pe toată lumea cu ea? Nu vă dorim să fiţi în situaţia clinicizării persoanei dv., însă, dacă citiţi cu şi mai multă atenţie articolele noastre, ar putea să vă înveţe despre ce înseamnă *să fii sănătos duhovniceşte* şi *un român cu bun simţ*.

Dumnealui a observat că *m-am născut la ţară* şi că *am barbă*, şi-a pus problema *dacă am paşaport* şi a conchis că lipsa studiilor mele din universităţi occidentale sunt *defectele* care mă fac să scriu…*enervant*.

Pentru că sunt *de la ţară*, a conchis cititorul nostru, sunt *mai prost* decât dacă *m-aş fi născut la oraş*.

Aveţi complexul că *nu sunteţi de la ţară* sau aveţi complexul că *sunteţi un om de la oraş complexat de un om care s-a născut la ţară*?

---

[64] A început să îl panicheze faptul că *sunt real*...și *nu fantasmagoric*.

Am observat şi noi: aţi scris mesajul[65] cu multă atenţie, fără să faceţi greşeli de scriere [şi asta la două noaptea?!], pentru ca să păreţi *serios* şi, în acelaşi timp, de la *oraş*.

În spovedaniile noastre, superbia aceasta, de a te crede *superior* cuiva pentru că te-ai născut undeva şi nu în altă parte se numeşte *păcat* şi *se spovedeşte*. Însă, cu siguranţă, nu vă interesează acest amănunt de *sensibilitate duhovnicească*.

Autorul spune că, *dacă călătoreşti te luminezi*.

O să ne dea lincul către saitul său sau detalii despre cărţile sale şi o să ne luminăm din mergerile sale prin străinătate.

La noi însă, în Ortodoxie, lumea se luminează când *se curăţeşte de patimi* şi, atunci, Dumnezeu ne dă să vedem înţelesuri adânci din tot ceea ce citim, vedem şi trăim.

Poate că unul dintre complexele pe care i le-am dezvoltat cititorului nostru este şi acesta: noi nu facem treabă de pedanterie cu ceea ce am citit sau nu, dar ştim să mărunţim cărţi întregi şi experienţe întregi în câteva rânduri.

În final, ne acuză de *lipsă de experienţă*, de *neperformare în mediul teologic* şi de *netipărirea noastră* în reviste celebre şi lângă oameni celebri ai Bisericii Ortodoxe Române.

Domnule pseudonim Cristi, toate lucrurile vieţii noastre sunt proniate de către Prea Curata Stăpână şi ceea ce s-a întâmplat, se întâmplă şi se va întâmpla cu noi va purta amprenta acestei *continue povăţuiri* a noastre de către Maica lui Dumnezeu.

Cu siguranţă că o să ne urmăriţi în continuare! Dv., dacă sunteţi real şi nu sunteţi *o bulă de săpun* emanată de autorul blogului[66] unde aţi fost *construit*[67], o să urmăriţi ce o să facem şi ce n-o să facem şi, dacă nu vă vom împlini toate gusturile, asta e: înseamnă că avem *alte standarde*.

Însă, ne întrebăm:

Ce rost are să vă certaţi *tocmai cu noi*, pe care ne *dispreţuiţi* aşa de mult, dacă nu vă enervăm într-atât de serios, încât să ne scrieţi, la două noaptea, când lumea, de obicei, cam doarme?

Cine mai poate să scrie la două noaptea, aşa de lucid, aşa de pedant şi de hâtru, fără să fi intrat în coliziune cu noi, la un moment dat şi, în acelaşi timp, fără să fie odihnit la creier?

---

[65] Comentariul.

[66] Marius Cruceru.

[67] Ca un comentator fictiv.

Şi, cum noi am iritat *doar o singură persoană* în mod serios[68], cerându-i să scrie despre teologia baptistă şi nu despre flori de măr, iar persoana a început să se ocupe *tocmai acum* de ceea ce zice că *ştie mai bine*, de *un curs de limba greacă*, ne întrebăm: cine poate fi atât de *ocupat* cu noi decât persoana în cauză?

Însă, să nu fim scenarişti[69]!

Poate că *cititorul* Cristi *există* sau *nu există*, şi mesajul a vrut să fie unul de *compătimire* a noastră, într-atât încât să ne lăsăm de blog, de viaţă, de România şi să plecăm unde om vedea cu ochii, ca să ne fie *mai luminată* mintea şi dumnealui să îi fie *mai uşor*.

Se pare că pentru câteva zile veţi rămâne în compania soţiei mele pe blog, dacă va vrea să scrie şi nu va fi şi dânsa ocupată.

Acum, pentru că ştiţi acest amănunt, scrieţi cât mai *gingaş* cu putinţă, dv., cititorii noştri „cultivaţi".

Am să vă răspund la întoarcere…după ce, poate, că o să mai mă luminez în ceea ce vă priveşte.

---

[68] Pe pastorul Marius Cruceru.

[69] Aluzie la formula semidoctă (din punctul nostru de vedere): „bolnavi de scenarită", adică de *scenarii panicarde*.

Te cunosc după blogroll, frate…[vorba unuia][70]

Blogroll de ortodox,
care nu vrea decât *cu ortodocşi*:

Război întru Cuvânt[71]

Altermedia[72]
Apologeticum[73]
Arhiva ortodoxă[74]
Avva Dorotei[75]
Biblia Ortodoxă[76]
Biblioteca ortodoxă[77]
Un blog închinat Sf. Parascheva[78]
Blogul lui Mihail Băcăuanu[79]
Bogdan Mateciuc[80]
Centrul de formare și consiliere Sfinții
Arhangheli Mihail și Gavriil – Craiova[81]
Claudiu Târziu[82]
Ortodoxie – Catolicism[83]
(anti-ecumenism)
Credo[84]
Creștinortodox. ro[85]

---

[70] Un articol din 13 septembrie 2007.

[71] A se vedea: http://www.razbointrucuvant.ro/. Blogul al cărui blogroll îl prezentăm acum, conform cu situația lui de atunci și care e unul dintre blogurile ortodoxe românești extremiste, care are domeniu propriu.

[72] Idem: http://ro.altermedia.info/. Agenția de știri.

[73] Idem: http://apologeticum.275mb.com/. Nefuncțională.

[74] Idem: http://arhiva-ortodoxa.info/. Unde puteți găsi foarte multe cărți patristice și liturgice scanate.

[75] Idem: http://ortodoxism.ro/Dorotei.shtml. E vorba despre o ediție, din 1997, apărută la Ed. Bunavestire din Bacău, a *Învățăturilor și scrisorilor* Sfântului Dotorei.

[76] Idem: http://bibliaortodoxa.ro/. Reproduce textul ed. BOR 1988.

[77] Idem: http://ortodoxie.3x.ro/diverse/Carti/sumar.htm.

[78] Idem: http://parascheva.org/. Acum dezafectat.

[79] Idem: http://sceptik.wordpress.com/. Unul dintre extremiștii WordPressului gratuit.

[80] E vorba despre saitul său, care pe atunci era acesta: http://odaia.go.ro/. Acum are următoarea adresă: http://www.odaiadesus.ro/ și are o nouă concepție grafică.

[81] Acum, datorită mutării Maicii Siluana Vlad la Iași, saitul are o nouă adresă: http://www.sfintiiarhangheli.ro/node.

[82] Un alt extremist la nivel online...și acesta e blogul său: http://www.rostonline.org/blog/claudiu/.

[83] A se vedea: http://www.ortodoxie-catolicism.ro/14/ecumenismul-origini-asteptari-demistificare/.

[84] Idem: http://credo.ro/. Un portal al lui Gigel Chiazna, un alt extremist online, care a creat foarte multe spații online.

[85] Un portal ortodox, care este regăsibil aici: http://www.crestinortodox.ro/.

Blogul lui Cristi Șerban[86]
Cuvânt bun[87]
Danion Vasile[88]
Death to the World. The Last True Rebelion[89]
Degetul pe rana ecumenistă din Trupul Bisericii![90]
Despre avort[91]
Despre Harry Potter (ocultism, magie, new age)[92]
Despre Masonerie[93]
Eduard Dumitrache[94]
Erezii, secte, practici aberante contemporane[95]
Filocalia. ro[96]
Forumul Schitului Darvari[97]
Blogul lui Gigel Chiazna[98]
Grupul Yahoo: *Ortodocșii în vremurile din urmă*[99]
Ion Vlăducă. Conferință video despre falsitatea evoluționismului și despre alte chestiuni de credință[100]
Blogul Irinei Constantinescu[101]
Laurențiu Dumitru[102]
Literatură și detenție[103]
Liturgica. Blogul Părintelui Petru Pruteanu[104]

[86] A se vedea: http://www.cristiserban.ro/blog/.
[87] Idem: http://cuvantbun.blogspot.com/.
[88] Saitul acestuia: http://danionvasile.ro/. Unul dintre extremiștii ortodocși cei mai lamentabili ai momentului.
[89] A se vedea: http://www.desertwisdom.org/dttw/.
[90] Titlurile sunt ale blogului citat mai sus, care conținea acest blogroll. A se vedea: http://eresulcatolic.50webs.com/.
[91] A se vedea: http://avort.ro/.
[92] Idem: http://despreharrypotter.go.ro/.
[93] Idem: http://despremasonerie.go.ro/. Conține date dintr-o perspectivă ortodoxă...însă, ca și saitul de deasupra, despre Haryy Potter, conținutul său e unul vehement extremist și nu e vorba de o cercetare atentă, calmă, a surselor și de o prezentare a lor asumată. Adică sunt locații fără autor, create într-un sens apologist extremist și fără indicarea precisă a surselor folosite.
[94] Era aici: http://www.geocities.com/e_dumitrache/, acum dezafectat.
[95] Un alt extremist...însă blogul său a stagnat la data de 11 decembrie 2008: http://bisericasecreta.wordpress.com/.
[96] Un sait cu fragmente din *Filocalia românească*, aflat în această locație: http://filocalia.ro/. Acum locația e parazitată momentan de un virus, pe care l-am detectat când am accesat pagina.
[97] Se afla în această locație: http://forum.schituldarvari.ro/. A fost desființat.
[98] A se vedea: http://www.chiazna.ro/.
[99] Din această locație: http://groups.yahoo.com/group/ORTODOCSI/. Acum intrat în desuetudine.
[100] Era citat acest linc: http://www.resurse-ortodoxe.ro/share-ortodox/arhiva-ortodoxa-video/?dir=/Ion%20Vladuca-despre%20falsitatea%20evolutionismului/. Nu mai există această filă aici.
[101] A se vedea: http://dulcecasa.blogspot.com/.
[102] E vorba de blogul său: http://laurentiudumitru.ro/blog/.
[103] Saitul rămas în urma Prof. Mihai Rădulescu: http://www.literaturasidetentie.ro/.

Marii inițiați ai Indiei și Părintele Paisie[105]
Mărturisitor ortodox[106]
Misiune ortodoxă[107]
Noutăți ortodoxe[108]
Orthoblog (Marian Bușoi)[109]
Orthodoxphotos.com[110]
Ortodox TV (conferințe video)[111]
Ortodox.as.ro[112]
Ortodoxie[113]
Ortodoxmedia. com[114]
Savatie Baștovoi (resurse)[115]
Savatie Baștovoi[116]
Pagină oficială BOR[117]
Parohia Sfântul Daniil Sihastru[118]
Patericul egiptean[119]
Pr. Iulian Nistea (Paris)[120]
Radio *Logos* (Craiova)[121]
Radio *Lumina* (Episcopia Severinului și a Strehaiei)[122]
Războiul nevăzut[123]
Resurse ortodoxe[124]
Revista *Conștiința*[125]
Revista *Credința ortodoxă*[126]
Rost[127]

---

[104] Acum desființat: http://www.ablog.ro/.
[105] Textul cărții lui Dyonysios Farasiotis aflată la nivel online: http://www.sfaturiortodoxe.ro/marii-initiati-india-parintele-paisie/.
[106] Un alt blog *nesemnat*, adică *neasumat*...dar „ortodox": http://marturisitorortodox.ablog.ro/.
[107] O bază de date pentru download, creată de Marius Cârneală: http://misiune-ortodoxa.ro/.
[108] Agenție de știri: http://www.noutati-ortodoxe.ro/.
[109] A se vedea: http://www.orthoblog.ro/.
[110] Idem: http://www.orthodoxphotos.com/.
[111] Idem: http://www.ortodoxtv.com/.
[112] Locația: http://www.ortodox.as.ro/ a fost desființată.
[113] Cu o nouă locație...poate fi găsită la această adresă: http://ortodoxie.zxq.ro/.
[114] A se vedea: http://www.ortodoxmedia.com/.
[115] E vorba despre un sait pe care autorul nu și-l revendică: http://savatie.trei.ro/.
[116] Blogul actual: http://savatie.wordpress.com/.
[117] A se vedea: http://www.patriarhia.ro/.
[118] Din București. Într-o nouă locație: http://www.sfantuldaniilsihastrul.ro/.
[119] La nivel online aici: http://www.sfaturiortodoxe.ro/pateric/pateric.htm.
[120] A se vedea: http://nistea.com/.
[121] Idem: http://www.radiologos.ro/.
[122] Idem: http://www.radiolumina.ro/.
[123] Idem: http://razboiulnevazut.org/.
[124] Locație acum inexistentă: http://www.resurse-ortodoxe.com/.
[125] A se vedea: http://www.constiintaortodoxa.ro/.
[126] Idem: http://www.credinta-ortodoxa.ro/.
[127] Idem: http://www.rostonline.org/.

Sfântul Efrem Sirul (*Cuvânt la Venirea Domnului*[128])
Sfântul Ioan Maximovici (sait în engleză)[129]
Sfântul Nicodim Aghioritul (de Ioana Gabi)[130]
Sfântul Serafim de Sarov[131]
Sfântul Siluan, Cu. Sofronie, Părintele Rafail[132]
Sinaxar audio[133]
Părintele Arsenie Papacioc, *Singur Ortodoxia*[134]
Sită deasă[135]
Blog dedicat Sfântului Ioan Gură de Aur[136]
Spiritualitate ortodoxă[137]
Taina Căsătoriei (blogul Simonei P.)[138]
Teologie pentru azi[139]
The Blessed Seraphim Hermitage[140]
Valeriu Gafencu – Sfântul închisorilor[141]
Voscreasna.com[142]
Ziarul *Lumina* (Iași)[143]

*

---

128 Idem: http://ortodoxism.ro/endworld.shtml.
129 Idem: http://saintjohnwonderworker.org/.
130 Într-o nouă locație: http://ioanagabi.toateblogurile.ro/.
131 A se vedea: http://serafimdesarov.trei.ro/. Cu o nouă înfățișare la ora actuală, care este mult mai citibilă.
132 Idem: http://siluan.trei.ro/.
133 Idem: http://sinaxar.ro/.
134 Textul cărții: http://www.sfaturiortodoxe.ro/singur-ortodoxia/.
135 Această blog (http://sitadeasa.wordpress.com/) nu a mai fost actualizat de pe data de 18 februarie 2008.
136 Acum nu mai există: http://ioanguradeaur.com/.
137 Ibidem: http://www.ortodoxie.arsys.ro/.
138 A se vedea: http://tainacasatoriei.wordpress.com/.
139 E vorba despre blogul nostru principal de la acea dată (http://bastrix.wordpress.com/), care a fost introdus în platforma actuală: http://www.teologiepentruazi.ro/.
Însă odată cu ieșirea lor în decor, prilejuită de alegerea noului patriarh, a PFP Daniel Ciobotea și de extremismul în care s-au angajat după aceea, relațiile dintre noi și acest blog din ce în ce mai *suspect* (http://www.razbointrucuvant.ro/), ai cărui autori joacă încă masca *anonimatului*, au luat sfârșit.
Se pare însă că anonimatul celor de la *Război întru Cuvânt* e și *mai suspect*, cu cât ultimele zvonuri online (sperăm să fie *false*) arată că autorii lui sunt *ieromonahi* sau *protosingheli* bucureșteni și nu *credincioși oarecare*.
140 E vorba de un sait închinat Fericitului Serafim Rose: http://users.sisqtel.net/williams/.
141 Un sait închinat sieși: http://valeriugafencu.ro/.
142 A se vedea: http://www.voscreasna.com/.
143 Idem: http://www.ziarullumina.ro/.
*** Blogroll-ul platformei noastre la început era tot la fel de *generos* (idee pe care a copiat-o *Război într-un Cuvânt*, blog apărut în ianuarie 2007 și apoi și alții), pentru că doream să cuprindem cât mai mulți creatori de online ortodocși, în ideea că toți formăm *o unitate* și avem *un țel comun*.
Însă, la scurt timp am înțeles, că cei care creează la nivel online conținut de online ortodox nu au un plan comun, ci fiecare vrea să iasă în evidență cu câte ceva, cel mai

Blogroll de baptist
care nu vrea decât cu baptişti:

Exemplul 1:

Hic sunt leones![144]
Adonis Vidu[145]
Aequilibrium[146]
Daniel Brânzai[147]
Daniel Bulzan[148]
Dezvăluiri[149]
Dănuț Mănăstireanu[150]
Ionatan Piroșca (poet)[151]
Iosif Țon[152]
Liviu Mocan (sculptor)[153]
Mesianic[154]
N.T. Wright[155]
Recitirea (Teofil Stanciu)[156]
Semnele vremurilor[157]
Silviu Tatu[158]

---

adesea *extremist* și că *interesele financiare* sau *de clan* sunt la putere și nu *generozitatea* și *râvna echilibrată* pentru promovarea dreptei credințe.
Totodată am înțeles că cei care creează online au prea puțină tangență cu teologia și experiența ortodoxă personală și pentru ei a promova înseamnă doar *a copia* și *a expune cărți* și nu *a cerceta*, *a comenta* și *a expune*.
De aceea am devenit din ce în ce mai *selectivi* și mai *prudenți* cu cei care editează online, pentru că am înțeles că e vorba, la mulți, doar de *copy paste* sau de *subiecte de cancan* și nu de o creație online susținută, făcută cu coerență interioară.

144 Creat de Daniel Fărcaș: http://danielfarcas.wordpress.com/. Nu a mai fost actualizat de pe data de 30 decembrie 2007.

145 A fost desființat: http://adividu.wordpress.com/.

146 A se vedea: http://benderaleosha.blogspot.com/.

147 Idem: http://barzilaiendan.wordpress.com/.

148 Idem: http://bulzan.wordpress.com/.

149 Idem: http://dezvaluiri.wordpress.com/. Nu a mai fost reactualizat de pe data de 6 iulie 2007.

150 E vorba, de fapt, despre trei locații ale sale: http://www.perichoresis.ro/. În prezent, autorul la care facem referire a devenit anglican.

151 A se vedea: http://ionatan.wordpress.com/. Ultimul poem editat pe blogul său a fost cel din data de 9 ianuarie 2010. A murit în aprilie 2010, acum câteva zile iar Marius Cruceru și Dănuț Mănăstireanu l-au numit (nu știu dacă *pe drept cuvânt*): *cel mai mare poet evanghelic român*.

152 A se vedea: http://www.iosif-ton-mesaje.eu/. Actualmente saitul său e virusat.

153 Idem: http://liviumocan.com/.

154 Blogul *a înghețat* în 2007: http://mesianic.wordpress.com/.

155 A se vedea: http://www.ntwrightpage.com/.

156 Nu a mai fost reactualizat din data de 22 decembrie 2008: http://recitirea.blogspot.com/.

157 A se vedea: http://semnelevremurilor.wordpress.com/. E tot un blog al lui Daniel Brânzai.

158 Idem: http://statu.wordpress.com/.

Ted Doru Pope[159]

Exemplu al-2-lea:

Evanghelia către Evrei[160]
Adonis Vidu
Alex Ionescu[161]
BNF – Livres de parole[162]
Daniel Bulzan
Dvar Tora[163]
Dănuț Mănăstireanu
Federația comunităților evreiești
din România[164]
Ionatan Piroșca
Iosif Țon
Mesia lui Israel[165]
N.T. Wright
Recitirea (Teofil Stanciu)
Silviu Tatu
Ted Doru Pope

*

Da, după *desfăşurător*, după *blogroll* te cunosc.

Deschid pagina şi văd, pe partea dreaptă, ori numai ortodocşi unul după altul ori numai baptişti. Mă refer la *blogurile religioase*.

Stăm numai *cu noi*, numai cu *ai noştri*, de teamă să nu ne contaminăm de o înţelegere superioară, de înţelegerea *dragostei* şi *a diferenţei*.

Am translat clicile din viaţa reală în comunităţile virtuale şi ne comportăm ca la colectiv: acestea sunt vacile mele, aici e porumbul meu, tu…uşşş! Afară de pe imaşul meu!

Mentalitate de *începători* în ale inter-conectării.

---

[159] Pe domeniu propriu: http://dorupope.com/.
[160] De fapt e *Mesianic* de de-asupra (http://mesianic.wordpress.com/).
[161] A se vedea: http://alexionescuthinks.wordpress.com/.
[162] Idem: http://expositions.bnf.fr/parole/.
[163] Idem: http://dvartora.jewish.ro/pagina_principala.php.
[164] Acum într-o nouă locație: http://new.jcc.ro/.
[165] A se vedea: http://www.mesia.ro/.

Utilizăm ditamai spaţiul de comunicare, avem o atât de mare diversitate de lucruri bune, din care putem alege şi noi…suntem *numai cu noi*.

Adică ne stă o istorie a comunicării la degetul mic, *la click* şi nouă ne place…*clica*.

Clica e însă altceva decât *click-ul*.

Demonstăm prin acţiunile noastre virtuale, că în noi, în viaţa de zi cu zi, tot oameni *mici* suntem, tot *gheboşi*, închişi între patru pereţi suntem.

Ce vrea internetul să ne spună? Că orice acţiune se leagă de *alegere* şi că *poţi alege*. Poţi alege să downloadezi filme porno sau să deschizi o pagină online a Scripturii. Poţi să faci un chat deocheat dar şi o comunicare de multă supleţe pe messenger.

Poţi să asculţi muzică bizantină dar şi rock. Poţi să fii exasperant de fraier dar şi să te smereşti în faţa muncii atâtor oameni, care îţi strigă: *Bucură-te de ceea ce ai înainte cu discernământ! Învaţă să alegi! Învaţă să alegi cum alegi şi în viaţa de zi cu zi!*

Internetul este *esenţa lumii reale* pusă la îndemâna ta. E *otravă* şi *miere* la un loc, e *ispită* şi *ridicare*, numai linkurile care duc la bine trebuie să le cunoşti ca să fie *treaba treabă*.

Adică, de ce să fugi de internet, dacă e *ca în lume*?

De cine fugi, dacă vrei să fugi, decât *de oameni*?

Mai bine stai şi contemplă, fii atent la ceea ce vezi, la ceea ce citeşti şi învaţă să comunici frumos.

Ce te face să nu fii *frumos*?

Ce te face să nu vorbeşti *frumos*?

De ce nu ai vorbi *frumos*?

În primele zile ale internetului în România era o panică teribilă printre unii ortodocşi, până când, câţiva oameni luminaţi de Dumnezeu au început să scrie ortodox pentru ortodocşi şi neortodocşi.

Pe zi ce trece se adună date, se scrie, se rectifică, se pun tot felul de comori online şi fiecare alege. Avem atâtea lucruri de citit că nu mai ne trebuie somn şi încă vreo mie de vieţi ca să le terminăm.

Şi cum să nu te bucuri?!

În primii ani de după revoluţie cumpăram zeci de cărţi într-o lună. Acum blogurile noastre le dau pe gratis…şi unde le sunt cititorii?

Când vedeam un volum nou din *Filocalie*, din *Vieţile Sfinţilor*, credeam că a căzut cerul peste noi de fericire.

Acum le dăm pe gratis, le dăm audio, le dăm sub ochii omului…şi downloadările sunt slabe. Vine cititorul online, cel mai adesea, şi prizează cancanuri.

Însă noi nu ne ocupăm de *scandaluri* şi nici de *cancanuri*. Noi vorbim despre smerenie, sfinţenie, rugăciune, frumuseţe interioară şi vine Gicu din Băicoi şi Elena din Agigea şi caută[166] „daniel mason”[167].

Adevărată ironie a sorţii!

Te cunosc după blogroll înseamnă: *păcat că nu înţelegem să trebuie să îi cunoaştem şi pe cei care nu sunt ca noi*.

Dacă am în blogroll *Coranul* lângă *Sfânta Scriptură*[168], oare pun *semnul de egalitate* între ele? Nu!

Ci arăt prin asta că vreau să cunosc şi pe altul, care nu e ca mine, să aleg ce e bun de la toţi.

Dacă pun lângă saiturile și blogurile noastre ortodoxe şi zece baptiste şi penticostale, ce înseamnă asta că sunt *relativist* al credinţei ortodoxe? Nu!

Ci înseamnă că *ştiu să văd*, să apreciez, când e *de apreciat*, efortul altora, munca lor şi aleg *ceea ce e bun* de la fiecare.

Ce ar fi acum să mă duc la supermarket şi să zic: Vreau peşte la cutie, cu ardei iute, dar nu pot să îl iau pentru că e din Iran. Vreau banane, dar nu pot să le iau nici pe astea. De ce? Sunt din Ecuador.

Vreau pâine neagră cu seminţe în ea…Dar nu pot să o iau nici pe asta. De ce? E făcută de turci. Şi ce am eu cu turcii?

Şi dacă vreau pantofi, nu pot să iau pentru că sunt de la italieni, iar ăştia sunt catolici, dacă vreau *BibleWorks 9*[169], când o să apară, nu iau programul, pentru că l-au făcut protestanţii sau cine l-or mai fi făcut şi tot aşa, până când nu mai iau nimic şi sunt penibil.

Însă ce înseamnă *să fii ortodox* într-o *lume plurală*, lehamisită de *religie*, *dumnezei* sau *spirite* sau cu excentricităţi patologice în domeniul religiei?

Înseamnă să pui mâna pe tot ce vezi ortodox şi să citeşti, şi să te apuci să împlineşti în viaţa ta lucrurile care ţi se potrivesc cu vârsta, nivelul de înţelegere, mediul unde trăieşti, starea ta financiară sau de sănătate.

---

[166] La noi pe blog.
[167] Cu referire la PFP Daniel Ciobotea.
[168] Cum îl avem până astăzi în lista locațiilor publicitate.
[169] De ceva timp a apărut varianta a 8-a: http://www.bibleworks.com/.

Înseamnă să te zideşti zilnic în credinţa ortodoxă, dar să fii la curent cu tot ceea ce mişcă[170], de la *film* la *muzică*, de la *carte* la *bilete de avion*, de la *legi* la *impozite*, de la *clar de lună* la *pisicile de mare*[171].

Trebuie să caşti ochii bine, să faci diferenţe, să nu te laşi manipulat, să judeci cu mintea ta, dar să judeci *cumpănit* şi nu *în trombă de motocicletă*.

Trebuie să pui în blogroll-ul inimii tale *toate*, dar să iubeşti *ceea ce e sfânt*.

Asta înseamnă *să alegi*: să alegi *lucrurile bune* dintr-o *grămadă de vechituri*. Să alegi din o mie de cărţi treizeci de pagini, dar să le alegi. Să le alegi cu ochii şi cu inima ta, să le ştii, să le înţelegi şi va fi de bine.

Chiar dacă omul nu cam îşi dă CV-ul[172], chiar dacă are un blogroll nepersonalizat, textele *miros a ceva*, a *cineva*.

Textele lui te fac să vezi *diferenţa*. Alegi *diferenţa* şi mergi mai departe. Nu te baţi acum cu morile de vânt[173]…

Ci alegi *ce îţi trebuie* şi mergi mai departe. Te opreşti unde crezi că ţi se vorbeşte pe înţeles şi unde îţi place. Dacă îţi place, mulţumeşti. Dacă vrei să întrebi, întrebi. Dacă nu vrei să întrebi, pleci. Dacă ţi se face să revii, revii. E greu?!

Poate că nu…

Visez la ziua în care oamenii vor folosi cuţitul internetului, acest cuţit cu două tăişuri, spre *binele lor* şi nu spre *sinuciderea lor*.

La ziua când oamenii vor vorbi ca să se bucure, când oamenii vor învață pentru ca să se mântuie, când frumuseţea din cuvinte va țâșni şi din oameni etc. …

Mi se pare că zorii acelei zile au început deja…

---

170 Cu tot ceea ce apare online, pe TV sau în viața noastră eclesială și publică.

171 În esență spuneam aici, că un ortodox al vremii lui trebuie să fie interesat de toate noutățile care îl ajută și îl inspiră în viața sa religioasă și socială.

172 Lucru pe care nici *ortodocșii dubioși* și nici *neoprotestanții dubioși* nu o fac, pentru că nu vor să își asume lucrurile pe care le editează la nivel online.

173 Adică nu încerci să polemizezi cu toți de la nivel online, pentru că nu îți place una sau alta.

Dialogul teologic între teologi trebuie să fie onest ca să fie unul real[174]

Motto:

Dialogul adevărului îl poartă Dumnezeu prin oameni. Numai că trebuie să te laşi condus de adevărul Său ca să putem înţelege dialogul.

Am lansat în această după-amiază o invitaţie pastorului Marius David Cruceru pentru *un dialog teologic*, pentru ca să nu mai pretexteze faptul, că noi avem un discurs *exclusiv polemic* la adresa organizaţiei baptiste.

Dânsul însă vrea *scuze* mai întâi, scuze pentru o mie de lucruri, dar nu şi *să discute* cu noi.

Ce am înţeles din *refuzul* său?

Că trăieşte preconcepţia că *nu se poate discuta cu noi*, fără să ştie ce înseamnă *dialog* pentru noi.

Noi nu am avut *bunul simţ*[175] să îi cerem să îşi retragă ironiile la adresa noastră şi a Bisericii noastre [aşa crede, aşa spune, şi e treaba lui], însă ne-a cerut să ne cerem *scuze* fără să îi fi făcut ceva *cu adevărat răutăcios*.

O eschivă uşoară. Cineva care se crede *luptător* nu se autodezarmează mai înainte de confruntare. Se pare că *ideea de confuntare* îi surâdea la început, când nu ne cunoştea prea bine, dar nu şi acum.

Da, e uşor să mergi la cei mici, la cei care nu cunosc mai nimic din credinţa noastră şi să îi momeşti cu ceva mâncare, cu o treanţă de haină, cu un ajutor financiar şi să ai, pentru ei, un discurs nervos, ostil metehnelor *reale* sau *închipute* ale Ortodoxiei.

Însă, când e vorba să vorbeşti despre *fundamentele baptismului*, despre cum legi *baptismul*, care apare în secolul al 17-lea de *Biserica lui Hristos*, când e să vorbeşti despre interpretarea Scripturii, despre atmosfera teologică a Bisericii lui Hristos în comparaţie cu frivolitatea de gândire a lui John Smyth[176], care a mai înfiinţat şi el *ceva*, adică o altă sectă *creştină*, şi să faci faţă *adevărului*, e adevărat: *e greu*.

---

[174] Un articol din data de 13 septembrie 2007.
Și dialogul e *onest* când nu fabulezi despre credința și congregația ta religioasă, cum fac baptiștii, ci spui adevărul dureros...dar care te desființează din punct de vedere religios.

[175] Adică: *nesimțirea*, în acest context.

[176] Fondatorul baptismului. A se vedea:

Eschiva însă nu ţine.

Teologia Bisericii Ortodoxe se sprijină *pe adevăr*, pe istoricitate, pe probe, pe continuitate, pe experienţă.

Noi nu ne temem de *adevărul Bisericii*!

Nu ne temem că vom fi găsiţi *cu mâţa în sac* la nivelul teologiei, pentru că suntem Biserica lui Hristos și a Sfinților Lui din toate secolele.

Dialogul cu Ortodoxia trebuie să înceapă de la afirmarea faptului că *Ortodoxia e cea care vine de la Hristos* iar *ceilalţi au fragmente de adevăr*, au fragmente ciuntite, rupte din *adevărul Bisericii lui Hristos*[177].

---

http://en.wikipedia.org/wiki/John_Smyth_%28Baptist_minister%29.

[177] Niciodată Marius Cruceru nu a dat curs unui astfel de dialog teologic cu noi şi niciun alt teolog baptist român, în afară de Corneliu Simuț, nu a încercat să o facă.

Acefali sentimentali[178]

Sfântul Ioan Gură de Aur adormea la data de 14 septembrie 407, în exil, şi pentru praznicul Înălţării Cinstitei Cruci, i s-a mutat slujba în luna noiembrie, în 13 zile[179].

*

What do you say? I say about…nişte *confraţi*.

Ce fac ei? Ei *simt* şi *se manifestă* faţă de *alegerea* noului patriarh al României şi faţă de *persoana sa* ca nişte credincioşi *ortodocşi*, care nu au drept *cap* al Bisericii Ortodoxe Române pe PFP Daniel, pentru că nu recunosc în inima lor că acesta e *un patriarh ortodox*, ci au vizavi de tot ceea ce s-a petrecut cu alegerea sa…*opinii personale*.

Ce îşi permit să spună ei, mai pe ocol sau cu jumătate de gură, mai pe la colţuri sau cu bannere în dreapta catedralei patriarhale?

Că el este *mason*, că el este *ecumenist*, că el este *o nulitate în materie de teologie*, că el este *un om vândut*, care *va vinde* Biserica Ortodoxă Română…altora[180].

Şi aceşti oameni *sunt* şi *se declară* a fi…*ortodocşi*.

---

[178] Un articol din 14 septembrie 2007.

[179] A se vedea: http://www.calendar-ortodox.ro/luna/noiembrie/noiembrie13.htm.

[180] Toate acestea au fost spuse cu mult patos la nivel online și ne pare rău că atunci nu am făcut o inventariere minuțioasă a lor.

Nu am citit cartea, dar sperăm ca volumul: *Alegerea Patriarhului – 41 zile ale dezinformarii*, de Pr. Constantin Necula, Florian Bichir și Romeo Petrasciuc, Editura Agnos, Sibiu, 2008 (256 pagini) să fii surprins o parte din aceste reacții online extremiste.

A se vedea și articolul recenzie la carte: http://ro.altermedia.info/religietraditii/aparitie-editoriala-alegerea-patriarhului-41-zile-ale-dezinformarii_8309.html.

Sunt însă nişte *ortodocşi acefali*, adică fără să pomenească în rugăciunile lor pe al şaselea patriarh al României şi fără să respecte voinţa Prea Sfintei Treimi, consacrată prin oameni, adică prin intermediul *Sfântului Sinod* al *Bisericii Ortodoxe Române* şi al *Colegiului Naţional Bisericesc*.

Cine sunt ei?

Câţi sunt ei?

Grele întrebări…

Însă avem nişte date online palpabile despre *interioritatea* unor astfel de oameni.

Şi cei care se manifestă astfel nu sunt toţi nişte *ignoranţi* în Teologia ortodoxă, ci, culmea!, ei sunt studenţi la Teologie, oameni activi în Biserică, preoţi, monahi, credincioşi ferventi.

Care sunt concluziile logice ale unei astfel de *raportări interioare*?

Păi prima dintre ele, care e *cea mai logică* cu putinţă, dacă mergem pe această *logică întoarsă*, este aceea că astfel de oameni au început să trăiască *sentimental* şi *de facto*, prin voie proprie, în afara Bisericii Ortodoxe Române.

De ce? Pentru că Biserica Ortodoxă Română are ierarhie legală, alegerea noului patriarh s-a făcut conform tuturor standardelor bisericeşti canonice, *Sfântul Sinod* a votat alături de *Colegiul Naţional Bisericesc* şi, părutu-s-a Sfântului Duh şi oamenilor, că cel care trebuie să fie *Patriarhul României* este *ÎPS Daniel al Moldovei şi Bucovinei*.

Cei care trebuiau să aleagă au ales.

Cei care nu văd în această alegere pe *degetul lui Dumnezeu*, adică pe *Sfântul Duh*, şi consideră că Sfântul Sinod şi toţi electorii sunt nişte *masoni*, nişte *eretici*, nişte oameni *rău-voitori*, nişte *delincvenţi*, atunci ei…numai sunt *ortodocşi*, ci…*protestatari/schismatici*.

Şi când eşti *schismatic* şi devii, cu paşi fulgerători, un *eretic* în toată regula, ai o singură *soluţie* rea: te desparţi de Biserica lui Dumnezeu, care te-a născut şi crescut până acum sau, *soluţia bună*: te smereşti în faţa lui Dumnezeu şi alegi voia Sa cu noi şi te bucuri că avem *un nou Patriarh*, pe care trebuie să îl ajutăm cu rugăciunile şi efortul nostru personal, atât cât putem, ştim, suntem[181].

---

[181] Nici până astăzi nu s-a domolit această reacţie interioară extremistă, care *a răbufnit* atunci şi care, bineînţeles, că *nu s-a născut atunci*, ci, dimpotrivă, ea creşte subcutanat în mod alarmant, născând noi şi noi grupuri, care se manifestă schismatic faţă de

Şi cum tot cuvântul, care *condamnă* o fărădelege îndreptată împotriva Bisericii lui Hristos, are nevoie *de doi sau de trei martori* [sau de mai mulţi], pentru ca lucrurile să fie clare pentru toţi, vom da mai jos nişte *mostre jalnice* de rea înţelegere a vieţii bisericeşti, a rolului şi a relaţiilor patriarhului României cu diverse instituţii şi organizaţii şi a neînțelegerii realităţii *supunerii* şi *ascultării* în Biserică[182].

1

Asociaţia *Civic Media*[183]

Aceste cazuri demonstreaza in plus – pe langa informatiile pe care le avem - ca frontul lui Daniel Ciobotea a uzitat de toate armele unei campanii murdare - dosare, santaj, inregistrari audio-video compromitatoare, mita, promisiuni, reclama mascata, sustinere din partea masoneriei sau a altor grupari oculte, etc - inclusiv prin intermediul unor personaje ca Nicolae al Banatului, cel mai vechi si prolific informator al Securitatii din BOR

Multi duhovnici ai Romaniei, in special din Moldova, si-au aratat inainte de alegerile de miercuri ingrijorarea ca Sfantul Duh s-ar putea sa paraseasca Dealul Patriarhiei dupa ridicarea la ceruri a sufletului Prea Fericitului Parinte Patriarh Teoctist, decedat subit in conditii inca neelucidate.

Asociatia Civic Media recomanda credinciosilor preocupati de soarta Ortodoxiei sa continue starea de veghe si rugaciune si sa urmeze "Indemnul la lupta" al poetului inchisorilor comuniste, Radu Gyr.

Cu noi este Dumnezeu!

Civic Media

13.07.2007

Transcriere a imaginii supra:

„Aceste cazuri demonstrează în plus – pe lângă informațiile[184] pe care le avem – că *frontul* lui Daniel Ciobotea[185] a uzitat de toate armele unei campanii murdare:

Sinodul Bisericii Ortodoxe, chiar dacă nu ies, propriu-zis, din Biserica Ortodoxă Română.

[182] Și de atunci încolo ne-am separat interior și faptic de cei pe care îi prezentăm la finalul acestui articol, întrerupând relațiile amiabile cu ei și nemaipublicitându-le creațiile.

[183] A se vedea: http://civicmedia.ro/acm/index.php?option=com_content&task=view&id=454&Itemid=1. Și când spunem *Civic Media* spunem *Victor Roncea*. A se vedea blogul său actual: http://roncea.ro/.

[184] Nu le-a probat niciodată.

[185] Se referă la PFP Daniel Ciobotea: http://www.patriarhia.ro/ro/patriarhul/.

dosare, şantaj, înregistrari audio-video compromiţătoare, mită, promisiuni, reclamă mascată, susţinere din partea masoneriei[186] sau a altor grupări oculte etc., inclusiv prin intermediul unor *personaje* ca Nicolae al Banatului[187], *cel mai vechi* şi *prolific informator* al Securităţii din BOR.

Mulţi duhovnici ai României, în special din Moldova, şi-au arătat înainte de alegerile de miercuri[188] îngrijorarea că Sfântul Duh s-ar putea să părăsească Dealul Patriarhiei după ridicarea la ceruri a sufletului Prea Fericitului Părinte Patriarh Teoctist[189], decedat subit în condiţii încă neelucidate.

Asociaţia *Civic Media* recomandă credincioşilor preocupaţi de *soarta Ortodoxiei* să continue *starea de veghe* şi rugăciune şi să urmeze *Îndemnul la luptă* al poetului închisorilor comuniste, Radu Gyr.

Cu noi este Dumnezeu!

Civic Media

13. 07. 2007”.

*

2

Altermedia[190]

*

[186] Româneşti. A se vedea: http://www.grandlodge.ro/ro/prezentare/.

[187] Se referă la ÎPS Nicolae Corneanu al Banatului: http://www.mitropolia-banatului.ro/readarticle.php?article_id=25.

[188] Când a fost ales *Patriarh al României* ÎPS Daniel Ciobotea al Moldovei.

[189] A se vedea: http://www.patriarh.ro/Teoctist/index.php.

[190] A se vedea: http://ro.altermedia.info/general/patriarhia-baza-militara_7603.html. Imaginea infra e din articolul citat...şi *reacţiile adverse* au continuat pe această agenţie de ştiri.

3

Blogul *Theologhia*[191] al lui Dan Camen

CONTACTTTHEOLOGHIA

NO COMMENT

Ips. Daniel, Mitropolitul Moldovei şi Bucoviei (la vremea aceea) Locţiitor de Patriarh, (acum) Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, trimite o scrisoare de mulţumire pentru mesajul de condoleanţe trimis de "marele maestru" al "marii loje naţionale" din România, domnul Eugen Chirovici, la câteva zile de la aflarea veştii că Pfp. Patriarh Teoctist a trecut la cele veşnice.

După care publică o scrisoare ofiacială a PFP Daniel, ca *locţiitor patriarhal*, pe blogul său, o scrisoare de răspuns la condoleanţe[192], către şeful masoneriei din România şi conchide, prin *tăcere*, că …patriarhul României e *mason.*

PATRIARHIA ROMÂNĂ

CABINETUL PATRIARHULUI
Str. Patriarhiei Nr. 2, 040161- Bucureşti 4
Tel. +40 21 406 7161 Fax +40 21 406 7162
E-mail: cabinet.patriarhal@patriarhia.ro

10 august 2007

Domniei Sale,
Domnului **Eugen-Ovidiu Chirovici**,
Mare Maestru al Marii Loji Naţionale din România

Domnule Chirovici,

Vă mulţumim că V-aţi făcut părtaş durerii Bisericii Ortodoxe Române prin mesajul de condoleanţe pe care l-aţi transmis cu prilejul trecerii la cele veşnice a fericitului intru pomenire Părintele nostru Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, adormit întru Domnul în ziua de 30 iulie a.c.

Compasiunea arătată nouă, celor ce ne-a fost ca un adevărat părinte, înţelept cârmuitor şi jertfelnic păstor, ne-a întărit in aceste momente de adâncă tristeţe. În acelaşi timp, Învierea lui Hristos, pe care El a întemeiat Biserica Sa şi întru care moartea a fost biruită, ne întăreşte şi ne mângâie, învederându-ne că Domnul îl va aşeza împreună cu toţi cei bineplăcuţi Lui, întru împreuna-slujire cu îngerii, înaintea Tronului Preasfintei Treimi.

Cu aceste gânduri de mulţumire şi preţuire, Vă urăm sănătate, pace şi lungime de zile.

† DANIEL

Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei,
Locţiitor de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române

---

[191] A se vedea: http://theologhia.wordpress.com/.

[192] Noi am preluat-o de la el în contul nostru din *eSnips*: http://www.esnips.com/ViewDocumentAction.ns;jsessionid=7A834BAD0966DA3BDA5744297E2F6DF9 şi o prezentăm infra.

Domnul Camen uită însă că patriarhul României are relaţii cu toată lumea şi poate răspunde oricui, un lucru de bun simţ pentru orice om normal şi, cu atât mai mult, pentru *un patriarh ortodox*.

*

4

Război întru Cuvânt

Prima reacţie a webmasterilor blogului *Război întru Cuvânt* la alegerea PFP Daniela fost aceasta[193]:

SA NU NE PIERDEM NADEJDEA!

Posted by cuvant on 12 Sep 2007 at 07:05 pm | Tagged as: Biserica la ceas de cumpana

Redam mai jos cuvintele de imbarbatare ale unui parinte in ale carui echilibru si discernamant noi avem incredere, parinte ce semneaza cu numele de pr. Vasile *si care au fost inca de ieri publicate pe grupul de discutii* Misiune Ortodoxa. *Sunt cuvinte menite sa ne tina "***sus inimile***" in aceste momente de mahnire pentru multi dintre noi, cuvinte intemeiate nu pe vreun optimism omenesc facil si neserios, ci pe credinta tare in Cel care ne-a fagaduit ca "***va fi cu noi in toate zilele pana la sfarsitul veacului***" si, totodata, pe marturiile si viziunile Parintilor de Dumnezeu insuflati referitoare la aceste vremuri de cumpana pentru Biserica noastra. Credem ca acest cuvant reprezinta cel mai bun mesaj cu care putem intampina alegerea de astazi a patriarhului Bisericii Ortodoxe Romane. Nu vrem acum, in plus, decat sa reamintim cuvintele parintilor nostri* Proclu *si* Ioan*:* *"Cel ce lucreaza impotriva lui Dumnezeu va fi aspru pedepsit".*

Dacă primele două surse citate vorbesc *pe şleau*, ultimele două, după cum se observă, vorbesc *mai voalat*.

Civic Media face din ÎPS Teofan Savu[194] o persoană …*şantajabilă*. Concluzia *logică* a demersului lor.

Altermedia e de acord cu bannerul afişat lângă catedrala patriarhală şi îl fac pe PFP Daniel Ciobotea…*mason*.

Dan Camen, în *Theologhia* sa, cât şi *Război întru Cuvânt*, condus de trei webmasteri complet anonimi, spun şi ei: PFP Daniel e…*mason*.

[193] A se vedea articolul: http://www.razbointrucuvant.ro/2007/09/12/sa-nu-ne-pierdem-nadejdea/.

[194] A se vedea: http://www.mmb.ro/ro/structura_administrativa/ips_mitropolit_teofan.html.

Pentru deplina încredinţare a dv. apelaţi la sursele citate.

S-ar putea, ca această *undă de opinie contestatară* în rândul nostru, al ortodocşilor, să fie mult *mai dezolantă* decât pare la prima vedere[195].

Cum, *cine* şi *de ce* o întreţine?[196]

[195] Și am avut dreptate când am spus acest lucru atunci. Ea nu s-a stins nici astăzi...

[196] Nu am aflat încă *răspunsurile*...dar ele nu sunt, cu siguranță, *ortodoxe*.

Suntem un perpetuu dialog amânat?

Conform[197] unei *statistici profesioniste de monitorizare* a blogului nostru, făcută pe doar…*4 zile*, adică perioada 15 sept.-18 sept. 2007, din care am vrut să reiasă frecvenţa unor *cititori unici*, pe fiecare zi, din România, s-a constatat recurenţa vizitelor unor cititori ai blogului nostru, cititori cărora le dăm doar localitatea de unde provin:

Sate

Adâncata [Suceava]
Ardud [Satu Mare]
Baloteşti [Ilfov]
Băbăiţa [Teleorman]
Băceşti [Vaslui]
Băicoi [Prahova]
Breaza [Giurgiu]
Corbeanca [Ilfov]
Corbu [Constanţa]
Certeşti [Vaslui]
Ciocăneşti [Dâmboviţa]
Costişa [Bacău]
Cristian [Braşov]
Deta [Timiş]
Ghimbav [Braşov]
Jichişu de Jos [Cluj]
Letca Nouă [Giurgiu]
Priboieni [Argeş]
Soars [Harghita]

[197] Un articol din data de 18 septembrie 2007.

Tătărani [Dâmboviţa]
Târgu [Mehedinţi]
Tomeşti [Iaşi]
Valea Crişului [Covasna]

Oraşe

Alba Iulia [Alba]
Alexandria [Teleorman]
Arad [Arad]
Bârlad [Vaslui]
Bacău [Bacău]
Baia Mare [Maramureş]
Boldeşti [Prahova]
Botoşani [Botoşani]
Braşov [Braşov]
Brăila [Brăila]
Bucureşti
Buzău [Buzău]
Câmpia Turzii [Cluj]
Cluj-Napoca [Cluj]
Constanţa [Constanţa]
Chişinău [Chişinău]
Craiova [Dolj]
Focşani [Vrancea]
Galaţi [Galaţi]
Giurgiu [Giurgiu]
Iaşi [Iaşi]
Oneşti [Vaslui]
Oradea [Bihor]
Petroşani [Mehedinţi]
Piatra Neamţ [Neamţ]
Piteşti [Argeş]
Ploieşti [Prahova]
Râmnicu Sărat [Buzău]
Râmnicu-Vâlcea [Vâlcea]
Satu Mare [Satu Mare]
Sibiu [Sibiu]
Suceava [Suceava]
Timişoara [Timiş]
Tulcea [Tulcea]
Vaslui [Vaslui]
Zalău [Sălaj]

Dacă internetul a început să intre masiv şi la sate este un lucru foarte îmbucurător pentru noi.

Însă nu despre acest lucru vreau să vorbesc, ci despre ceva *foarte corect* din punctul nostru de vedere: despre *interacţiunea dintre noi*, cititorii, şi noi, creatorii acestei punţi de comunicare.

Când am spus de *recurenţă*, de revenirea unor cititori în mod zilnic, înseamnă că am spus despre existenţa unor cititori care ne urmăresc pas cu pas ceea ce publicăm.

Iar dacă urmăresc un blog ortodox pas cu pas, nu pot fi, majoritatea, presupunem, decât *ortodocşi* sau *foarte interesaţi de problematici religioase*.

Adică vorbim despre nişte cititori serioşi, avizi să vadă updateurile noastre, noutăţile zilei şi care, în ciuda revenirilor zilnice, nu au decât foarte puţine *reacţii*, directe sau private, vizavi de webmasterii acestui blog.

Statistica de mai sus este un elogiu al nostru vizavi de dumnealor, un *mulţumesc* larg, deschis, sincer, pe care îi rugăm să îl primească din partea noastră.

Însă, să ne creadă, că şi noi ne-am dori să îi cunoaştem şi să vorbim cu dumnealor tot la fel de mult pe cât ne doresc dumnealor pe noi.

Zilele acestea ale colocvialităţii[198] pe care le-am iniţiat, ale colocvialităţii angajate, puteam să le petrecem uitându-ne pe pereţi, dormind, scriind la cărţile noastre, rugându-ne, plimbându-ne prin oraş, făcând o mulţime de lucruri.

Nimeni nu ne plăteşte să facem ceea ce facem[199] şi nu o facem pentru că *ar fi uşor*, ci pentru că *vrem să fim de folos* cumva, puţin, cât mai multora.

Există o mulţime de bloguri şi de saituri de divertisment, cu muzică şi ştiri, cu ce vreţi şi ce nu vreţi, iar dv. aţi venit să vedeţi un blog ortodox, veniţi să îl vedeţi zilnic şi nu aveţi dorinţa, niciodată, să treceţi de *faza anonimatului* pentru o idee, o opinie, o bifare cu *nu* sau *da* a unor lucruri?

---

[198] E vorba de o lună de dialog cu cititorii noștri, în cadrul *Colocviului internațional al comentariului decent* (15 septembrie-15 octombrie 2007), ale cărui discuții le puteți regăsi aici:
http://www.teologiepentruazi.ro/cv-pr-dr-dorin-octavian-piciorus/colocviul-international-al-comentariului-decent-15-sept-15-oct-2007/ și aici:
http://www.teologiepentruazi.ro/cv-pr-dr-dorin-octavian-piciorus/colocviul-international-al-comentariului-decent-15-sept-15-oct-2007-xiv-xxx/.
A fost un proiect unic, la acea vreme, pentru onlineul românesc, pe care nu l-am mai văzut experimentat de vreo altă platformă online.

[199] Pentru că tot ceea ce face platforma *Teologie pentru azi* e gratuit.

Mulţumesc acelora care au ieşit din anonimat şi care ne-au scris. Însă ne-au scris în mod personal, privat, şi parcă ar fi ca şi cum nu ar fi.

Ajutaţi-ne să trecem peste această *dezamăgire personală* şi măcar o dată pe zi sau la trei zile scrieţi trei cuvinte, o frază la articolele noastre, cu numele mic, *Mioara* sau *Stelică*, dacă nu *cu tot numele*, dacă noi vă scriem pagini întregi.

Nu cred că vă cerem mult şi nici ceva imposibil, atâta timp cât dv. veniţi zilnic şi ne citiţi, în mod gratuit şi nu mergeţi la colţ de stradă sau la librărie să luaţi ditamai cartea cu ceea ce scriem noi.

Repetăm, pentru cei care vor să înţeleagă, în mod corect, ceea ce am vrut să spunem în acest articol: din localităţile de mai sus intră zilnic sau la două-trei zile, oameni cu aceleaşi Ip-uri, din aceleaşi zone, pentru minute bune de timp.

Am scos din listă pe cititorii care au IP-uri dinamice sau pe cei care intră sub mască/mascaţi…

Deci vorbim despre *cititori fideli*, pe unii îi cunoaştem deja, dar, pe majoritatea dintre ei, nu îi cunoaştem.

Vă mulţumim frumos, dacă luaţi în considerare *cererea noastră de conştiinţă*![200]

---

[200] Și, paradoxal, acest lucru nu s-a petrecut niciodată, ci au rămas, în continuare, anonimii care ne vizitează des și pentru multe minute.

Reflexe rapide…

În numai[201] două ore de la ultimul nostru articol, *neprevăzutul*[202] are…*inimă de frate*.

Today

Referrer	Views
patratosu.wordpress.com	13

Today

Title	Views
Ziua a 7-a, a 8-a şi a 9-a a Colocviulu	18

Când îţi apare pe dashboard-ul tău de blog, adică în spatele a ceea ce vedeţi dv. online o astfel de siglă, fără http înainte, dar cu sigla blogului, înseamnă că webmasterul cu pricina te…urmăreşte sau te invită să vezi…ce a scris despre tine.

Credem că *lucruri decente*….

Ca să fiţi siguri că sunteţi la curent cu anumite amănunte picante, şocante sau de prost gust din protipendada online, nu uitaţi de acest folder: *Ieşiri în decor*[203].

Multe lucruri or să se lege pe…parcurs.

Update:

După o jumătate de oră de la prima fotografie[204]…

Referrer	Views
patratosu.wordpress.com	17

Title	Views
Ziua a 7-a, a 8-a şi a 9-a a Colocviulu	22

[201] Un articol din 21 septembrie 2007.
[202] Marius Cruceru, care a fost invitat la *Colocviul internaţional al comentariului decent*...dar nu a avut inimă să participe.
[203] A se vedea: http://www.esnips.com/web/Iesiri-in-decor.
[204] Adică baptiştii spuneau, pe faţă, că nu sunt interesaţi de *Colocviu* şi că nu vor să participe dar, prin spate, intrau şi citeau tot ceea ce noi scriam.

Bunul simţ[205] al ratingului este că *el nu există*. Însă, când vine omu' la tine pe blog se uită la câte vizite ai avut…şi ia plasă.

De ce? Pentru că omul nu ştie că ratingul tău, numărul de vizite e fals. Sau nu mai ştie *al cui e fals* şi *al cui nu e fals*.

Însă există diverse moduri în care se poate afla asta…

De ce contează dacă *e fals* sau *nu e fals* ratingul, targhetul blogului tău?

Pentru că se observă unde vin oameni diferiţi şi citesc, unde se scrie din plin şi unde există o abordare extinsă a problematicii online şi unde…te votezi şi te citeşti tu însuşi.

Dacă un om intră la tine de 20 de ori la un articol şi nu îl comentează niciodată, înseamnă că l-a citit de 20 de ori?

Trebuie să ia de trei ori *Nobelul* acel text ca să te uiţi sau să-l citeşti de 20 de ori. Sau să ai probleme[206]…

Cred că am mai vorbit despre *decens, decentis*…însă putem relua problematica…*altfel*.

Când te uiţi insistent la o femeie şi tu eşti *un domn*…se zice că eşti...*un privitor indecent*. De ce? Nu se face asta! Nu e propriu…relaţiilor dintre *un domn*, care nu o cunoaşte pe *o doamnă*.

Când vrei să vorbeşti cu cineva nici nu ţipi la el, nici nu îl stropeşti cu scuipatul din gura ta, nici nu îl iei la rost pe nepusă masă, nici nu începi să fii pisălog sau pedant şi nici nu te uiţi într-o parte când el vorbeşte cu tine, ci în ochii lui…

De ce? Pentru că aşa e…*de bun gust* sau pentru că *aşa vorbesc oamenii…decenţi*.

Când crezi că ţi se cuvine un loc…e bine să îl alegi pe cel mai din urmă. De ce? Dacă eşti invitatul principal vei da dovadă de multă decenţă făcând aceasta şi gazdele vor veni şi te vor pune în capul mesei imediat. De ce? Pentru că aşa se respectă oamenii care au …*obrazul subţire*.

Când eşti un om intelectual şi un creştin [oricare ar fi acest *fel de creştin*] şi eşti chemat *la dialog* şi la *mărturie frumoasă*, clară, binevoitoare…atunci nu mai dormi noaptea din cauza acestui gând, gândind cum să faci ca să spui adevărul, care îi *zideşte pe oameni*.

---

[205] Un articol din 22 septembrie 2007.
[206] Psihice.

Şi, când eşti invitat undeva în mod ceremonios, ca să vorbeşti decent despre experienţa ta, oricare ar fi ea, iar tu răspunzi: *Nu am timp! Nu mă onorează prezenţa la dv.*[207], dar… scrii împotriva demersului nostru colocvial şi…

Today

Referrer	Views
patratosu.wordpress.com/2007/09/21/co...	17
patratosu.wordpress.com	7
fa.wordpress.com/tag/acatiste-si-sluj...	4
search.conduit.com/Results.aspx?q=aud...	1
parohiamehala.ro/?m=200708	1
wordpress.com/tag/%E8%B6%B3%E5%8D%B0%...	1

Yesterday

Referrer	Views
patratosu.wordpress.com	19
pt.wordpress.com/tag/sfinte-icoane-si...	8

Today

Title	Views
Reflexe rapide	15
Colocviul internaţional: "Şi noi ştim	9
Acatistul Fericitei Maicii noastre Matro	4
Lacul Cerna şi Biserica de sub ape: ist	3
Apologia Lect. Dr. Dan Aurelian Botica	3
Ziua a 7-a, a 8-a şi a 9-a a Colocviulu	3
Literatura pentru dezmort	3
Colocviul internaţional al comentariulu	2
Panoplia locaţi	2
Un artist nepreţuit al neamului nostru:	1

Yesterday

te uiţi pe gaura cheii de dimineaţă până seara, înseamnă că te numeşti…*indecent*. De ce? Pentru că aşa ceva nu se face.

Aşa ceva nu se face!
Aşa ceva nu se face!
Aşa ceva nu se face!
Aşa ceva nu se face!
Aşa ceva nu se face!
Aşa ceva nu se face!

De ce nu se face? De ce nu trebuie să se facă aşa ceva?

Dacă te interesează tema unei întruniri…vii şi îţi spui o părere mai lungă sau mai scurtă, arăţi că eşti cine eşti sau te punem la *Ieşiri în decor* [pentru că e vorba de un colocviu onest şi nu de ...*ba pe-a mă-tii!*] sau nu intri deloc şi tratezi problema cu indiferenţă maximă.

E dreptul tău să nu participi!

---

[207] Cruceru mi-a scris un email şi mi-a spus (15 septembrie 2007):
„Thank you,
I'am not interested,
...Too late!”.

Dar e indecent să nu participi dar să priveşti peste gard sau cu luneta, ca să vezi ce se petrece în casa vecinului tău, când vine seara de la muncă şi scrie pentru…oameni.

Când am pus titlul colocviului nostru: „Şi noi ştim să comentăm decent!”, am ales un *titlul-condiţie* pentru oricine vine şi vrea să vorbească: aceasta fiind singura condiţie de participare.

Să vorbeşti decent, onest, propriu despre experienţa ta, ca să înveţe şi altul din ea.

Până acum, cei mulţi sau puţini care au venit au respectat, spre bucuria noastră şi stima lor, această minimă cerinţă: de a comunica cu gust, cu inteligenţă, cu inimă deschisă despre o temă anume sau să propună o temă anume şi să o dezbată.

Nimic *mai creştineşte* şi *mai...democratic*!

Nimic *mai simplu* şi *mai frumos*, credem noi, decât aceea de a vorbi despre ce a făcut Dumnezeu cu tine şi pe unde te-a dus şi ce-ai ajuns să fii.

Dacă vrei să dai o mărturie decentă, luminoasă, senină despre tine, despre credinţa, aspiraţiile, întrebările şi nedumeririle tale, atunci ceilalţi cititori vin şi apreciază acest lucru. E foarte simplu!

Dv. spuneţi un cuvânt şi e ca şi când aţi planta un copac în inima altuia dându-i oxigen din destul. Spuneţi un cuvânt din experienţa dv. şi faceţi şi pe alţii să vadă, că pe lumea asta, unde există *la ora 5*[208] numai violuri, crime, bătăi, săbii ninja, puşcăriaşi sau devalizatori de bănci, există şi…bun simţ, decenţă, înţelepciune, conştiinţă, grijă pentru adevăr, dragoste de Dumnezeu etc., din partea unor creştini sau necreştini, care vor să comunice.

Dacă mai există întrebări fireşti sau gratuite despre *Colocviul internaţional*: „Şi noi ştim să comentăm decent”, atunci, astăzi, în *a 8-a zi de colocviu*, vă invităm:

AICI[209]

...ca să comunicăm şi mai frumos.

Doamna preoteasă vă va modera discuţiile şi va discuta cu dumneavoastră.

---

[208] Ştirile TV de la ora 17.

[209] În vechea noastră locaţie, acum închisă publicului: http://bastrix.wordpress.com/2007/09/20/ziua-a-7-a-a-8-a-si-a-9-a-a-colocviului-international-si-noi-stim-sa-comentam-decent/.

Despre mireasa cu barbă, discriminare şi ...muncă subliminală

Fila video[210]

Clipul de mai sus[211] [*umoristic* pentru unii comentatori de pe *You Tube*] nu e decât *un mesaj subliminal* despre etosul gay, pe care, de vrei, de nu-l vrei, intră la tine în rochia de mireasă şi nu mai poţi să îl scoţi afară.

Deci, ce spune *subliminalitatea* filmului?

Doi bărbaţi pot să aibă şi să împartă o casă a lor, adică să fie *only man*, cerem legislaţie în România pentru treaba asta şi, până una alta, ne batem joc de ceea ce au ăştia mai sfânt, adică de *rochia de mireasă*, adică de *căsătorie*, de *curăţia căsătoriei*.

Unul e travestit cu barbă, celălalt e pseudo-muncitor cu pixul.

Şi, ca să fie expre *anti-feminin*, autorul pune o replică în gura miresei cu barbă, tipic *feminină* [nu *feministă!*]: *O, fată, ce m-au strâns pantofii ăştia astăzi! Sunt insuportabili!...Şi abia i-am luat!!!...*

---

[210] Cea pe care am discutat-o, o găsiți aici: http://www.youtube.com/watch?v=_wtcqIH72GE. Cele trei fotografii incluse în articol sunt 3 fotograme din acest film.

[211] Un articol din data de 25 septembrie 2007.

Mesajul publicitar subliminal în postmodernitate nu este *ultragenial*, ci *ultrabanal*, dar *de un banal care sfidează*.

Targhetul clipurilor publicitare nu este *expandat*, nu este evident, ci *subcutanat*, el este ascuns în banalitatea filmului.

Banalul situaţiei poartă mesajul *care trebuie* şi nimeni nu poate să spună: *Ia uite, domne, ăştia vor să ne schimbe viaţa! Se luptă cu noi şi vor să ne strice familiile şi copiii, homosexualii ăştia*, ci aruncă o pastilă de intenţie şi fiecare se uită la ea şi o ţine minte.

Nu contează că acum nu ai văzut reclama, că ai pierdut-o de la ştirile sau din cadrul calupului publicitar de la ora 10:30.

Va mai fi unul şi la 12:30, la 13:00, la 13: 15, va mai fi unul pe gard, unul în metrou, unul într-o revistă…va fi peste tot…

Şi dacă tot vezi pe băiatul care *vrea Fanta* sau *o ciocolată numai pentru el* şi nu le împarte cu nimeni sau vezi pe mireasa cu barbă, care are pantofi ce o strâng şi vrea masaj, zici: *Ei şi ce! Fiecare să facă ce vrea…E liber să trăiască cum vrea…*

Însă, după cum spuneam într-un articol anterior, pentru statul român şi pentru corporaţiile serioase, care se ocupă cu munca şi nu cu *statul,* băieţii cu belciuge în nas, cu pantalonii rupţi în genunchi, cei care au probleme sexuale din cauza sexului neprotejat sau sunt persoane gay cu un comportament dubios şi o stare de sănătate precară, nu sunt agreaţi şi nici

invitaţi la *statutul de egalitate* cu cei care nu au deviaţii de acest fel.

Filmul nostru merge pe ideea: *Dacă noi ne lăsaţi să vă agresăm, noi o facem sistematic! Iar dacă voi lăudaţi ceva şi consideraţi acel lucru extraordinar, noi, venim în forţă, cu cea mai mare nesimţire, şi vi-l facem praf!*

Şi astfel, paradoxal, cei care se cred *discriminaţi* discriminează pe cei care nu îi discriminează *agresiv* ci *reţinut*, la nivelul opiniei şi a non-afilierii cu ei.

Acum noi, căsătoriţii, ce să facem?

Să dăm în judecată pe cei care au făcut filmul acesta publicitar şi alte un miliard de filme ca acesta?

Să facem mitinguri, marşuri, ca cele de sub poalele Patriarhiei[212] şi apoi să mergem pe blogurile noastre, cum merg câţiva blogări gay şi să ne batem joc de ăia cărora nu le place sexul anal sau oral, ci preferă să facă copii, în cadrul căsătoriei sau să fie feciorelnici şi monahi pentru Dumnezeu?

Eu nu râd când e vorba de publicitate şi nici nu dispreţuiesc bugetul enorm alocat manipulării publicitare la nivel local şi mondial.

Însă sunt şi trebuie să fim atenţi, să decriptăm la timp mesajul, mesajul care devine *comportament* cu timpul, care devine *cotidian*, care transformă societatea, care face din creştinii ortodocşi nişte *cumpărători fără atitudine critică*…

Te dor picioarele şi ai barbă?

---

[212] Din timpul paradelor gay.

Nu te îmbrăca în mireasă cu voal!

Mai bine îmbracă-te în sudor, în zidar, adică în salopetă, puneţi costum la patru ace, dă o mână de ajutor să reconstruim ce am dărâmat în România şi mai…lasă-ne cu problemele tale perverse!

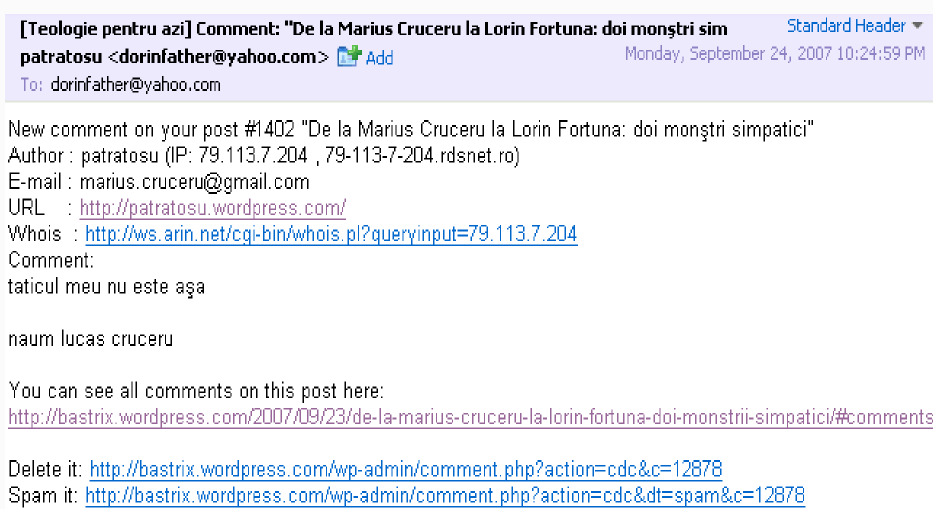
Noi ne rezolvăm problemele sexuale, ispitele şi ne trăim sexualitatea în cuplu, cu soţul şi soţia, nu pe stradă, la televizor sau la radio.

Deci, să avem ochii lucizi, că minciuni sunt destule!

Una dintre cele mai penibile întâmplări din viaţa mea de blogger

Subtitlul[213] acestui articol: *De la ameninţări la melodramă.*

Când copiii dormeau sau ar fi trebuit să doarmă, adică pe la 10:24:59 minute aseară, ora României, am primit mesajul de aici...

[Teologie pentru azi] Comment: "De la Marius Cruceru la Lorin Fortuna: doi monştri sim
Standard Header
patratosu <dorinfather@yahoo.com> Add
Monday, September 24, 2007 10:24:59 PM
To: dorinfather@yahoo.com

New comment on your post #1402 "De la Marius Cruceru la Lorin Fortuna: doi monştri simpatici"
Author : patratosu (IP: 79.113.7.204 , 79-113-7-204.rdsnet.ro)
E-mail : marius.cruceru@gmail.com
URL : http://patratosu.wordpress.com/
Whois : http://ws.arin.net/cgi-bin/whois.pl?queryinput=79.113.7.204
Comment:
taticul meu nu este aşa

naum lucas cruceru

You can see all comments on this post here:
http://bastrix.wordpress.com/2007/09/23/de-la-marius-cruceru-la-lorin-fortuna-doi-monstrii-simpatici/#comments

Delete it: http://bastrix.wordpress.com/wp-admin/comment.php?action=cdc&c=12878
Spam it: http://bastrix.wordpress.com/wp-admin/comment.php?action=cdc&dt=spam&c=12878

Eram la sfârşitul celei de a 10-a zi a *colocviului decenţei*, am văzut când a venit mesajul…dar am mai stat puţin, îngrijindu-mă de alte treburi.

Dacă era iconul dumnealui…ştiam cine este.

Când l-am citit şi am privit mesajul şi IP-ul *am ştiut*…cum să răspund unui astfel de mesaj.

Şi am răspuns ca şi când copilul mi-ar fi dat mesajul şi nu tatăl.

Tatăl s-ar fi aşteptat să fiu *prost crescut* cu un copil, care nu are nimic de-a face cu…afacerile tatălui său.

Polemica noastră e *cu dumnealui* şi nu *cu tot neamul său* până la a 10 spiţă.

Răspunsul nostru a fost *prea simţit* ca să fie *penibil*.

[213] Un articol din 25 septembrie 2007.

On 24/09/2007 at 9:49 PM bastrix Said: |Modifică

Scumpul meu Naum,

mi-aş fi dorit ca să nu scriu aceste cuvinte şi să nu îl compar pe tatăl tău cu...din ăia ce trăiesc în ape şi ies afară şi îi fac pe oameni să se îngrozească.

Când o să creşti mare (ceea ce îmi doresc să se întâmple) şi o să ajungi şi tu pastor ca tatăl tău, te rog un singur lucru să faci: să nu fărâmi tortul de ciocolată al acelora care nu te simpatizează, pentru că tu crezi că *trebuie să te simpatizeze*.

Să îţi vezi, dragul meu, lungul nasului şi să nu minţi, să nu îţi minţi conştiinţa, ca să nu ajungi ca Pinochio.

Ăla, care atunci când minţea îi creştea nasul.

Îmi cer scuze faţă de tine, pentru că ai auzit că tatăl tău poate fi *un...monstru din pădure*. Însă trebuia să nu se comporte ca *un monstru*, ca să nu fie luat la rost de nimeni.

Îţi dorim o noapte bună şi să nu calci niciodată pe urmele tatălui tău!

Preotul Dorin te salută şi te sărută.

Transcrierea textului, pentru a-l putea comenta punctual:

„Scumpul meu Naum[214],

mi-aş fi dorit ca să nu scriu aceste cuvinte şi să nu îl compar pe tatăl tău cu…din *ăia ce trăiesc în ape* şi ies afară şi îi fac pe oameni să se îngrozească.

Când o să creşti mare (ceea ce îmi doresc să se întâmple) şi o să ajungi şi tu *pastor* ca tatăl tău, te rog un singur lucru să faci: să nu fărâmi tortul de ciocolată al acelora

[214] Tonul și afectivitatea scrisorii e ca pentru un copil (deși știam că acest copil este, de fapt, *tatăl copilului*) și ele nu sunt false ci adânci și îndurerate.

care nu te simpatizează, pentru că tu crezi că *trebuie să te simpatizeze*[215].

Să îţi vezi, dragul meu, lungul nasului[216] şi să nu minţi, să nu îţi minţi conştiinţa[217], ca să nu ajungi ca Pinochio[218].

Ăla, care atunci când minţea îi creştea nasul.

Îmi cer scuze faţă de tine, pentru că ai auzit că tatăl tău poate fi *un…monstru din pădure*. Însă trebuia să nu se comporte ca *un monstru*, ca să nu fie luat la rost de nimeni[219].

Îţi dorim o noapte bună şi să nu calci niciodată pe urmele tatălui tău![220]

Preotul Dorin te salută şi te sărută".

Asta l-a enervat şi mai mult pe domnul, care ştie *să sape groapa altuia* şi [proverbul e biblic, ştie dumnealui]…*cade în propriul adânc…*

Primim email de la *groparul altora* la ora 10:40:13 minute şi îl redăm aici[221]:

---

[215] Când vei ajunge mare, Naum, și pastor ca și tatăl tău, să nu fii prost crescut și invidios ca el, ca cel care își bate joc de credința și de crezurile altora, tocmai pentru că îi invidiază pe acești alții.
Dacă nu te vor dori alții, nu trebuie să vrei să le câștigi dragostea cu forța. Trebuie să înțelegi că unii te vor trata într-anume fel, chiar dacă vrei sau nu vrei tu.

[216] Să nu vorbești lucruri pe care nu le știi, cu alte cuvinte.

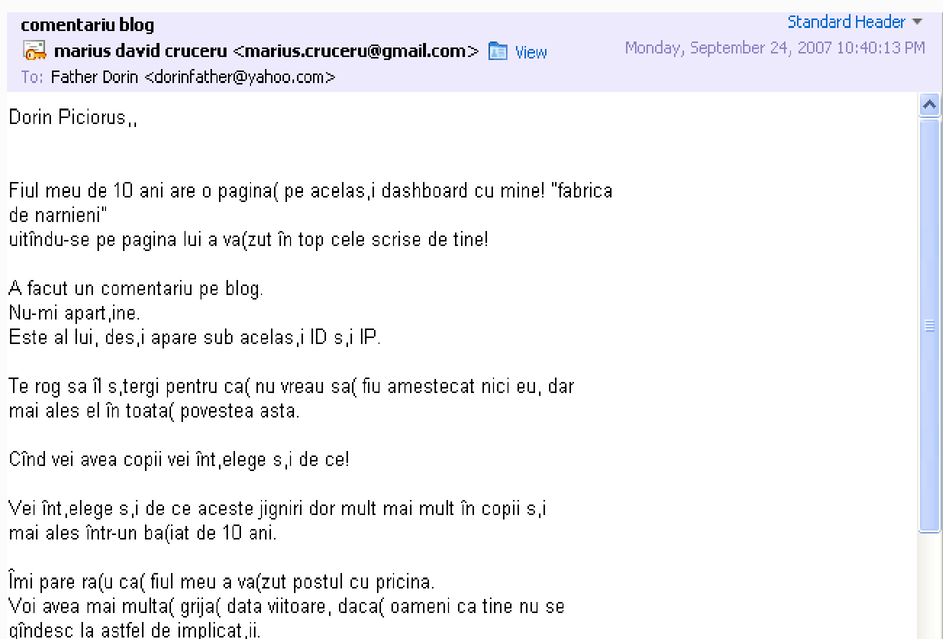
[217] Că baptismul ar fi...*Biserica lui Hristos*, când nu are nimic de-a face cu ea.

[218] A se vedea: http://www.scribd.com/doc/11322472/Aventurile-Lui-Pinochio.

[219] Trebuia să știe să respecte sensibilitatea religioasă a altora dacă ar fi dorit să fie respectat cât de cât.

[220] Asta „l-a durut" cel mai mult pe Cruceru, tatăl, conform cu cele spuse într-un articol de a doua zi...care s-a făcut că nu a înțeles ce înseamnă, ca fiul să nu calce pe urmele unui tată înfumurat și nesimțit.
În loc să vadă sensul moral al discuției (deși înainte îi dorisem să fie *pastor*, ca și *tatăl său*...dar nu cu *caracterul tatălui său*), Marius Cruceru a scos din scrisoarea mea către Naum ideea penibilă, că eu *l-aș îndruma/sfătui* pe fiul său...să *nu își asculte tatăl* și, prin aceasta, că *i-am stricat inocența*.
Mi-aș fi dorit să fiu atât de convingător cu Naum...în 3 cuvinte și de la o asemenea depărtare, însă nu Naum a scris la noi pe blog, ci Marius Cruceru, ca să devieze atenția de la *Colocviul decenței*...la propria sa persoană.
Iar sfatul meu către Naum, către *realul Naum*, rămâne în picioare pentru toată viața și dacă l-aş întâlni, la orice vârstă, i-aş spune același lucru: *Nu îți minți conștiința cu baptismul tău eretic și nu fi bădăran cu cei care nu îți împărtășesc credința. Dacă credința ta te împlinește, de ce îți bați joc de crezul altora?*

[221] Mi-a trimis emailul imediat ce a văzut că *am știut* să răspund unui pretins *copil* (credea, săracu', că nu știu să vorbesc cu copiii?), care și-a apărat tatăl. În articolul de a doua zi și la comentarii a ținut-o una și bună că nu el, ci Naum mi-a scris și că el era ocupat cu discuția pe blogul său.
Numai că Marius Cruceru a răspuns foarte repde...pentru un om ocupat cu moderarea comentariilor proprii și ca niciodată de răvășit (așa se explică grafia proastă a emailului, trimis din *Gmail* în *Yahoo*, unde nu au apărut diacriticele, pentru că emailul meu era setat pe engleză), pentru că și-a dat seama că nu pot fi *culpabilizat* și ironizat îndelung la nivel online (lucrul preconizat, de altfel), cum că nu aș fi știut să răspund unui copil de 10 ani.

comentariu blog
marius david cruceru <marius.cruceru@gmail.com> View
Standard Header
Monday, September 24, 2007 10:40:13 PM
To: Father Dorin <dorinfather@yahoo.com>

Dorin Piciorus,,

Fiul meu de 10 ani are o pagina(pe acelas,i dashboard cu mine! "fabrica de narnieni"
uitîndu-se pe pagina lui a va(zut în top cele scrise de tine!

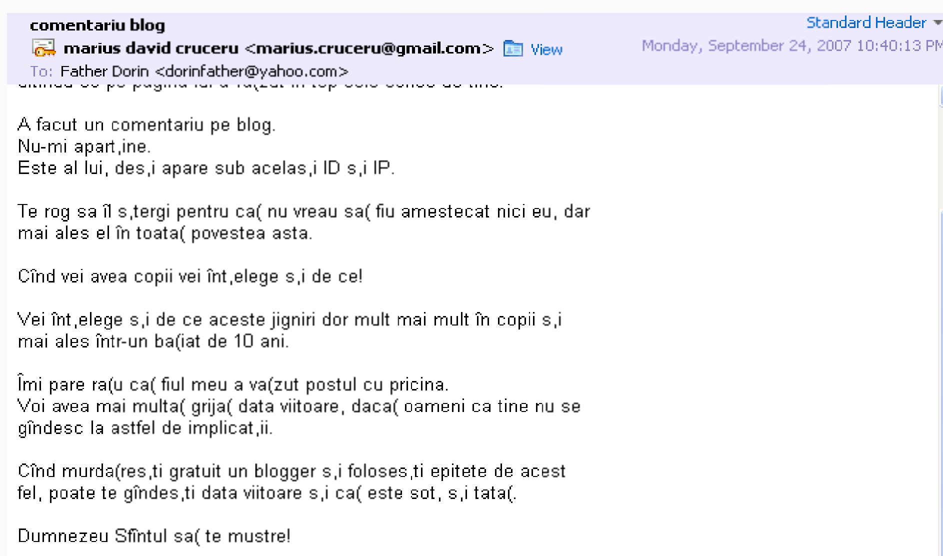
A facut un comentariu pe blog.
Nu-mi apart,ine.
Este al lui, des,i apare sub acelas,i ID s,i IP.

Te rog sa îl s,tergi pentru ca(nu vreau sa(fiu amestecat nici eu, dar mai ales el în toata(povestea asta.

Cînd vei avea copii vei înt,elege s,i de ce!

Vei înt,elege s,i de ce aceste jigniri dor mult mai mult în copii s,i mai ales într-un ba(iat de 10 ani.

Îmi pare ra(u ca(fiul meu a va(zut postul cu pricina.
Voi avea mai multa(grija(data viitoare, daca(oameni ca tine nu se gîndesc la astfel de implicat,ii.

comentariu blog
marius david cruceru <marius.cruceru@gmail.com> View
Standard Header
Monday, September 24, 2007 10:40:13 PM
To: Father Dorin <dorinfather@yahoo.com>

A facut un comentariu pe blog.
Nu-mi apart,ine.
Este al lui, des,i apare sub acelas,i ID s,i IP.

Te rog sa îl s,tergi pentru ca(nu vreau sa(fiu amestecat nici eu, dar mai ales el în toata(povestea asta.

Cînd vei avea copii vei înt,elege s,i de ce!

Vei înt,elege s,i de ce aceste jigniri dor mult mai mult în copii s,i mai ales într-un ba(iat de 10 ani.

Îmi pare ra(u ca(fiul meu a va(zut postul cu pricina.
Voi avea mai multa(grija(data viitoare, daca(oameni ca tine nu se gîndesc la astfel de implicat,ii.

Cînd murda(res,ti gratuit un blogger s,i folos,es,ti epitete de acest fel, poate te gîndes,ti data viitoare s,i ca(este sot, s,i tata(.

Dumnezeu Sfîntul sa(te mustre!

Însă dacă comentariul ar fi fost al lui Naum nu ar fi fost nicio calamitate pentru mine şi nici pentru tatăl său, ci dimpotrivă: un lucru foarte frumos. Pentru Cruceru: copilul şi-ar fi apărat tatăl. Pentru mine: un lucru normal...şi aş fi răspuns tot la fel de galant dacă mi-ar fi trimis unul sau 10 comentarii.
Dar de ce Cruceru a reacţionat intempestiv? Pentru că nu i-a căzut bine la stomac replica mea foarte gingaşă...Strategia sa fusese construită cu gândul să demonstreze, că eu moderez un *Colocviu al comentariului decent*...dar nu ştiu să mă comport omeneşte cu un copil.
Tocmai de aceea, a doua zi, a scris articolul: *Cea mai tristă întâmplare din viaţa mea de blogger* (http://patratosu.wordpress.com/2007/09/25/cea-mai-trista-intimplare-din-viata-mea-de-blogger/), la care am răspuns în articolul de faţă.
Şi aici a spus, în esenţă, că:
„A fost foarte trist! Cel mai trist lucru care mi s-a întîmplat în acest an de blogging. A fost un şoc care i-a mai alungat fiului meu o părticică din *naivitatea copilăriei*".
Însă cum aş putea să alung *naivitatea copilăriei* dintr-un copil, cu o scrisoare atât de delicată? Şi-a văzut Naum tatăl într-o altă lumină? Şi-a dat seama că e *neam prost*...sau şi el e iniţiat, încă de pe acum, în lupta frenetică cu valorile Ortodoxiei, ca toţi tinerii de teapa lui? E bine *să fii lucid* şi nu *naiv*!

Scrisesem răspunsul de mai sus pentru pretinsa *interpelare* a fiului şi îl enervase că nu prizasem la …*melodramă*.

Astăzi melodrama a continuat şi a ieşit bazaconia, că aş fi stricat *frântura de copilărie* pe care o mai avea fiul său, deşi fiul său nu a citit, paradoxal, răspunsul meu de pe blog[222].

Deci un presupus copil nesupravegheat [oare se poate întâmpla asta?!] la 10: 24 noaptea, adică 22: 24 ne scrie un mesaj. Copilul are un blog, cu acelaşi dashboard ca şi tatăl său şi cu acelaşi icon.

Dar când apeşi pe icon, iconul e legat la:

Author:

patratosu (IP: 86.120.60.222, 86-120-60-222.rdsnet.ro)

E-mail:marius.cruceru@gmail.com

URL: http://patratosu.wordpress.com/...

şi ajungi, bineînţeles la tată şi nu la fiu.

Concluzia noastră e aceea că *a fost tatăl* şi nu *fiul*. De ce? Pentru că tatăl era atunci covorbitor pe blogul său cu confraţii săi.

Emailul pe care l-am primit e în *Gmail* şi a ajuns în *Yahoo*-ul nostru. După cum se vede din răspunsul tatălui [care nu are diacritice, pentru că s-a făcut trecerea de la Gmailul în română la Yahoo-ul în engleză] îmi *ordonă* să şterg mesajul, pe care tot el mi-l trimisese, dar la care noi răspunsesem…*sublim de atent*.

Astăzi a scris două articole, iar în al doilea a pus [felicitări că v-aţi prins cum se face!] mesajul său, când se dă *de fiul* şi mesajul meu, atunci când îi răspund presupusului *fiu*.

Melodrama tomnatică cât p-aci să îţi taie răsuflarea!

Fiul său a fost *agresat* de răspunsul meu frumos şi nu-l agresează deloc răspunsurile tatălui său către mine. Poate că este antrenat de pe acum în acelaşi *spirit de frondă* şi de *supravieţuire evanghelizatoare* prin aceste *hăţişuri române*.

Copilul care stă în turnul de fildeş, dashboardul care se întretaie în mod fantomatic dar dă cu rest, răspunsuri de noapte şi de zi disperate, ironii râncede, ameninţări, degringolade, iarăşi comentarii zbenguitoare, care nu rănesc pe nimeni ci…îngraşă, dezinvoltură, tupeu, megalomanie…

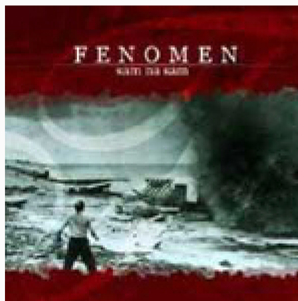
Poate că sunt prea sensibil la grotesc.

---

[222] Așa a spus tatăl.

Viitorul, dacă nu va fi *de aur*…cel puţin va fi alimentat din plin de imagologii de cel mai fin prost gust.

„Fenomenul bastrix” este ubicuu în Tradiţia ortodoxă

Ghilimelele[223] din titlu aparţin…prietenului[224] de *colocviu polemic*[225], căruia am fost nevoit[226], de câteva luni bune, să îi demonstrez cum arată râvna pentru dreapta credinţă şi cât de promptă este *punerea la punct* a ereticilor în viaţa şi preocuparea unui teolog ortodox.

Dumnealui, probabil, a avut de-a face doar cu oameni neinstruiţi în desele sale excursii *evanghelizatoare* sau cu oameni care nu au vrut să îi spună verde în faţă, ce cred Sfinţii Bisericii Ortodoxe, de la început până astăzi, despre cei care atentează la curăţia dogmelor şi a vieţii ortodoxe, la sănătatea duhovnicească a membrilor Bisericii lui Hristos.

Pentru că dumnealui preferă pentru *evanghelizare* locurile unde pauperitatea te face să te bucuri pentru o pâine sau pentru o varză ca şi când ar fi coborât Dumnezeu din cer la tine, nu este nicio mirare că nu a întâlnit *teologi ortodocşi* sau a crezut că, dacă nimeni nu se ia de ei, atunci toată lumea îi *preferă*, chiar *se roagă* de ei ca să ne ia credincioşii.

Însă *fenomenul bastrix [*conform ironiei *respectuoase* cu care am fost *gratulat*] nu e singular, nu e unic, nu e din anul 2007, nu a fost inventat astăzi, ci e un fenomen…ubicuu în Biserica lui Dumnezeu.

---

[223] Un articol din data de 26 septembrie 2007.

[224] Ironic spus.

[225] Adică lui Marius Cruceru, sintagmă folosită în mod negativ de către el, bineînțeles...dar căreia noi i-am dovedit, din plin, pozitivitatea prin tot ceea ce am făcut ulterior.

[226] Da, am fost nevoit să port această luptă stupidă, din punctul meu de vedere, cu Cruceru și baptiștii lui, la nivel online, pentru că orgoliul lor era incredibil. Credeau că sunt *stăpânii onlineului*, că *nimeni nu le poate demola șandramaua ideatică a ereziei lor* și că ortodocșii sunt *niște proști*, *cu care ei își șterg pantofii*.
Și au fost foarte uimiți să vadă un teolog și un literat în persoana mea, care le-a dat peste cap toate preconcepțiile lor despre ortodocși.

Fenomenul bastrix este, în esenţă, râvna tuturor Sfinţilor Bisericii Ortodoxe împotriva tuturor denigratorilor, ereticilor, schismaticilor, păgânilor şi a detractorilor ei.

E un fenomen de 2000 de ani, unul extrem de năucitor pentru cei care intră în coliziune cu el, şi care credeau că blândeţea Sfântului Nicolae al Mirei Lichiei[227] nu poate să îl lovească pe Arie[228] când a hulit pe Fiul lui Dumnezeu, care credeau că Sfântul Maxim Mărturisitorul[229] va spune că Fiul lui Dumnezeu nu are *două voinţe* şi *două lucrări* în ipostasul Său divino-uman dar el s-a dezis de patru patriarhi la un loc care erau *monotelişti*[230], el şi ucenicii lui fiind *stindardul Ortodoxiei*, care credeau că Sfântul Ioan Damaschinul[231] va renunţa la Sfintele Icoane, dar el a preferat să i se taie ambele mâini şi Prea Curata i le-a unit la loc, în mod minunat…

Da, dragii mei, *fenomenul bastrix* este un fenomen necatalogabil în schema dumneavoastră de gândire, în schema aeclesialităţii dv., pentru că reprezintă simţul adânc, personal, una cu viaţa lui, a trăitorului ortodox şi a unui teolog prea mic în comparaţie cu *Teologii Bisericii*.

Teologii cei Sfinţi ai lui Dumnezeu au fost năucitori pentru ereticii timpului lor. Ei au scris mii de pagini în care au făcut de ruşine toate ereziile timpului lor, au dovedit prin minuni şi fapte sfinţenia credinţei şi a vieţii lor, au intrat în foc ca să arate că sunt *ortodocşi* şi s-au înspăimântat ereticii şi păgânii când i-au văzut, au făcut minuni zguduitoare, au înviat morţi, au alungat pe demoni numai cu cuvântul, au legat pe draci cu blestem şi aceia se chinuiau şi ţipau cu glas uman, au mutat munţii din loc cu cuvântul, vedeau inimile şi gândurile oamenilor, aveau vedenii şi revelaţii cutremurătoare, unii au fost mutaţi cu trupul la cer şi cu sufletul după ce au murit şi au înviat, au scris şi au răbdat chinuri, munci înfiorătoare, mai presus decât orice *progrom* sau *schingiuire securistică*.

Dumneavoastră, probabil, aţi crezut că subsemnatul a venit la nivel online ca *să se dea în stambă*, să scrie şi el nişte *chestii* p-aici, nişte *tâmpituţe de scrieri*, ca să aibă rating[232]…că nu avea ce face acasă toată ziua sau că nu îi prea

---

227 Un blog românesc dedicat sieşi: http://sfnicolae.wordpress.com/.

228 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Arie_de_Alexandria.

229 Idem: http://ro.orthodoxwiki.org/Maxim_M%C4%83rturisitorul.

230 Idem: http://ro.orthodoxwiki.org/Monotelism.

231 Idem: http://ro.orthodoxwiki.org/Ioan_Damaschin.

232 Lucrul pe care baptiștii, cu toată munca noastră imensă, a încercat tot timpul să mi-l anexeze numelui meu. Adică eu *aș fi venit pentru rating*...și nu pentru *lucruri foarte serioase*. De aceea și Cruceru, ca mai toți ai lor, a rămas la stadiul de *cancanist* sau de *știrist* la nivel online și nu a realizat nimic serios, durabil.

place să se odihnească, săracu', ci trebuie să stea cu toţi gură cască şi cu toţi cameleonii să se ia la ceartă.

Nu! *Fenomenul bastrix* scrie pentru că harul lui Dumnezeu îl îndeamnă şi îl împinge să scrie despre dreapta credinţă ortodoxă şi despre multiple derapaje, cu smerenie şi cu atenţie.

Da, el este *dur* cu unii şi *foarte bun* cu alţii!

El se nevoieşte *să aibă timp*[233] pentru fraţii săi ortodocşi şi pentru cei care vor să ne cunoască în mod autentic.

El scrie despre viaţa şi păcatele lui, despre înţelegerile şi neînţelegerile lui ca *să-i anime* sau *să-i conştientizeze* și pe alţi fraţi ai lui, că şi ei *trăiesc* sau *pot să trăiască* la fel.

Fenomenul bastrix este un preot care se simte dator să vorbească, care are conştiinţa că trebuie să-şi împlinească făgăduinţele făcute lui Dumnezeu şi în faţa oamenilor, care a jurat, atunci când a terminat studiile teologice, şi când s-a preoţit, ca orice absolvent de Teologie ortodoxă, şi ca orice monah, diacon, preot şi episcop, că va trăi, respecta, promova, apăra credinţa ortodoxă nealterată şi va combate orice răstălmăcire care se va face dreptei credinţe şi orice agresiune asupra vieţii Bisericii.

El nu face *mai mult* decât trebuie ci, pe fiecare zi, simte că face *mult prea puţin* pentru cât trebuie să facă.

Da, *fenomenul bastrix* este ubicuu în istorie şi în contemporaneitatea Bisericii şi el e *devastator*[234] pentru cei care îl zgândără la nervi.

El se comportă cu agresorii săi după bădărănia lor, fără să treacă dincolo de decenţa polemicii. El zice cu cuvântul şi cu fapta împotriva agresorilor şi numai dacă agresorii vin la el ca să *îl înveţe*…multiple erezii[235].

Pe *fenomenul bastrix* nu îl interesează polemica ci liniştea, isihia, vederea păcatelor proprii, bucuria de împărtăşirea cu Domnul, exegeza, contemplarea, discuţiile subtile teologice, culturale, filosofice, experenţiale, îi place să slujească lui Dumnezeu şi oamenilor, îi place să se bucure cu orice om simţit, îi place să fie omenos, milostiv, cu bun simţ, îngăduitor cu neputinţele oamenilor, îi place să lase de la el, îi place să îşi sărute pe obraji şi să bea un pahar de vin cu duşmanii lui, care se pocăiesc sau îşi văd lungul nasului în cele

---

[233] Să scrie. Îmi fac timp să scriu...

[234] În sensul că mărturia lui ortodoxă distruge toate minciunile înșirate pe ață.

[235] Noi reacționăm la eretici numai dacă suntem agresați de către ei și nu ne ducem să iscăm polemici aiurea.

din urmă, îi place să aibă disciplina de a nu se băga în viaţa privată a omului, îi place să ierte, să se bucure şi să fie recunoscător…Adică foarte multe lucruri îi place să facă…

Însă *fenomenul bastrix* are şi obiceiul, de multe ori epuizant, de a da replicile care trebuie, cu mult umor şi inteligenţă, unor oameni care înţeleg, că trebuie să aibă ceva să-i spună, în mod neîntrebat, vizavi de el.

De aceea, acest *fenomen* reacţionează *surprinzător*[236] la *atacuri banele*, *inteligent* la *stupidităţi*, *delicat* la *barbarisme*, *atent* la *cameleonisme*, *incisiv* la *grobieni*, *vituperant* la *hulitori*…

În rest, pace cât cuprinde!…

Când toate sunt în regulă discutăm colocvial, suntem amabili, suntem graţioşi, confesivi, îngăduitori, politicoşi, corecţi, maleabili, afabili, foarte bine crescuţi, generoşi…nota zece plus!

Însă, când uiţi că ai bârna/grinda/ zidul în faţa ochilor dar vezi la mine urdoarea din ochi, când vezi la mine că mi-a scăpat o literă, una singură într-un text şi te bucuri că şi *fenomenu bastrix e un fraier* sau te dai grande la mine sub pseudonim, pretextând că eşti *Caligula* în *materie de Teologie*[237], dar tu nu eşti pe nicăieri, când pentru că *nu a zis ce aşteptam noi să zică* sau *s-a exprimat greşit* tu faci *o sărbătoare a stupidităţii* crezând că asta îţi scuză prostia…frate, războiul din Golf sau…bombe întârziate peste sondele Iranului![238]

Concluzie: polemicul nostru de ocazie şi-a ales partea cea bună, care nu se va lua de la el.

Dacă se face de aici încolo că *fenomenul bastrix* nu mai există pe orbită şi nu mai încurajează pe comentatorii săi în discuţii la adresa noastră sau nu mai moderează atacurile la persoană, la o singură persoană, adică a *fenomenului* care irită sau încearcă, măcar atât, să nu mai ridiculizeze pe faţă, făţiş credinţa ortodoxă, ierarhia Bisericii, păcatele ortodocşilor…noi suntem pâinea lui Dumnezeu de amabili şi

---

[236] De frumos.

[237] Adică cum a fost împărat Caligula...tot la fel și tu mare teolog. A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Caligula.

[238] Aluzie la două realități dramatice ale vieții noastre contemporane:
războiul din Golf (http://ro.wikipedia.org/wiki/R%C4%83zboiul_din_Golf)
și amenințarea continuă a Iranului de către SUA
(http://en.wikipedia.org/wiki/Iran_%E2%80%93_United_States_relations).
În relația cu Cruceru și baptiștii lui le spuneam faptul: dacă doriți să vă bateți joc de noi la nivel online, vom riposta imediat.

ne facem că nu există baptişti pe faţa pământului. Niciun cuvânt nu mai zicem…

Totul devine istorie...Se aşterne pacea inter-religioasă peste blogosfera WordPress şi de aici încolo avem o pace de *…1000 de ani* şi nu doar *de-o sută*[239].

Dacă ştie[240] şi ştiu[241] să schimbe placa[242] şi să demonstreze că pot vorbi decent, că pot să îşi prezinte credinţa şi crezurile fără să ne tragă la rost pe noi de ce nu le acceptăm, *fenomenul bastrix* este *un vulcan fără erupţie*.

Dacă nu se poate aşa, dacă nimeni nu doreşte pacea pe care noi o dorim să covârşească toată mintea, atunci…din când în când…bombe peste Oradea, bombe inteligente, când vrem noi şi până când vrem, fără ca acestea să ne afecteze caracterul[243].

În limba greacă, *caracter* înseamnă *ceea ce viaţa a făcut în tine ceva de neşters*, adică *o amprentă ontologică*. Pentru noi, *caracterul ortodox* e ştanţarea interioară pe care viaţa ortodoxă a produs-o în noi.

Deci noi am vrut şi vrem pacea dintotdeauna.

Cine vrea atunci războiul?![244]

Să vedem *cine* şi *pentru ce motive puerile* activează…*fenomenul bastrix*.

---

239 O întoarcere pe dos a sintagmei: *războiul de o sută de ani*. A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/R%C4%83zboiul_de_o_sut%C4%83_de_ani.
240 Marius Cruceru.
241 Baptiştii online.
242 Modul de a scrie și de a discuta *cu* și *vizavi* de ortodocși.
243 Cruceru considera că dacă ne comportăm cu el dur, noi ne comportăm cu toți la fel...
244 Polemica sterilă la nivel online.

Când râvna…îţi rupe somnu-n două[245]

...şi ei erau numai trupuri [Fac. 6, 3].

Credeam că de ieri începe pacea de…o mie de ani, pacea inter-religioasă în WordPress.

Dar după ce au venit „teologii”[246], după ce au venit „pastorii”[247], după ce au venit *capo di tutti capi*[248], după ce-au venit „copiii” online[249]…acum au început să vină „femeile”.

Cine mai trebuie să vină ca să ne dea…„lecţii de comportament”, deşi[250]…*nu sunt dintre noi* [I In. 2, 19]?

Comportamentul *exemplar*, adică *execrabil*, al unor membrii ai organizaţiei bapXXXte[251], după articolul nostru de ieri, în care spuneam că *acceptăm* şi *salutăm* decizia de *non-agresiune reciprocă* a pretendentului[252], ne-a făcut azi-noapte să sistăm intrarea în direct a comentariilor dumneavoastră[253].

Se pare că nu avem pe cine respecta, chiar dacă vrem să facem efortul acesta. Se pare că nesimţirea nu are limite.

---

245 Un articol din 27 septembrie 2007.
246 Marius David Cruceru, Corneliu Simuț, Dan Botica.
247 Cel mai adesea nesimțiți, care nu și-au prea dat numele, în afară de Ted Doru Pope, Aurel Mateescu, Otniel Vereș (nesimțit la culme) și alți câțiva.
248 A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Capo_di_tutti_capi. Adică toți boșii baptiști, mahării baptiști la noi pe blog.
249 Faza cu Naum, descrisă anterior.
250 Baptiștii nu sunt dintre...membrii Bisericii lui Hristos, ai Bisericii Ortodoxe.
251 Baptiste.
252 La pace, adică: Marius Cruceru.
253 Adică am introdus moderarea lor.

Însă, în acelaşi timp, se prea pare că suntem un mediu teologic ortodox online şi de dialog care stresăm tocmai pentru că suntem *incomparabili* cu materialul captaţional[254] al subsemnaţilor.

Şi pentru ca să ne amuzăm la modul îngrijorător, cu îngrijorare, de sănătatea mintală a unor astfel de oameni şi de râvna lor debordantă pentru a-ţi da lecţii, redăm o scrisoare scrisă la ora 4 dimineața, de Alexandra Baciu[255].

Bună ziua!

Alexandra Baciu, baciu.alexandra_elena@yahoo.com
Add Thursday, September 27, 2007 4:09:12 AM
To:dorinfather@yahoo.com

Ora 4 dimineaţa?!!!!
No comments!

Stimate D-le Picioruș,

Din pricina sutanei[256] pe care o purtaţi vă acord, din principiu, respectul cuvenit *sfinţirii* pe care se presupune că o aveţi.

Din CV-ul dvs. nu am aflat dacă practicaţi meseria această *din vocaţie*, *chemare* sau *mândrie*[257]. Am aflat doar că aveţi *multe realizări*.

Vă felicit pentru asta, dar nu uitaţi nicio clipă faptul, că Dumnezeu este Cel care v-a dat *prilejul*, *talentul*...et caetera[258].

Voi presupune deci, că *vocaţia* este cea care v-a adus sutana...și, deasemenea, că vocaţia (şi nevoia de a folosi talantul...darul, harul, cum doriţi să îi spuneţi, vă îndeamnă să scrieţi).

---

[254] Cu ceea ce scriu baptiștii la nivel online și prin care vor să ne capteze atenția.
[255] Am corectat și stabilit diacriticele în cadrul scrisorii.
[256] Din pricina reverendei pe care o port, domnișoară, tocmai din pricina ei nu primesc respect din partea dv.!
[257] Însă CV-ul și tot blogul meu vorbeau îndeajuns de explicit, credem noi, încă de pe atunci, despre vocația mea preoțească și despre cea scriitoricească.
Însă nu despre *vocație* dorea să îmi scrie domnişoara Baciu, ci despre cât o enervează ceea ce produce vocația mea la nivel online.
[258] Vă asigurăm de faptul, că niciodată nu uităm că împreună cu Prea Curata Treime facem tot ceea ce facem zi de zi.

Ceea ce mă surprinde deosebit de mult este *tonul vehement*[259] şi anumite nuanţe, din punctul meu de vedere, *nepermis de murdare* (Părinte, *loviturile sub centură* nu fac cinste nimănui!) pe care le-am găsit într-unul dintre articolele dvs.

Pun aici link-ul cu pricina: indicare[260].

Nu voi discuta conţinutul articolului[261], pe care l-am citit cu o mirare crescândă. E, în definitiv, dreptul dvs. să scrieţi.

Ceea ce va reproşez acum este *tonul* cu care replicaţi comentariilor pe care le primiţi[262].

Sunteţi mult prea vajnic, mult prea veninos[263]. Şi asta nu face cinste nimănui.

Nu ştiu dacă numărul de comentarii vă ajută cu ceva (*cantitatea lor*, vreau să spun)[264], dar cred că dacă v-aţi rezuma la a vă expune punctul de vedere, eventual să subliniaţi o idee...ar fi ceva mai elegant[265].

Nici nu încerc să insinuez că *aş da vreun sfat*. Nu, nicidecum. Exprim doar o părere.

Domnule Picioruş, nu sunt nici personalitate publică, nici nimic altceva demn de luat în seamă în ochii oamenilor.

Poate, dacă aveţi răbdare, mă veţi găsi, într-un final, şi pe www. Dar nu merită efortul[266].

---

[259] Care era îndreptat *numai* împotriva...*nesimțirii baptiste*. Precizarea noastră...absolut necesară, pentru că altfel se înțelege că, la nivel online, am fost numai foc și pară împotriva tuturor.

Însă lucru acesta nu îl arată cărțile noastre grupate în seria de volume *Bucuria comuniunii*, care cuprinde munca noastră online.

[260] Numai că indicarea duce la un comentariu al lui Alin Cristea la articolul nostru: http://bastrix.wordpress.com/2007/09/23/de-la-marius-cruceru-la-lorin-fortuna-doi-monstri-simpatici/#comment-12882.

Autoarea, probabil, se referea la modul cum am răspuns baptiștilor în subsolul acelui articol.

[261] *De la Marius Cruceru la Lorin Fortuna: doi monștri simpatici* e plin cu adevărurile pe care mi le-au livrat cei doi *protagoniști* ai articolului.

[262] Da, erau pe măsura nesimțirii acelora, care...scriau comentariile! Însă e o mare diferență, domnișoară Alexandra, trebuie să recunoașteți asta, între *tăria mea de caracter* și *nesimțirea lor în grup*.

[263] *Vajnic* sunt, adică *aprig*, *viguros*, *dârz* în apărarea credinței mele dar nu și *veninos*, pentru că ar trebui să fiu *pervers* cu alții, încercând să îi înțep eu, înainte ca ei să mă atace. Însă eu mi-am apărat credința ortodoxă la mine pe blog cu argumente dârze și reperabile istoric... și nu m-am inclus, în mod pervers, pe blogurile lor, ca să îmi bat joc de ei.

[264] Nu, pentru mine comentariile altora la articolele mele sunt indiferente (pentru că eu scriu nu pentru *ca să fiu comentat*, în primul rând, ci pentru că *am lucruri de spus*)...dar nu și pentru baptiști, care aleargă după ele.

A se vedea patologia blogurilor lui Marius Cruceru, unde *gargara* e considerată *comentariu*...și unde *articolele de doi lei* sunt considerate...*cartea de vizită* a unui profesor de teologie baptistă.

[265] Eu să fiu *elegant*...și dumneavoastră scrieți la patru dimineața?

[266] O puteți găsi pe autoare aici: http://alebaciu.blogspot.com/.

Însă în gura sau sub pana unui preot (uns al Domnului, nu?), nu au ce căuta cuvinte ca unele pe care dvs. le rostiţi[267].

Mă doare şi m-a durut ceea ce am citit că aţi scris[268]. Şi revoltă mea, concretizată în scris, e destul de voluminoasă pentru ora patru dimineaţa.

Nu ştiu ce anume veţi face cu scrisoarea mea, dar sper ca măcar să o consideraţi *un îndemn la moderaţie*.

Tonul dvs., dacă va continua în acest ritm, mă va face să plâng de durere că Biserica de Dreaptă Credinţă[269] are la cârmă oameni, care nu se ştiu cârmui pe ei înşişi[270].

Cum îndrăzniţi, domnule, să postăţi în public astfel de cuvinte obscene, chiar şi *cenzurate*?[271]

---

[267] Articolul nostru nu conține niciun cuvânt obscen...ci doar adevăruri tăioase despre Cruceru și Fortuna, care nu numai că beștelesc credința ortodoxă cum vor, dar trec și la proba practică: se duc peste credincioșii ortodocși și vor să îi momească cu ideile lor.

[268] Pentru că sunteți baptistă, ca și Marius Cruceru...și nu pentru că nu spun adevărul. Dimpotrivă, vă dor cuvintele mele...din cauza multului adevăr de acolo și din toate articolele mele despre baptiștii online și despre caracterul lor.

[269] Adică Biserică Ortodoxă.

[270] Și astfel, eu, cel agresat verbal de un număr de baptiști, întotdeauna fără nume...sunt catalogat drept unul care *m-aș fi luat de ei* sau nu îmi pot stăpâni *furia* împotriva lor...deși eu nu fac altceva, decât să mă apăr, în scris, pe măsura nesimțirii cu care sunt atacat.

[271] Și îmi dau seama, în definitiv, că autoarea noastră a reacționat *atât de matinal*, pentru un comentariu, pe care l-am făcut altui comentariu.

A venit o persoană care s-a semnat *Camix* (era autoarea noastră?) și a scris:

„Hahahahahahahahahah!!!! Ce porţie bună de râs, într-adevăr!

Eu cred că inteligenţa dvs. e cu muuuuult mai sclipitoare decât a mea. N-am greşit deloc tagul; n-aţi prins dvs. mesajul.

Ah…cred că vă scade audienţa şi sunteţi nevoit (altfel, cu siguranţă nu v-aţi deda unor asemenea josnicii) să recurgeţi la metode de urgenţă pentru a fi citit. Dar ştiţi vorba aia…totul pe pământ e deşertăciune…”.

La care noi am răspuns următoarele:

On 24/09/2007 at 1:34 PM bastrix Said: |Modifică

Domnule C-a[m]/mix[t]aveţi dreptate: joc în filmul „Neveste disperate”, partea a V-a [Când au trecut primele patru părţi ale serialului de succes?] şi mai există locuri şi pentru dv.

Îmi scade rău audienţa rău de tot şi dv. mă ajutaţi „la disperare” [Adrian Minune] să mi se regleze ratingul.

Cine ştie: poate că o să ajungem pe val cu comentariile dv.

Perseveraţi în atenţie!

Şi reflectaţi la o zicere, pe lângă cea a Ecclesiastului, foarte adevărată, cum că totul e deşertăciune a deşertăciunilor; şi la următoarea: „Râzi ca proasta când îşi vede c*ru”.

Asta, ştiţi dv., pentru râs. Râsul e periculos în exces. Dacă râdeţi mult vă găsiţi naşul!

Ca să nu mai vorbesc de implicaţiile „sotto-voce" ale unor afirmaţii sau de cele absolut rele şi urâte ale altor întorsături de frază?[272]

Unde vă este *cumpătarea*? Unde e *smerenia* oamenilor?[273]

Vă implor, în numele credinţei şi al Domnului...stăpâniți-vă pornirile! Puneți frâu scânteilor de mandrie![274]

Cu speranţă[275],
Alexandra Baciu.

Sfatul nostru pentru cititoarea noastră...*specială*: *Somnul puţin şi nervii mulţi dăunează grav sănătăţii!*

Şi mai avem încă ceva sfaturi, pentru toţi cei care fac parte din aceeaşi *organizaţie religioasă*:

Mergeţi pe blogurile pastorilor dv. şi comentaţi acolo pe nerăsuflate!

Nu vă mai pierdeţi timpul cu un preot ortodox, care nu dă doi bani pe sfaturile dv. uluitor de…*îngăduitoare*!

Ştim cam tot ceea ce ne-aţi putea spune în materie de grosolănie. Deci vă rugăm cu tot dinadinsul, să vă folosiţi energia în favoarea organizaţiei dv. şi să nu mai faceţi valuri la apă mică pe blogurile noastre!

Vă mulţumim pentru faptul, că nu o să luaţi în considerare sfaturile noastre şi veţi fi tot la fel de iremediabili.

Și ne-a scris la ora 4 dimineața pentru că am redat, în mod cenzurat, o vorbă populară, pe care o cunoaște până și dumneaei?!!!

Ei asta mă oripilează la culme: falsa pudoare baptistă sub care se află, mai mereu, interese meschine.

[272] Așa e când vorbești cu nesimțiții: le vorbești până când te înțeleg. Te cobori la ei...până când îi doare.

[273] Ambele sunt în sufletul nostru, domnișoară, pe cât sunt, bineînțeles!

[274] Și domnișoara Alexandra Baciu se transformă, imediat, în *evanghelizatoarea* noastră, singurul ei scop fiind acela de *a mă sensibiliza*...și de *a-mi arăta* (face parte din strategia baptistă de manipulare) că *cineva* sau *mai mulți de la nivel online* nu sunt de acord cu un demers al meu scriitoricesc, fapt pentru care eu trebuie să intru în pământ de rușine, să retrag articolul sau să mă retrag în banca mea.

Penibilul e desăvârșit și în ceea ce o privește pe autoarea noastră, pentru că eu nu sunt un copil pe care să mă atragi cu o jucărie și nici nu mă poți intimida cu o scrisoare, atunci când orice articol la nivel online sau comentariu pe care îl fac, îl fac cu conștiința mea de preot și de teolog.

Numai că Marius Cruceru a zis să încerce toate metodele în ceea ce mă privește...și, acum, când privesc retrospectiv și atent derularea lucrurilor, văd că atacul la *Teologie pentru azi* al baptiștilor a fost sistematic și nu o simplă glumă online.

[275] În speranța că...mă *voi îndrepta*...și nu voi mai scrie împotriva baptișilor.

Despre „prietenii” ortodocşi care nu mă citesc [sic!] pentru că...nu sunt extremist

E un[276] fel de râsu’-plânsu’[277] ce cam vrem noi să spunem în acest articol, dar sperăm să ne menţinem pe barca normalităţii lingvistice, deşi unele lucruri ar fi bine să le spunem în stilul *parnasianist teologic*[278] al colegului Mihail Neamţu[279], ca să nu se prindă tot *intelectualul*.

Însă, am zis totuşi *să le zicem*, dar să nu ne stricăm *prea mult* starea de bucurie.

Din acest motiv, o luăm mai lejer, spre valea zicerilor despre subiect.

Ca să ajungem la titlul emisiunii blogistice: „De ce părintele Dorin nu este *extremist*”, să o luăm cu puţină matematică a evidenţei.

În spatele feţei blogului nostru există o cantină de lucru, unde se tranşează carnea, se fac sărmăluţe, se pun la cuptor şi se servesc, de obicei, *calde*[280].

Când noi facem sărmăluţe în foi de varză [nu *de viţă*!], vin muşteriii şi caută mâncare online[281].

Şi unii caută material pentru lucrările de la şcoală [nu e rău, dar ar fi fost mai bine un *puseu de muncă* în locul unuia *de copiat*], pentru referate, alţii caută cancanuri…iar alţii se caută pe ei înşişi.

Cei care se caută pe ei înşişi nu se caută numai *o dată* ci *de atâtea ori*, cu o neruşinare sagace, încât…a zburat blogroll-ul nostru, de la vedere, pe o pagină mai sus, adică aici[282].

---

[276] Un articol din data de 2 octombrie 2007.

[277] Sintagmă care îi aparține lui Nichita Stănescu. A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/R%C3%A2su%27_pl%C3%A2nsu%27.

[278] Adică în mod fals *alambicat*, *intelectualist*...când Mihail Neamțu are doar câteva idei teologice, preluate de la alții, pentru care nu a făcut muncă de cercetare teologică proprie (adică nu sunt concluziile propriilor lui excavații scripturalo-patristice) pe care le întoarce pe toate părțile.

Și în loc să le spună altora, că nu se prea pricepe la *teologie* și nici la *cultură*, bate apa în piuă în mod metodic...dar în stil *umbros*, sastisit de atâta *gândire*.

A se vedea despre curentul *parnasianist* în poezie, ca să înțelegeți sintagma supra: http://ro.wikipedia.org/wiki/Parnasianism.

[279] A se vedea saitul său: http://www.mihailneamtu.com/.

[280] Adică noi scriem, cel mai adesea, online, în mod direct, imediat.

[281] Creații online.

[282] Atunci era aici: http://bastrix.wordpress.com/cv-pr-dr-dorin-octavian-piciorus/catalogul-paginilor-publicitate/.

Acum e aici: http://www.teologiepentruazi.ro/cv-pr-dr-dorin-octavian-piciorus/catalogul-paginilor-publicitate/...și e din ce în ce mai *subțire*.

Unii *cititori* veneau doar să se vadă, să îşi revadă comentariile sau articolele.

Revederi multiple.

Revederi de noapte şi zi.

Prea reveniri.

Iarăşi reveniri...

Până când am zis că e bine să…nu se mai caute atât de mult la noi.

Şi, de trei zile încoace, mi-am dat seama, că pagina de sus, unde e acum blogrollul, nu a fost deschisă niciodată, nu a fost nici măcar *observată*, ci conţinutul ei a fost vizualizat doar la…*snap*[283]. *Prietenii*[284] ştiu de ce!

Când intră prietenul, omul credincios, omul cu reverenţă şi te caută, apar, de obicei, la *termenii de căutare* sintagme ca: *Pr. Drd. Picioruş Dorin Octavian*, *Teologie pentru azi* etc., scrise citeţ, atent, îngrijit.

Când intră aventurierul, care nu a mai trecut pe la tine, se vede şi asta, pentru că sunt termeni care arată *un interes*, *mai prostuţ* sau *mai savant*, dar *un interes*.

Dar când vine *prietenul* ortodox [???] sau neortodox [!!!] se vede de la o poştă.

Cum aşa?! Păi apare scris: *bastrix* de 49 de ori, *Bastrix* de 49 de ori, *Piciorus de* 49 de ori*, Teologie ptr. azi de* 49 de ori, adică de enervant de multe ori sau apar nume de oameni despre care eu am scris un articol sau o idee, am zis ceva despre el/ei şi acele nume apar tot de…49 de ori.

Numărul 49 e număr aleatoriu. El exprimă…ceea ce aţi înţeles deja că exprimă: *nesimţire online*.

Sau apar sintagme şi pasaje din texte ultracitite, învăţate pe de rost sau salvate undeva, ca să nu vadă ochiul meu *cam cine ar fi băieţii*.

Însă motoarele noastre de calcul[285] au ochii non-stop deschişi şi culeg informaţii. Sunt mici *securişti democratici*. Ei au ochii avid deschişi spre *gradul de civilizaţie* online.

Şi aşa m-am făcut fără blogroll la vedere.

Și când am spus *de la vedere*, am spus că blogrollul era *widget*...și apoi l-am transformat în *pagină de sine stătătoare*, cum e și acum. Pentru că veneau să se caute numai pe ei înșiși, atâta timp cât se vedeau publicitați, cu propriile bloguri și saituri, la noi pe blog.

[283] Prin *CoolPreviews* (https://addons.mozilla.org/ro/firefox/addon/2207) și alte utilitare asemenea, care îngăduie vizionarea unui articol fără *a păși* în cadrul lui și pe blog. Și asta pentru ca să nu faci rating unui articol...

[284] Ironic spus. Adică: *neprietenii* știu acest lucru.

[285] De monitorizare a ratingului.

Surprizele, ca toamna, se ţin lanţ. Or să se ţină *lanţ* sau *ştreang*. O să vă ţinem la curent cu ce se întâmplă în România din *Teologie pentru azi*.

Însă, să mergem câteva mile mai departe, deşi e ca şi când am fi mers doi milimetrii.

Colocviul comentarului decent[286], care a început, după cum se vede, şi care nu s-a cam terminat, a fost sabotat de către ortodocşii invitaţi *în mod direct* sau *nu* prin *neprezenţă imperativă*, dar şi de alţi *prieteni*.

Prima dată am stat să mă dumiresc [deşi nu era cazul], despre cum se face, că *numărul cititorilor* creşte constant iar *numărul comentatorilor* se diminuează sub pragul indecenţei.

Şi când ne gândeam aşa, ne gândeam dacă nu ar fi şto, adică caşto/bine/frumos/cool să ne reprofilăm şi noi, că tot a venit toamna şi n-are rost să ne mai ostenim atât ca să dăm orzul pe gâşte.

Să punem zilnic pagini întregi din Sfinţii Părinţi, în ce limbi mai avem noi la îndemână, rugăciuni, acatiste, predici, poze, multe poze…şi să o lăsăm mai moale cu *Teologia actualizată*[287], în termenii momentului, cum ne invita PFP Daniel, pentru că…„nu interesează pe nimeni" şi să trecem la *imobilismul levantin* [vorba parnasianului[288]].

Adică, să nu mai creăm nimic…CI NUMAI SĂ COPIEM ŞI SĂ NE BATEM CU MÂNA PE BURTĂ CĂ SUNTEM *ORTODOCŞI*.

Ştiu: literele mari enervează. Sunt *de prost gust*.

La fel şi sublinierea cu culori, comentariile băşcălioase, lipsa de camaraderie, lipsa de muncă, lipsa de minte smerită…

Dar pe cine interesează astea?!

Şi dracu ne şoptea cu putere la ureche: că ce bine s-ar bucura dacă am face asta. Am intra şi noi astfel *în rândul lumii...*

Că ce, cine se crede ăsta?

Însă ispitele sunt dăunătoare, la fel ca frivolitatea…Îţi iese porumbelu pe gură, îl zici şi apoi…vrei să îi prinzi penele din zbor.

Să ne întoarcem în timp şi iarăşi să ne reîntoarcem la …voia zilei.

---

[286] Acum e aici (prima parte): http://www.teologiepentruazi.ro/cv-pr-dr-dorin-octavian-piciorus/colocviul-international-al-comentariului-decent-15-sept-15-oct-2007/ şi aici, a doua parte: http://www.teologiepentruazi.ro/cv-pr-dr-dorin-octavian-piciorus/colocviul-international-al-comentariului-decent-15-sept-15-oct-2007-xiv-xxx/.

[287] În predica de la întronizarea sa ca patriarh.

[288] Mihail Neamțu.

Când noi începuserăm cursul nostru online de *Teologie Mistică Ortodoxă*[289], făcut pentru nişte creştini ortodocşi, care vor să ştie care este *esenţa vieţii ortodoxe*, spre ce se îndreaptă ortodocşii ăştia care merg pe urmele Sfinţilor lor, domnul Gigel Chiazna, ca din *întâmplare*, a pus un fragment sus şi tare în saitul său principal[290] dintr-un cuvânt al Părintelui Rafail Noica, cum că: *în Ortodoxie nu…există mistică*.

Nu contează că pasajul e rupt din context şi că nu are nimic de-a face cu realitatea…însă, pentru că dumnealui nu se pricepe la Teologie…a pus banner de la altul, *ca să nu îndrăznesc să vorbesc*…despre lucruri pe care *nu le-aș cunoaște*.

Se pare, că pe mulţi dintre ortodocşi, nu i-am putut convinge că *ştim despre ce vorbim* şi *nu i-am folosit deloc* cu cuvintele noastre. Să ne doară acest lucru? Nu cred că are rost.

Acum ceva timp am scris un articol intitulat *Acefali sentimentali* [14.09. 2007][291], adică, despre ăia care simt că sunt *ortodocşi români* chiar dacă *se luptă în inima lor* cu patriarhul ales al României, care e *în multe feluri* pentru ei.

Ca şi când nu ar fi fost citit prea mult, reacţiile vizavi de articol au venit numai de la doi dintre împricinaţi. Ceilalţi s-au ţinut *ferm* pe poziţii[292]…dar nu m-au iertat în inima lor.

Nici domnul Gigel Chiazna, *confratele* nostru, webmasterul care *apără Ortodoxia*, nu m-a iertat în inima dumnealui şi astăzi dimineaţă: *zdup comentariu*!

[Teologie pentru azi] Please moderate: " Acefali sentimentali "
"support@wordpress.com" <support@wordpress.com> Add
To: dorinfather@yahoo.com

Standard Header
Tuesday, October 2, 2007 3:07:49 AM

A new comment on the post #1356 " Acefali sentimentali " is waiting for your approval
http://bastrix.wordpress.com/2007/09/14/acefali-sentimentali/

Author : Gigel Chiazna (IP: 86.124.212.235 , 86-124-212-235.rdsnet.ro)
E-mail : gigelchiazna@yahoo.com
URL : http://www.chiazna.ro
Whois : http://ws.arin.net/cgi-bin/whois.pl?queryinput=86.124.212.235
Comment:
Parinte, oare eu (www.chiazna.ro) ma calific pt lista neagra cu "acefalii". Imi trageti si mie o vizita pe site, va rog frumos?

Ah, si inca ceva, mai va trimit o lista de site-uri
care le-ati putea adauga:

http://forum.schituldarvari.ro/viewtopic.php?p=45546&sid=a471fbbccb867e21579fab1c0f8336a9

http://www.gid-romania.com/Articol.asp?ID=4296

http://neamulromanesc.wordpress.com/opinii-si-atitudini/gruparea-pro-daniel-va-incepe-rafuiala-in-biserica-prin

http://laurentiudumitru.ro/blog/2006/10/01/ecumenismul-este-o-blasfemie-pr-gheorghe-calciu-dumitreasa/

ah, si parintele Ioan din cei care au aparut la Realitatea TV:

---

289 Regăsibil aici: http://www.teologiepentruazi.ro/cv-pr-dr-dorin-octavian-piciorus/curs-online-de-teologie-mistica-ortodoxa/ (prima parte) şi continuat aici, fiind încă în derulare: http://www.teologiepentruazi.ro/category/curs-online-de-teologie-mistica-ortodoxa-continuare/.

290 Aici: http://www.credo.ro/.

291 Regăsibil în această carte între p. 33-39.

292 Adică au tăcut...crezând că sunt *filosofi*.

http://forum.schituldarvari.ro/viewtopic.php?p=45546&sid=a471fbbccb867e21579fab1c0f8336a9

http://www.gid-romania.com/Articol.asp?ID=4296

http://neamulromanesc.wordpress.com/opinii-si-atitudini/gruparea-pro-daniel-va-incepe-rafuiala-in-biserica-prin

http://laurentiudumitru.ro/blog/2006/10/01/ecumenismul-este-o-blasfemie-pr-gheorghe-calciu-dumitreasa/

ah, si parintele Ioan din cei care au aparut la Realitatea TV:

http://www.ortodoxmedia.com/inregistrare/408/Pr-Ioan-alegerea-patriarhului

Poate si Pr. Proclu?

http://www.ortodoxmedia.com/inregistrare/404/parintele-procu-alegere-patriarh

Approve it: http://bastrix.wordpress.com/wp-admin/comment.php?action=mac&c=13128
Delete it: http://bastrix.wordpress.com/wp-admin/comment.php?action=cdc&c=13128
Spam it: http://bastrix.wordpress.com/wp-admin/comment.php?action=cdc&dt=spam&c=13128
Currently 1 comments are waiting for approval. Please visit the moderation panel:
http://bastrix.wordpress.com/wp-admin/moderation.php

Nu mai mi-a văzut blogroll-u', frate[293], şi a zis, ca şi alţi *spadasini*[294] ai cuvântului, să mă întrebe dacă şi dumnealui este *acefal*…şi mi-a trimis bibliografie.

Nu aţi înţeles nimic?!

Să vă zicem *mai pe româneşte*…Dacă conceptualizezi prea mult eşti crezut *teolog îngâmfat*[295].

De aceea trebuie să vorbeşti *ca poporul* din care faci parte, indiferent dacă nu îţi place să te *fariseieşti*.

Aşa că: domnul Gigel Chiazna[296], domnul Claudiu Târziu[297], domnii de la *Război întru Cuvânt*[298], domnii de la *Civic Media*[299], domnii de la *Altermedia*[300] şi alţi domni şi doamne, fraţi de-ai noştri ortodocşi s-au temut şi se tem…că n-or să mai fie dânşii *ortodocşi* dacă avem pe scaunul patriarhal pe PFP Daniel Ciobotea, ales de către *Sfântul Sinod* al Bisericii Ortodoxe Române şi de către *Colegiul Naţional Bisericesc* şi elogiat de către toţi ierarhii şi patriarhii lumii ortodoxe.

Sentimentul pe care îl am, cel mai sincer, când văd o asemenea stare de spirit[301], e acela din *Tragedia veacurilor* a doamnei Ellen G. White[302].

---

[293] Unde îi făceam şi lui publicitate.
[294] Falşi.
[295] De către cei care nu îţi înţeleg cărţile.
[296] Blogul său: http://www.chiazna.com/.
[297] Idem: http://c-tarziu.blogspot.com/.
[298] Idem: http://www.razbointrucuvant.ro/.
[299] Idem: http://www.civicmedia.ro/acm/.
[300] Idem: http://ro.altermedia.info/.
[301] La ortodocşii români extremişti, care e născută din prea puţină cultură teologică şi experienţă duhovnicească.
[302] A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Ellen_G._White.

Dacă cineva nu a citit „marea lucrare teologică” a fondatoarei adventismului şi nu ştie conceptul halucinant, fabulatoriu de *tragedie a veacurilor*, unde Biserica lui Hristos „a căzut în păcat”, „s-a denaturat”, „şi-a pierdut harul” în integralitate…şi doar ea este singura „dreaptă”, care vede cum poporul advent „se urcă în razele cerului”, atunci e rugat de către noi să caute cartea[303] şi să o citească, ca să vedeţi ce sentiment am când văd o asemenea manifestare pseudo-teologică[304].

Eu încerc, din răsputeri, să înţeleg *ce stare de linişte mintală* au confraţii mei, care nu se tem de dracu, nu sunt îngrijoraţi de ereticii care ne fură credincioşii, nu se tem de păcatele lor, nu se tem de o mie de lucruri de care ar fi trebuit să se teamă…dar se tem de *noul patriarh al României*.

Sincer: nu aş vrea să simt starea de animozitate interioară a unor astfel de oameni, care *nu recunosc* [acesta e *cuvântul* şi *realitatea*!] *voia Prea Sfintei Treimi cu Biserica noastră.*

Dânşii au intrat deja în „catacombele” şi „tranşeele” României ortodoxe…şi se pregătesc de „martiriu”.

Dacă acest lucru nu e *o manifestare pshihotică* sau dacă aceşti oamenii deţin „adevărul”, atunci pe domnul Gigel Chiazna trebuie să îl călugărim şi să îl facem „patriarh al României”, pe domnul Târziu să îl facem „mitropolit”, pe toţi denigratorii PFP Daniel trebuie să îi facem „oameni de răspundere” în Biserica noastră dar să îi scoatem din funcţie şi pe cei care au venit pe 30 septembrie 2007 la întronizare pentru că toţi sunt „duşi cu pluta”.

Cine sunt atunci *ortodocşii români* de astăzi?

Răspunsul psihotic ar fi: *extremiştii*, *anti-patriarhalii*, *anti-danielii*, *anti-europeniştii*, *anti-ecumeniştii*, *anti-teologii*.

În viziunea acestor oameni (cutremurătoare pentru mine) tot Sfântul Sinod e „corupt”, patriarhul României e „mason”, există o mare de *indiferenţi*…şi ei: *singurii mohicani*, singurii *superortodocşi*, care sunt *acefali*, *acanonici* şi *adogmatici*.

Cum aşa?! Păi atunci când îţi permiţi să stigmatizezi pe ierarhii Bisericii şi să crezi că ai luat locul lui Dumnezeu pe pământ, dând Sinodului Bisericii lecţii de comportare/de comportament…eşti situat, frate şi soră, în afara Bisericii cu inima şi cu cugetul, dar şi cu picioarele.

---

[303] O puteți downloada de aici, în română: http://www.scribd.com/doc/282816/EG-White-Tragedia-veacurilor.

[304] În Biserica Ortodoxă Română.

Că nimeni nu te întreabă *ce marcă ai* sau că nimeni nu te invită afară, spre a căuta o Biserică ideală, perfectă…asta e altă poveste. Consideră că Dumnezeu te păsuieşte, te aşteaptă îndelung ca să îţi vii în fire.

Însă, pe cine interesează *conştiinţa* şi *normalitatea*?!

Pe cine interesează *unitatea* între ortodocşi?

Sunt deziderate *prea mari*, e drept, pentru unii şi poate că nu sunt nici *profitabile* la nivel de pungă personală.

Ne întoarcem în *concretul real* sau în *realul concret*.

Din prima clipă a prezenţei noastre pe WordPress am dorit să aruncăm în aer *imobilismul lenevos* al saiturilor şi blogurilor ortodoxe[305] şi, se pare, că Prea Curata Stăpână ne-a ajutat să se producă asta.

Până la noi se dezvoltau platforme ortodoxe molcome, 100% copiat sau platforme de iniţiativă teologică, cu regim de scriitură intermitentă.

Adică se mai scria cumva, cândva, undeva, câte un articol, atent ortografiat, atent selecţionat şi…fără recul la public. Adică citeai, plecai, te întorceai, îl găseai acolo şi te întrebai: *Şi ce dacă statuia, ca o albă statuie, ne aştepată în acelaşi loc şi…degeaba?*

Au existat tentative de *plagiat ideatic* ale stilului nostru…dar n-au cam mers. Unde s-a început ceva, acolo a mirosit numai cancanul.

Teologia s-a diminat până la împuţinare maximă şi a înflorit…*barbarismul stilistic*.

Tocmai de aceea, acolo unde se practică copiatul, pe blogurile şi saiturile cu pricina, am ajuns cu greu la index sau…niciodată.

Ne-a lovit, cel mai adesea, implacabilul.

Din acest motiv, în noul blog al *colegului întru Teologie*[306] Danion Vasile[307], pe care l-am publicitat a doua zi după ce a ieşit pe piaţă…n-am ajuns niciodată.

Probabil e *o pedeapsă* pentru faptul că facem *prea multe* şi nu suntem…*extremişti* şi nici *partinici*.

Dar el are cinci *prieteni de blog*, tot *statici* ca şi dânsul [pentru ca să nu pară că e *mai puţin teolog*, că *gândeşte*

---

[305] Lucru care s-a constituit în aceea că am scris aproape zilnic la nivel online timp de 4 ani de zile.

[306] Pentru că am făcut facultatea în acelaşi timp.

[307] A se vedea: http://www.danionvasile.ro/blog/.

reloaded?], adică pe: Laurenţiu Dumitru[308], Orthoblog[309], Pr. Iulian Nistea[310], Pr. Savatie Baştovoi[311] şi Bogdan Stanciu[312].

Nici la Laurenţiu Dumitru n-am putut să ajung[313], nici la Cristi Şerban[314], la domnul Chiazna am ajuns după 4 luni [deci cu greu, cu chin!], nici la părintele Nistea Iulian, nici la alţi *corifei* statici ai Ortodoxiei online…dar noi i-am avut din prima în blogroll şi am renunţat la dânşii pe…parcus[315].

Doar la unii. Poate vom face *efortul*[316] să îi tratăm cu aceeaşi *indiferenţă atentă*, după cum ne tratează şi dânşii. Adică să *îi scoatem din dosare*, dar să ne uităm la dânşii din avion.

Părintele Savatie Baştovoi ne-a *gratulat* cu un singur mesaj în siteul nostru din *Brevhost*[317], dar pentru a-şi face publicitate unui articol şi, mai apoi, a cărţii despre cazul Tanacu[318], care a fost prima sa *ieşire în decor* periculoasă.

Pentru că acolo nu a fost vorba numai despre *părintele Daniel*[319] (pe care îl apărăm şi l-am apărat şi noi, i-am apărat nevinovăţia), ci de afrontul său vânjos vizavi de ierarhia ortodoxă românească.

Când? Atunci când s-a întors în Republica Moldova, când a plecat din România, şi nu mai era printre noi…a scris despre ierarhia românească cu *un altfel de duh*, decât acela pe care îl avea, când *a fost făcut protosinghel*.

Cred că acum vede puţin *altfel* lucrurile şi mă bucur pentru că acest lucru se întâmplă cu Prea Cuvioşia sa [320].

---

[308] Idem: http://laurentiudumitru.ro/blog/.
[309] Idem: http://www.orthoblog.ro/.
[310] Idem: http://www.nistea.com/.
[311] Idem: http://savatie.wordpress.com/.
[312] Și-a transformat vechiul blog în acesta: http://eyeswideshut.ro/.
[313] N-am fost pus la blogroll, deși eu îi aveam.
Cred că am cerut prea mult de la niște oameni atât de egolatrii, de închiși în ei înșiși și de indiferenți la ceea ce înseamnă *onlineul ortodox* pentru secolul nostru.
Mi-am dat seama, în curând, că sunt veniți la nivel online ca să își vândă cărțile, să facă rost de bani și să devină notorii și nu să muncească, în mod gratuit și temeinic, pentru Ortodoxia românească.
Adică îi valorizasem mai mult decât trebuia...
[314] A se vedea: http://www.cristiserban.ro/blog/.
[315] Văzând modul cum îi tratează pe unii ca noi, care ne implicam, în mod zilnic, în creația online.
[316] Am făcut acest *efort* în cele din urmă...
[317] Desființat acum...și la modul ascuns, că l-am găsit peste ceva timp.
[318] A se vedea:
http://www.supercarti.ro/carte/pentru_cine_bat_clopotele_la_tanacu___.html.
[319] Corogeanu. A se vedea: http://www.nistea.com/blog/index.php/2007/11/26/40-marti-27-noiembrie-2007-act-final-in-procesul-tanacu.
[320] În cele din urmă s-a dovedit faptul, că încă nu se regăsește pe sine părintele Savatie ci e predispus la extremisme de tot felul.

Aseară am avut *surpriza* de a ne fi logat imprevizibil la o convorbire de chat cu Părintele Ieromonah, *Doctor în Teologie* şi *Profesor*, Petru Pruteanu din Republica Moldova, care ne cerea, pentru a doua oară, să îi refacem conexiunile de la unele articole ale dânsului, pentru că acum are o nouă faţă a saitului, lucru publicitat de către noi într-un articol şi prin două widgete, unul pe acesta, celălalt pe *Biblioteca Teologică*[321], sub sigla: *Teologie.net*[322].

Dar dânsul ne are pe noi numai în blogul său din *Ablog* şi acolo trecut în grabă, cu un alt nume.

Deci dânsul nici nu ne ştie numele dar vrea să îi trecem „imediat" articolele pe alte lincuri, ca şi când la mine în casă ar fi *un birou de informaţii publice* iar eu sunt *secretara statului*, care trebuie să mă execut automat.

Să mai zic şi *mai multe*?! Cred că şi aşa sunt prea multe nesimţiri pe metru pătrat în acest articol.

Adică în România ortodoxă, unde niciun teolog nu te vede şi unde toată lumea te copie sau te citeşte cu invidia în palme nu am loc, pentru că *nu sunt extremist*, dar îmi trimit încurajări oameni simpli, ortodocşi din România şi ortodocşi străini de limba română, ortodocşi din străinătate, mă stimează ereticii şi păgânii…dar nu fac bucurie *confraţilor mei*.

De ce? Nu sunt *anti-patriarhal*, nu sunt *anti-relaţii ecumenice*, nu sunt *anti-teologie*, nu sunt *anti-european*, nu sunt *anti-statal*.

Dar sunt *anti-static*, adică *dinamic*, un om care vrea să colocviem decent, să ne stimăm reciproc, să ne împrietenim şi să ne iubim cu sfinţenie, întru harul Treimii, să învăţăm unii de la alţii, să fim pe fiecare zi şi mai buni, şi mai curaţi, şi mai sfinţi.

Ceea ce nu au înţeles confraţii mei este că onlinul aduce urâciuna din suflet *mult mai repede* în ochii atenţi. Dacă acasă păcătuieşti în ascuns şi e închis apartamentul şi nimeni nu te vede, online ţi se vede şi mirosul de la subraţ dar şi din suflet, în mod instant…

Dacă te faci că *nu-l vezi* pe confratele tău teolog, pe care îl cunoşti sau afli despre el pe net, atunci nu te arăţi *ortodox* ci *nesimţit*.

De aceea zic, că *obrazul subţire*, online, mai întâi *după blogroll se cunoaşte*.

---

[321] Al treilea blog al nostru în WordPress: http://dorinfather.wordpress.com/, pe care l-am inclus în platforma actuală: http://www.teologiepentruazi.ro/.

[322] A se vedea: http://teologie.net/.

După cât te bucuri că ai mai găsit un confrate sau un neconfrate de Ortodoxie[323], care *scrie bine* sau *scrie original* sau *scrie cu foc*, că aşa vrea el să scrie.

Dacă atunci când eu te invit *la colocviu*[324], tu, frate Mihail Neamţu, tu, frate Claudiu Târziu, tu, frate Bogdan Stanciu, tu, confrate preot Lucian Grigore[325], tu, şi tu, şi tu, şi alţi zeci de *tu*, nu vreți să participați cu *un mic comentariu*, de *curtoazie* măcar, dar intrați, în spate, de vreo 7-8 ori pe noapte ca să vedeți ce scriu, ce am scris, ce „tâmpenii" am mai debitat…asta se numeşte *bun simţ întors*, ceva pe care eu nu îl mestec în ruptul capului în stomacul inimii mele.

La colocviu, la împărtăşire de experienţă nu vin teologii nici dacă îi pici cu ceara [ca să nu pară *nepregătiţi*, să nu pară *frivoli*, să nu pară *ei înşişi*?], dar dacă te iei de unul scrie apologii toată noaptea, îţi cere să ştergi comentariile[326], îţi cere să îl ierţi, să uiţi, să rabzi.

Să stăm *mai strâmb* şi *să gândim drept*: Ce fel de apologie îmi poate aduce *un confrate teolog*, care nu a avut timp pentru mine, online, nici 3 minute, să dea aşa, la plezneală, un semn că mă citeşte, iar motorul securistic de care vă vorbeam, spune că stă cu orele ca să mă citească?

Acum două zile, pe când eram în colocviu, au venit doi cititori care ne-au citit, doi „prieteni", unul a deschis 13 pagini [adică 13 pagini x 10 articole] şi ne-a citit două ore iar altul, în aceeaşi seară, a vizitat 33 de pagini [33 x 10] şi a stat aproape 3 ore.

Adică, chiar aşa, nu mai suntem niciunul *normali*, cu *normalitatea bunului simţ* şi nu vedem niciodată pe cei care ne depăşesc în muncă, nu în altceva?

Să ieşim toţi pe stradă cu: *jos patriarhul!*, să transformăm Biserica într-o *sectă asocială*, aumană, trăitoare în trecut şi cu fobie de prezent?

Să ne evităm pungaş unul pe altul pe net şi în viaţa reala, ca să arătăm că suntem *uniţi* şi că suntem *mulţi*?

Să arătăm că e *vai de frăţietatea* şi *de teologia noastră* şi că suntem *mai de plâns decât toţi*?

---

[323] Şi în 4 ani de online nu am găsit mai pe nimeni care să fie avid de autenticitate, de oamenii cu potențe, care vin la nivel online pentru ca să lucreze pentru aprofundarea teologiei şi a vieții ortodoxe.

[324] Le-am trimis invitații nominale, n-au venit niciunul, dar se uitau pe blog ca să vadă ceea ce discutăm.

[325] De ceva timp creează blogul de aici: http://luciangrigore.wordpress.com/.

[326] Cum a făcut-o Mihail Neamțu...şi am acceptat...

Dacă doriţi să vă evit şi eu, pe toţi ortodocşi care se fac că plouă, daţi-mi un mesaj ca să vă…*evit pungaş*![327]

Să nu mai scriem niciunul, să nu mai vorbim, să repetăm doar, să ne facem că nu ştim de ceea ce putem fi în stare fiecare şi să…mâncăm troscot? E alegerea dv!

Însă, deja în ochii mei o bună parte din webmasterii online ortodocşi sunt compromişi prin gradul de *non-civilitate eclesială* pe care l-au emanat în jur.

Observaţi că nu am vorbit despre *smerenie*, *îngăduinţă*, despre *virtuţi ortodoxe*…ci de acel ceva, de *civilitate*, de *comportament respectuos* măcar, de *maniere de faţadă*, în cadrul raporturilor noastre intra-eclesiale.

În ceea ce ne priveşte vom continua să scriem din ce în ce *mai bine* şi *mai consistent*, cu harul lui Dumnezeu, despre lucruri pe care le considerăm *vitale* pentru creştinii ortodocşi treji, realişti, *de astăzi*.

Am scris acest articol pentru ca *să despart* cumva apele.

Nu semănăm cu unii oameni amintiţi aici sau cu unele atitudini ale lor.

E păcat că simt acest lucru şi e cel mai mare păcat că a trebuit să scriu despre *nesimţire la ortodocşi*, la *teologi ortodocşi* sau *ziarişti ortodocşi*, despre *micimi de caracter*, despre acele lucruri pe care le ascundem la conferinţe, în cărţile noastre, dar le dăm drumul online, uitând că *orice detaliu ne deconspiră*.

---

[327] Lucru pe care, de la un moment dat, l-am făcut și îl fac în continuare, adică pe acela de a-i citi din când în când sau de-ai urmări pe RSS-uri...însă fără să interacționez online cu autorii acelor locații ortodoxe sau nu.

Să dormiţi liniştit, Părinte Petru Pruteanu!

În urma articolului de astăzi[328], în care s-a amintit şi de persoana dumnealui, confratele nostru întru preoţie, Ieromonahul Lector Petru Pruteanu, din Republica Moldova, ne-a cerut următoarele:

2 Responses to "Sf. Efrem Sirul, "Tâlcuire la cartea Profetului Ieremia""

Comments RSS Feed

Nu inteleg cum va permiteti sa preluati documentele noastre de pe www.teologie.net fara sa dati link. De ce era nevoie sa puneti documentele noastre pe un noi site. Daca nu schimbati urgent, va dau in judecata.

ierompetru
October 2nd, 2007

PLAGIAT!
Pr. Adam a predat la Edinet si ne-a dat dreptul de a pune pe site acest doc,iar sf. voastra cu ce drept l-ati pus aici?

ierompetru
October 2nd, 2007

Where's The Comment Form?

Dorinţa i-a fost ascultată!

Am şters toate lincurile spre lucrările sale publicitate de către noi, widgeturile spre situl său personal şi comentariile făcute de către dumnealui pe sub *centura de siguranţă* a WordPressului[329].

Nu ştiam că *plagiat* înseamnă să *publicitezi nişte texte* pe care cineva le oferă în mod gratuit tuturor şi pe care le mai publicităm şi noi, pe lângă saitul dumnealui, nu pentru

---

[328] Cel de dinainte. Articolul e scris pe data de 2 octombrie 2007.

[329] Atunci şi încă odată, parcă anul trecut, în 2009, a intrat pe sub *centura de siguranţă* a WordPressului (cum numai el ştie...dar a negat, în mod constant, acest lucru), adică a tipărit mai multe comentarii la noi pe blog fără ca ele să treacă pe la mine ca să le moderez.
Cele de deasupra, din imagine, sunt două dintre aceste comentarii nemoderate...pe care mi le-a inclus pe blog în mod mod hakeristic.

beneficii pecuniare…ci *din respect pentru ce publică* şi pentru că *am conştientizat valoarea lor*.

Poate că nu mai ştiu *limba română* sau în Republica Moldova a început să se vorbească o altă limbă română, cu *semnificaţii ambigue*. Asta în primul rând.

Iar în al doilea rând, eu credeam că manipulatorii internetului, hackerii nu au ajuns totuşi, până la a fi[330]…Dar, de aici încolo, o să presupunem şi această *variantă*.

Toată iertarea din partea noastră, Părinte Petru, şi puteţi să *plagiaţi* de la noi, de pe blog, tot ceea ce vă place, că noi nu ne supărăm!

Însă, de aici încolo, păţania mea cu Părintele Petru îmi va tot spune: *nu e bine să bagi în seamă chiar pe tot cetăţeanul!*

Poate că nu aceasta era *învăţătura* pe care ar fi trebuit să o trag, în alte condiții…

[330] Ieromonahi.

Despre un nou început şi...experienţa morţilor succesive

După cum ştiţi[331], în blogroll-ul paginilor noastre personale, a paginilor construite de către noi înşine, erau mai multe bloguri şi saituri, pagini făcute *experimental* pentru a tatona terenul online românesc şi străin.

După câteva luni, pentru fiecare locaţie în parte am ajuns, din diverse motive, la concluzia că sunt *neproductive* din punctul nostru de vedere, asta neînsemnând că *nu au fost citite* şi *căutate*.

Dimpotrivă, deşi acolo scriam *mai rar* sau *foarte rar* în comparaţie cu aici, la desfiinţarea lor, contoarele ne-au semnalat vizite de ordinul miilor.

Ne cerem scuze faţă de cei care căutau diverse materiale în locaţiile, acum, dezafectate.

Însă, nu trebuie să se mâhnească prea mult cititorii noştri, pentru că o parte dintre materialele existente în aceste locaţii au ajuns, în ceea ce vom denumi de acum încolo: *WordPressul românesc*, adică aici[332].

Linkul spre această locaţie, adică *http://bastrix.blogulmeu.net/*, reprezintă o platformă de WordPress modificată, cu bază de scriere românească pentru webmasteri.

De aceea îl şi denumim *WordPress Ro*, în comparaţie cu blogul de aici, care este *WordPress EN*.

Ne-am dat seama cu surprindere, că, în timp ce în el scriam tot la fel de rar ca în celelalte bloguri dezafectate, aveam un număr imens de vizitatori.

La ora actuală sunt înregistrate 15.614 vizite.

În placa de scriere, în dashboardul WordPressului Românesc există o serie întreagă de statistici şi acolo, în spatele a ceea ce vedeţi dv., apare *contorizarea traficului pe pagină*.

Din acest motiv, cu durere în inimă, ca la o înmomântare a unor *copiii iubiţi*, le-am șters între 1 octombrie şi 8 octombrie 2007 și, printre picături, am dezafectat fiecare pagină în parte, unele rămânând ca nişte *clădiri stinghere* în

---

[331] Un articol din data de 8 octombrie 2007.

[332] Adică: http://bastrix.blogulmeu.net. Mai târziu l-am desființat și pe acesta, deși ajunsesem la 40.000 de vizite pe el.

oceanul web iar altele fiind şterse cu totul, pentru a le muta pe *WordPress RO*.

Motivele acestor *înmormântări* sunt…diverse. Şi motivele au fost *constrângătoare* pentru noi, pentru că sunt *motive obiective*.

Blogul nostru din *Ablog*, un blog românesc, era o platformă unde html-ul era acceptat, unde puteai pune obiecte in flash, era un loc care îmi plăcea…până când au început să insereze, fără voia noastră, reclame spre întâlniri erotice, pe care nu le puteai şterge, pentru că erau dorite de proprietarul serverului.

Blogul nostru din *Blog.com*, tot un blog românesc, începuse să aibă defectul de a pune de două ori o filă audio sau video. Am reclamat proprietarului defecţiunea…şi niciun răspuns.

Blogul nostru din *Yahoo360* avea un fundal admirabil, am scris ceva timp pe el fără să avem parte de defecţiuni, era foarte căutat, mai ales de persoane din străinătate şi de tineri, aveam mulţi prieteni acolo…dar a început să nu mai accepte fotografiile şi să nu mai mă lase să postez.

Adică mă luptam cu maşina şi câştiga…maşina. Însă nu era nicio eroare…

Blogul nostru din *Blogspot,* care merge pe *Gmail* şi care, de la un timp, spre binele platformei, este şi în limba română, l-am dezafectat integral în ceea ce priveşte *postările* şi l-am translat în WordPress-ul Românesc. Acest sistem de blog e cel mai bun blog pentru widgete. De aceea vom pune aici numai RSS-uri, widgete, diferite semne publicitare, forme in flash etc.

Pe siteul nostru din *Free web* l-am dezafectat integral deşi aveam peste o mie de vizite înregistrate pe el. Era un site cu potenţe mici, preferând să rămân cu *Neosite*[333]/*Neogen*, unde avem o bază de date audio-video mult mai extinsă.

Siteul nostru din *Brevhost* (blogul şi jurnalul de aici), l-am dezafectat datorită sistemului complicat de lucru cu această platformă.

Nu era complicat că era *greu*, ci era *complicat* pentru că avea prea multe lucruri redundante, care trebuiau create pas cu pas. Sistemul de pagini era redus şi spaţiul pe server era mic, pentru că era un sistem free.

[333] Era aici: http://bastrix.neosite.ro/. Însă, într-o zi, toată baza noastră audio și video de aici ne-a fost ștearsă de către propietarul platformei, fără ca nimeni să ne anunțe.

Blogul nostru din *Vox*, de care era să uit, era o platformă americană, foarte fiabilă când era vorba de manevrat date deja existente în pagină dar nu şi de ridicat date din calculator.

La moartea tuturor acestor pagini pe care le creasem anterior am stat cu inima strânsă…însă de la fiecare în parte am învăţat lucruri extrem de importante despre managerierea complexă a datelor pe web şi despre impactul scrisului, al imaginilor…şi despre ceea ce vor oamenii, care caută pe net lucruri religioase.

Astfel am ajuns la următoarele concluzii organizatorice:

1. *Teologie pentru azi*,

http://bastrix.wordpress.com/

şi http://bastrix.blogulmeu.net/ vor reprezenta paginile noastre de *scris curent*.

2.*BibliotecaTeologică*,

http://dorinfather.wordpress.com/ va reprezenta biblioteca noastră publicitară, în care vom publicita gratuit pe toată lumea, cu file word, pdf, lit. etc, file audio şi video…

3. *Teologie pentru azi*, http://bastrix.blogspot.com/ va reprezenta un spaţiu publicitar, spaţiul RSS-urilor şi a formatelor speciale de publicitare, de publicitare *gratuită* şi *recunoscătoare* pentru munca online a diverse persoane.

4. *Teologie pentru azi*,

http://www.freewebs.com/dorinfather/index.htm şi http://bastrix.neosite.ro/ vor fi pagini de publicitare audio-video, o bază de date la îndemâna tuturor, în mod gratuit.

În pagina *Catalogul paginilor publicitate*, din blogul de faţă, avem fostul blogroll în stare intactă, translat din partea dreaptă a blogului pe o pagină colaterală pentru fluidizarea traficului pe pagină.

Repetăm, ca să se reţină bine!

Orice articol semnat de către mine şi de către soţia mea pe toate paginile noastre web nu mai sunt publicate şi în altă parte şi ele nu reprezintă fragmente din studiile şi cărţile noastre aflate în manuscris, ci o muncă gratuită, făcută pe loc, în mod special pentru formatul online, oferită cu toată dragostea tuturor, o muncă aproape zilnică, făcută între două pauze sau tăind din odihna şi plimbarea noastră.

Tocmai de aceea pledăm pentru *sinceritate* şi *comunicare onestă* între noi, pentru comunicarea a ceea ce suntem noi *în mod spontan* şi nu *în mod artifical* construit, ultragândit.

În clipa de faţă, pe blogul pe care sunteţi, în nici 11 luni de zile, *am scris* sau *am creeat* pentru dv. ***1134 de articole*** şi ele reprezintă doar o fărâmă din ceea ce se poate creea împreună.

Vă rugăm să cumpăniţi atent lucrurile şi să discerneţi între *cine scrie pentru dv.* şi *cine se face că scrie* în blogosferă.

La ***1134 postări*** avem numai ***1152 de feedbackuri asumate,*** adică comentarii, dintre care, un procent semnificativ, sunt *ale noastre* iar alt procent semnificativ sunt *aflări în treabă*, pe care le-am lăsat acolo, tocmai pentru ca să-i demonstreze *ceva anume* cititorului atent[334].

Însă numărul deschiderilor de pagină, adică ***111.149***, cât e acum, nu reprezintă *cifra reală* a celor care ne citesc.

E cifra reală a celor care *au intrat pe pagină*, dar nu a celor care *ne-au citit* şi *ne pot citi în diverse forme*, care nu pot fi contorizate de către WordPress[335], pentru că sunt *independente* de el.

Vă dorim tuturor să aveţi bucuria de a ne citi în continuare iar nouă ne dorim, ca să avem bucuria de a vă cunoaşte pe dv., cei care ne citiţi şi ştiţi să apreciaţi efortul nostru dezinteresat!

---

[334] Adică diferența dintre efortul nostru și invidia sau răutatea celor care au venit la noi în treacăt.

[335] Prin RSS-uri și prin trafic personal de conținut.

Câteva consideraţii la finalul „Colocviului internaţional al comentariului decent”[15 sept.-15 oct. 2007]

Motto[336]:

„Ca să vezi *cum e să dialoghezi…*trebuie să ieşi din hibernarea de *a nu gândi serios* la lucruri *foarte serioase*!”.

Mai înainte de *orice apreciere*, să începem cu *punctul iniţial* al acestui proiect.

Prima pagină, *pagina de invitaţie*[337] apărea pe data de 15 septembrie 2007 pe foaia web a blogului nostru.

Ca o reacţie la *spiritul polemic* de care ne îmbâcsisem până peste poate[338] şi care *nu era* şi *nu este reprezentativ* pentru noi, proiectul de faţă se dorea *o masă de discuţie* la nivel planetar, pe subiecte la alegere.

Invitaţiile noastre s-au îndreptat spre multe puncte de pe glob, fapt pentru care denumirea colocviului de *Colocviu internaţional* era astfel *extrem de motivată*.

Însă, ca și în *parabola chemării la nuntă*, nu au venit *invitaţii*, ci au venit *oameni nechemaţi*, dar care, în puţinele lor prezenţe au avut diverse reacţii personale.

De fapt acesta era şi scopul: împărtăşirea de reacţii personale pe diverse teme, împărtăşirea de sentimente, de trăiri, de crezuri personale.

Paginile colocviului vă stau la dispoziţie în 7 pagini distincte:

1. Zilele 1-3
2. Zilele 4-6
3. Zilele 7-9
4. Zilele 10-13
5. Zilele 14-16
6. Zilele 17-20
7. Zilele 21-30[339].

[336] Un articol din data de 15 octombrie 2007.

[337] Adică: http://bastrix.wordpress.com/2007/09/15/colocviul-international-si-noi-stim-sa-comentam-decent-15-septembrie-15-octombrie-2007/.

[338] Din cauza baptiștilor.

[339] Am renunțat la lincurile spre vechea locație...pentru că nu mai sunt disponibile. La fiecare zi era câte un linc.

Vom lăsa aceste pagini la vedere, sperând faptul, ca viitorul să ne facă *mai proprii dialogului*, *mult mai puţin egoişti* şi că ne va scoate din *auto-ghettoizarea* în care ne ascundem tot felul de remuşcări, fobii, excese temperamentale, neputinţe şi neajunsuri.

E normal să credem şi să spunem asta, atâta timp cât *chemările noastre la dialog* au fost extrem de oneste şi de repetate iar colocviul nu a avut subiecte bătute în cuie…

De ce au venit *neinvitaţii* şi *invitaţii* au stat pe tuşă? Din multiple motive, care nu îşi mai au rostul acum ca să le disecăm.

Această *ne-venire la dialog*, la împărtăşire de experienţă ne-a învăţat, pe noi, personal, ceva cu miros urât.

Şi anume, că nu mai are rost să iniţiem proiecte interactive de proporţii sau să cerem ceva cititorilor noştri, atâta timp cât nu avem un grup de oameni, deja pregătit, antrenat pentru aşa ceva.

Adică, trebuie să ai gaşca ta şi apoi să vii pe net pentru proiecte de anvergură şi nu să cauţi să atragi oameni la dialog, care nu te cunosc şi nu au nimic cu tine în comun, pentru că e pierdere de timp şi de nervi.

Adică, ce faci, fă în familie, fă în grupul tău, că în rest…bate vântul!

Însă plierea pe membrii pe care te poţi baza nu înseamnă *dialog* ci înseamnă *discuţii de cuşetă*, discuţii deja *aproximate*, discuţii de complezenţă.

Sunt pline blogurile noastre de discuţii aranjate, între prieteni, între membrii familiei, pe subiecte deja cunoscute.

Noi nu am vrut să facem discuţii *deja ştiute*, deja pregătite, deja memorate…ci discuţii cu flux imediat, în ritmul omului care gândeşte şi scrie acum, pe loc, fără răgaz.

Acest lucru înseamnă *dialog*: să fii acum în cuvinte, cum poţi şi cum eşti tu! Să fii *acum*!

În greaca veche, pentru *descurajare*, *deznădejde*, există substantivul ὀλιγοψυχία [*oligopsihia*].

Însă, din punct de vedere morfematic, al compoziţiei lui, starea de *a fi descurajat* într-o situaţie, de o anumită situaţie de fapt, de viaţă, se traduce prin: *micime de suflet*.

În Ieş. 6, 9, Sfântul Moise spune că poporul lui Israel era în această stare, de *micime de suflet* din cauza opresiunii egiptene, încât nu mai credea că *cineva* sau *Domnul*, îi va scoate din robie.

Demonii ne suflă la ureche că *ar trebui să fim trişti*, descurajaţi de cuantumul foarte scăzut de eleganţă, decenţă şi delicateţe din relaţiile şi discuţiile dintre fraţii noştri ortodocşi şi în lumea de astăzi, la scară globală.

Micimea de suflet este o problemă letală, fiindcă pasivitatea nu naşte niciodată minuni.

Însă nu îmi permit să fiu *trist* într-o astfel de zi zâmbitoare, ci numai *îngrijorat*, în mod legitim, faţă de acest soi de *indiferenţă orgolioasă* sau de *indiferenţă geloasă* cu care ne tratăm reciproc.

În ceea ce ne priveşte, bucuria de a comunica cu oameni foarte diverşi ne-a îmbogăţit şi ne-a făcut să ne exprimăm lăuntrul în diverse moduri şi referitor la multiple subiecte.

Fiecare comentariul al nostru putea şi poate să fie un articol de sine stătător, ţinând seama de *cât de puţin* şi de *nepersonal* se scrie pe bloguri.

Noi nu am pierdut timpul ci l-am câştigat. Nu am numărat comentariile, nici măcar nu mai ştiu ce am spus, ce am scris de-a lungul acestei luni [şi nici nu am timp să le mai revăd] dar ceva e sigur: el a reprezentat o altă etapă importantă a prezenţei noastre online şi o invitaţie la reflecţie permanentă, la auto-reflecţie şi experienţă.

Mulţumim tuturor acelora care au participat *lacunar* sau *zi de zi* la colocviul nostru şi, fără doar şi poate, certificăm faptul că nicio luare de poziţie nu a fost aranjată, tocmită să sune astfel, ci lucrurile scrise de către mine şi de către soţia mea au venit pe loc, atunci, fără să stăm la discuţii…

Cei care ni s-au alăturat, ni s-au alăturat pentru că şi-au dorit acest lucru şi nu a fost *constrânşi* sau *plătiţi* ca să gândească şi să simtă frumos.

Însă, după cum spuneam mai sus, pozitivitatea acestui demers, ne-a lăsat cu o urmă, stresantă pentru noi, de reticenţă faţă de proiecte în care să angajăm un public.

Se pare că nu avem un public care doreşte să se implice matur în dialog şi cooperare. De aceea, amânăm dorinţele cele mai frumoase pentru zile cu *mai multă maturitate*.

Reflexe ateologice condiţionate[340] *în exprimările publice ale domnului coleg Mihail Neamţu*

Uneori[341] nu e bine să laşi să treacă timpul…şi nici să *acoperi* oamenii, dacă ei *nu acoperă* păcatele nimănui.

Articolul de ieri[342] a pus capac răbdării noastre publice, vizavi de repetatele *ieşiri în decor* ale colegului Mihail Neamţu, din ce în ce mai mediatizat ca „reper teologic" şi „vocaţional", dar care manifestă asidue ranchiuni anti-ierarhice şi anti-eclesiale.

Dacă lăsăm timpul să ascundă unele vorbe, unele manifestări clare de *condiţionare ideatică non-eclesială*[343], mai pe şleau spus: de *manifestări făcute cu cap pentru a parveni*, pe fondul *râderii generale* de Biserică şi de ierarhie cu toată forţa, îl facem pe colegul Mihail să creadă că poate să

---

340 Adică despre moduri de a se manifesta în public, care nu sunt proprii unui teolog dar care se fac sub paravanul titlului de *teolog,* în detrimentul lui și spre bucuria celor care aplaudă recenzările mârlănești la adresa vieții și a teologiei Bisericii.

Mai pe scurt, Mihail Neamțu se dă de *teolog* dar nu naște *opere teologice* ci, sub eticheta teologiei, își permite să iasă în spațiul public cu o critică revanșardă la adresa vieții Bisericii, pe care îți dă impresia că o privește ca pe podul propriei palme.

341 Un articol din data de 17 octombrie 2007. Fotografia care prefațează articolul de față îl reprezintă pe Mihail Neamțu...și ea îi aparține, fiind editată de către sine la nivel online.

342 A se vedea: http://www.cotidianul.ro/epistola_unui_pastor-34078.html.

343 Mai explicit: manifestă idei antieclesiale preluate din spațiul cultural pe unde se mișcă, pentru le face pe plac acelora, care nu prea sunt duși la Biserică și nici nu sunt prea mult *înrădăcinați* în viața duhovnicească.

înjure şi să râdă de oricine…că tot o să fie *preot* şi *mare teolog* al României.

Însă, dacă vrei să fii nesimţit în mod repetat, dacă vrei să împroşti cu insulte, salutate de către alţii, pe ai Bisericii, trebuie să îţi asumi şi *buna-zicere directă* către tine sau *dezicerea noastră* de astfel de comportamente huliganice vizavi de ierarhia Bisericii, taxate drept „curaj", prin care s-ar „deparazita" Biserica Ortodoxă Română de trecutul său comunist.

Prea multe *ieşiri în decor* ale colegului Mihail, pentru ca să fie puţine!

Articolul de ieri nu este *un unicat*. Este un excessum de fidelitate, o persistare într-o luptă de gherilă…cu ce nu îţi place ţie din Biserica ta, pentru că nu înţelegi *de ce* s-au petrecut lucrurile astfel.

Mai pe direct, ele sunt manifestări juvenile, repetate, de *exhibiţionism mârlănesc*, duplicitar, un şuvoi de resentimente fără fond.

Adică ce mare *dreptate* avem noi, faţă de cei care au trăit pe timpul fostului regim?

De ce suntem *mai breji* sau *ce am făcut noi* mai mult pentru Biserica noastră, de ne permitem să punem scaunul Judecăţii de Apoi în anul 2007?

Când am citit pp. 9-36, *Introducerea* din *Gramatica Ortodoxiei*[344] a colegului Mihail, m-am înspăimântat.

Nu pentru că erau lucruri *geniale*…ci pentru atmosfera execrabilă a scriiturii sale, pentru aplombul fals-superiorist al discursului său, pentru excesul de luciferism pe care îl emană poziţiile sale criticoide.

Când am citit cartea, am scris un articol pe blog intitulat *Duplicitate juvenilă*[345], dar persoana care a scris-o nu a fost numită.

Aş fi vrut, ca şi atunci, ca să nu scriu aceste cuvinte, că abia mă liniştisem cu *apologismul de cartier*, care nu are sprâncene, nu e fardat, ci e numai cu râtul prin toate cele care nu se preumblă…prin stele[346].

Însă, să aducem discuţia spre articolul de ieri, prin nişte sintagme din cartea cu un prea pompos nume: *Gramatica Ortodoxiei*.

---

[344] A se vedea: Mihail Neamţu, *Gramatica Ortodoxiei. Tradiţia după modernitate*, *Cuvânt înainte* de Mihai Şora, Ed. Polirom, 2007, 308p.

[345] Idem: http://www.teologiepentruazi.ro/2007/06/08/duplicitate-juvenila/.

[346] Aluzie la un vers eminescian.

După cum o să citām [vă invit să o citiţi!] nu e *o introducere în evlavie* faţă de Biserică şi Tradiţie, ci *o introducere în şaradă*, în demolarea utopică a feţei „ne-sociale” şi „anti-intelectuale” a Bisericii.

Începem citările.

A existat/există o *asimetrie* între *agenda publică* a Bisericii şi *cărturarii români*[347], *cercurile pravoslavnice* manifestă *rezervă* şi complexul *marginalităţii*[348]…

Nu mai tai cuvintele, ci le subliniez, ca să se vadă *simpatia* şi *înţelegerea* autorului faţă de Biserica unde vrea să slujească ca preot în curând.

Continuăm citaţiile: avem o Ortodoxie *ancestrală*, *bulversată* de geometriile variabile ale spiritului modern, *timidă* în faţa stilisticii culturale apusene, *incapabilă de ironie* şi *autodistanţare*, *de relativizare a autorităţii sale*. Biserica e *nedumerită* în faţa statului laic iluminist[349].

Ea este *nostalgică* pentru vârsta de aur a Bizanţului, imaginată ca un paradis intrauterin. Ortodocşii sunt vânaţi de efectul unui *nombrilism sentimental* [adică de *excesul de sentimente*; sperăm să nu greşim], ei au numai *instanţieri empirice*, pentru că reculul teologilor ortodocşi faţă de timpul occidental nu a avut temeliile unei *înţelegeri înalte*[350].

Apologeţii Ortodoxiei, care s-au manifestat vizavi de modernizarea anticreştină a României, au suferit de o *miopie* completă. Această Ortodoxie românească de secol 20 a fost *structural antimodernă*, primejduită de marele risc al *ideologizării ei*. Ortodoxia românească este o *cutumă religioasă impersonală*[351].

Poziţiile ierarhilor români sunt *confortabil-soporifice* [adică sunt *comfortabil-somnolente*, pentru că episcopii, în viziunea domnului Mihail, sunt...*sedaţi*?!; adj. *soporific*, venit din fr. *soporifique* = somnifer]; Biserica Ortodoxă Română a avut şi are o *reacţie şi o legătură romantică* cu Universitatea şi şcoala în general; BOR *nu ştie să îşi asume dimensiunea vieţii publice*, care nu înseamnă *numai misionarism şi filantropie*; *nu ştie să converseze* cu scientia seculară; *nu încurajează* pasiunea cunoaşterii; nu *are logica competiţiei*; nu mizează pe *pariul publicităţii*[352].

---

347 Mihail Neamţu, *Gramatica Ortodoxiei*, ed. cit., p. 9.
348 Idem, p. 10.
349 Ibidem.
350 Idem, p. 10-11.
351 Idem, p. 11.
352 Idem, p. 12.

Imperativul ortodocşilor de acum, spune domnul Mihail Neamţu, trebuie să fie ieşirea din *minoratul mimetic*, adică din imitaţia de joasă speţă şi din sfera *nevredniciei decerebrate*, adică din *nevrednicia lipsei de minte*[353].

În afara scrierilor lui Teodor M. Popescu[354], Stăniloae[355] şi Scrima[356]…cărturarii români *nu au putut să suporte învecinarea* cu neliniştile disciplinelor umaniste, *nu au fost capabili de mari sinteze*, au fost obsedaţi de *românismul îngust*, de *captivitatea balcanică* a civismului local, au dat *dezastruoase soluţii teologico-politice*, în spaţiul vernacularităţii noastre *nu am avut oameni cu o conştiinţă istorică lărgită* ca Pavel Florensky[357] şi Serghie Bulgakov[358] iar magisterul Bisericii *s-a rupt de mediile de reflecţie profunde* [a se citi: *de intelectuali*, care e, de fapt, *marea miză utopică* a confratelui nostru!][359].

Există un *vacuum de reflecţie* asupra multor teme democratice din partea Bisericii şi nu numai[360], PFP Justinian[361] a promovat un *trist mariaj* între *apostolatul social* şi *propaganda marxistă*[362], preoţimea ortodoxă are un *discurs autist*, teologii ortodocşi români vorbesc într-o limbă de *rumeguş comunistic*[363] iar noi ne scuzăm *incompetenţa* şi *pripeala* pe *premisa evlaviei*[364].

„Discursul neopăşunist [al BOR, adică *mioriţic*[365], fără racordare la Tradiţie n.n.] are vădite tonalităţi melodramatice, cu origini într-un decelabil complex al persecuţiei.

Ortodoxismul emite doar *interjecţii inapte* [fără a fi în stare n.n.] să-şi articuleze ideea.

Un eseist combate homosexualitatea pe criteriul umorilor sale personale, fără să asimileze logica vastă a tradiţiei; altul îşi condamnă congenarii cu argumente *de gustibus non disputandum*[366].

---

[353] Ibidem.
[354] A se vedea: http://biserica.org/WhosWho/DTR/P/TeodorMPopescu.html.
[355] Idem: http://biserica.org/WhosWho/DTR/S/DumitruStaniloae.html.
[356] Andrei Scrima: http://ro.wikipedia.org/wiki/Andrei_Scrima.
[357] A se vedea: http://orthodoxwiki.org/Pavel_Florensky.
[358] Idem: http://it.wikipedia.org/wiki/Sergej_Nikolaevi%C4%8D_Bulgakov.
[359] Mihail Neamţu, *Gramatica Ortodoxiei*, ed. cit., p. 13.
[360] Ibidem.
[361] A se vedea: http://www.patriarh.ro/Justinian/index.php.
[362] Mihail Neamţu, *Gramatica Ortodoxiei*, ed. cit., p. 15.
[363] Idem, p. 21.
[364] Idem, p. 23.
[365] Aluzie la titlul cărții lui Romeo Valentin Muscă: *Ortodoxia miorițică*, o altă carte pamfletară, asemănătoare celei de față a lui Mihail Neamțu, care atentează la viața și experiența Bisericii Ortodoxe.
[366] Expresie latină: gusturile nu se discută.

Nu critica premiselor ontologice care subântind o anume construcţie a subiectivităţii contează, ci *inculparea ţâfnoasă*, în numele unei *idiosincrasii personale*"[367].

Răbdarea de a cita atâtea *porniri juvenile* ale colegului Mihail, sper să nu fie tratată ca *o idiosincrasie personală*, adică drept *o reacţie adversă*, din motive de „invidie fraternală".

Puteţi să citiţi întreaga carte şi toate articolele colegului nostru, unde există foarte multe lucruri sclipitoare, dar şi astfel de derapaje *nefireşti* pentru un teolog, pentru că sunt probleme nerezolvate, de culise, ale autorului lor.

Articolul de ieri, în care colegul Mihail poartă şmechereşte, la nivel *lingvistic* şi nu *faptic*, întreaga dramă a ierarhiei BOR în spate, ca un adevărat Hercule[368] al tranziţiei, nu e decât o piatră de scandalis[369]…pentru câtva mărunţiş.

Adică o vindere pe doi cârnaţi a unei conştiinţe de teolog într-o continuă ratare, într-o ratare sagace, într-o depărtare plină de animozitate faţă de Biserica unde el a fost zămislit cu minte ageră.

Nici *Cotidianul* şi nici *Oxfordul* nu au făcut din Mihail Neamţu un om *cu capul pe umeri*, ci Biserica maltratată verbal de către el!

Asist cu strângere de inimă (i-am spus-o de mai multe ori în particular şi o să i-o mai repet), la căderea lui pe panta revendicatismelor de tot felul, în loc să se ocupe de studii de Teologie patristică, cum spune că face şi vrea să facă şi de sfinţirea vieţii lui.

Pentru astfel de atitudini repetate…eu unul nu voi striga, în inima mea: *Vrednic este!* la viitoarea sa hirotonie.

Dacă Biserica în care tu eşti e *retrogradă*, e *proastă*, e *incultă*, e *barbară*, e *grobiană*, e *o târâtură*…şi tu eşti singurul *cal alb*, care nu ai avut nimic cu comunismul, dar ai *răbdat vitejeşte* ororile sale şi nu ai făcut nimic pentru Biserica ta, decât să o înjuri pe la spate, şmechereşte…atunci ce fel de *teologie* să aştept de la colegul Mihail, dacă într-o mână are *mistria predicării* şi în cealaltă mână *pichamărul demolării*?

Am mai făcut odată pogorământul să şterg un alt articol, cu referire la colegul Mihail, de pe blog, la cererea sa…în care îi spuneam cam aceleaşi lucruri, mai pe scurt.

Acum nu se va mai repeta acest lucru.

---

[367] Mihail Neamţu, *Gramatica Ortodoxiei*, ed. cit., p. 23-24.
[368] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Heracle.
[369] Expresie latină: piatră de poticnire/de scandal.

Dacă îi este ruşine cu ceea ce a scris şi nu vrea să se scrie ceva *rău* despre el [adică *adevărat*], să dea la topit cele două cărţi deja publicate în care a insinuat numai astfel de caracterizări „frumoase” la adresa Bisericii sale.

Îl rugăm să se disculpe public, ca pastorul Ţon[370] ieri, că tot *a remarcat* gestul acestuia, cât mai are conştiinţă lucidă, dar, mai ales, să se îndrepte, dacă vrea, ca în viitor, pe al nu ştiu câtelea număr, după *Dumitru Stăniloae*, într-o citare a reperelor secolului al 21-lea, să scrie şi…*Mihail Neamţu*.

[370] Iosif Țon, care a vorbit despre cum a colaborat cu Securitatea.

Despre singurul milionar român…care lasă banii să curgă pe răni

Aseară[371], 20 octombrie 2007, doamna Andreea Marin-Bănică[372], la *Surprize-Surprize*[373], a avut conştiinţa frumoasă, cu totul lăudabilă din partea noastră, să spună *un adevăr dureros* al culiselor emisiunii, dar şi al societăţii româneşti în ansamblul ei.

Avea două cazuri grave de rezolvat: o domnişoară de 21 de ani, campioană la şah, care avea nevoie de bani pentru o operaţie ca să meargă din nou, după ce coloana vertebrală îi fusese atacată de un virus rar şi o altă domnişoară, cu o tumoare la cap, care necesită o intervenţie chirurgicală imediată.

Era treaba de 7000 de euro pentru domnişoara şahistă şi 20.000 de euro pentru domnişoara cu tumoare, pentru ca intervenţiile medicale, programate în străinătate, să aibă loc şi cele două domnişoare să aibă noi şanse de bucurie şi de normalitate.

Acum vine partea cu *căutatul banilor*. La cine să cerem bani? Cioc-cioc-cioc la mahării României, la miliardarii de carton, de azbest şi de sânge [pentru că unii fac bani şi din sângele altora]…şi nu curge niciun franc. De ce? Au alte priorităţi şi nu se poate să le ajute.

Marii filantropi de televizor, afaceriştii noştri cu inimă de porţelan, grangurii poleiţi cu intenţii nobile, marii bancheri, finanţişti şi speculatori de oportunităţi…nu dau niciunul din urechi.

Şi aici vine…uluirea, care trebuie să închidă gura ipocriţilor!

Doamna Andreea şi echipa dumneaei (ca şi când România ar fi o ţară *de zece inşi*)... ciocănii la primii 9 bancheri şi nimic auz…, pentru ca apoi să ciocăne la ultimul bancher, la bancherul pe care toţi îl iau în derâdere…la *George Becali*[374].

---

[371] Un articol din data de 21 octombrie 2007.
[372] Despre sine: http://ro.wikipedia.org/wiki/Andreea_Marin_B%C4%83nic%C4%83.
[373] Emisiune pe TVR 1, acum desfiinţată...A se vedea saitul: http://www2.tvr.ro/surprize-surprize/.
[374] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/George_Becali.

George Becali…e *ortodox*, nu *adventist*, *mason*, *satanist* sau *scientist*! Ăsta vrea cu *ai lui*, cu *ţara*…Şi ăilalţi: ha, ha, ha, ha, ha![375]…

George Becali şi mama acestuia, în *Catedrala mitropolitană* din Iaşi, în data de 14 oct. 2006[376].

Acum nu îi fac *campanie electorală* domnului Becali. Eu sunt *apolitic* şi prin vocaţie şi prin structură internă.

Dar, dragii mei, să nu remarc o asemenea dramatică realitate, că, dintr-o Românie de *băieţi deştepţi* numai ăla care e crezut „prost" şi „agramat" ajută, e strigător la cer!

E strigător la cer când nu remarci adevăruri sfinte, realităţi zguduitoare, întâmplări cutremurătoare. Şi întâmplarea de acum e şi sfântă, şi zguduitoare, şi cutremurătoare.

Păi cum aşa?! Să scoţi lacrimi de bucurie unor oameni în deznădejde cu banii tăi…e un lucru sfânt.

Nu contează dacă îi dai la mişto, ca să te dai mare cu ei sau ca să îţi faci reclamă. Nu contează dacă banii sunt curaţi sau murdari…ci contează *ce efect* au ei în inima celor care îi primesc ca pe *un dar din cer* şi care renasc încrederea în nişte oameni, care readuc viaţa în oameni.

Puteau şi ceilalţi să se dea mari ştabi, mari filantropi, mari ajutători.

---

[375] Pentru că prea puțin îi interesează să își ajute compatrioții în vreun fel.

[376] Un fragment dintr-o fotografie mai largă, existentă pe atunci în articolul său de prezentare din *Wikipedia* citat în n. 374 a cărții de față.

Nu avea Ţiriac[377], Vântu[378], Patriciu[379] etc. … 27 de mii de euro? Dădeau şi ei 10 euro, aşa, *ca la milogi*. Dar, dădeau, aşa, *la fentă*, ca să spună Andreea Marin, că da, a dat şi Vântu 10 euro, să-i trăiască familia!

De ce e *cutremurător* şi *zguduitor* cazul ăsta? Pentru că asta e ţara noastră, aceştia sunt oamenii noştri cu…inimă albastră[380].

Nu vreau să generalizăm!

Poate că se mai găseau o mie de alţi oameni ca să dea ceva. Poate Andreea Marin nu s-a dus unde trebuia. Poate i-a găsit într-o…*pasă proastă*. Poate că, urând-o pe Andreea Marin, şi-au dat seama că nu trebuie să fie *buni* cu alţii. *Poate*…de o mie de ori *poate*…

Însă…să vină George Becali şi să dea tot…iar noi tot pe el să îl luăm în suliţe toată ziua înseamnă *să avem rât* şi nu *obraz*.

Totuşi, trebuie să observăm faptul că *acest ortodox*, cu toate păcatele lui, face ceea ce nu face nimeni primprejur pentru defavorizaţii României, adică pentru ăia escrocaţi la închiderea fabricii, la desfiinţarea CAP-ului, pentru ăia cu pensie mică, pentru ăia care şi-au pierdut maşina sau casa la CARITAS[381], la banca nu ştiu care devalizată sau în tot feluri de *turbulenţe* aranjate.

Cred că trebuie să stăm în câş şi să fim drepţi cu dreptatea!

Când George Becali primea o distincţie din partea unui mitropolit al Bisericii Ortodoxe Române[382] sau dacă va mai primi și alte decoraţii sau posturi de conducere şi *le primeşte pe drept* sau *şi le cumpără pe drept*, dacă totul e *de cumpărat* şi *de vândut* în România, atunci *le merită*.

Să facă şi alţii la fel, de inimă milostivă sau parşivă…dar să ajute pe oamenii necăjiţi ai acestei ţări!

Să dea şi infractorul şi neinfractorul banul din cont…ca să iasă spitale, pensii, case de bătrâni, bilete de odihnă…numai să iasă!

---

[377] Ion Țiriac: http://ro.wikipedia.org/wiki/Ion_%C5%A2iriac.

[378] Sorin Ovidiu Vântu: http://ro.wikipedia.org/wiki/Sorin_Ovidiu_V%C3%A2ntu.

[379] Dan Costache Patriciu: http://ro.wikipedia.org/wiki/Dinu_Patriciu.

[380] Adică falșii noștri *domni*, falșii *oameni caritabili*.

[381] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Caritas,_joc_piramidal.

[382] E vorba de ÎPS Laurențiu Streza, care, în toamna lui 2006, i-a acordat, la Sibiu, lui George Becali „Crucea Andrei Şaguna". De ce a primit-o? Pentru că a ajutat pe românii care au fost calamitați de inundațiile care au afectat România în 2005 și 2006.

Însă, se pare, că doar creşte blocul, creşte uzina peste noapte, se excavează aurul, se vinde ţiţeiul şi lemnul neprelucrat…şi românul stă cu cuşma într-o parte, gândind la faptul: *de ce este el furat fără voia lui*.

Gestul doamnei Andreea Marin-Bănică de a spune *istoria colectei*…e de lăudat.

Gesturile caritative multiple ale domnului George Becali sunt de admirat. Sunt *de admirat* şi *de urmat*.

De urmat după puterea fiecăruia.

Dacă un om care nu are facultăţi şi doctorate ştie să fie *bun*, să fie *milos*, nu contează *din ce motive*, cei care le au pe toate şi nu fac aceste gesturi, *la nivelul lor* şi nu *al lui*…pot fi ei numiţi *oameni*?

În rugăciunile noastre personale, aceşti doi oameni sunt de mult timp prezenţi şi mă bucur că se reînnoiesc în inima noastră prin noi motive de *generozitate*, *demnitate* şi *caracter*.

Dacă *generozitatea* poţi să o cumperi cu bani iar *demnitatea* se poate câştiga prin alianţă sau mariaj…caracterul nu se prea cumpără şi nici nu se împrumută.

Cyborg Reloaded sau schimbăm pe CMD cu CL[383]

Voi scrie[384] un curs despre cyborgii existenţi în wp[385]?

Adică despre blogurile de nişă, aflate la îmbinarea dintre *natural* şi *artificial*, dintre troscot, adică dintre *iarba verde de acasă*[386] şi *caducitate*?

I don't no, Romania![387]

Însă voi scrie, cu siguranţă, în acest moment, despre…*succesiunea cyborgică*.

Despre o *preluare de ştafetă*, care, după părerea noastră [poate fi infirmată] este un fiasco din start.

După cum aţi auzit CMD intră în relantiu, în joc de glezne, adică în *slow dance*[388]…şi apare marea speranţă a

---

[383] Îl schimbăm pe *Cruceru Marius David* (CMD) cu *Cristian Lucaci* (CL). Pentru că ideea *reasamblării roboților* dorea să spună faptul, că vrea să vină alt baptist la nivel online, care să îl înlocuie pe Cruceru în lupta cu noi, dar care nu aducea nimic nou...ci continua aceeași strategie puerilă de a-i atrage pe ortodocși la ei pe blog și aceeași lipsă de muncă autentică.
Fotografia a reprezentat dezgustul meu față de...preconizata *schimbare de ștafetă*, care nu s-a mai produs în cele din urmă. Din cauza acestui articol?

[384] Un articol din data de 21 octombrie 2007.

[385] WordPress.

[386] Aluzie la: http://www.youtube.com/watch?v=G9fXbJ1tFIg.

[387] În engleză: Nu știu, România!

[388] În engleză: *dans ușor/liniștit*.

sfârşitului de 2007: CL[389], un alter-ego ieşean, care *are viziune* [mă enervează teribil folosirea acestui cuvânt, în sensul lui de mâna a treia, în tb[390]] şi pe care l-a *inspirat* CMD în ianuarie dar a dat colţul la iarbă în…octombrie[391].

El ne ameninţă din prima: „Veţi cunoaşte…”. Adică, dacă *l-aţi făcut la nervi* pe CMD iar el şi *ai noştri* v-au făcut la *ratingul închipuit*, fratele meu ortodox şi privitori de pe margine, eu o să-l fac pe icsulescu, adică pe *mia persona*[392]…knock-out[393].

Semnarea adeziunii de succesiune: ianuarie 2007

CMD [în luna ianuarie 2007]: Frate CL, de ce nu vreţi să participaţi la *marea strâmtorare*, adică la *marea întrecere* de pe wp?

CL: Credeţi dv. CMD că sunt capabil de o asemenea *acţiune în forţă*?

CMD: Cum să nu! Eu o să mă bat cu falsul *leu din Singapore*[394], adică cu *inamicul necolonializat*[395] şi dv. priviţi. O să vină luna octombrie, eu o să mă dau *de obosit*, de stresat, iar dv., înţelegând ***aşa…cu aşa***[396], o să-l faceţi marţ.

CL: Eu mă las călăuzit de *viziunea* dv., frate CMD, dacă ziceţi că este *simplu*. Dv. aţi fost secretarul lui…[397], pe fostul anotimp.

Noi vă respectăm…Se poate?! Ne vom încadra în infanteria terestră, însă, până în octombrie, vom survola cu multă atenţie…tabăra inamică. Vom fi numai urechi şi ochi.

CMD, râse *îmbujorat*…dar şi puţin *deformat*, pentru că nu avea încredere în CL, ştiind că o să-i căşune rău la un

---

[389] A se vedea: http://cristianlucaci.wordpress.com/.
[390] Teologia baptistă.
[391] A se vedea: http://cristianlucaci.wordpress.com/2007/10/19/a-murit/. Adică anunța retragerea lui Cruceru din WordPress.
[392] În italiană: propria mea persoană.
[393] În engleză: *lovitură doborâtoare/finală*. Adică îl voi face și pe el să nu mai scrie online.
[394] Adică cu mine.
[395] Adică: *neevanghelizat* (din punct de vedere baptist).
[396] Aluzie la numele blogului lui Cristian Lucaci, care e bun de *blog pentru gangsteri* și nu *pentru baptiști*.
Însă el exprimă, pe deplin, moduld e a acționa și de a gândi al baptiștilor. Te iau cu una cu alta, cu ce îți place...dar să vii la ei la adunare. Asta contează pentru ei!
[397] Paul Negruț: http://negrutpaul.wordpress.com/.

moment dat şi va face BBR-ul[398] de râs. Însă, zise să o facă şi pe asta.

Octombrie 2007, în plin viscol…

CMD se pensionează brusc [şi, cu toată pensionarea, ratingul o să-i stea în floare[399] ca lui Marius Tucă emisiunea[400], deşi ea nu mai există], însă, înainte de pensionare, cu vreo două săptămâni, apărea CL[401].

În două săptămâni, CL scrie despre viaţa sa nefericită, despre întoarcerea lui *la Domnul*, şi 12 articole…în care se continuă cancanul CMD-ist de *tristă amintire* în floare.

Şi, pentru că era înainte de 14 octombrie, şi fiind şi de la Iaşi, pleoşc cugetare: *Ce-or sta ortodocşii ăştia la Sfintele Moaşte ale Sfintei Parasheva, în loc să vină la noi, care nu avem Sfinte Moaşte?*

Însă, omul, scrie „finuţ”, prudent…El ştie *aşa…şi aşa.*

El se aşteaptă să dea ochi cu *cine nu trebuie* sau *cu cine n-ar vrea să se întâlnească*[402], însă, acum…crede că ştie toţi aşii de treflă, de carou şi de sârmă ai *băiatului cu ochii verzi*[403].

Mai îndulcim puţin atmosfera, nu?!

În plină eră a colajului simbolistic postmodern ne permitem să băgăm totul în oala discursului persuasiv.

Deci 12 articole şi…2446 de vizite.

E ca la „leii sunt p-aci, pă undeva”[404]: a pus nişte poze mai ieri şi aseară era să mănânce bara de sus a wp-ului[405].

Tot la fel şi cu CL-ul nostru: 12 mărunţele şi…2 mii de vizite.

---

[398] Biserica baptistă românească.

[399] Și am avut dreptate! Acum transleazǎ tot ce are pe http://patratosu.wordpress.com/ (ultimul articol e din 19 octombrie 2009), în mod zilnic (pentru că nu mai are chef de scris) pe http://mariuscruceru.ro/, după care, probabil, că o să desființeze primul lui blog.

[400] *Marius Tucă Show*. A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Marius_Tuc%C4%83.

[401] În WordPress.

[402] Adică cu noi.

[403] Tot despre mine e vorba.

[404] A se vedea: http://danielfarcas.wordpress.com/.

[405] Adică și pe Cristian Lucaci și pe Daniel Fărcaş îi ajutau baptiștii lor ca să intre în top 100, intrând la ei în neştire şi făcându-le astfel rating, deşi ei nu aveau ce să arate la modul masiv, extraordinar.

Și acest rating *uluitor* l-au simulat de fiecare dată, când vedeau că cineva ar avea *șanse* să se lupte cu *Teologie pentru azi*.

La sfârşitul săptămânii, care abia începe, va avea 4000 de vizite, într-o lună 50 de mii de vizite, peste 3 luni 500.000 de vizite, peste un an…incredibilul scor de 5.000.000 de vizite, 14.000.000.000 de comentarii şi marele orgoliu că a fost…*al doilea cyborg de viţă nobilă* al wp-ului, fapt pentru care trebuie să dea *ştafeta* altuia.

Adică nu au baterii duracell[406], care durează o viaţă[407].

Ci numai *baterii obişnuite* şi, la un an, cer, frate, schimbarea[408], că se cănţesc de atâta concurenţă.

De aceea, *previzionăm* şi noi [dacă tot e să vorbim peiorativ despre *viziune*], despre ascensiunea sudoripară a lui CL în următorul an de zile. Dar am zis să i-o zicem noi primii….ca să fie *aşa…şi aşa*.

Ieri a făcut greşeala să intre, cu masca pe faţă, şi să citească ce e ăla *un blog*, la noi pe blog, pentru că trimisesem un link către un articol de pe *Technorati*[409], cu subiectul cu pricina.

Şi a scris ce e acela *blog* de la *weblog*, luând propoziţia ca atare, deşi articolul era în afara subiectului pentru *iniţiaţi*.

Adică omul care se pregătea să arunce *o mică grenadă* în ograda noastră de câteva luni de zile, nu prea ştia cum e fenta cu blogul ăsta.

Nota 2 la…inteligenţă aplicată.

Nota 10 la lipsă de experienţă, adică la *aşa…şi aşa*.

Serviciile secrete însă au imixtionat cyborgicitatea de data asta…

CL…vrea *scandal*…că *teologie* vrea ca CMD[410]. Lol[411], frate!

Teologie nu va scrie[412], decât dacă *se screme/se mobilizează interior* de vreo 4 ori mai mult decât *ştafetistul* de dinainte[413]…dar rating, frate…va avea din plin!

Nu sunt deloc mama omida[414], dar am învăţat *aşa…şi aşa*, de la alteritatea lui CL[415].

Pentru că şi el a venit cu familia, cu facultatea W[416] toată, cu toată partea de nord a României dinspre est…iar eu,

---

[406] A se vedea: http://www1.duracell.com/procell/home.asp.
[407] Aluzia la reclama TV a acestor baterii.
[408] Adică Cruceru nu a putut să reziste niciun an cu scrisul pe blog.
[409] A se vedea: http://technorati.com/.
[410] Adică deloc.
[411] Lol = laugh out loud = râs prelung.
[412] Lucaci.
[413] Decât Cruceru.
[414] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Mama_Omida.
[415] Am înțeles cât de parșivi și nepregătiți sunt, în același timp, pentru dialog.

sărmanul de mine, stau numai cu foaia în faţă…şi sunt singur cuc.

Dar, de dimineaţă, pe nepusă mare, e bine să îţi cânte cucu, *nu cucuveaua!*, ci cucu, pentru ca[417]…[trebuie să ştii folclor românesc ca să citeşti toată fraza].

Bun venit noule cyborg!

Dacă n-aţi învăţat de la cel de dinainte că e *pierdere de timp* să fiţi *altul* şi că e mai bine *să fiţi dv. înşivă*…spor la rating!

Forjaţi-l la maximum…că orgoliul e asigurat!

Veţi avea, ca la *Mari Români*, o audienţă perplexantă…dar gonflată[418]! Ştiţi ce spun, nu?

Doar W[419]. este pavilionul academic sub care vă duceţi existenţa.

Noi vă vom sta…*aproape*[420], şi *la aşa…şi la aşa* şi *la altele…cu altele.*

Dacă vă bucuraţi că v-am scris, bucuria aceasta dăunează grav sănătăţii!

Fiţi calm…pentru că în 10 luni sunteţi încă novice *la privit peste gard*!

Semnat: *Cel care ştie aşa…şi aşa...*

---

[416] *Colegiul Richard Wurmbrand*, unde activează ca profesor: http://cristianlucaci.wordpress.com/category/crw/.
A se vedea și saitul instituției baptiste de învățământ: http://www.wurmbrand.ro/.

[417] Să te spurce.

[418] Baptiștii au manipulat ratingul din răsputeri pentru ca să ajungă Wumbrand *mare romn*. A se vedea: http://www.mariromani.ro/primapagina.php. Extremiștii ortodocși au făcut același lucru, însă votându-l în disperare pe Sfântul Ștefan cel Mare, care a ocupat, în cele din urmă, *locul întâi*.

[419] Wurmbrand.

[420] Adică vă vom urmări evoluția online.

Senzaţional!!! Discuţii secrete…online[421]

CMD[422] se întoarce de la Mediaş. Zăpadă, zoaie…

Stă cu lampa aprinsă, ca bătrânul Diogene[423], aşteptând ca CL-ul maichii să zică şi el ceva interesant, ca să ajungă pe locul 1, unde acum e *muzică tehno*.

Nicio problemă: acum e pe locul 7!

Agitatorii agită pătratul[424] ca să devină cub. Ei sunt pe poziţii.

Cu cât sunt plătiţi…ca să?[425]...

Li se dă o notă[426], un cearşaf, o faţă de masă, 1000 de euro, o vacanţă la mare?

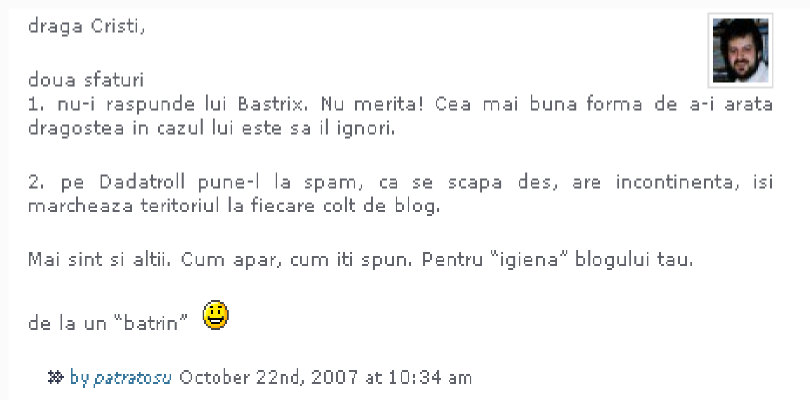
Pentru neiniţiaţi: *fişa de lectură nr. 1*.

A se citi cu atenţie[427].

Deci ziua de 22 oct. 2007. Dimineaţa. Ora 10. 34 ante meridian.

CMD, după discuţii de seară, noapte şi dimineaţă, secrete, înşurubate în telefon şi chat cu CL, adică cu bateria *Duracell 2*, merge pe calea destinului…

A se vedea *fişa a doua de lectură*[428]. A se citi cu maxium de seriozitate. Fără emoticon!

draga Cristi,

doua sfaturi
1. nu-i raspunde lui Bastrix. Nu merita! Cea mai buna forma de a-i arata dragostea in cazul lui este sa il ignori.

2. pe Dadatroll pune-l la spam, ca se scapa des, are incontinenta, isi marcheaza teritoriul la fiecare colt de blog.

Mai sint si altii. Cum apar, cum iti spun. Pentru "igiena" blogului tau.

de la un "batrin"

by patratosu October 22nd, 2007 at 10:34 am

Discuţia, pe cât de *lapidară*, pe atât de *expresă*.

---

[421] Un articol din 22 octombrie 2007.
[422] Tot despre Cruceru și Lucaci, ca și în articolul anterior.
[423] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Diogene_din_Sinope.
[424] Adică blogul *La Pătrățosu*, primul avut de Cruceru.
[425] Manipuleze ratingul.
[426] Bună la examene, pentru că mulți sunt încă studenți.
[427] Indicam articolul anterior din această carte.
[428] În fotografia de mai jos...Marius Cruceru, alias *Pătrățosu*, îl sfătuiește pe Cristian Lucaci în ceea ce mă privește și vorbește și despre un alt creator de online, care era baptist...

Cyborg 1[429], conform previziunilor, *indichează*, el *indichează* sau *marionetează* [de la *a face marionetă pe cineva*] pe *Cyborg 2*[430].

Lecţia de astăzi: *igiena blogului.*

Lecţia se dă *în direct*…pentru ca să se vadă *transparenţa*, luxul de transparenţă al membrilor BBR[431], care îşi fac bloguri dar le e teamă să scrie sus, pe ele: *Băi, cititorilor: noi suntem baptişti şi ne place cu ce suntem!*

N-avem frate nimic cu tine…Bravo! Scrie cine eşti…şi scrie ce urmăreşti, ce crezi, nu *aşa…şi aşa*.

Lecţia de igienă constă în…discriminarea lui Bastrix[432].

CMD ştie că mă enervează să mă confunde cineva cu anagramul blogului[433], pe care l-am mai explicat şi, de aceea, când eu scriu *Cruceru* el scrie *Bastrix*, pentru ca să se vadă de unde este; adică ce fel de *neam de soi* este.

Adică eu nu îi spun *cap pătrat*, adică *Pătrăţosu*, cum îl *alintă* ucenicii [nu spun care!] iar el mă ia cu *Bastrix*.

Dă-o cu *bastrix* în continuare, frate, şi vezi că o să vină domnul Ţon să scrie pe blog în seara asta! E musai! Vine sută în mie!

CMD şi discriminarea.

Băiatul zice să *s-a fript* de 3 ori cu dialogul cu mine, dar el *cam frige* ortodocşi pe unde apucă.

După cum previzzionam, CL este mai puţin *colţat* decât CMD. Nu are *grade pe umăr* câte trebuie. Probabil…

Sau poate o să îi dea aprobare Bucureştiu', sect. 5, şi o să vină cu mai multă…*alternanţă*.

Adică, lecţia de astăzi: *fii igienic!*

CMD**:** Fă-o *igienic*[434]…nu ca Remeş[435]! Vezi că telefoanele îţi sunt ascultate[436] şi…nu trebuie să dai în vileag…pachetul!

---

[429] Marius Cruceru.

[430] Cristian Lucaci.

[431] Bisericii baptiste româneşti.

[432] Adică a mea, după cum le plăcea baptiştilor să îmi transforme *userul* de WordPress în *nume de familie*, deşi CV-ul meu, în comparaţie cu al lor, era la vedere.

[433] A se vedea: http://www.teologiepentruazi.ro/2007/08/22/anagramul-bastrix-si-o-scurta-istorie-pentru-cei-interesati-de-statistici/.

[434] Adică bateţi joc de ortodocşi la nivel online dar nu lăsa urme ca să te vadă Pr. Dorin Picioruş!

[435] Decebal Traian Remeş (http://ro.wikipedia.org/wiki/Decebal_Traian_Reme%C5%9F), pe care l-au prins în flagrant cu caltaboşul... A se vedea şi: http://www.gandul.info/news/caltabosul-remes-partea-doua-video-954179.

Nu te spăla în public ca mine, ci aştepată-l la strâmtoare! Noi o să te ajutăm cu ratingul. Dacă eşti vizitat de mai multe ori, băieţii din wp vin la tine, tu te dai de *amabil* şi…vei fi considerat *mai deştept* iar el va rămâne de *fraier*, chiar dacă scrie *mult* şi *bine*.

Nu contează dacă tu eşti mai…*pirpiriu*…Ci *aşteaptă*!

El zice de tine. Tu aştepţi. Apoi când i-o fi lumea mai dragă lu' fratele bastrix, tu te dai de discriminat, de atacat, de insultat…

Spui că ai fost *atacat în orgoliul propriu*, te dai de cadru universitar, de familist, de pastor *apreciat*, noi venim cu bascula cu mineri…facem un atac dă gherilă, dă-la care te-am învăţat…şi îi luăm maul. E corect?!

CL**:** Da, să trăiţi! Nu scot niciun sunet. Nu zic nici pâsss. Dacă dv. tăceţi, eu…silentio stampa[437].

CMD: Foarte bine!…Aşa mi s-a transmis de la[438]…, aşa ţi-am spus…Tu fă *aşa...şi aşa*. Fără rumoare, fără spume prea multe. Te dai de intelectual, de non-agresiv, îl laşi în pace…că *cine sapă…cade unde sapă*.

CL: Lol! Aşa vom face…

Comentatori…binevoitori ai articolului

„Părinte Dorin, de ce vă strufocaţi atât de mult[439]…şi ce fel de *atitudine detestabilă* este aceasta a dv.? Aşa se comportă un pr***[440]…cu bapt****[441] agresivi, înveşmântaţi în blană de miel de astrahan?

Ce v-au făcut ei? Ce tot vă consideraţi *atacaţi*, voi, ortodocşii?? Că noi am fost „martiri", ne-a „martirizat" regimul comunist…

Ne-a dat vize şi am plecat, împreună cu evr***[442]…în America şi, după revoluţie[443], ne-am întors ca să vă învăţăm cum se face…noua *schimbare la faţă*[444] a României preconizată de Cioran [De *Cioran*[445], nu de *Brucan*[446]!]".

---

436 Adică eu îl urmăresc...
437 În italiană: fără declarații în presă.
438 Superiorii cultului baptist.
439 Împotriva baptiștilor.
440 Preot.
441 Baptiștii.
442 Evreii.
443 După 1989.
444 Titlul unei cărți a lui Emil Cioran: *Schimbarea la față a României*, Bucureşti, 1936.
445 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Emil_Cioran.
446 Silviu Brucan, pseudonimul lui Saul Bruckner:

Comentariile *abundente*…şi *confuze* erau mai multe.

Asumarea *statutului de convivial*, cu faţă umană, fără şiretlicuri, pentru care pledează în ultima sa carte domnul Patapievici[447], de săptămâna trecută ieşită pe piaţă… nu e la modă printre CMD-işti şi CL-işti.

Pentru că, spunea autorul citat, noi ne-am învăţat numai cu *cultura generală*, cu ABC-uri şi nu avem public pentru *cultura specială*.

Tocmai de aceea ne place *De ce iubim femeile*[448] în locul *Filocaliei*[449], dăm pe *Enescu*[450] pe *Florin Salam*[451], vedem în *preşedintele Băsescu*[452] un alt *Mihai Viteazul*[453], ne dăm huţa cu limba română, scoatem limba când nu mai avem ce replica, venim cu tupeu…în loc să stăm pe bancă să…privim, gonim stalagmite în orbitor şi alte…rujeole.

Concluzii

Dacă tot mi-am stricat timpul de după masă cu un articol despre…*igienă*[454], vă ofer și două concluzii:

1. *Nu confundaţi igiena de a fi prefăcut…cu caracterul!*

A fi om de caracter pe blogosferă [ca şi în viaţa publică] înseamnă să îţi faci blog/carieră de om onest, să spui de la început *cine eşti* şi *ce vrei*, să nu te minţi şi să nu minţi pe cei pe care îi ai în faţă şi să…munceşti asiduu, că până la urmă oamenii compară.

Se trezesc, mai greu unii…dar până la urmă văd cine face şi cine…clămpăne sau se uită la sine cu „mărime de inimă” crezând că este *Shakespeare*[455] *al blogurilor*!

---

http://ro.wikipedia.org/wiki/Silviu_Brucan.

447 Cu referire la *Despre idei și blocaje*, Ed. Humanitas, București, 2007. A se vedea despre autor: http://ro.wikipedia.org/wiki/Horia-Roman_Patapievici.

448 A lui Mircea Cărtărescu: http://ro.wikipedia.org/wiki/Mircea_C%C4%83rt%C4%83rescu.

449 Tradusă în română, în 12 volume, de Părintele Profesor Dumitru Stăniloae. Puteți să downloadați întreaga ediție românească de aici: http://www.4shared.com/file/M1E1EjIu/Filocalia_rom_vol_1-12.html.
Utilizator: dorinfather@yahoo.com
Parola: dorinfather

450 George Enescu: http://ro.wikipedia.org/wiki/George_Enescu.

451 Florin Salam: http://ro.wikipedia.org/wiki/Florin_Salam.

452 Traian Băsescu: http://ro.wikipedia.org/wiki/Traian_B%C4%83sescu.

453 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Mihai_Viteazul.

454 La nivel online.

455 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/William_Shakespeare.

2. *Dacă vreţi o cultură specială şi nu una elementară: nu vă apucaţi de bloguri/de cariere cu...planuri de scris înguste!*

Priviţi mai sus decât mărimile ecranului din faţa dv., decât mărimile camerei dv. de scris, decât blocul sau casa dv., decât oraşul, ţara, şi lumea în care trăiţi!

Priviţi mai sus şi faceţi bucăţele serioase[456]…dintr-un puzzle serios, autentic[457].

Dacă vreţi *să convingeţi*, mai întâi *convingeţi-vă pe dv. că puteţi*!

Pe nimeni altul să nu vreţi să *îl convingeţi*, ci numai *pe dv.*! Dacă reuşiţi să fiţi mulţumiţi cu ceea ce faceţi, împăcaţi, sunteţi…*prietenii noştri*!

Cei doi, de mai sus…sunt două exemple lamentabile a ceea ce trebuie *să nu fiţi dv.*!

---

[456] Pe fiecare zi.
[457] Care va fi blogul dumneavoastră în cele din urmă.

Ştiţi reclama[458], nu mă îndoiesc[459].

Noi suntem editorii...realităţii şi vă prezentăm ştirile zilei sau ale săptămânii.

Se mizează pe suprapunerea lingvistică [un loc banal în reclama de prost-gust, adică *consumistă*, de *consum general* a momentului] care face din numele postului/brandului…o aşteptare plină de nimic.

Adică nu vă mai livrăm *doar ştiri* şi dv. vi le editaţi singuri, ci *vi le edităm noi*. Vi le tranşăm noi…De ce, domnule editor?…Credeţi că nu ştim să *le edităm*[460] şi noi?!

Învăţăm, dacă nu ne pricepem prea bine!

---

[458] Un articol din data de 22 octombrie 2007.

[459] Un promo de la acea dată al televiziunii *Realitatea TV*.

[460] Adică *să le înțelegem mesajul*, dacă ni le livrați în mod brut, fără comentariile dv. lălâi cel mai adesea.

Sloganul cu pricina are însă în subliminalul său o tară caracteristică oamenilor, care au aversiune față de *pluralitatea maximă*.

Adică trăim într-o epocă istorică, a *postmodernităţii* cu paşi aprigi spre *postumanitate*, unde avem zeci de miliarde de subiecte, informaţii şi idei de discuţie…iar nouă ni se pare că putem să ţinem *realitatea în mână* şi s-o mai şi *edităm* după una şi alta.

Ca și cum nu ar fi de ajuns că suntem *pierduţi în spaţiu*, că suntem *un mic punct*, noi, fiecare dintre noi, în marea de cleştar a incomensurabilului informaţional…dar, mai avem şi tupeul că suntem *buricul pământului.*

Asta e o mentalitate de ghetou.

Mentalitatea de ghetou, de periferie, este să spui că ţi-e bine cu ceea ce eşti şi cu ceea ce ştii tu şi că…nu mai ai nevoie de nimic altceva, de nicio opinie de la alţii.

Din cauza acestei mentalităţi dubioase, care nu are nimic de-a face cu cunoaşterea, cu viaţa duhovnicească, cu normalitatea omului…medii ca internetul, biblioteca enormă, spaţiul de experienţă sau viaţa ascetică în realitatea ei nudă şi perplexantă…ni se par spaţii *incomode*, desuete.

Ni se par aşa pentru că suntem învăţaţi cu mentalitatea că realitatea ţine *de aici*...și....*până aici*.

Noi nu înţelegem că realitatea este *enormă*, pentru că suntem îndoctrinaţi cu ideea că pentru *a fi cineva*, trebuie să faci *asta* şi *asta*, o iei cu studiile şi ajungi *aici* sau le ocoleşti pe toate şi ajungi *aici*…şi cam asta e viaţa, intelectualitatea, cunoaşterea şi împlinirea profesională.

Tocmai de aceea ghetoizanţii nu pot face faţă…incomensurabilului, realităţii care nu poate fi manipulată şi nici cercetată până la capăt…şi, pentru ca să îşi liniştească în mod utopic mintea…spun: *până aici!* Mai departe e lucru…*clinic*, nebunesc.

Însă, mai departe, adică trăind şi experiind mai departe lucrurile, toată viaţa, fără să crezi că ai ajuns *prea departe* de 1%, înseamnă să fii *normal în cunoaştere* şi nu…*anormal*.

Normalitatea cunoaşterii şi morga adevăratului intelectual, cunoscător, cărturar, ziceţi-i cum vreţi, este…*smerenia*.

Adevăratul om care cunoaşte, studiază, creează, se perfecţionează continuu nu are tupeul să spună că *editează realitatea*, pentru că el este, se simte, trăieşte, ca un mic om în faţa realităţilor Realităţii.

Editorii *realităţii de ghetou* sunt cu toţii…*specialişti*, *analişti*, *profesori*, *academicieni*, *savanţi de renume mondial*…

Însă adevărul tuturor, adevărul gol-goluţ, nu e acela pe care *ni-l revendicăm* noi, în mod trufaş…ci este cel pe care *îl putem susţine* de fapt.

Şi *adevărul realităţii* pe care îl putem susţine este acesta: că fiecare dintre noi avem un cuantum, mai mare sau mai mic [însă e întotdeauna *mic*], de cunoaştere…şi 14 catralioane de necunoaşteri.

Şi dacă suntem *specialişti în necunoaştere* trebuie să o spunem, să începem mai întâi cu spunerea smereniei, cu adevărul despre noi…şi apoi să spunem despre noi una, alta, o mie.

Cred că e destul de simplu adevărul. *Eu sunt prost, eu sunt neştiutor, dar ştiu asta şi asta* are o doză imensă de normalitate, de smerenie…decât: *eu sunt specialist în*…

Şi aşa ne întoarcem la principiile vieţii duhovniceşti în ceea ce priveşte *cunoaşterea* şi înţelegem că *a cunoaşte* înseamnă, mai întâi, *a fi* şi apoi *a înţelege*. Când ni se spune la şcoală despre teorii, proiecte, afirmaţii colosale şi noi încercăm să le înţelegem la nivel mintal, fără să aibă relaţie cu viaţa noastră, ni se pare…că *totul e uşor*.

Citeşti Eminescu[461], *Pe lângă plopii fără soţ*[462], asculţi o arie de Schubert[463], vezi două tuşe de Renoir[464], te uiţi la o colecţie critică de sute de volume, pui mâna pe teorema nu ştiu care…şi ţi se pare că *le-ai inventat tu*, acum, că ele sunt uşor de găsit.

Omul de ghetou intelectual merge la supermarket şi vede salamul în copaie sau cartea nu ştiu care sau mobila nu ştiu care…şi crede că *e uşor* să apară astfel de produse…pentru că el le cumpără repede, infantil, cu cardul.

Însă, tot ceea ce citim şi privim noi…nu ne aparţin! Sunt ale altora! Ca să facem şi noi *ceva*, un muşuroi de inteligenţă şi de creativitate, trebuie să facem *din noi*, ceva, altfel, ceva care nu mai e, ceva care poate fi privit *ca unic*.

---

[461] Cele 16 volume Perpessicius ale operei sale: http://eminescu.petar.ro/opera_completa/index.html.
[462] A se vedea textul integral al poemului: http://ro.wikisource.org/wiki/Pe_l%C3%A2ng%C4%83_plopii_f%C4%83r%C4%83_so%C5%A3...
[463] Franz Peter Schubert: http://ro.wikipedia.org/wiki/Franz_Schubert.
[464] Pierre Auguste Renoir: http://ro.wikipedia.org/wiki/Pierre-Auguste_Renoir.

Şi ca să faci *lucruri unice* nu trebuie numai *să vrei*, ci trebuie să acumulezi ca *să poţi* sau *să fii în stare să poţi*, acumulând tot felul de lucruri care par fără sens, fără legătură, dar din ele dă faci, în cele din urmă, o arhitectură copleşitoare pentru privitori.

Ca *să faci* trebuie *să fii*! Nu, vrei să faci, începi, e greu…şi apoi o laşi baltă.

Dacă te pricepi la scris, scrie frate!

Dar dacă te pricepi la drişcuit, las-o cu scrisul şi drişcuie până ameţeşti! Drişcuie până mai faci de trei ori *Casa Poporului*[465]! Drişcuie şi iar drişcuie!

Însă nu te băga, precum salamul în tort, dacă nu te pricepi. Scuteşte-ne, frate, de demersul tău imaginativ, orgolios! Apucă-te de altceva, până nu te ratezi cu totul!

Să tragem concluzii!

Pe de o parte, mentalitatea noastră de ghetou iar, pe de altă parte, frica noastră de a da ochi cu incomensurabilul, cu de-ne-cuprinsul realităţii, unde nu mai facem pe Tarzan în junglă[466], ci suntem nişte *mici pixelii*[467] pe harta incomensurabilităţii.

Cu această frică trebuie să ne luăm la trântă, noi, da, noi, noi fiecare în parte, pentru ca să ieşim din starea de *mărginaşi ai cunoaşterii*, de fricoşi ai cunoaşterii, de superbiari ai cunoaşterii [adică de *mândrii*]…spre imprevizibilul şi măreţul cunoaşterii, adică spre *incomprehensibilul cunoaşterii*.

Viitorul nostru nu e *de ghetou*…ci *de incomprehensibil*.

Aici, şi nu mai vorbim în lumea viitoare, de după moartea şi învierea noastră…realitatea e mai presus decât orice credem noi că poate fi numit *realitate*.

Realitatea e uimitor de uimitor de uimitoare şi, pentru ea, nu ai nevoie de oameni fricoşi, de oameni laşi, de parşivi şi orgolioşi…ci de oameni smeriţi, plini de dragoste, de dorul de a cunoaşte, de a trăi, de a experia lucruri, pe fiecare milisecundă noi, cu totul altfel, cu totul inimaginabile, cu totul indescriptibile.

Noi suntem *editorii realităţii*?!!!

Aş…*Nu mă înnebuni, soro, că am ameţeli! Vezi ca nu cumva scumpul Goe să sară din tren după pălărie şi bileţel*[468].

---

[465] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Palatul_Parlamentului.

[466] Pentru noi *desen animat*...și apoi și *film*.
A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Tarzan.

[467] Exprimare pleonastică voită, pentru a arăta că suntem *insignifianți* la modul extrem.

[468] Aluzie la *D-l Goe* a lui Ion Luca Caragiale, pe care o găsiți, în mod integral, aici: http://www.romanianvoice.com/poezii/teatru/ilc-dlgoe.php.

Să fim maturi, aşadar!

Copilăria e bună să pregătească maturitatea…şi nu să se prelungească la infinit. Dacă se prelungeşte la infinit eşti *retard*…eşti *gâgă*.

Ca să nu te pierzi…trebuie să nu îţi fie frică să te pierzi, cu smerenie, în incomensurabilul cunoaşterii. N-am auzit ca vreun om, care s-a lăsat în mâna lui Dumnezeu, cu smerenie şi cu dragoste de Dumnezeu, să nu fii ajuns întru Împărăţia Lui şi la rezultate ale cunoaşterii uluitor de imprevizibile cu câţiva ani înainte de a-şi începe *alergarea*.

Adică râvniţi la cele bune! Editaţi-vă în mod smerit realitatea…şi fiţi oneşti cu dv. înşivă…că *de învăţat* nu o să terminaţi în toată veşnicia!

What Is the Roll Out In Top 100 Ro In WordPress?

You can[469] see through wall? If you can, then you understood the big difference among *the labor* and *charade*.

As in another tops of the blogs, in another reams, in the Romanian ream it exist many charades, considerably enveloped acts, but little authentic labor.

In continuum we have idea that the system online of the blog is only for *entertainment* but not for *a spiritual* and *cultural job*, namely: *for elevation*.

Therefore, we meet at each step a ground of hard dilettantism and not a fundamental structure, a coherent creation, a dynamic and youthful preoccupation with ideation.

---

[469] Un articol din data de 24 octombrie 2007, scris în mod special, pentru a atenționa pe creatorii WordPressului despre modul cum se manipulează ratingul în topul 100 românesc.
Însă, privind în urmă, observăm că standardul nostru de creație depășea cu mult *cadrul îngust* al topului românesc, fără ca prin asta să fim *idealiști*, lucru confirmat, în mod practic, de evoluția noastră ulterioară.

Maugre the fact that the blog, is presupposed, that it is the appanage of the young man, it is observable a face very old of confidence in the life on the blogs.

For this reason, the blog is not frequently *a space of creation* but *a medium of destruction*.

Why is possible…this situation?

Because, the greed of confidence in life and in God is very small. The authors of blogs missed in non-important aspects or in abject problems, because they haven't *high goals*.

Failing of solid goals, the blogs become some engine of manipulation, focus of hubris…and many waste of time.

On this premise, in the Romanian ream the cancans are predominating and not the dialogues.

The small groups of the interests want to dominate in illegal mod and they are manipulating rating of blogs.

The first Romanian blogs from WordPress, modifies in faces and kinds, the number of the accesses mod on the blogs and they maintain thus in mode unfairly.

The fact that they abide on top, don't show it that they are hard-working people. Why not? Because they appeal to *auto-voting* and the haven't *a real traffic* and *real visitors*.

A good blog is a blog with articles that determines the interest, with elaborated articles and not with *three words* and *three phrases*.

In top, in *the real top* entrance *the real writers of blog*, men that *created views*.

Peradventure is not but idealistically desire…

Do I pretend very much of statute of young man? I am too a young man! But I demand from all *dignity*, the dignity to know how much, that is the real possibilities of everybody.

In my opinion, WordPress is a platform web of the excellence. And, for this reason, we should have a ream of bloggers with most many writings, because that is real classification of the blogs.

The classification of inputs numbers on blog is not real!

In the Romanian blogs from WordPress, those entrances into blogs, don't represents *real visitors* but, rather, what does *the auto-voting from rating*.

It is regretably that is spent such things for this platform!

If we encourage *the robbery*, the duplicity, we never know *who works* and *who is thief*[470].

On this blog, on *Theology for Today* [*Teologie pentru azi*], we never manipulate the rating and now, we have in our blog, a number of 1183 articles, posts, namely *a fair labor*, day-to-day.

Our blog is one for those readers that *don't like to be lied*.

Therefor, we dissociated, in a public mode, of those who stand in first ten places, mostly through filthy shuntings, in Romanian WordPress top[471].

---

[470] Și, din păcate, WordPressul a încurajat diletantismul, a încurajat autovotarea, fapt pentru care nu avem o evidență clară *a muncii depuse pentru un blog* și *a realilor vizitatori*, dacă privim topul accesării blogurilor.
Adică topul e fals pentru că creația de pe multe bloguri nu susține căutările ca atare.

[471] Și cei care au stat mereu în top 10 au stat în mod fraudulos, pentru ambiții personale și ajutați de clica lor, însă nu au făcut *prea mulți pui*, adică nu au lăsat *lucruri serioase* în urmă, fapt pentru care au devenit *periferici* ori s-au lăsat de *ambiția* de a scrie online.

Poziţia noastră personală faţă de neo-conferenţiarii ortodocşi din generaţia tânără[472]

Comentariul[473] d-lui Laurenţiu Dumitru din subsolul acestui articol şi, poate, nenumăratele *semne de suspensie* strânse de-a lungul unui an de blogging, în care am polemizat *cu baptiştii* vorbind *despre ortodocşi*, dar teologii ortodocşi din generaţia mea s-au făcut că *nu mă văd*, au dat naştere la dorinţa de a scrie acest *articol clarificator*.

De ce *neo-conferenţiarii* zilei, ca Savatie Baştovoi, Danion Vasile, Laurenţiu Dumitru, Cristian Şerban etc. [numim doar pe cei care *se simt*, cumva, *atacaţi* de unele articole anterioare ale noastre] nu au văzut acest blog sau nu au opinii vizavi de el, de munca teologică de aici, dar elogiază bloguri sau saituri, unde nu există *nicio muncă curentă*?

Cum se face că aceşti oameni, care au contribuit, fără doar şi poate, la clădirea noastră, prin citirea cărţilor lor, nu pot să vadă *un produs*, care le depăşeşte aşteptările dar elogiază prezenţe web fără personalitate şi care au un mod caduc de a pune probleme?

Mai pe şleau [că nouă nu ne cam plac *ascunzişurile*]: De ce nu le plac băieţii de *acelaşi calibru* sau *poate*, Dumnezeu

---

[472] Un articol din data de 31 octombrie 2007.

[473] A se vedea: http://www.teologiepentruazi.ro/2007/10/31/scrisoare-de-publicitate-cu-accente-prietenesti/.

ştie, *mai mare*, dar le plac, vorba d-lui Cristoiu: *piţifelnicii*[474]? Adică…*epigonii*.

Se pare că mi-am găsit cea mai nepotrivită zi să vorbesc despre aceste lucruri.

Astăzi, când împlinesc 30 de ani, în loc să vorbim *cu teologii* ca şi cu *nişte teologi*, sunt pus în poziţia de a vorbi despre ce *nu sunt teologii tineri*, din generaţia mea, *care sunt peste tot*[475].

Cea mai proastă abordare a demersului meu de acum ar fi aceea, dacă s-ar considera că *aş fi gelos* pe vecinul de bloc Danion Vasile sau pe părintele Savatie, pentru ceea ce scriu ei sau pentru ceea ce sunt, când aceşti oameni sunt în inima şi în rugăciunile noastre nu de azi de ieri, ci de mult timp.

Sau că, sunt atât de *mândru* şi de *încrezut*, încât mă trezesc dimineaţa şi mă gândesc *cum să mă întrec* în a scrie pe blog cu Laurenţiu Dumitru şi Cristian Şerban sau cu papa de la Roma.

Nu! Ci vreau să vorbesc acum despre modul cum s-au discreditat ei, de unii singuri, în faţa conştiinţei mele.

Eu nu fac decât *să constat* acum *modul incalificabil* în care m-au tratat şi în care îi tratează pe oamenii, care înţeleg *cum stau lucrurile* şi *cine sunt ei* în ei înşişi.

Şi ce este *incalificabil* pentru mine? Ca eu să îi găsesc online, pe web, să îi publicitez, să vorbesc despre ei, să îi invit să discutăm despre cele mai arzătoare lucruri iar ei să se facă, că nu văd deloc ceea ce se petrece pe acest blog.

Adică, ei, cei care văd *neajunsurile* tuturor, care văd *abisuri* peste tot, care sunt *la curent* cu toate mişmaşurile de pe la noi, care cheamă la dragoste, la unitate, la experienţă duhovnicească, la candoare…nu văd nicio candoare, niciun bun simţ la noi, în munca noastră online dar sar aprinşi, când le spui că sunt *nesimţiţi cu diplomă*, dacă *eu îi văd pe ei* şi ei nu se văd decât *pe ei înşişi*.

Să zicem că aş fi scris 30 de articole şi nu *o mie şi ceva* pe blogurile noastre într-un an şi, toţi confraţii mei de generaţie, nu m-ar fi găsit, pentru ca să mă încurajeze, niciunul, pentru că eram la poziţia numărul 13.567.900.000.000.000 pe blogurile ortodoxe şi la periferia ultimă a netului.

---

[474] Piţifelnic = om insignifiant şi, cel mai adesea, meschin.

[475] Care fac conferinţe şi dezbateri peste tot, dar pentru care nu se pregătesc deloc, în mod susţinut, cu muncă de cercetare intensă, ci vorbesc din amintiri.

Şi, din această cauză, eram *stan nimeni* şi asta era scuzabil.

Însă eu nu pot să îi scuz în niciun fel şi nici să le accept pretinsa *neştiinţă* a mea, pentru că fiecare m-a vizitat de multe ori, fiecare s-a inspirat de la noi, fiecare a primit puţină invidie într-un colţ al inimii şi…a plecat.

Cum poţi să pleci, după ce vii de zeci de ori fără să zici şi tu, sub pseudonimul: *Unu* sau: *Râd ca proasta*: *Bine, bă, popo!?*

Şi cum să nu te bucuri, zic eu, de unul ca mine, care doresc *aceleaşi lucruri* ca şi ei, când mă întâlneşti online?

Păi eu când am fost acolo unde predica Savatie[476] era să aplaud la nesfârşit pentru dumnezeieştile cuvinte care ies din el şi i-am smintit pe nu ştiu câţi, când i-am spus *Fericit* de pe acum, deşi e cu un an mai mare decât mine…

Iar unde era Danion[477], l-am oprit şi l-am salutat şi i-am vorbit cu atâta entuziasm despre ceea ce face el, vecinul meu de cartier şi colegul meu de studii doctorale, încât a sunat-o pe soţia mea într-o zi şi i-a spus că *nu a mai întâlnit pe cineva mai entuziast ca mine în ceea ce-l priveşte*.

Dar, când i-am invitat pe blogul nostru şi când au văzut că noi *aşa scriem de obicei* şi nu că *s-a întâmplat* să scriem astăzi, că era frumos afară…s-a aşternut un aşa întuneric între *ei* şi *mine*…încât e unul *simţit*, e tangibil, ca în plăgile Egiptului, de îl tai cu securea.

Cum să *nu vezi* pe cei *care te văd*? Şi nu la modul: *hai să îi dăm un comentariu la şto şi lu' ăsta!,* ci în sensul cel mai profund, adică al *recunoaşterii identităţii noastre*, ca teologi ortodocşi români, în faţa provocărilor contemporane.

Cum să mai cred eu că ai mei confraţi *vor pacea* şi *unitatea*, vor *dialog* şi *parrisia/îndrăzneală duhovnicească*, *tărie* şi *forţă duhovnicească*, când îmi arată spatele?

Dacă nu dovedeam nicio capabilitate duhovnicesco-academică, treacă-meargă! Nu era niciun bai! Aveam şi eu un blog făcut la plezneală, dat cu anonimu sau pe care mă miorlăiam de văzul lumii.

Dar când vezi pătimaş şi taci, când vezi ateologic şi taci, când vezi non-prieteneşte şi taci, când vezi non-colegial şi nu dai slavă lui Dumnezeu, pentru cum lucrează Dumnezeu în

---

[476] Baştovoi.
[477] Vasile.

fratele tău, înţeleg că totul merge în clică[478], că totul merge pe premisa *noi şi ai noştri*, că *noi suntem Ortodoxia* şi cei care nu sunt cu noi…*nu există*.

După puţinele lucruri zise, cred că cei vizaţi şi alţii nevizaţi, dar care intră în aceiaşi oală, au o imagine destul de *coerentă* a modului cum îi privim[479].

Îi privim după cum ştiu să-i privească pe alţii, după cum ştiu să-şi împlinească angajamentele de conştiinţă pe care le verbalizează în public.

Iar dacă se erijează în *directori de conştiinţă* ai teologiei ortodoxe româneşti tinere şi nu au delicateţea de a privi, în mod generos, pe confraţii lor nu câştigă *preeminenţă* în faţa noastră, nu se ridică în inima noastră ca veritabili *Povăţuitori ai noştri*, ci ca nişte stele, care ard prea repede şi se numesc…*meteoriţi*.

Speram să creăm *un pol ortodox* al tinerilor teologi ortodocşi români pe net, care să fie foarte puternic, foarte coerent…

Însă, se pare, că suntem mânaţi de lucruri care nu au nimic de-a face cu *o conştiinţă teologică* foarte atentă, subtilă, smerită, iubitoare, de cuprindere ecumenică.

Adică neo-conferenţiarii ortodocşi români se epuizează în public, în cărţi pentru care primesc bani, în cărţi la care lucrează uşor, rapid şi cred că sunt *geniali*, mereu *geniali*, *geniali fără niciun efort*, galopează de-a lungul şi de-a latul ţării, mâine, poate, al lumii întregi[480]…dar cad la *proba practică*, la *proba evidenţei*.

Ei văd *universalul* dar nu au vorbe pentru *particular*[481]. Ei au un ambitus protestant, un fel de *a le arăta noi ce e Ortodoxia tuturor*, acum, imediat.

Să le spunem tuturor *ce e* şi *cum e*, un fel de *teologie a mecanicii*, care se scurge la sigur, fără rest, în clepsidra inimii omului dar…nu pot să suporte elementele particulare, de sine stătătoare, alţi teologi ca şi ei, cărora nu trebuie să le arăţi *că ştii* ci… *că eşti*.

---

[478] Da, din păcate, totul merge în clică, editura cutare cu ai ei, *starul* predicatorial cutare cu ai lui, cu prietenii lui și fiecare se publicitează și se laudă reciproc...și cercul e închis. Pentru că una se spune în văzul lumii, în conferință dar pe alte premize se fac conferințele: bani, influență, popularitate.

[479] Pentru că nu numai cei tineri ci și cei bătrâni vin și se inspiră de la noi și uită, de fiecare dată, să lase un mic comentariu.

[480] Lucru pe care a început să îl fac Danion Vasile.

[481] Ei știu să vorbească despre lucruri la modul general, dar nu știu să vorbească, față în față, cun un om sau să îl recepteze ca atare.

Poate că *neşansa* mea e aceasta: eu vreau să simt că *ei sunt* ceea ce văd că *vorbesc*!

M-am folosit aşadar de vorbele lor dar nu şi de tupeul lor, de tăcerea lor mormântală, de acest ocol zilnic pe care mi-l fac, în care vrei să dai un şut statuii, care stă ca o statuie, pentru ca să poţi trece cu maşina şi pe strada asta virană.

Adică avem teologi ortodocşi români tineri, *neo-conferenţiari* cum îi numim noi [pentru că au o problematică originală, care *se poartă acum* şi nu e lucru deloc *rău*, ci *lăudabil*], dar nu avem teologi care să *creeze teologi*, nu avem teologi care să fie *prieteni cu teologi*, nu avem *confraţi teologi*…ci numai *individualităţi teologice*, care scriu pe unde apucă, care sunt de la sine aruncaţi pe undeva…şi ne citim şi ne ascultăm la căşti…nu faţă spre faţă!

Dacă n-am fost destul de clar…mă îndoiesc că aș putea fi și mai clar de atât.

Nu pretind locul nimănui şi nici nu cer preţuire, stimă pe *dai boji*, adică *pe nimic*!

Dar a nu vedea comoara din inima cuiva înseamnă a păcătui împotriva Sfântului Duh, Care locuieşte în el!

Dacă eu îi văd şi îi stimez pe ei, deşi producţiile lor, pentru mine, sunt *foarte frugale*, repezite, nestăpânite, pentru că se grăbesc prea mult…iar ei nu mă văd….înseamnă că trebuie să îmi schimb ochelarii.

Adică să nu mai văd nici eu pe nimeni…că nu mai se poartă *dragostea*.

Acum, frate, se poartă numai haina de preot sau demnitatea de teolog dar nu şi sufletul de teolog. Asta îmi tot repetă un drac, pe fiecare zi, în ureche, care, pe semne, că nu vrea să obosească niciodată.

Însă n-am să-i fac hatârul şi am să cred că trebuie să-i văd pe teologi, mai mari sau mai mici, să îi preţuiesc chiar dacă nu mă preţuiesc, să mă clădesc din ei, chiar dacă nu-i interesează asta…şi să fiu mulţumitor pentru toate.

Da, pentru toate….

Diferenţa dintre a închiria o Biserică şi…a apostazia de la credinţa ortodoxă

O altă[482] *inflamare online* între webmasterii ortodocşi, care, parcă, abia aşteaptă *să se smintească cumva* sau care se întreabă numai despre *lucrurile cernite*!

Am asistat la tot felul de poziţii pe tema celor două file video cu cavalerii maltezi[483], spiţă a masoneriei, care îşi fac un ritual în catedrala ortodoxă din Timişoara şi, prin acest gest, mitropolitul locului e vizat imediat de către aceştia ca „apostat".

Laurenţiu Dumitru pune filele video[484] şi curg comentariile gârlă.

Dan Camen preia imediat ideea[485] şi, închipuindu-şi că prin asta *îşi spală* păcatul *acefalismului sentimental*, de care vorbeam mai nu ştiu când…se simte *trădat* de cei care nu iau măsuri cu cei care lasă astfel de lucruri în Biserica noastră.

Adică cu cine altcineva *să ia măsuri*, decât cu *mitropolitul Timişoarei*[486]?!

Când m-am dus pe blogul lui Claudiu Târziu la un articol, văd un alt comentariu îndurerat al altui ortodox, care nici acesta nu înţelege diferenţa dintre *a închiria o Biserică* cuiva, pentru un ritual al unui alt cult şi…*apostazie*.

Din cele două filmuleţe pe care le-am văzut la Laurenţiu şi la Dan, reiese că maltezii cu pricina fac un ritual cu spada, pentru adepţii lor, într-o Biserică Ortodoxă, adică în catedrala din Timişoara. Niciun preot ortodox sau credincios ortodox nu e prezent la ritualul lor, ci numai cei care depun votul, adică *ei ai lor*.

Ceea ce este consternant e că niciunul dintre cei care au prezentat filmuleţele şi dintre comentatori nu au văzut acest detaliu sau nu au gândit realist, în parametri lumii de acum, despre gestul acesta de *a închiria o Biserică* pentru cineva ci au sărit imediat în nota falsului apocaliptism al momentului, în care, dacă dai mâna cu un evreu ai devenit evreu sau dacă

---

[482] Un articol din data de 1 noiembrie 2007.

[483] Saitul lor: http://www.maltez.ro/index-ro.php.

[484] A se vedea: http://laurentiudumitru.ro/blog/2007/10/30/ceremonie-a-cavalerilor-de-malta-in-catedrala-ortodoxa-din-timisoara/.

[485] Idem: http://theologhia.wordpress.com/2007/10/30/ceremonie-a-cavalerilor-de-malta-in-catedrala-ortodoxa-din-timisoara/.

[486] ÎPS Nicolae Corneanu: http://www.mitropolia-banatului.ro/readarticle.php?article_id=25.

mânânci cu un penticostal la masă, atunci musai eşti *de-al lor* sau *ai…căzut din har*.

Nu suntem deloc *realişti*! Nu vrem să fim *realişti*!

În Occident, noi, ortodocşii români, pentru că nu avem Biserici proprii, pentru că nu avem bani să le construim, slujim în locaşuri de cult romano-catolice, luterane, calvine, neoprotestante…şi unde Sfânta Liturghie ortodoxă e *Sfânta Liturghie* şi oamenii sunt fericiţi că au unde să se împărtăşească, aşa, cu toate neajunsurile.

Dacă credincioşii catolici sau luterani, care ne închiriază locaşurile lor, ar gândi ca noi…am face Liturghia în stradă.

Însă, în gândul nostru, ne bucurăm că *ăia sunt proşti* şi *ecumenişti* şi ne dau nouă locaşurile lor, ni le închiriază, ca să ne punem Sfântul Antimis în ele şi să slujim Sfânta Liturghie, dar noi sărim ca arşi, ca nu cumva dracii să vină cu cavalerii maltezi, să rămână la noi şi să ne astupe nouă respiraţia, ca şi când dracii nu pot să vină la noi şi singuri, ci aduşi numai de maltezii cu spadă.

Într-o lume ideală, în care Ortodoxia noastră, *singura Biserică a lui Dumnezeu pe pământ* ar fi singura, lucrurile ar fi calme: astea sunt Bisericile noastre, noi slujim în ele…deci suntem fericiţi!

Însă, în postmodernitatea noastră aiuritoare, unde trebuie să vedem lucrurile mai nuanţat, închirierea de Biserică pentru maltezii *satanişti* sau *nu*…cred că nu ar trebui privită ca *sfârşitul lumii*, ci *ca pe o iconomie*, ca pe un lucru făcut cu rost, de către mai marii noştri, care nu impietează cu nimic, în mod major, credinţa noastră.

Căci dacă e aşa, atunci ar trebui să dărâmăm orice cârciumă sau sex-shop, făcut într-adins în zonele de pe lângă Bisericile noastre, pentru că ele *ne smintesc* atât de mult…încât prezenţa lor *ne alterează credinţa*.

În concluzie, deşi multe s-ar putea spune în această chestiune, îi invităm pe colegii noştri ortodocşi, care se produc online, să se producă în reliefarea lucrurilor care reprezintă *comoara noastră*, să o prezinte, să o expliciteze după cum pot şi să vadă mai puţin *negrela de sub unghii*.

Dacă te apuci de *lucruri serioase* te înveţi să gândeşti *mai serios*.

Mai seriosul acesta cred că nu le-ar strica şi nu ne-ar strica niciunuia dintre noi.

Pastorul baptist Ted Doru Pope: singurul pastor baptist online care priveşte lucrurile cu diferenţă

„Fiecare om poartă cu el lumea în care trăieşte”[487].

Am vrut să remarc[488], de mai mult timp, printr-un articol elogiator, modul în care pastorul Doru Pope se produce online, de ceva timp, într-un ritm aproape zilnic.

Mutându-se de pe wp-ul clasic[489], pe o platformă de sine stătătoare, a reuşit în câteva luni să realizeze *cel mai generos* şi *atractiv blog baptist* pe care îl cunosc, scris de un român care locuieşte în Occident pentru *românii de pretutindeni*.

Bineînţeles, pastorul Ted scrie ca *un pastor baptist*…iar noi remarcăm eforturile sale din punctul de vedere al unui preot ortodox, care nu stimează teologia baptistă ca atare, dar care ştie să remarce, care face diferenţe, după cum şi pastorul Ted ştie să remarce oamenii, care se produc online, având grijă de un public imens, care ne citeşte.

Dânsul e *baptist*[490] iar eu sunt *ortodox*.

Însă asta nu ne face să nu fim şi oameni atenţi, delicaţi, care ştim să facem distincţii.

Când scumpa sa mamă a murit în această vară…noi am ştiut să vedem omul care suferă şi am fost de partea sa, transmiţându-i condoleanţele noastre, fireşti, normale.

Am remarcat multe articole ale sale, care aveau subiecte dureroase, dramatice pentru creştini, oricare ar fi ei şi am ştiut să ne complimentăm reciproc pentru această *observaţie fină* asupra realităţii lumii noastre, în ciuda faptului [să reţinem acest lucru!], că dumnealui ştie, că pentru mine, *orice baptist este un eretic, prin prisma credinţei lui*.

Cu toate aceste diferenţe doctrinare insurmontabile din punctul nostru de vedere, pastorul Ted a fost singurul dintre

[487] A se vedea: http://dorupope.com/2007/11/se-apropie-craciunul/.
[488] Un articol din data de 3 noiembrie 2007.
[489] Cel gratuit.
[490] Într-un articol ulterior a mărturisit că nu *e baptist*, ci că el e pastorul unei congregații care e formată din multiple facțiuni religioase.

neortodocşii online, care ne cunosc şi care ne admiră, în ciuda diferenţei de vârstă dintre dânsul şi noi, și care a ştiut să ne felicite cu ocazia zilei noastre de naştere.

Redăm mesajul său de felicitare şi credem, cu siguranţă, că este *o manifestare reală de conştiinţă*, o manifestare admirabilă:

„La mulți ani, Părinte Dorin!

Nu pot să nu îți doresc ceea ce se spune într-o expresie a indienilor cherokee[491]: *Când te-ai născut tu ai plâns şi lumea s-a bucurat. Trăieşte astfel încât atunci când mori, lumea să plângă iar tu să te bucuri!*

Ştiu că te străduieşti să faci o diferenţă.

Dumnezeu să-ţi dea sănătate şi putere [ca] să-L cunoşti şi să-L reprezinţi cu cinste!”.

Doi oameni, care se cunosc numai din ceea ce scriu online şi care ştiu să se respecte, în ciuda tuturor inamiciţiilor şi a poziţiilor contrare, născute din poziţii personale, de viaţă, distincte, credem noi, că este *un exemplu de atenţie*, care ar trebui urmat, dacă vrem să dovedim că *suntem creştini*.

Dacă eşti ortodox sau baptist, mormon sau ateu şi nu ştii decât să îl înjuri pe celălalt, să vezi *ce are rău*, dar nu ştii să vezi şi *ceea ce are bun*, ce e *uman* şi *adânc* în el…înseamnă că nu eşti autentic, că nu eşti ortodox, baptist, mormon sau ateu *cu profunzime*, ci doar *un nătărău*.

Blogroll-ul pastorului Ted dovedeşte deschidere.

E un blogroll de român, de om care e curios de multe lucruri, e un desfăşurător de atenţie divers, prin care elogiază munca multora, deopotrivă coreligionari sau nu.

El dovedeşte că nu vrea să fie considerat *un ghetoizant* ci *un baptist al vremii sale*, care îşi asumă, din perspectivă proprie, pe mesagerii online ai ideilor.

Într-o lume a internetului, unde Dumnezeu ne dă să vorbim la toţi cu toată lumea şi să facem lucruri frumoase împreună, exemplul pastorului Ted, acela de a fi deschis faţă de tot ceea ce *mişcă* şi *viază în noi*, e *un pas spre normalitate*.

De fapt e primul pas spre a fi *un om responsabil*, un creştin al zilelor tale, care nu te ascunzi de metehne, nu închizi ochii la abuzuri, nu te dai de *incolor* când ai o opinie, ci ştii să îţi *asumi crezurile* pe care le ai.

---

[491] A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Cherokee.

Şi noi vă mulţumim, domnule Ted Doru Pope, pentru urări şi pentru exemplul de conştiinţă pe care ni-l daţi, prin faptul că priviţi *dincolo de ziduri* şi *ştiţi să faceţi diferenţa*, diferenţa majoră, între *promotorii diletantismului cu faţă religioasă* în sistem online şi *oamenii care au crezuri* pe care le spun frumos!

Dumnezeu să ne păzească pe toţi!

Stâlpul femeii[492]

Femeile sunt sensibile: oricât de truist sună afirmaţia!

Femeile sunt atente: alt truism.

Femeile sunt delicate: alt truism.

Femeile sunt…pe stâlp!

Acest lucru e paradoxal de adevărat…căci, de la un moment dat, le vedem urcate pe blocuri, pe stâlpi, pe maşini, le găsim pe produse comestibile, pe hârtie igienică, pe şampon, pe sticla cu esenţă de rom, pe plasticul de la ciorapi, peste…tot.

Femeia sensibilă, atentă, delicată…stă pe stâlp, atâta timp cât din treaba asta *iese ceva bani*.

Deşi expresia: *numele proştilor pe toate gardurile*, de esenţă comunistă, e o eroare fără valoare bugetară, acum, dacă nu ai numele undeva, pe gard, pe stâlp, pe bloc…înseamnă că *nu exiști*.

Publicitatea agasantă e depersonalizantă.

Dar dacă nu face din femeie o *marfă*, femeia nu cam apare pe undeva.

Spre exemplu, apare femeia pe ciorapi, pe prezervative, pe reclama pentru pensii private, pe sticla de apă, pe uşa veceului public, prin metrou sau pe maşină…

Femeia în mişcare…

---

[492] Un articol din 9 noiembrie 2007.

Femeia e vandabilă; chipul femeii.

Îl poţi cumpăra uşor odată cu revista porno, îl poţi vedea, îl poţi fotografia, te poţi juca pe imaginea ei cu instrumente de mărit, micşorat, deformat…

Femeia de pe stâlp e degradabilă. Ea se decolorează în timp…şi apoi cade pe asfalt şi o ia vântul.

La fel, femeia de pe blocuri, de pe 20 de metri pătraţi de bloc…e şi ea degradabilă.

Reclama, cumva, e în tandem cu viaţa.

Protestează cineva că femeia e *vandabilă*, că e *depersonalizată*, că e *o marfă*?! Unde, ca să merg şi eu?!!

Dacă am pune o imagine cu Maica lui Dumnezeu pe un bloc…care să aibă 30 de metri pe 30…câţi ar protesta?

Şi Maica Domnului e îmbrăcată frumos…în comparaţie cu picioarele goale ale domnişoarei de la *Divertis*[493].

Nu că am fi *pudici* dar, din *dorinţa de diversitate*, am dori să punem o lună *picioare goale* şi o lună *picioare îmbrăcate pe bloc* şi, de ce nu, o cruce de 30 x 30 m sau o *Înviere a Domnului*, un alt semn al altui cult religios…adică lucruri care să *însemne ceva* pentru cât mai mulţi, de ce nu?, steagul României, trei imagini din Deltă, să auzi în magazin o muzică simfonică românească sau una lăutărească.

De ce să nu punem şi *una îmbrăcată* pe bloc, una care să ne înveţe *de bine*?!

De ce să nu facem şi noi o cruce mare, mare de tot, care să întreacă ditamai *bradul din Unirii*[494], făcut acolo unde trebuia să fie *Catedrala mântuirii neamului*[495], adică acolo unde papa l-a îmbrăţişat pe patriarhul României[496]?

[493] A se vedea: http://www.divertis.ro/. E vorba de *Cătălina Ionescu* alias *Jojo*: http://stirileprotv.ro/show-buzz/film-tv/pentru-noul-sezon-divertis-de-la-protv-jojo-are-look-nou.html.

[494] Care a avut 76 de metrii înălțime, a cântărit peste 300 de tone (fiind din metal) și a fost împodobit cu două milioane și jumătate de beculețe: http://stiri.acasa.ro/articole/social/bradul-de-craciun-din-piata-unirii-este-gata.

[495] Unde e crucea patriarhală pusă, în parcul Unirii și unde acum fiecare scrie ce vrea pe ea...

[496] Fotografia infra e preluată din locația: http://www.acad.ro/com2009/pag_com09_0507.htm.

De ce să nu punem şi noi *însemne*, de-ale noastre, dacă femeile se urcă pe bloc?! Nu am putea să urcăm pe bloc şi o Icoană, o faţă a lui Eminescu, cloşca cu puii de aur…ci numai chipul lu' domn' Stolojan[497] care îmbrăţişează un bătrân, ca să devină *stimabil*?!

Femeia nu costă doi bani, adică. Pe ea poţi să o cumperi de oriunde.

Chipul femeii e de cumpărat şi de aruncat. Al bărbatului nu e mai puţin. Al copilului aidoma. Al bătrânului şi mai rău.

Totul e de aruncat. Totul e de faţadă, de vânzare, de dispreţuit.

Pentru că, *cu cât ni se arată ceva mai des…cu atât nu-l mai vedem*!

Ultima frază reprezintă crezul meu în ceea ce priveşte *acomodarea cu orice*.

Publicitatea e forma de manipulare tacită, prin care orice microb, bine înfăşurat, e un cal troian[498] indepistabil în timp.

[497] Şi care, pe atunci, era în campania de a fi ales europarlamentar.
[498] Aluzie la: http://ro.wikipedia.org/wiki/Calul_troian.

Experimentul Ciao: un experiment care se lipeşte pe pielea orişicui![499]

Experimentul mediatic Ciao este forma grosieră de a crea o imagine defavorabilă cuiva…prin prisma redării unor imagini rupte din context.

Imaginile sunt însoţite de un comentariu decredibilizant…şi rezultă că tu eşti *mama prostiei* sau *a răutăţii*.

Orice televiziune, radio şi ziar din România, practică, mai mult sau mai puţin *discret*, acest fel de *linşaj mediatic*.

El se practică de ani buni şi, mai ales, atunci când e vorba să se batjocorească reputaţia cuiva sau să se facă dintr-un „eveniment" marginal la culme *un eveniment de câteva minute*.

Când vine vreun praznic ortodox, după evenimentul închinării la Sfintele Moaşte, spre exemplu, *evenimentul real* şi *central* al ştirii…apare *subevenimentul împinsului la coadă*, *al leşinului* a două persoane sau *a ţipătului* vreunuia din public.

La întronizarea PFP Daniel *subevenimentul mediatic* a fost…*leşinul* fostului preşedinte Emil Constantinescu[500]. Asta da „ştire"!

Când, după *o ştire bună*, faci *o remarcă proastă*, *tendenţioasă* sau *voit răutăcioasă*, ca să nu mai spun de *ticluiri de eveniment* sau de *minciuni sfidătoare*…ştirea e *proastă*, e *defavorabilă* evenimentului şi persoanelor care participă la el.

În continuare vom face o exemplificare *amatoristă* a *experimentului Ciao*.

Îi rugăm să nu se supere niciunul dintre cei vizaţi pentru *minciunile* şi *calomniile* pe care le vom debita la adresa lor, pentru că dorinţa noastră e de a prezenta *o realitate mediatică*, pe care o dezaprobăm profund, fără să avem ceva cu persoanele pe care le vom eticheta, în mod tendenţios, spre exemplificare.

*****

---

[499] Un articol din data de 18 noiembrie 2007.
[500] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Emil_Constantinescu.

Motto-urile de culise ale experimentului Ciao

1. Cobaii noştri: sursa noastră de profit!

2. Dacă avem ştirea…nu ne interesează *ce simt* cei pe care noi îi facem cu ouă şi cu oţet.

3. Dacă suntem jurnalişti…putem să îi ironizăm pe toţi.

Exemplul 1:

Emisiunea de divertisment *Cârcotaşii*[501]: o emisiune *dezaxată*…unde se scoate limba şi se behăie…fără să se spună ceva inteligent.

După cum vedeţi în imaginea alăturată…cel care îşi zice *Huidu*[502] are un comportament de-a dreptul hilar, bezmetic…şi oligofrenic.

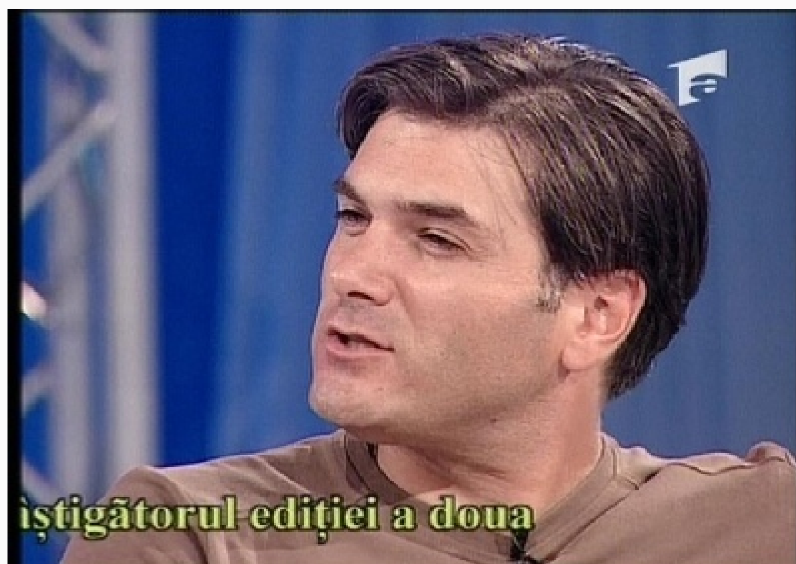

[501] A se vedea: http://cronica.primatv.ro/.

[502] Şerban Huidu: http://www.serbanhuidu.ro/.

Cuplul Aurelian Temişan[503] şi Ramona Bădescu[504] este *un cuplu fiasco*…

El suplineşte prin gesturi lipsa de cuvinte…iar ea se simte complexată…nu ştim de ce. O emisiune ratată din start.

Neîndrăgostitul Mircea Radu[505], care vorbeşte toată ziua despre *dragoste*…are o faţă extrem de comică şi, după cum arată imaginea de faţă, pare *extrem de dubios*. Putem considera că este *un agent secret* al extremiştilor arabi?!

[503] Contul său din *Facebook*: http://www.facebook.com/people/Aurelian-Temisan/1585276338.
[504] Saitul său: http://www.ramonabadescu.it/.
[505] Contul său din *Facebook*: http://www.facebook.com/pages/Mircea-Radu/79607564372.

Andreea Raicu[506] s-a apucat de yoga…şi nu se poate stăpâni nici în emisiunea ei *extrem de proastă*…care poartă numele pompos de *Megastar*[507].

De fapt e o emisiune *inadmisibil de proastă*. Iar părul său, mai tot timpul dezorganizat, arată că are *probleme de sănătate majore*.

Aşa ne-au spus *sursele* noastre…din teren.

Mihaela Rădulescu[508] vine adormită la emisiunea ei duminicală…

E drept că *nimeni nu se uită la ea* şi…prezentatoarea are *dreptul să caşte*.

Cei de la *Antena 1*[509] nu au bani ca să-i cumpere şi ei *un microfon discret* şi o lasă să intre cu ditamai *măciuca* în emisiune?! E deplorabil…

****

Experiment abject…încheiat cu succes!

---

[506] Saitul său: http://www.andreearaicu.ro/.
[507] A se vedea: http://megastar.primatv.ro/.
[508] Blogul ei: http://mihaela-radulescu.blogspot.com/.
[509] A se vedea: http://www.antena1.ro/.

Bineînţeles, că dacă eşti „felicitat” în acest fel de către toţi…te simţi „extrem de bine”.

Însă *experimentul Ciao* se face în media românească pe bani grei, spre omorârea imagistică a cuiva sau chiar pentru îmbolnăvirea lui de nervi şi de inimă.

Din fericire, noi ne uităm la toate aceste emisiuni pe care le-am luat în derâdere cu plăcere şi respectăm pe oamenii pe care i-am caricaturizat pe nedrept…după cum, ei sau colegi de-ai lor…fac cu alţii care nu sunt din breaslă.

Adică e foarte uşor să îţi baţi joc de cineva, mai ales dacă ai un trust media în spate, căruia o voce singulară nu îi poate face faţă.

Dacă la Giurgiu s-a făcut astăzi un marş pentru câinii străzii…şi pentru legiferarea unui act de lege prin care să se protejeze animalele de ferocitatea oamenilor, ar trebui să facem şi *o campanie de demitizare* şi *caricaturizare a patologiei mediei româneşti* [şi pe bloguri o putem face din plin!]…pentru ca patronii ei şi creatorii de ştiri să ştie în mod expres *ce ne enervează* la televiziunile şi emisiunile lor…şi de ce nu mai vrem să ne cam uităm la ele.

Media românească nu mai e credibilă de ceva timp pentru că ne ţine pe toţi de *proşti*, de *oligofreni* şi de *maniaci sexual*…fapt pentru care ne şi arată ce tot ne arată peste tot.

Modul fals în care se transmit ştirile, caricaturalul şi vandabilul lor, ipocrizia şi interesele care sar din grila de programe precum sar purecii pe câine…asta lasă un gust amar celor de acasă…care deschid televizorul şi le vine să caşte.

Cum de ajungi ortodox…extremist şi nu îţi place să fii ortodox…înduhovnicit?

Întrebarea[510] e cât se poate *de dureroasă* în clipa de faţă.

Trăiesc un sentiment de stupefacţie amestecată cu groază şi asta pentru sănătatea interioară a acestor oameni, când aud că există ortodocşi români…care vor *schismă* pe *motive de evlavie*, pentru că se cred *urmaşi ai…Sfinţilor*.

Ce fel de percepţie aiuritoare pot avea aceşti oameni vizavi de Sfinţii lui Dumnezeu, dacă vor să facă, mai degrabă, o altă sectă, ca cea stilistă[511]…în România, decât să îşi vadă de propria lor mântuire?

---

[510] Un articol din 19 noiembrie 2007.
[511] A se vedea: http://www.mitropoliaslatioara.ro/.

Am în faţa ochilor o serie de articole ale ultimelor zile de pe bloguri, tot felul de convorbiri, emailuri şi zvonuri, care mai de care mai *tenebroase*…despre creştini ortodocşi români care nu pot accepta, la nivel înalt, dialogul cu alte culte, însă nu îi deranjează deloc faptul că ei înşişi, într-o mare pondere, au un mod de viaţă *occidental* şi *o mentalitate seculară*…dar vorbesc despre ierarhia Bisericii ca despre un *partid*, ca despre o *adunătură de bandiţi*, care *ne-ar dori răul* sau ca despre un *grup terorist*.

O psihoză mai mare ca aceea cu care intru în contact în aceste zile nu cred să mai fi avut de-a face altă dată, deşi grupul care a intrat peste PFP Teoctist în palatul patriarhal, după revoluţia din decembrie 1989…ca să îl strângă de gât… era mânat de *o stare de spirit* şi de *o mentalitate* asemănătoare acestei *mişcări de gherilă*, care, după zicerile lor, îşi strânge rândurile şi…sunt…*nespus de mulţi*.

Avem de-a face cu o revividă mişcare *fals-contestatoare*, cu *un fanatism religios obscurantist* sau cu o *mişcare de manipulare bine concertată* şi nucleul mişcării e *plătit copios* de *cine trebuie*?

Pentru că nu sunt deloc întâmplătoare afirmaţiile, ameninţările, luările de poziţie anti-sinodale, care sunt fundamentate de ochii lumii pe cuvintele unor Sfinţi Părinţi ai românilor, adormiţi sau în viaţă şi pe dorinţa de *păstrare nealterată* a credinţei.

Dacă e să *luăm de bune* luările de poziţie vehiculate online sau la nivelul parohiilor, în mod tacit, *cu* sau *fără ştirea* preoţilor…rezultatul e cutremurător.

Unii dintre extremiştii, care se declară, în mod făţiş, împotriva sinodului „ecumenist" şi „corupt" vorbesc despre faptul că au girul celor mai reprezentativi Părinţi monahi ai momentului sau chiar al unor ierarhi.

Mai trebuie să ne întrebăm *ce consecinţe* ar avea o asemenea dramatică realitate?!

Însă agitaţia interioară a acestor *militanţi pentru schismă*…diferă ameţitor de mult de viaţa şi lucrarea acelora, pe care ei îi numesc drept *giranţii lor*.

Nu mi-l închipui pe părintele Cleopa[512], pe părintele Sofian[513], pe părintele Dumitru Stăniloae[514], pe părintele Teofil

---

[512] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Cleopa_Ilie.
[513] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Sofian_Boghiu.
[514] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Dumitru_St%C4%83niloae.

cel orb[515] sau pe părintele Arsenie de la Techirghiol[516] militând pentru *schismă* în *Biserica Ortodoxă Română* şi pentru *neascultare* faţă de *ierarhia de drept divin* a momentului.

Dacă alţii se gândesc, pot *să gândească* la faptul, că o astfel de facţiune ortodoxă, *desprinzându-se*, cum zic ei, de Biserica Ortodoxă Română va fi acceptată de către celelalte Biserici ortodoxe surori…înseamnă că *trăiesc în lumi paralele*.

Părerea noastră e că aceşti oameni vor să *decredibilizeze* deopotrivă şi *sinodul* Bisericii şi *pe părinţii mari* ai momentului şi să transforme totul într-un bâlci, unde fiecare crede că e *posesorul adevărului*…dar nimeni nu vrea *pace între noi* şi nici *adevăr existenţial*, adevăr în fiinţa noastră, adică *sfinţenie la nivelul fiecăruia* şi nu doar *laude* cu *iubirea pentru Sfinţi*.

Lipsa de logică a celor care susţin această poziţie e lamentabilă. De aceea ni se pare că e mai mult *obscurantism* în această afacere decât *o mişcare a unor intelectuali rasaţi* sau *a unor oameni duhovniceşti de calibru*, care indică nişte probleme *absolut inadmisbile* din punct de vedere ortodox.

Îi pun pe teologi ca Fericitul Dumitru Stăniloae sau Sfântul Iustin Popovici[517] drept *embleme* de oameni *non-ecumenişti* [pentru că pentru aceştia *ecumeniştii* nu sunt numai *cei care relativizează credinţa ortodoxă* ci, pur şi simplu, *toţi teologii care au contacte dialogice cu alţii*] când cei doi au citit şi au avut contacte viguroase cu teologi de alte confesiuni, fără ca prin asta să trăiască *o diluare* a credinţei lor ci, dimpotrivă, şi-au găsit o putere şi mai mare în *a-şi apăra frumuseţea* şi *sfinţenia credinţei ortodoxe*.

Asta una la mână.

În al doilea rând este lăudată persoana PFP Teoctist Arăpaşu, ca om care *nu a fost ecumenist* dar e denigrată persoana PFP Daniel Ciobotea, ca unul care nu numai că este „ecumenist"…dar acţiunile sale „nu mai pot fi acceptate" de către ei.

Însă care sunt acţiunile „insuportabile" pentru aceştia?

Toată situaţia, dacă te pătrunzi de ea, dacă te doare pentru ei…e dramatică la culme şi astăzi am fost pur şi simplu *paralizat de durere*, când am pus toate astea[518] pe o masă şi le-am privit.

---

[515] Idem: http://ro.orthodoxwiki.org/Teofil_%28P%C4%83r%C4%83ian%29.

[516] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Arsenie_Papacioc.

[517] Idem: http://en.wikipedia.org/wiki/Justin_Popovi%C4%87.

[518] Tot ceea ce s-a scris în ultimul timp de către aceşti extremişti ai noştri.

Însă, dacă o priveşti din afară…e o situaţie ironică la culme, pentru că cei care îşi dau adeziunea unui astfel de gând nu au nimic de-a face cu *o duhovnicie profundă*…ci cu *o stare de frivolitate preeminentă*.

Între *dramatic* şi *comic*…*dramaticul* primează. Dacă în loc de zile de post şi de rugăciune…avem timp să ne gândim la *schisme*…eu nu cred că oamenii aceştia sunt *creştini ortodocşi serioşi* şi nici *oameni atenţi la detalii*.

Mai mult nu ştiu dacă mai pot să zic ceva.

Subiectul îmi produce o aşa indispoziţie încât nici nu ştiu dacă am fost atât de *coerent*, pe cât mi-aş fi dorit, în ceea ce am spus.

Meserii ingrate: o marcă Silviu Prigoană care ne place!

Oricât[519] de mult ne-ar enerva unele poziţii ale domnului Silviu Prigoană[520], nu putem să nu remarcăm show-ul său cu impact, relativ recent scos pe piaţă, pe care îl face la *Prima TV*.

A pune în lumină muncile care *nu ne plac*…dar care sunt *absolut importante* pentru funcţionarea unui oraş sau a unei ţări e un semnal de alarmă pentru a fi mai respectuoşi cu astfel de oameni.

Şi gunoierii, şi tăietorii de animale, şi cei care spală veceurile, şi cei care îmbălsămează morții, cât şi cei care îl îngroapă trebuie respectaţi de către noi.

Muncile sunt *ingrate* dacă *mergi cu nasul pe sus*, dacă nu eşti *realist*.

Însă, știm cu toții, că dacă nu ni se mai ridică gunoiul două săptămâni sau ni se înfundă veceul s-a ales praful de sărbătorile noastre.

Obişnuiesc să salut foarte respectuos pe gunoieri, pe femeile de serviciu, pe ţăranii care își vând produsele în piețe…şi oamenii se simt *flataţi*.

[519] Un articol din data de 24 noiembrie 2007.
[520] Blogul său: http://www.prigoana.ro/.

E foarte bine că *se simt flataţi*, trebuie bine remuneraţi şi trebuie să vedem muncile lor ca *munci de onoare*, ca *munci indispensabile*.

Dintre cei care pleacă să muncească peste graniţele României, într-un procent ridicat, încep cu astfel de munci aventura lor extra-statală.

E un lucru bun, atâta timp cât sunt trataţi ca *oameni ai muncii*, cât sunt *remuneraţi* şi *respectaţi în mod frumos*.

Dacă nu respectăm nu vom câştiga respectul nimănui.

Dar ca să ne câştigăm respectul cuiva, trebuie să ne facem treaba bine, să ne *profesionalizăm* în ea, să fim buni tranşatori de carne sau masori, măturători sau instalatori.

Îi dorim succes domnului Silviu Prigoană şi considerăm că acesta e showul care îl prinde cel mai bine.

Dacă ştii să aduci adevăruri dure, profunde la lumină, fără să vexezi, atunci faci *curăţenie morală* în societate.

Şi noi, românii, avem nevoie să ne recâştigăm încrederea în noi, încrederea în muncă, în datorie, în valorile ţării noastre, în credinţa noastră, şi să învăţăm să respectăm şi să ne asumăm toate cutumele care ne înnobilează.

Drd. Danion Vasile: unul dintre promotorii manelismului teologic în România [studiu de caz]

Îi dedicăm[521] colegului Danion Vasile această melodie *clasică* din repertoriul naţional, foarte gustată de publicul de gen, pentru a sublinia faptul că autorul trilurilor de mai sus se adresează unui segment falimentar de public, *stagnant*, ca şi al lui şi că, în cadrul publicului amândurora nu se suportă…*alt fel de muzici*, ci numai *muzica grupului*.

Dacă nu eşti *manelist sadea* sau *manelist teologic*…publicul te sfâşie, dacă ai mişcat din front.

Fila video şi textul acesta a fost scris după terminarea articolului de mai jos, nevrând să pun poza autorului căruia i l-am dedicat, pentru că şi aşa e *notorie*. Sau, nu?!…

*****

Pledoaria noastră de astăzi s-ar fi putut numi, tot la fel de bine: *Monologul: dialogul care ne place nouă*, *Cărţi pe bandă rulantă sau despre urechismul teologic care nu suportă*

[521] Un articol din data de 27 noiembrie 2007.

munca smerită de cercetare teologică sau *Conferinţele neoconferenţiarilor români: prilej de comerţ teologic*.

Însă, conform cu titlul de blog al confratelui Danion, unul *smerit*, cu siguranţă, în care *teologia* sau *opiniile teologice* par a se confunda cu *numele său* şi a-l înghiţi cu totul, am convenit să folosim titlul de mai sus, pentru ca evaluarea noastră valorică să aibă prezent targhetul ei încă din titlu.

Cu indispoziţia, de a nu se crede faptul că, dacă am *o poziţie critică* faţă de el înseamnă că *îl invidiez* pentru ceea ce face, mă voi exprima tot la fel de *concis* şi de *sincer* ca faţă de colegul Drd. Mihail Neamţu.

Cazul colegului Danion diferă fulgerător de mult faţă de cel al colegului Mihail şi e la polul opus al acestuia.

Dacă la Mihail, cercetarea ştiinţifică teologică frugală avea superbia celei care dă lecţii teologilor de orice fel, pe premisa că nu au racordare la un limbaj teologic apriat, la colegul Danion avem de-a face cu lipsa cercetării ştiinţifice teologice, de orice fel ar fi ea, şi cu însăilarea de povestiri nenumărate, de propuneri de sine repetate şi de renegare a teologilor cu *teologii învechite* pentru părinţi duhovniceşti cu un *limbaj învechit*.

Dacă Mihail e hip-hoperul limbajului teologic elevat, dar fără experienţă duhovnicească, Danion, cu aceeaşi lipsă de experienţă duhovnicească, esenţială în domeniul teologiei, este manelistul limbajului teologic predicatorial, cel care a intuit că poveştile încă prind la public şi de aceea pot fi livrate pe bandă rulantă.

Conferinţa sa de aseară, la care am fost invitat în mod special [îi mulţumim pentru cărţile primite cadou!] a avut darul de a-mi lămuri enorm de multe lucruri, în ciuda plictiselii sufleteşti pe care mi-a provocat-o.

Mai întâi de toate, am înţeles cum se formează *pasivitatea* unui mare număr dintre tinerii ortodocşi dar, mai ales, m-a ajutat să iau *o decizie majoră*: să nu mai particip niciodată la astfel de *şezători exclusiviste*, unde eşti pus pentru patru ore să asculţi monologuri decalibrate, cu care nu poţi interacţiona şi, bineînţeles, unde autorii lor cred că nimeni nu are nicio poziţie…*specială* sau *diferită* de a lor.

Colegul Danion a confiscat, în spaţiul românesc, prin incursiunile sale prin ţară, bineînţeles *profitabile financiar* şi *creatoare de imagine*, înţelesul lui *confero*, adică al conferinţei, crezând că *a purta împreună o discuţie*, un dialog,

ceea ce înseamnă în mod autentic *conferinţă* înseamnă *monolog*, adică *vorbirea de unul singur*. Asta prima la mână.

În al doilea rând a transformat ideea de *expunere teologică* într-o dezlânare lingvistică, fără nicio muncă de cercetare prealabilă şi unde poţi să îţi aminteşti despre ce vrei şi ce nu vrei în acest format predicatorial…că şi aşa *titlul expunerii* nu are nimic de-a face cu *conţinutul*.

Nu îmi pot închipui o conferinţă teologică fără vreo 4 luni de muncă de cercetare şi de reflecţie la buna poziţionare a membrelor unui discurs teologic, pentru ca să arăt unui public, care ar veni să mă asculte, că am muncit pentru el, că m-am zbătut şi că acestea sunt datele eforturilor mele de cercetare asiduă, conforme cu tema propusă.

Pentru noi *o conferinţă* este echivalentul unui *capitol de teză doctorală*, unde amatorismul nu are ce căuta şi unde munca e muncă şi adevărul e adevărul care *sare din texte* şi nu *sare din…auzite*.

Pentru subiectul său de aseară: *Eu şi Hristos* (care poartă marca lui Bultmann[522], adică *a subiectivismului hristologic*, mai degrabă decât a lui Stăniloae sau a lui Iustin Popovici, care vorbesc despre *personalismul dialogic*), în mod extraordinar, adică, dacă erai *genial la culme*, sfârşeai pregătirea în *4 luni* pentru conferinţă şi începeai cu Hristos al VT, al NT, cu Hristos al Apostolilor, cu Hristos al Sinoadelor, cu Hristos al evului mediu, cu Hristos al iluminismului, cu Hristos al comunismului, cu Hristos al postmodernilor, încheind cu Hristos al Monicăi, elevă în clasa a 11-a, care se droghează şi a fost violată în veceul liceului, într-o pauză…şi sala trebuia să aplaude minute în şir.

La o asemenea muncă perplexantă, sala trebuia să fie în delir. De ce? Pentru că tu expuneai ceva nou, ceva uluitor de frumos, munca ta făcută cu sfinţenie şi ei erau mulţumitori pentru asta.

Dacă vrei *să instruieşti* trebuie *să te pregăteşti ascetic* ca să vorbeşti şi nu *să frunzăreşti* nişte cărţi, mergând pe premisa, la mine la conferinţe vin numai copii cu capul mic, cărora eu le spun poveşti, gândindu-mă că sunt un părintele Cleopa de la Sihăstria, care vorbesc în snoave dar, pe copertă, scriu că sunt *doctorand în Patrologie ortodoxă în Grecia*.

Am avut sentimentul persistent aseară, că în persoana lui Danion am *un manelist în ale teologiei* şi nu *un patrolog*, care

---

[522] A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Rudolf_Bultmann.

încearcă să scoată surâsuri şi râsete uşoare, care divaghează din poveste în poveste, care dă impresia că toţi Sfinţii Părinţi sunt numai cei pe care îi poate citi toată lumea în română, că se cam plimbă degeaba prin Grecia, că nu am văzut nicio schimbare de caracter şi nici de nivel teologic în discursul său, ci revinde un discurs al anilor '70-90, deja expirat, al *poziţionării cerbicioase* [de le *cerbicie*] împotriva: ecumenismului, masoneriei etc., deja *subiecte fără relevanţă* pentru public, arhi-măcinate în gol, neintuind miza momentului.

Însă grija pentru a i se vinde cărţile atinge cote chicioase. Toate cărţile sale publicate până acum, făcute în grabă, amestecate cu rugăciuni şi extrase din alte cărţi, erau înşirate în faţa podiumului, lângă o Sfântă Icoană, care trebuia să dea impresia că ne aflăm într-un *sanctuar* în *sala Dalles*[523]…

Erau aduşi numai prieteni ca să îl vorbească de bine. A început să îşi promoveze fiul de 9 ani, ca pe o mare *speranţă…*şi are o nespusă grijă la cultul personalităţii gonflate pe care şi l-a creat.

De aceea nu m-a mirat de ce nu doreşte să aibă *întrevederi directe* cu cei care îl ascultă, pentru că *mitul Danion* are *fundamente fragile* şi se prăbuşeşte repede.

Mai mi-au atras atenţia şi alte lucruri interesante. Spre exemplu modul *extremist*, dar *profitabil*, în care înţelege *ideea de ascultare* faţă de duhovnici.

Dacă duhovnicul X sau Y i-a dat binecuvântare pentru a vorbi…înseamnă pentru el, că nu va greşi cu nimic din ceea ce va spune sau că poate să spună orice, pentru că şi aşa el e… *ortodox tradiţionalist*.

Sintagma a fost decredibilizată la culme…dar e o poveste lungă.

Toate propunerile de sine faţă de public se fac fără pudoare, colegul nostru erijându-se în *director de conştiinţă* la nivel naţional, „dând peste nas" *unui mitropolit*, *unui patriarh al României*, *unor teologi români*, *care nu ies să propovăduiască Cuvântul* [?!!!!!!]***, cum spunea colegul său de *carte manelistă*, adică *scrisă după ureche*, Laurenţiu Dumitru [ei doi îşi scriu prefeţele reciproc, flatându-se unul pe altul]…şi el, e *singurul mohican* al acestui pământ, adică singurul *evanghelizator* al poporului român.

---

[523] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Sala_Dalles.

Orgoliul său, bineînţeles *teologic*, nu este evident pentru nimeni!

Greşit, frate Danion! Mai e încă un *evanghelizator* ca dv., tot la fel de aprig convins că e *genial*, şi îl cheamă *Marius Cruceru*, e *pastor baptist* şi *lector universitar* la facultatea baptistă din Oradea…şi acesta este *evanghelizator* nu numai peste România, dar peste tot sud-estul Europei, ocupându-se, împreună cu ceata sa, de *evanghelizarea* ortodocşilor.

Şi acesta se laudă, că acolo unde propovăduieşte colegul Laurenţiu Dumitru Ortodoxia, adică *în Oltenia*, el face *ravagii predicatoriale*…

Scrisul colegului Danion Vasile are ceva din Sandra Brown[524] pe care o citeau fetele tinere imediat după revoluţie: sentimentul facilului, al abordabilului, care *pare* să te ajute.

El scrie *simplist* dar *imită* [a se citi: *vorbeşte*] în stilul celor consacraţi, al Părinţilor duhovniceşti, nu simte ridicolul situaţiei deloc [înfiorător pentru noi!] şi crede că poţi să explici *pe cele mici* dacă nu eşti *mare*.

El vine şi ne serveşte gogoaşa că vorbeşte *pentru tineri* lucruri de *lapte duhovnicesc*, ca un alt Pavel.

Însă nu ne-a dat niciun motiv să credem că delicateţea şi duhovnicia, că măreţia şi candoarea sunt dincolo de un limbaj apropiat tinerilor, ci numai că exclusivismul său şi vandabilitatea discursului nu ajută unei creşteri duhovniceşti reale a tinerilor.

Dacă nu eşti *mare* nu poţi vorbi pentru *cei mici*. Iar dacă nu eşti *mare* şi nu ştii să vorbeşti în limbajul lor…o să caşte.

Nu pentru că tu nu ai niciun adevăr să le spui, ci pentru că tu nu îi asculţi. Poziţionarea fariseică şi cu aplomb în faţa unui public ascultător, pentru care nu te trudeşti, ci vii doar cu trei date incoerente este *un faliment predicatorial*.

Din punctul nostru de vedere *caravanele de orgoliu* ale colegului Danion prin ţară sunt infuzatoarele următoarelor idei, ca să înţeleagă toţi ceea ce vrem să spunem:

1. Eu, Danion Vasile…sunt singurul care vorbesc în ţara asta teologic, ortodox …şi încă nu sunt preot, atenţie!

2. Toţi ceilalţi preoţi şi ierarhi nu ştiu să vorbească ca mine…Sunt unic! Sunt providenţial! Sunt scăparea şi luminarea voastră!

---

[524] Idem: http://www.fantasticfiction.co.uk/b/sandra-brown/.

3. În viaţa mea s-au întâmplat multe minuni, se întâmplă, am întâlnit oameni speciali, deci şi eu…sunt *special* şi *sfânt*.

4. Eu cunosc tinerii, eu cunosc cum stă treaba cu ecumenismul care e de la dracu, eu nu suport masoneria, eu sunt împotriva celor care păcătuiesc…cumpăraţi-mi cărţile!

5. Singura modalitate în care se poate vorbi ortodox e cea a mea, eu sunt deţinătorului ei…şi toţi trebuie să vorbească *tot la fel de prost* ca şi mine…ca să fie *ortodocşi tradiţionalişti*.

6. Eu sunt *tradiţionalist*, fac ascultare de duhovnicul meu, sunt doctorand, tată de familie genială…sunt *de canonizat*!

Dacă *hip-hopismul teologic* era virulenţă antiierarhie şi antiteologi „necrozaţi", survolare pe de-asupra realităţilor şi a câmpiilor „păşuniste" [cazul Mihail Neamţu], *manelismul teologic* constă în scrierea de cărţi după ureche, le facem repede şi nu aducem nimic nou, îmbinăm poveşti cu duiumul şi ne erijăm în *sfinţi* şi denigrăm ierarhia Bisericii, pentru că nu e „activă" ca noi [cazul Danion Vasile].

Adică avem de-a face cu *fanatisme juvenile* de oameni în prima maturitate, care nu ne propun *proiecte teologice vaste*, restauratoare, gen *Filocalia*, *Vieţile Sfinţilor*, *Sf. Scriptură încă odată tradusă*, *Comentarii la lumea postmodern*ă şi *la istoria Bisericii*, adică *metanaraţiuni* şi încearcă amândoi să iasă în faţă cu împachetarea unor idei deja uzitate, a unor lucruri comune, pentru ca să nu *vexeze* psihicul cititorilor cu *noutatea*.

Însă…*disputa de idei* sau *ideile de conştiinţă*, ştiu că nu prind la aceşti *oameni ai imaginii*, imagine pe care o vând pe bani.

Cea mai mare problemă a celor doi, ştim asta, nu sunt *criticile constructive*, nu dau doi bani pe ele, pentru că au intrat în starea de *nesimţire patologică*, o stare pe care ţi-o aduce *popularitatea nemeritată*, ci e aceea de *a…nu pierde din vânzări*.

Ca şi atacul calomniator [nu a fost nicidecum un drept la replică. Nici nu ştim dacă poate să facă asta!] al lui Claudiu Târziu, de pe blogul său, ca reacţie la faptul că *i-am stricat piaţa* fără să vrem, vânzarea de carte, tot la Dalles, cu o

întrebare *tradiţionalistă*[525]…şi *eforturile demolatoare* ale lui Danion la adresa teologilor academici din România, se înscriu în circuitul afacerilor găştilor ortodoxe, adevărate fortăreţe ale exclusivismului, care tipăresc şi vând carte teologică şi care, deja se cred *monopolizatorii gândirii ortodoxe* din România, ca şi când teologii s-ar instrui numai din ceea ce traduc editurile ortodoxe româneşti.

Concluzia pledoariei noastre e aceea că: Danion nu creează conştiinţe *profund ortodoxe* şi *româneşti* în acelaşi timp, prin discursurile sale, apte să facă faţă confruntărilor reale şi vieţii de zi cu zi, ci le dă o copie a propriei sale stări de ghetoizare, unde *a nu face* e mai important decât *a face*, unde entuziasmele tinereşti sunt strânse de gât în loc să fie învăţate să zboare şi unde *acreala* e considerată *entuziasm* şi *entuziasmul edulcorat* e denumit drept *râvnă*.

Însă, bineînţeles, fiecare are dreptul să aleagă ceea ce vrea. Poţi să asculţi pe cine vrei, ce vrei, când vrei, unde vrei…şi fanii săi vor merge pe mai departe, fără siguranţă, la conferinţele sale.

Însă am scris aceste lucruri [ştim că va veni să le citească şi îi va părea rău că ne-a invitat, dar nu de *ieri* ştiam aceste lucruri] pentru ca să ştie că *îl ştim*, că nu ne entuziasmează cu teme neaprofundate şi nici cu bădărănia exclusivistă cu care ne-a tratat aseară, într-un mod incalificabil.

Dragul nostru coleg, dacă vă este frică de o întrebare, pe care nu puteţi să o ascultaţi până la capăt şi vă isterizaţi atât de uşor, dv., care sunteţi *vale a liniştii*, *cavitate a bunei voiri* şi *munte al smereniei*, nu dovediţi decât că vă e frică de propria dv. umbră şi că vă ştiţi nivelul!

Vă dorim succes într-o călătorie cu care nu ne solidarizăm nicidecum!

Din punctul nostru de vedere trăiţi într-o lume paralelă, care nu are nimic de-a face cu ortodoxul care lucrează la computer, cu femeia care dă cu mătura sau cu teologul care se înconvoaie zilnic de spate, asupra textelor sfinte, pentru a crea o jumătate de pagină de muncă de cercetare şi nu…4 ore de poveşti amalgamate.

---

[525] De ce induceți ideea publicului, că Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române e impotent, e neputincios sau că nu dorește, că e rău intenționat și refuză să își canonizeze Sfinții, care au suferit în închisorile comuniste?
Aceasta a fost întrebarea, care a iritat toată asistența și la care facem referire în articol.

Update, 25 iunie 2008

*** La insistenţele domnului Laurenţiu Dumitru redăm aici fragmentul de text *citat* din dumnealui.

E vorba despre ultimul pasaj al paginii:

În loc de prefaţă:

BUCURIA VIEŢUIRII CU DOMNUL

Laurenţiu Dumitru

Urmăresc cu nedisimulat interes misiunea pe care Danion Vasile o face de câţiva ani, în fiecare dintre posturile bisericeşti de durată. În ultima vreme, fiind doctorand la Tesalonic, sacrifică, de altfel, şi puţinul timp liber al vacanţelor de Paşti şi de Crăciun, timp pe care, de bună seamă, l-ar putea petrece cu soţia şi copiii, şi cutreieră ţara în lung şi-n lat ca să dea mărturie despre Hristos în faţa unui public nu întotdeauna docil. Nu-i este uşor, însă ascultă de duhovnic, convins fiind că Domnul îi va cere cândva să-I arate talanţii înmulţiţi. Tinerii, obosiţi de păcat, îl provoacă la dialog, de multe ori un dialog răutăcios şi nesincer, dar se arată curând învinşi şi puşi pe gânduri de cel care are întotdeauna mai multe răspunsuri decât întrebările din sală. Simţi întotdeauna, indiferent de temă sau răspuns, că în el arde bucuria vieţuirii cu Domnul.

Danion Vasile ar vorbi fără încetare, fără să bată câmpii, de aceea şi întâlnirile din mai toate oraşele se termină târziu, în noapte, pentru că e un vorbitor captivant, un mărturisitor cum nu ştiu să mai fie astăzi pe la noi, deşi teologia noastră scoate absolvenţi pe bandă rulantă an de an.

Danion e unic în peisajul sepia al vremurilor noastre, deşi, din discuţiile pe care le-am purtat cu el, nu-şi doreşte asta, dimpotrivă. Îl doare teribil că teologul de azi tace când pe buzele lui ar trebui să stea permanent Cuvântul.

5

Profilul religios al blogărilor din wp 100 şi alte…reflecţii[526]

Motto:

„Cine vede în top 100 wp. ro *un sandvici cu de toate*…totuşi, trebuie să ştie, că *peştii mari* sunt mai mulţi de o singură culoare[527]".

Adică…acest aspect *nu contează*[528], dar pe baza lui *se clicărează*[529]!

Pentru ca tot mai mulţi cititori ai noştri, cărora le place să fie atenţi la *detalii*, să aibă mult mai clară ideea topului ro pe WordPress, din punct de vedere religios, vom reda în cele ce urmează o *mirosire* a subiectului…care poate fi amendată pe ici pe colo.

Folosim configuraţia topului din data de 27 noiembrie 2007.

---

[526] Un articol din data de 27 noiembrie 2007.

[527] Că foarte mulți sunt *baptiști*, care au venit *să îmi astupe* vocea prin *numărul lor*...și nu prin *creațiile lor*.
Imaginea supra e din pasajul de la Universitate înainte ca acesta să fi fost refăcut și vrea să ne sugereze ideea, că diversitatea mâncărurilor e falsă, pentru că există cam aceleași ingrediente în toate.
Și topul nostru era fals, pentru că era aceeași substanță ideatică în mai multe locații.

[528] Vor să spună că nu contează.

[529] Dar pentru a-i ține pe ai lor în top, baptiștii fac front comun.

Gramo's World[530]

Blogul lect. dr. Gheorghe Ştefanov[531], al soţiei sale, Ramona şi al unei prietene*[532].

Se declară *ortodocşi*, dar îşi botează copilul în *ritul romano-catolic*. Mai degrabă: *liberi cugetători*.

Se autovotează şi se susţine, prin prieteni, în *orgoliul* primelor locuri tot timpul, deşi materialele sale nu îl arată mai deloc *a cadru unversitar* ci *a inventator de discuţii sterile* sau, mai degrabă, *prosteşti*.

La Pătrătosu[533]

Blogul pastorului lect. dr. Marius David Cruceru[534], pastor baptist, lector la facultatea Emanuel din Oradea[535], *simpatizantul* cel mai penibil al ortodocşilor şi omul cu o ambiţie nemăsurată, care a reuşit, ca şi europarlamentarul român luteran de ieri[536], să se autopropună în stil mare cu lucruri puerile, care mai de care mai *dubioase* şi *incoerente*.

Se auto-votează la greu şi e ajutat de coreligionarii săi din spirit de frondă.

ECHILIBRU[537]

Blogul domnului Ion Iliescu[538], fostul preşedinte al României, care spune că este *ortodox*, deşi cei mai mulţi îl ţin de *liber cugetător*. Despre dumnealui ştiţi mai multe, cu siguranţă.

Pe aici nu toţi sunt importanţi pentru ceea ce vrem noi să spunem, aşa că nu o să îi băgăm pe toţi în seamă.

---

530 Pe atunci: http://gramos.wordpress.com/, acum desființat, pentru că au trecut pe domeniu propriu: http://gramo.ro/.
531 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Gheorghe_%C5%9Etefanov.
532 Acum e doar al soților Ștefanov.
533 A se vedea: http://patratosu.wordpress.com/.
534 Pe atunci: http://mariuscruceru.wordpress.com/, acum: http://mariuscruceru.ro/.
535 A se vedea: http://www.emanuel.ro/.
536 E vorba de László Tőkés, care a candidat ca independent la europarlamentarele din 2007 și a câștigat, fiind ales de 176.533 de votanți.
A se vedea:
http://ro.wikipedia.org/wiki/L%C3%A1szl%C3%B3_T%C5%91k%C3%A9s.
537 A se vedea: http://ioniliescu.wordpress.com/.
538 Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Ion_Iliescu.

bucurenci.ro[539]

Dragoş Bucurenci[540] a venit recent pe wp ca *să…demonstreze*. Nu ştim *ce credinţă* are…dar de ortodocşi ştim că îşi bate joc cu nonşalanţă. Aşa că prieten nu ne este.

Până aici nu prea avem prieteni…*de nădejde* în ale credinţei ortodoxe şi suntem pe locul 6 al topului. Deci nu o să-şi manifeste bucuria primii 6 dacă o să scriem lucruri teologice de mare fineţe.

Persona[541]

Blogul Prof. [?] Dr. în teologie Dănuţ Mănăstireanu[542], apărut ieri pe wp, teolog baptist[543], care s-a mutat pe wp…*să demonstreze…*

Deci şi acesta ne e… *prieten*. Se va auto-vota într-o fericire. Sperăm să greşim…dar nu cred că e cazul.

andreanum&co[544]

Blog în/de familie + prieteni…autorii având aversiuni, antipatie faţă de…credinţa ortodoxă.

Aici se vorbeşte *genital* la greu, adică *cultural,* şi emoţiile sunt…*nestăpânit de vaste*.

Aşa cu…aşa[545]

Prof. liceal de engleză Cristian Lucaci din Iaşi, de la Colegiul Wurmbrand[546], de credinţă baptistă.

El trebuia să fie *schimbul de ştafetă*…al lui Cruceru, venit ca să ne/mă bombardeze la rating, dar se pare că s-a schimbat…planul.

A venit şi Mănăstireanu la pupitru, pentru ca să se arate cât de mult ştiu baptiştii să *nu scrie*...teologie.

---

539 Idem: http://bucurenci.ro/.

540 Idem: http://bucurenci.ro/about-2/.

541 Idem: http://danutm.wordpress.com/.

542 Idem: http://agorachristi.wordpress.com/despre-noi/.

543 Pe atunci era, de fapt, *penticostal* și acum e *anglican*.

544 Pe atunci aici: http://andreanum.wordpress.com/, blog *înghețat* din 17 martie 2008, pentru că s-au mutat pe: http://andreanum.org/.

545 A se vedea: http://cristianlucaci.wordpress.com/.

546 Idem: http://www.wurmbrand.ro/.

Deci până aici avem o lipsă de ortodcşi de la un capăt la altul.

Adelix[547]

Studentă, singură, viitoare jurnalist [?], de credinţă adventă. Slobodă la gură când plouă…şi când bate vântul.

Pe locul 21 numai, într-o ţară *majoritar ortodoxă…Despre Taina Căsătoriei*[548].

Un blog ortodox, al unei domnişoare din Iaşi (mi s-a spus numele dânsei), sprijinită de membrii curentului [nu e prea mult spus?!] „tradiţionalist", fără faţă, care copie cărţi ortodoxe şi le pune pe blog. Fără accente personale.

Adică *neinteresant* şi *nedăunător* pentru activiştii baptişti de pe wp., care au făcut din scrisul aici *un motiv de orgoliu suprem*!

E *o întrecere socialistă* între ei. Dacă eşti baptist și te mai pricepi la scris, trebuie să vii și să scrii…pe wordpress!

Clujul Evanghelic[549]

E un blog al ramificaţiilor neoprotestante din Cluj…dar e opera tot a unui baptist.

Şi când te gândeşti că nici 20 de inşi baptişti fac toată campania asta de *clicăreală* pe wp, ca baptiştii, de 6% reprezentare în România, să fie primii la *producţia de furaje la hectar*…mă apucă groaza faţă de ce o să facă pastorul Tőkés la UE, când va fi trimis drept *cal troian* pentru…România.

Dânsul ce va vrea: anexarea, mătrăşirea, denivelarea, scurgerea Transilvaniei în vreo eprubetă, pentru ca să o pună la vreun muzeu ungar?!

Ne trecem din vedere din top, astăzi fiind pe locul al 25-lea, după ce în fiecare zi, de vreo lună, avem numai peste o mie de vizitatori în mod zilnic.

Însă nu pentru că nu are lumea ce citi la noi…ci pentru că ratingul nostru nu e manipulat şi vine cine vrea şi când

---

547 Pe atunci aici: http://adelix.wordpress.com/. Și-a desființat acest blog și și-a făcut altul, tot pe WordPress, aici: http://adebalerini.wordpress.com/.

548 A se vedea: http://tainacasatoriei.wordpress.com/.

549 Pe atunci: http://decluj.wordpress.com/. Acum, pe domeniu propriu: http://clujulevanghelic.ro/.

vrea…pe când în alte părţi lumea se votează la greu…dar scriu prost, execrabil de prost.

De ce nu începem să ne întrecem în *deşteptăciune*, în *bun simţ*, în *cărţi citite* şi *prezentate frumos*, în *proiecte grandioase* prin care să îi folosim şi pe alţii, dacă tot ne doare fundul stând pe scaun şi ochii de la văzut ecranul?

[vom da o urmare altă dată][550]

Concluzia primei părţi: dacă vrea vreun baptist să demonstreze ceva, din punct de vedere puncte-puncte [nu ne-a dovedit nimeni nimic până acum, decât că se votează cu un fanatism stoic]…unui preot ortodox, nu are decât să ne dea nouă lecţii, nouă, personal, pentru că alt blog de teologie, cultură şi informaţie ortodoxă nu mai există în primele 30 din top.

Urmăriţi regulat blogurile baptiste…şi veţi vedea semnale clare de luare în derâdere ale unor acţiuni ale noastre, ale ortodocşilor, dar şi gradul de enervare crescândă a acestora, de disperare, că din ei nu emană lucruri prin care să ne…*flateze bunul simţ* şi, poate, şi *inteligenţa*.

Părerea noastră, ultra-personală, e că teologii baptişti care vin în wp nu vor să ne prezinte teologia lor, că le e ruşine cu ea…ci ei sunt numai veniţi…*la produs*.

Scuze: *la evanghelizat*...

Mă mir de ce nu s-au trezit şi mormonii, iehoviştii, adventiştii, catolicii…să facem aici *o târlă teologică*.

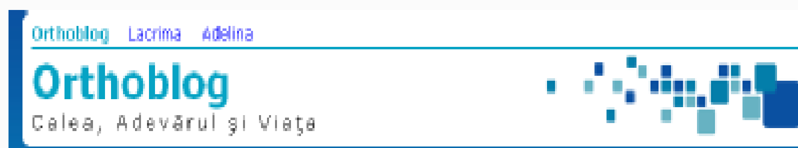
Dacă ar veni mormonii pe wp 100 s-ar prinde cu *Pătrăţosu* în horă sau…ar merge pe *cont propriu*? Dar adventiştii? Dar catolicii?

Viitorul…poate naşte monştri…

---

[550] Nu a mai avut rost...pentru că s-a înțeles mesajul nostru, acela că am înțeles motivele lor subcatanate, ceea ce i-a determinat ca să vină la nivel online.

Recomandare specială: vă invităm spre un loc unde mă puteţi înjura academic la nivel online!

Aici[551] aveţi articolul în format word[552], cu înjurături… pentru acasă!

Motto:

„Noi ştim să păstrăm ce e cu adevărat…*preţios*!”.

Un credincios ortodox anonim, ne-a făcut *bucuria* să ne preia articolul dedicat colegului Danion Vasile, pentru ca oameni *echilibraţi*, *modeşti*, cu o bună părere despre ei înşişi…să îşi dea cu părerea despre noi.

Vă invităm să citiţi sfaturile pe care ni le dau, cu un patos *ponderat*…dânşii fiind „tradiţionaliştii ortodocşi români”, cei care îl înjură „frumos” pe patriarhul României, pe oricare ierarh care le iese în cale…şi, cu o bucurie nedisimulată vă anunţăm, că şi pe noi.

Înaintea mesei de seară, cuvintele dumnealor ne-au mers la inimă. Ce putea fi *mai frumos* decât sfaturile dumnealor *pertinente*, *judicioase*, *smerite*, *calde* şi, mai ales, păcatele dumnealor făcute cu râvnă dintre *cea mai autentică*?!

Citiţi cu atenţie şi, la o adică, *înjuraţi-mă cu …conştiinţă*!

Vă ducem chiar noi la locul unde…se „binecuvintează” ortodox!

AICI[553]

Avem o singură întrebare: colegul Danion are vreun *amestec* cu partizanii dezlănţuiţi ai dumnealui sau…e doar *o*

---

551 Un articol din data de 28 noiembrie 2007.
552 A se vedea: http://www.esnips.com/doc/ce73a390-b8ea-43ab-86c8-e84792f373e4/comportament-ortodox-autentic.
553 Idem: http://www.orthoblog.ro/2007/11/28/ce_pa_rere_aveapi_despre_scriitorul_dani.

expresie a dialogului fundamentalist, care a început să se înfiripe la noi în ţară?

Nu dorim un răspuns…imediat.

Ştiu că dv. daţi răspunsurile *pe la spate*, peste 10 sau 20 de ani…şi nu on line, în văzul lumii.

Dacă doriţi să ştiţi diferenţa dintre *poziţie personală*…şi *insultă grosolană*…vă scriem un articol sau vă punem o …poză!

Deci nu pierdeţi ocazia! E ocazie unicat!!! Vă rog să nu…lipsiţi!!!!

*

Comentariile[554], făcute la adresa noastră, pe *Orthoblog*:

Ad (28.11.07; 16. 05):

Întâi trageţi o fugă pe site-ul Părintelui Picioruş şi pe urmă să vă vedem parerile. Danion poate face *prea mult*...însă *face*.

Sunt şi eu unul dintre cei care, citind una din cărţile lui, am intrat cu bucurie în Biserică, pentru că m-am simţit *un tânăr înţeles*.

Manelele nu sunt educative. Muzica ţigănească veche are artă fină[555].

În rest cine are de criticat, mai critice, cine are de postit, mai postească. Doamne ajută!

Mircea (28.11.07; 16.11):

O abjecţie de articol, în stilul deja consacrat *marca Picioruş*. Sinonim cu batjocura „academică"[556].

Danion are şi el minusurile lui, că nu e *nici sfânt*, *nici geniu* şi *nici nu se pretinde a fi*, are multe de îndreptat la el,

---

[554] Le-am corectat și le-am stabilit diacriticele. Însă la noi nu au venit deloc să comenteze...dar mi-au comentat articolul meu, dacă a fost preluat acolo.

[555] Adică nu a citit deloc articolul meu, ci s-a referit doar la faptul că nu îi plac manelele, din care eu indicasem una, ca să îi spun lui Danion Vasile că seamănă cu manelistul de acolo.

[556] Adică era un om care ne citea constant și care considera, paradoxal, că *un articol critic* e *o abjecție*.

dar acest *fals preot*[557] este ultimul de la care trebuie să aşteptăm lecţii[558].

Este *un scandalagiu de profesie*[559], un *om necăjit*[560], *tulburat*[561], care trebuie ignorat şi e o prostie că i se face atâta reclamă, că i se da atâta atenţie[562]...

Avem lucruri mai bune de făcut decât să ne *murdărim mintea*[563] cu aceste *porcării scrobite*...

Marius Matei (28.11.07; 16.13):

Cam dur articolul. Nu pot să spun că *îl cunosc* pe Danion. L-am auzit la o conferinţa la Câmpia Turzii şi mi-a schimbat viaţa. Nu vreau să îi iau apărarea, deloc.

După ce l-am auzit[564], m-am hotărât că trebuie să ies din *pasivism* şi din bârfătorism şi să fac lucruri *concrete* şi *discrete*.

Nu sunt de acord *cu toate ideile* din cărţile lui, că doar nu are *infailibilitate papală ex cathedra*.

Chiar am conversat pe mail cu dânsul. Ce nu mi-a plăcut e faptul că, la un moment dat, mi-a spus *să iau o pauză*, exact aşa.

Dar am trecut peste asta şi contează efectul cuvintelor lui asupra mea şi a pasivismului sau activismului meu. Degeaba ai o conferinţă, care *se încadrează la rigoare* şi nu are efecte în ascultători[565].

Nu zic nici că *nu contează mijloacele*.

Eu zic: *Bravo, Danion!*

Nu cred că vrea să facă *avere* din cărţi, ci cel mult *să nu legăm gura boului care treieră*.

---

[557] Deși ne citește în mod constant sau așa dă impresia comentariul său...mă declară *un preot fals*, lucru care e o contradicție în termeni sau care exprimă enervarea lui crescândă pentru producția noastră online.
Nimeni, până la urmă, nu va veni *cu argumente*, ci doar *cu invective*.

[558] Adică sunt *prea mic*...pe lângă el, ca să îi dau lecții. Însă nu și-a dat decât numele mic: *Mircea*. Dacă și acela e numele lui adevărat.

[559] Adică *aș stârni numai scandaluri*...și doar atât la nivel online. Nu cumva acuzele...vor să acopere *atributele reale* ale persoanei mele, pe care un om care m-ar fi citit, mi le-a descoperit?

[560] Cu sensul de ranchiunos, resentimentar...

[561] Adică aș fi tulburat la minte, rătăcit.

[562] Pe de o parte mă citește...și mă acuză de tot felul de lucruri aberante...iar, pe de altă parte, ptotestează împotriva publicitării mele, când Marian Bușoi, creatorul lui *Orthoblog*, nu făcuse un articol care să îl combată pe al meu, ci mi l-a preluat fără să îmi dea nicio atenție...

[563] Adică e *foarte curat*...pentru *porcăriile pedante* pe care eu le scriu.

[564] Pe Danion Vasile la conferință...

[565] Aici, deabia, îmi răspunde.

Nu e *sfânt*, are *defectele lui*, dar nu trebuie să îi *minimizăm meritele*.

Cred că e *cam exagerat* Dr. Picioruş sau *are mintea hodinită*[566].

Florin (28.11.07; 16. 22):

Propun ca toţi care vom citi aceste *lucruri urâte*[567], să-i punem pe amândoi pe pomelnic.

Dumnezeu va ştii să-i împace pe amândoi.

Florin (28.11.07; 16. 25):

Propun să-i trecem pe amândoi (*Danion* şi *Dorin Octavian*) de azi înainte pe pomelnic, ca Dumnezeu să-i lumineze pe amândoi[568].

Marius Matei (28.11.07; 16. 30):

Eu zic să nu îi băgam prea tare în seamă pe cei care discută despre *sexul îngerilor*, când Constantinopolul e atacat de turci[569].

Herrasku[570] (28.11.07; 17. 59):

Trist, trist, trist!

Dl. Danion este *un personaj interesant* prin faptul *că există*. Am *intuiţia* şi *mirosul* valorilor de la prima atingere.

Am simţit că pentru mine dl. Vasile este *inutil*. Nu ştiu dacă şi pentru alţii. Sper să existe *trezire* chiar şi din vorbele lui[571]. Este şi este suficient.

Însă sunt *terifiat*[572] de comentariul Pr. Drd. Picioruş Dorin Octavian. Am văzut saitul lui. Un kitsch de toată frumuseţea[573].

---

[566] Adică e prost = are mintea odihnită.

[567] Adică cele spuse în articolul meu.

[568] Ne ia de sus, ca și când am fi *niște copii care ne scoatem ochii precum chiorii*...făcându-se că nu înțelege conștiința cu care am scris articolul, sub care, mai mulți, după cum se vede, s-au grăbit să comenteze.

[569] Cu alte cuvinte, vorbesc *lucruri teologice prea savante*, când ar trebui să discut, ca Danion Vasile, lucruri pe care cred că *le știu toți* sau cred că *sunt ușoare*.

[570] A se vedea: http://sites.google.com/site/heraasku/. Niciunul, până la acesta, nu ne-a dat un linc către vreo pagină personală.

[571] Ale lui Danion Vasile.

Felul cum se ştanţează în realitate cu *doctoratul* şi *erudiţia ştiinţifică* este de-a dreptul dezgustător[574]. Acum citesc că şi preoţia este *o valoare ştiinţifică*. Să nu-mi zică cineva că *nu a zis asta*, că nu-i explic.

Critica clericală stearpă, fezandată cu *imaginar familiar fericit*, în care *pretinde* că trăieşte – din sait se vede asta – mie, personal, îmi lasă senzaţia de *nefericit vanitos*.

Tonul comentariului este dezagreabil şi nu foloseşte nimănui, nici chiar lui însuşi[575].

Altfel cui îi foloseşte?

Concluzie: dl. Danion, mă rog, *este şi el*.

Pr. Drd. Picioruş Dorin Octavian, mă rog, fii *mai calm*, sau altfel spus: *mai frumos*.

Gigel Chiazna[576] (28.11.07; 18. 18):

Un mare duhovnic[577] spunea despre acest *părinte Picioruş* (oare chiar e *părinte*?[578]) că e *un pericol* pentru ortodoxia românească[579].

Îşi face un stil din a fi *cârcotaşul de serviciu*[580], dar *cârcoteala* lui este lipsită de orice lucru constructiv, ci el doar aruncă cu noroi[581].

---

[572] Autorul cred că nu are proprietatea termenului. De ce *l-a terifiat/îngrozit* pe el articolul meu...și pe Danion Vasile *l-a lăsat rece*?
A se observa modul în care comentatorii încearcă, numai din invective, să îmi contureze *un profil negativ*, neaducând niciun argument, deși platforma noastră era la vedere...și articolele nu erau puține.

[573] Când un om are mai multe specializări...și scrie despre cât mai multe...blogul e *un chici* sau *un proiect uluitor*, care depășește nivelul de apercepție al unui cititor neavenit?

[574] Îl enervează studiile mele doctorale, modul cum scriu...dar a devenit comentatorul fidel al lui Mihail Neamțu. Nu e interesant?!

[575] Adică nu ajută *imaginii* mele.

[576] Singurul care și-a dat numnele real și reperabil al nivel online, cât și lincul spre blogul personal: http://www.chiazna.ro/. Însă el a făcut-o, ca să îmi răspundă deselor mustrări și aluzii la adresa modului extremist în care se produce la nivel online.

[577] Care este numele său? Ne-a întâlnit vreodată? Ne citește la nivel online?

[578] Un altul care se îndoia de CV-ul nostru și de tot ceea ce scriam la nivel online, deși noi nu ne îndoiam de faptul, că el ar fi construit anumite saituri și bloguri la nivel online.

[579] Dacă existau *motive reale*...nu-i așa că autorul nostru le-ar fi adus, *cu bucurie*, la cunoștința tuturor, la nivel online?

[580] E o mare diferență, d-le Gigel, între *cancaniști* și *oamenii care critică constructiv* o stare de lucruri. Eu sunt un critic atent și cinstit cu oamenii și cu realitățile, fapt pentru care coerența punctelor mele de vedere vizavi de o tematică anume se poate vedea, pas cu pas, în creația noastră online.

[581] Nu, eu doar am pus, în câteva articole, în lumină, modul dv. de a vă manifesta și de a fi, pe când, în celelalte câteva sute de articole, am vorbit despre cu totul alte probleme, foarte constructive și personalizante. Cărțile noastre stau mărturie.

În curând mă aştept să înceapă cu *înjurături* şi *blesteme* pe blogul lui [582]...

Cezar (28.11.07; 18. 31):

Părinte, *v-au chinuit* un pic aceste gânduri şi *nelinişte*a cu care aţi plecat de acolo![583]...

Poate că dvs., mai bine decât noi, cei care lăsăm comentarii, ar trebui să ştiţi de ispitele care vin şi care ne întunecă mintea[584]...

Eu zic că, înainte de a arunca cu piatra, să va uitaţi la „*binele”* mai mare făcut de dvs.[585], faţă de scriitorul Danion Vasile...

Dacă sunteţi *mai vrednic*, atunci treceţi şi dvs. şi ne vorbiţi *măcar* despre relaţia dvs. cu Hristos[586], conform *ironiilor* de mai sus...

Nu uitaţi: „Vai de cel ce aduce sminteală!”[587].

Fraţii din sală, care au sărit cu gură la dvs.[588], vor primi iertare de la Domnul, căci au fost ispitiţi de dvs.[589], dar dvs. nu aţi fost ispitit de nimeni.

Doamne ajută şi iertaţi-mă fraţilor dacă aduc sminteală prin vorbele mele!

Mihaela (28.11.07; 18. 32):

Dacă preotul acesta *atât înţelege* din conferinţă, înseamnă că *acesta este nivelul* dumnealui[590].

Cert este că uitându-mă pe un site[591], l-am văzut şi pe pr. „bastrix”[592] pe acolo, iar dumnealui (m-a uimit încă de la prima vedere) are nişte *Favorite* (upload-uri), care denotă nişte *amestecături tare stranii*...

---

582 Cred că ați așteptat în zadar...

583 Adică articolul meu ar fi fost *o răzbunare ușoară* pe Danion Vasile...și nu *o radiografie punctuală* a modului său de a se manifesta.

584 Adică l-am scris tulburat la minte, plin de enervare, cu patimă...deși nimic nu arată acest lucru.

585 Adică n-am făcut niciun lucru bun criticându-l.

586 Vi se pare că nu aveți ce citi la noi pe blog?

587 În ce constă *sminteala* articolului meu?

588 Ați fost unul dintre cei din sală?

589 Au fost doar *încurajați* de propriul lor fanatism.

590 O privire de sus...către persoana mea, deși, cu siguranță, că nu s-ar trage de șireturi față în față cu mine.

591 Pe un sait...care *plutea* în derivă?

592 Poate că e...o credincioasă baptistă, care a preluat ideea de la mentorul Cruceru...

Nu spun mai mult, căci la argumente se găsesc contra-argumente. Însă Danion este *o minune de om* şi mă bucur mult să văd *o fiinţă aşa de minunată*.

Camelia (28.11.07; 18. 38):

Cărţile lui Danion Vasile pe care le-am citit m-au influențat în sens pozitiv şi am înţeles că *se poate* şi în zilele noastre să lupţi pentu nişte *principii* şi *idealuri creştine*, care nu sunt *la modă*.

E uşor să scrii din *trăirile altora* şi să-ţi spui şi tu părerea, dar scriind din propriile tale experienţe arăți *mult curaj* şi, cu siguranţă, dai mai multă *credibilitate*.

Despre articol...nu cred că *merită citit* şi, prin urmare, *comentat*.

Ovidiu (28.11.07; 18. 39):

Articolul părintelui Picioruș e *deplasat*[593]...Eu cred că *nu se cunoaşte pe el însuşi* şi *are nevoie de vindecare*[594], cum poate avem nevoie toţi.

Dar să ieși *cu aberaţii*[595] la adresa lui Danion mi se pare *lipsă de bun simţ*...

Are, poate, şi Danion *lipsurile lui* sau *defectele lui* dar trebuie să vedem *efectul* şi *rezultatele* cărţilor lui şi ale conferinţelor lui...

Eu vă spun că a schimbat multe vieți, mai ales *ale tinerilor*, fiind și *Profesor de Religie*...

Cărțile sale au avut *un impact deosebit* la liceul unde am predat anul trecut. Plus că m-au ajutat și pe mine în multe momente ale vieții.

După roadele lor îi veți cunoaște.

Mariana (28.11.07; 18. 58)

Felicitări, Părinte Drd. Picioruş!

---

593 În ce puncte ale lui?

594 Și se transformă dintr-un *comentator al unui text*...într-un *duhovnic* al meu. Însă acesta nu are nimic de-a face cu textul, ci cu băgarea în seamă.

595 Care sunt aberațiile/neadevărurile?

Pierdeţi un singur amănunt din vedere, aş spune *pe cel esenţial*: este plină lumea de *personaje* ca Sfinţia voastră, de *teologi cercetători* și *erudiţi*[596].

Avem o maaaare lipsă de *trăitori* în Ortodoxie[597].

Bănuiesc că *aspectul de cercetător*[598] ar trebui să fie subliniat pentru titulatura „drd"[599].

Succes! La judecata particulară, oricum, mai întâi vă va întreba Hristos *câte luni* aţi cercetat o anumită problemă teologică şi *cât de elitist* aţi fost în dezbaterea ei[600].

Nu vreau să vă acuz[601]. Teoretic: sunteţi *preot* şi *aveţi har*[602]. Dar pentru a se mântui *cel de lângă noi*, ce am făcut?[603]

Nu vreau să îl apăr nici pe Danion. Poate că, pe alocuri, exagerează cu promovarea eu-lui.

Dar de unde ştim noi *cu ce gând* o face? Poate o face *cu gând bun*.

Numai *Dumnezeu* ştie, nu *noi*. Noi nu avem *toate datele*.

În rest, ce să spun, sunteţi, din păcate într-o ispită de post[604], pentru care ne rugăm să o depăşiţi cu bine, în duhul Adevărului.

Sărut mână, Părinte!

---

[596] Pe care dv. nu îi citiți deloc, tocmai de aceea vă bucurați de lucrurile elementare, nemuncite ale lui Danion Vasile.

[597] Orice *teolog* e și *un trăitor* al credinței ortodoxe, pentru că trebuie să afli *în ce crezi*, ca *să trăiești* conform credinței...Iar dacă te duci în lungul și în latul României nu dovedești că ești *un trăitor*...ci un om căruia îi place să se plimbe.

[598] Autoarea *făcea abstracție* de faptul sau *nu știa*, că, în același timp, colegul Danion Vasile era tot *doctorand* ca și mine, dar nu *în România* ci *în Grecia*, dar s-a plimbat mai mult *în România* decât *în Grecia*, în timp ce, amândoi, trebuia să ne scriem tezele doctorale.

[599] Doctorandul este *un cercetător*...pentru că *teologul* este un atent *cercetător* și *comentator* al patrimoniului de credință al Bisericii.

Ceea ce eu i-am imputat în articol e tocmai acest lucru: nu își face treaba deloc, nu cercetează subiectul ca atare, pentru ca să se ducă apoi, cu competență și smerenie, ca să îl prezinte în public.

Însă comentatorii de ocazie al articolului meu, în loc să *îmi mulțumească* că cer *seriozitate* și *atenție* lui Danion Vasile, dimpotrivă *s-au îndurerat nespus*, considerând că un nivel *mai înalt* al pledoariilor lui conferențiariste ar însemna...*un lucru rău*.

[600] Un răspuns fals evlavios, ca și când ar fi în locul Domnului la judecată sau ca și când teologia nu contează pentru un teolog sau pentru orice credincios, pentru că ar fi *tot la fel de ușor* să o faci ca băutul din sticlă.

Astfel de ifose de om prost însă se trag din ideea, că nu *teologia* contează, paradoxal, ci *asceza*, neștiind că ereticii de-a lungul timpului nu au fost, în mod neapărat, niște *păcătoși notorii*, ci niște oameni *cu idei teologice eretice*.

[601] Dar ați făcut-o deja.

[602] Și *practic* sunt preot și prin mine lucrează harul lui Dumnezeu, cu toate păcatele mele.

[603] Platforma *Teologie pentru azi*, cu tot ceea ce conține, e *grijă imensă*...pentru cel de lângă noi. Asta pe lângă slujirea mea preoțească...

[604] Se referă la faptul că eram în Postul Nașterii Domnului.

Poate, dacă aţi fi spus doar asta despre sfinţia voastră, ne-aţi fi convins de *bunele intenţii* şi de *îngrijorarea* privind *pierderea sufletului* lui Danion.

Dar dacă v-aţi pus toată titulatură[605]..., cerânadu-mi iertare, am *rezerve serioase*.

Monica[606] (28.11.07; 19. 47):

Prin carţile şi conferinţele sale, Danion a trezit multe conştiinţe...El îndeamnă la *practicarea* Ortodoxiei, dar la pr. Picioruş Ortodoxia înseamnă *tratate*, *ştiinţă...vorbe* şi atâta[607].

Dacă îşi prezintă din experienţele sale (care pt. Pr. Picioruş sunt *poveşti pt copii*), împreună cu alţi tineri, putem să spunem că astfel de „poveşti" ne-au făcut *să înţelegem lumea* şi ne-a învăţat *cum să ne raportăm* la Ortodoxism, Biserică, Hristos[608].

Danion vorbeşte, mai ales, acelor tineri, pe care preoţii[609] ca Picioruş nu spun decât că sunt „gunoaie"...sau altceva de genul acesta.

Pr. Picioruş, câte ore pe săptămâna (nu cer mai mult) vă petreceţi vorbind cu acei tineri *neînţeleşi* de lume?

Câte suflete aţi scos din prăpastia deznădejdii (şi nu vorbesc de acele *minuţel*e petrecute la Taină Sf. Spovedanii)?[610]

---

[605] Aluzie la faptul că m-am semnat: *Pr. Drd. Dorin Octavian Picioruş*. Însă semnătura mea înseamna *asumarea* articolului meu ca *preot* și *teolog,* implict ca și *confrate* cu Danion Vasile, ceea ce, pentru autoarea noastră, era *un semn de mândrie*.

[606] Autoarea era colaboratoare a lui Marian Bușoi și membră a platformei *Orthoblog*.

[607] Oare aș putea să scriu *tratate* și să spun *vorbe*, dacă nu ar avea nicio legătură cu viața mea?

Însă, dimpotrivă, pentru preotul Dorin Picioruş Ortodoxia înseamnă ceva *foarte serios* și *prea sfânt*, fapt pentru care cărțile lui sunt *atente* și *serioase* cu tradiția teologică a Bisericii...și nu făcute urechist, în grabă, fără muncă de cercetare asiduă.

Însă toți cei care au scris aici doresc și citesc cărți mici, broșurele...și teologia mare a Bisericii, *marile cărți* patristice stau în umbră...pentru *micile cărți* ale lui Danion Vasile, care spoliază marele cărți ale Părinților Bisericii.

[608] V-a învățat să vă raportați, în mod minor și fără perspectivă profund teologică la Ortodoxie, Danion Vasile, pentru că așa este și experiența lui. Numai că ați început să înțelegeți că *atât e Ortodoxia*, pentru că cel care a transmis-o *atât era*.

Tocmai de aceea reacția noastră a fost împotriva încrederii în sine a lui Danion Vasile, încredere care nu se bazează pe *studiu coerent* și *pe un plan solid de catehizare*...ci pe *citiri rapide* sau pe *amintiri din ce a citit vreodată*, indiferent de tema conferinței.

[609] Frustrarea autoarei e mult mai adâncă...și are de-a face cu preoți întâlniți anterior.

[610] Îmi trăiesc preoția și vocația teologică slujind și scriind, fără să am *un plan de convertire*. Eu semăn cuvântul...și Dumnezeu îl face să crească în inima omului.

De aceea nu cred în *campaniile de evanghelizare* printre ortodocși, de *vindecări cu forța* sau *la termen* a sufletelor oamenilor.

Pentru că cel care are nevoie de răspunsuri le caută...și le găsește acolo unde dorește Dumnezeu să i le descopere.

Danion face asta *indirect*: prin cărţile şi conferinţele sale şi *direct*: prin răspunsurile sale la e-mail-uri[611].

Pr. Picioruş *suferă de mândrie*, care *îi întuneca raţiunea* şi judecata şi se apucă să lovească în acei *mărturisitori*, care fac tot ce se poate din dragoste pentru Hristos[612]. Post cu folos!

Teolog[613] (28.11.07; 20. 05)

Nu judec, dar am dreptul la *o părere personală*...

Sunt înaintea plecării în Ucraina, unde vreau a mă întâlni cu oamenii lui D-zeu (Sfinţii).

Nu mă pot abţine a observa, că titlurile[614] (*efemere*, ca şi viaţă), nu ţin de „cald" în Ortodoxie.

Singura titulatură *vrednică* este de...*preot*![615]

Faptul că preotul *judecă aspru*, pe un frate al lui, spune totul[616]...

Hai să ne aducem aminte, că nu suntem *ai noştri*, ci *ai lui D-zeu*....Dacă vom şti acest lucru, vom fi mântuiţi. Căci vom şti, că toate sunt ale lui D-zeu[617] și nimic al nostru.

Şi, mult studiu, duce la concluzia că *nu ştim nimic*.

Hai să ascultăm, *Duhovnicii Adevăraţi*[618], trecuţi prin vâltori şi primejdii multe.

Suntem *atât de mici*, iar câţiva care încearcă *a învăţa pe alţii* (asemeni *fratelui Danion*), cuvântând Cuvântul, trebuie preţuiţi prin ascultare. Atât!

Asupra comentariilor pr. Picioruş mă abţin a judecă[619], ci constat că *există*...Iar într-o societate democratică trebuie să existe...Atât!

D-zeu să ne lumineze şi să-i lumineze pe toţi! Căci suntem toţi creaţiile Lui.

Doamne ajută![620]

---

611 Aceleași lucruri facem și noi...numai că în alți parametri și cu altfel de așezare interioară.

612 Și-a dat verdictul asupra persoanei mele...dar nu ne-am văzut la față niciodată!

613 Un alt membru al platformei gazdă.

614 Un alt om îndurerat din cauza studiilor mele deși se semnează: *Teolog*.

615 Și preotul e omul care are nevoie *de multă* și nu *de puțină* teologie.

616 Adică, dacă eu îl critic pe Danion Vasile...sunt *un preot nelalocul meu*, după el.

617 Am lăsat prescurtările aidoma. I-a fost lene să scrie numele lui *Dumnezeu*...fără abreviere.

618 Cuvinte scrise în mod ostentativ de către autor, pentru ca să diferențieze *adevărații duhovnici* de mine, care nu aș fi, după el, *un adevărat duhovnic*.

619 Pentru că niciunul, în definitiv, nu a comentat aici articoul meu...ci fiecare și-a spus ofurile personale, care nu aveau de-a face cu mine.

Weiss (28.11.07; 20. 50):

L-am văzut recent pe d-nul Danion Vasile la emisiunea duminicală de religie de pe *TVR1* şi nu mi-a plăcut fundamentalismul lui ortodox, care pare desprins dintr-un soi de „jihad" total anticreştin.

Iată ce spunea dumnealui: că nu are rost să se discute cu catolicii, căci aceştia sunt „eretici şi schismatici", că aşa a spus nu ştiu care sfânt[621]; ca şi cum sfinţii nu aveau *dreptul la erori*.

Un astfel de mod de a privi lucrurile mi se pare prea puţin *creştin*, o ilustrare perfectă a pildei din evanghelie cu *vameşul şi fariseul*.

Această mândriel – şi lipsa de smerenie aferentă – a d-nului Danion Vasile, legată de apartenenţa lui la Ortodoxie, mi se pare *de-a dreptul prostească*.

Toate cele de mai sus nu cred că afectează *meritele* pe care d-nul Danion Vasile le are ca *promotor neobosit* al Ortodoxiei.

Totuşi, cred că mai multă smerenie nu prisosește nimănui...

Urma răspunsul lui *Marian Bușoi*...către *Weiss*...

---

[620] Până aici, toți comentatorii, *reali* sau *falși*, au fost împotriva mea. Urmează unul, care semnează *Weiss*, care trage niște concluzii despre o ieșire publică a lui Danion Vasile, și tocmai lui, Marian (care e Marian Bușoi), îi răspunde...
Adică articolul a fost preluat pentru a exista o platformă unde pot fi denigrat...și nu pentru ca să se afle punctul de vedere al eventualilor *cunoscători/admiratori* ai lui Danion Vasile.

[621] Autorul scrie cu *î* din *i*...și poate fi un baptist enervat pe Danion Vasile.

Ortodocşii online s-au împotmolit acolo…unde se împotmoliseră şi baptiştii online

Pe vară[622], pentru cei care ştiu toată tărăşenia [dacă nu, pot să scrie: *baptist* la search-ul de pe blog], accentele noastre critice la adresa comunităţii baptiste online din România, adică a *baptiştilor de pe net* au iscat…reacţii adolescentine, grăbite, de la cei care se credeau *evanghelizatorii României*.

Cu excepţia câtorva teologi baptişti, mai umblaţi printre oameni cu bun simţ…reacţiile dumnealor, cu preponderenţă ale tinerilor, ale neofiţilor, ale celor cu *râvnă multă* au avut…zero maleabilitate, zero gentileţe, zero fair play.

Articolul nostru critic la adresa colegului Danion, căruia, în esenţă, i-am spus că: *mai mult bun simţ şi mai multă muncă acrivică, teologică* [că doar suntem încadraţi academic, pentru o teologie duhovnicesco-academică şi nu suntem *lăcătuşi mecanici*] *în avanpremiera cărţilor sau a conferinţelor sale nu strică*...s-a soldat cu reacţii identice, din partea admiratorilor săi, care se vor *evanghelizatorii necredincioşilor şi ai păcătoşilor*…adică zero smerenie, zero delicateţe, zero profunzime de spirit.

Salutăm cu această ocazie…prudenţa colegului Danion Vasile, a lui Laurenţiu Dumitru, a lui Dan Camen, Claudiu Târziu şi a altora, care se produc online…care nu au căzut în *capcana răzbunării*, a contestării prin spate, cum, spre neuimirea noastră a făcut-o Gigel Chiazna.

Şi acum: temă de reflecţie!

Baptiştii online, unii, se cred *prigoniţi* şi se aşteaptă la *prigoane fizice*…dar nu pot suporta trei reproşuri constructive, de bun simţ, venite din partea noastră.

Ortodocşii online, care vor să dea dovada că sunt *urmaşii Sfinţilor*, că au *delicateţea* şi *pătrunderea* lor duhovnicească şi care, unii dintre ei, se aşteaptă şi ei la *prigoane*…nu pot să suporte reproşurile venite din partea unui preot, a unui slujitor al lor, spre folosul lor…dar cred că o să facă faţă eventualelor *prigoane fizice* împotriva lor.

Ce nu a plăcut din articolul nostru *pentru* Danion, că *împotriva* lui nu a fost?

---

[622] Un articol din 29 noiembrie 2007.

Cum trebuia să te comporţi faţă de *un punct de vedere personal*…ca să arăţi că eşti *un om delicat duhovniceşte*?

Credem noi:

1. Toată lumea ar fi trebuit să se bucure că dorim…o *mai bună* şi *duhovnicească prezentare* a teologiei şi a vieţii ortodoxe în cărţi şi conferinţe publice.

2. Că trebuie să ne limităm la ceea ce ştim şi să nu ne mai propunem peste poate, pentru că deranjează. Dacă noi am *smintit* pe unii care *ştiu* şi *gândesc puţin* în domeniul cuviinţei teologice…şi noi am fost sminţiţi de *gradul de intoleranţă* şi *de lipsa de cuviinţă* cu care am dat bot în bot.

3. Noi ne-am exprimat ca un doctorand către un alt doctorand, ca un prieten către un alt prieten, ca un om care scrie către altul care scrie…şi poziţia noastră e poziţia noastră, spusă galant, în văzul tuturor, asumată şi la fel poate face oricine faţă de noi, pentru că aşa se face *într-o lume ortodoxă* şi *civilizată* în acelaşi timp.

4. Dreptul la opinie, care îmbracă accente critice, care pot ajuta pe cel căruia îi sunt adresate…nu face niciodată rău. O mustrare venită de la un prieten, ca şi cea de la un duşman sau ispitele dracilor…ne fac *tot la fel de bine*, dacă le acceptăm cu smerenie.

5. Iar dacă noi ne-am exprimat *într-un anume fel*, dar *galant* şi s-a reacţionat *bădăran* la afirmaţiile noastre, atunci *enervarea* şi *bădărănia* nu erau în cuvintele noastre, ci ele erau acolo, în cei care le-au exprimat prin gesturile şi acţiunile lor.

Întrebarea zilei:

De ce nu poţi *suporta* cuvinte, dacă eşti *smerit* şi *profund*…dar crezi că vei *suporta prigoane* pentru dreapta credinţă?

E o întrebare care ar trebui să ne cufunde, puţin mai mult, în…ruşinea feţei.

Pr. Drd. Dorin Octavian Picioruş

Ps: Ne-am semnat din nou *integral* [cum a remarcat cineva ieri[623]], pentru ca să arătăm că vorbim de la *autoritatea nivelului nostru* şi nu ne erijăm în *conducătorul poporului*, în *Sfântul Sinod al României* sau *în vreun Sfânt al tuturor oamenilor*.

[623] Între comentatorii de pe *Orthoblog*.

Mi-a urat[624]: „Popo pupa-mi-ai p…oala!".

popo, pupa-mi-ai p… oala

November 29, 2007

dupa cum ne-a obisnuit, popa bastrix loveste din orice pozitie:

andreanum&co

Blog în/de familie + prieteni…autorii având aversiuni, antipatie față de …credința ortodoxă. Aici se vorbeste genital la greu, adică *cultural*, și emoțiile sunt…*nestăpânit de vaste.*

sint onorat ca reusim sa-i provocam preasfincterului… aaaa, preasfintitului (pardon) emotii nestapinit de vaste si ma rog la Dumnezeu (cu D mare, ca asa imi sta bine) sa nu se fi descarcat prin vreo capra de centura (fie ea si de taiat lemne). pe de alta parte, n-am remarcat ca vreunul dintre noi sa aiba antipatii fata de credinta crestina, cum preasfincteria sa sugereaza, ci numai fata de unii cretini ~~de rasa~~ cu rasa care inteleg ca ea trebuie propovaduita prin extremism si atentate la libertatea de gindire si exprimare.

bastrix, de curiozitate, imi poti explica si mie de ce apelativul care se potriveste anumitor popi e "popo"?

Posted by tractoristu Filed in freaks, imbecilitati, papa si gilgil, sanatate mintala, tractoristu
Tags: binecuvinteaza-ma parinte ca iti dau sa crapi pe gratis

8 Responses to "popo, pupa-mi-ai p… oala"

1. *tractoristu* Says:
November 29, 2007 at 1:18 am

nici n-am dat publish bine la postul despre poponaut (popa internaut, nimic genital in asta) si iata ce spam ne loveste akismetu:

Oare *ce* a vrut să spună?! Cu siguranţă ceva…*decent*.

Dacă vreţi să vedeţi *delicateţe la maximum*, necenzurată, faţă de noi: intrați aici[625]. E ultima şansă!

Aici sunt oameni *cu stil*…

Mergeţi uşor, ca să nu goniţi *praful* de pe intelect!

---

[624] Un articol din data de 29 noiembrie 2007.

[625] A se vedea: http://www.esnips.com/doc/485938c7-76f7-4b5c-a0f4-a7dd2897ab66/Pareri-necenzurate-despre-delicatete.
Adică bădărănia la ea acasă...

De ce[626] se va numi viitoarea catedrală patriarhală: *Catedrala mântuirii neamului*[627]?

Pentru că va fi, ca *punct central*, centrul de reprezentativitate a credinţei unui neam, trăitor în mai multe regiuni, care crede şi trăieşte *ortodox*.

Acest centru liturgic, care va fi viitoarea catedrală patriarhală, va arăta din punct de vedere *simbolic* şi *real*, că aşa cum există *un popor românesc unitar* aşa există şi *o credinţă unitară* în arealul acestui popor, care e *credinţa ortodoxă*.

Mântuirea nu poate fi problematizată numai la nivelul *persoanei distincte*, atâta timp cât Biserica este comuniunea de

[626] Un articol din data de 2 decembrie 2007.

[627] A se vedea: http://www.basilica.ro/ro/stiri/catedrala_mantuirii_neamului_un_dar_al_tau_pentru_eternitate.html. Imaginea supra e din această locație și reprezintă macheta viitoarei catedrale patriarhale.

har şi de iubire dintre Dumnezeu şi un popor de oameni credincioşi, renăscuţi prin Sfintele Taine.

Poporul, neamul românesc are dimensiuni istorice şi religioase viguroase, de nedespărţit, atâta timp cât poporul român se formează deopotrivă *creştin* şi *român*.

Când vorbim de o *catedrală ortodoxă a mântuirii neamului* ne referim, în acelaşi timp, la o întreită abordare istorică a destinului acestui neam.

Neamul adormit întru dreapta credinţă, *neamul de azi* şi *neamul de mâine* au o singură aspiraţie ca ortodocşi: mântuirea.

Orice parastas pentru cei adormiţi şi orice urare ortodoxă pentru cei în viaţă sau pentru cei care vor veni în viitor e conturată în jurul mântuirii, al binelui de aici şi al binelui veşnic.

Dacă din punct de vedere ortodox, din punctul de vedere al Bisericii Ortodoxe Române şi al neamului românesc, *român = ortodox*, pentru că aşa a fost secole la rând, până când românii au început să fie şi *catolici*, şi *greco-catolici*, şi *luterani*, şi *calvini* şi…*de toate*, din punct de vedere al istoriei recente şi în cadrul statului democratic, religia unui cetăţean nu este un factor *indispensabil* pentru *a avea* sau *a dobândi* statutul de *cetăţean român*.

Aşa se face că avem două mari viziuni asupra a ceea ce înseamnă *România* şi *românul*.

Pentru românii ortodocşi, România e o ţară ortodoxă, în care locuiesc şi cetăţeni de alte religii iar *românii* sunt *ortodocşi*, aceasta fiind viziunea *tradiţională*.

Şi există şi viziunea *statală*, a statului *democratic*, în care România este un stat format din cetăţeni egali în drepturi, pentru care apartenenţa religioasă este o opţiune sau faţă de care pot fi indiferenţi.

Un cetăţean român de credinţă romano-catolică sau un cetăţean român de etnie turcă nu vor împărtăşi ideea de *catedrală a mântuirii neamului*, chiar dacă s-au născut sau nu aici sau sunt cetăţeni prin dobândirea statutului de *cetăţean român* în urma unor demersuri legale, ca în cazul celor de ieri, care au devenit cetăţeni ai statului român pe 1 decembrie 2007.

De ce? Pentru că realitatea: *poporul român este neam ortodox* este una eminamente religioasă şi constitutivă, genetică pentru apariţia noastră ca *neam*.

De aceea când vorbim de *trăsăturile creştine* ale datinilor, obiceiurilor, creaţiilor culturale ale neamului ne

referim la trăsăturile *creştin-ortodoxe* ale acestora, ca unii care, timp de 20 de secole am dat esenţa, matricea noastră ca români în *tipare de gândire* şi *de simţire ortodoxe*.

Pe drept cuvât, perspectiva tradiţională asupra poporului român, a sufletului şi a concepţiei sale despre viaţă şi lume îi face pe cei de altă credinţă să se simtă *străini* în România şi *neasimilaţi* în proiectul teologic al catedralei.

Pentru că, acest proiect, e unul *exclusivist*, ca orice proiect integrat într-o viziune soteriologică.

Poporul lui Israel, în viziunea soteriologică a mântuirii neamului, este paradigma prin care se poate înţelege proiectul *catedralei mântuirii neamului*.

Puteai să devii evreu, nu numai dacă te năşteai din evrei, ci dacă te tăiai-împrejur şi te includeai în sistemul religios al lui Israel.

Tocmai de aceea există numeroşi români care nu sunt născuţi din români dar, prin convertire şi Botez, au început să înţeleagă existenţa *de a fi român* ca o existenţă eminamente legată de credinţa ortodoxă, care explică profunzimea gesturilor umane ale românilor.

De fapt Ortodoxia este *climatul real* al oricărui popor al lumii şi oriunde *simţi ortodox* eşti *deplin francez*, eşti *deplin turc*, eşti *deplin american*, pentru că adevărul credinţei ortodoxe şi modul de viaţă ortodox este respiraţia normală a oricărui om de pe această planetă.

Viziunea ortodoxă este *viziunea paulină asupra neamurilor*, unde nu mai eşti *român* sau *maghiar*, nu mai eşti *ţigan* sau *belgian*, nu mai eşti bărbat, separat interior de femeia şi de copiii tăi ci, dacă ne leagă pe toţi Ortodoxia, normalitatea relaţiei cu Dumnezeu, atunci ne simţim *fraţi*, ne simţim *împreună*, ne simţim *acasă*.

Îmi spunea un ortodox englez venit în România şi căsătorit aici: *Oriunde mă duc şi sunt printre ortodocşi, dacă sunt oameni care simt ortodox şi au iubire faţă de cei care vin la ei…mă simt acasă.*

Acest *a fi acasă*, la români, înseamnă *a fi ortodocşi*.

Şi *a fi ortodocşi* şi *români* în acelaşi timp nu înseamnă *naţionalism*, pentru că Ortodoxia nu este *numai pentru noi* ci este *pentru toţi*, este *o credinţă ecumenică*, e *pentru toţi* şi e *a tuturor* şi, în ea, fiecare popor se simte locuind, în adâncul

fiinţei lui, cu Dumnezeu, Care a venit la noi, ca *să Se nască, şi să crească, şi să ne mântuiască*[628]…

628 Fragmentul final din colindul: *O, ce veste minunată*...A se vedea textul integral: http://ro.wikisource.org/wiki/O,_ce_veste_minunat%C4%83!.

De ce catedrala va fi mare? De ce avem nevoie de Biserici mari? De ce avem nevoie de instituţii şi monumente reprezentative?

Catedrala[629] va fi *mare* pentru că avem nevoie de un spaţiu liturgic acomodat unei populaţii bucureştene de peste 2 milioane de oameni, din punct de vedere statistic şi, poate, de peste 3 milioane de oameni, în mod nestatistic.

Nu poţi să faci *un Paşti* sau *un Crăciun* în actuala catedrală, pentru că puhoiul de lume e de 10 ori mai mare *afară* decât *înăuntru*.

Avem nevoie de *o catedrală mare* şi de *Biserici mari* pentru că acum, majoritatea celor existente, reprezintă populaţia de secol 19 sau 18, care nu mai e populaţia de astăzi şi nici viitorul României nu mai e cel de acum două secole.

Tot la fel putem întreba: de ce v-aţi dus cu toţii, de era să muriţi acolo de înghesuială, să vedeţi *marele brad* din faţa magazinului Unirea?

1 Decembrie 2007, *Piața Unirii*[630]

[629] Un articol din data de 2 decembrie 2007.

[630] *Cf*. sursa: http://www.flickr.com/photos/piticuro/2082921627/. Bradul era vizavi de Magazinul Unirea iar *magazinul Unirea* e cel din fundal, plin de reclame. Ce fel de Biserici trebuie să avem pentru o astfel de populație?

3 Decembrie 2007, Metrou *Victoriei 2,* ora 8:47[631]

Ce vă trebuie supermarketuri de zeci de hectare?

De ce vă trebuie parcuri late cât pomana ţigănească şi parcuri auto supraetajate?

Pentru că *nevoile reale* sau *mai puţin reale* ale momentului cer acest lucru.

A privi în urmă cu regret şi a nu vedea nevoile prezentului înseamnă *anacronism inacceptabil*.

Avem nevoie de Biserici ultradotate cu de toate, la parametrii tehnologici şi de securitate ai prezentului pentru *a vorbi* şi *a sluji* unei lumi în viaţă, care *răsuflă* şi are un mod de a gândi şi a exista extrem de *nuanţat* şi de *schimbător*.

De ce am avea şi noi nevoie de *un Turn Eiffel*[632], de *un turn al Londrei*[633] sau de *recunoaşterea marilor capodopere* ale românilor?

De ce am avea nevoie de justiţie, transporturi, spitale, armată, învăţământ, agricultură etc. …la *standarde europene*?

---

[631] *Cf.* sursa: http://www.flickr.com/photos/piticuro/2082921543/. Ambele fotografii au fost inluse în articolul: http://www.piticu.ro/mail-bucurestiul-zilelor-noastre.html.

[632] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Turnul_Eiffel.

[633] Idem: http://casa.jurnalul.ro/stire-constructii-celebre/turnul-cu-ceas-din-londra-307633.html.

Pentru că *asta e lumea noastră* şi *aşa ar trebui să fim*, dacă ne-am uni mai mult, dacă am munci mai mult, dacă n-am mai fi atât de *exclusivişti* şi *negativişti* şi, mai ales, nu ne-am mai *dispreţui*, noi, pe noi înşine, la modul în care o facem.

Ne trebuie instituţii credibile, fundamentale, cu o bună întreţinere şi funcţionare, în care să intri cu drag şi pe care să le admiri.

Nu vă place să intraţi într-un delfinariu, într-un parc de distracţii, într-un mall, într-un cinema, teatru sau teren de fotbal, unde totul *străluceşte* de curăţenie şi de frumuseţe?

Acest continuu: *De ce?* e o mentalitate de om slab, pirpiriu, care nu ştie *cine este* şi *ce aşteaptă* de la el.

Mentalitatea omului *capabil* şi *realist* e următoarea: *Am început să fac lucrul, îl fac şi Dumnezeu să mă ajute şi să mă întărească, ca să gândesc bine, să am forţă ca să-l duc la capăt şi să găsesc oamenii care să creadă în proiectul meu.*

Nu poţi să trăieşti cu un *De ce?* continuu, cu întrebări de copil râzgâiat. Trebuie să trăieşti pentru *a înţelege*, pentru *aţi explica întrebări*, care *se pun* sau *nu se pun*, pentru ca să te *limpezeşti interior*.

De ce aţi pus fotografii…de la Arcul de Triumf?

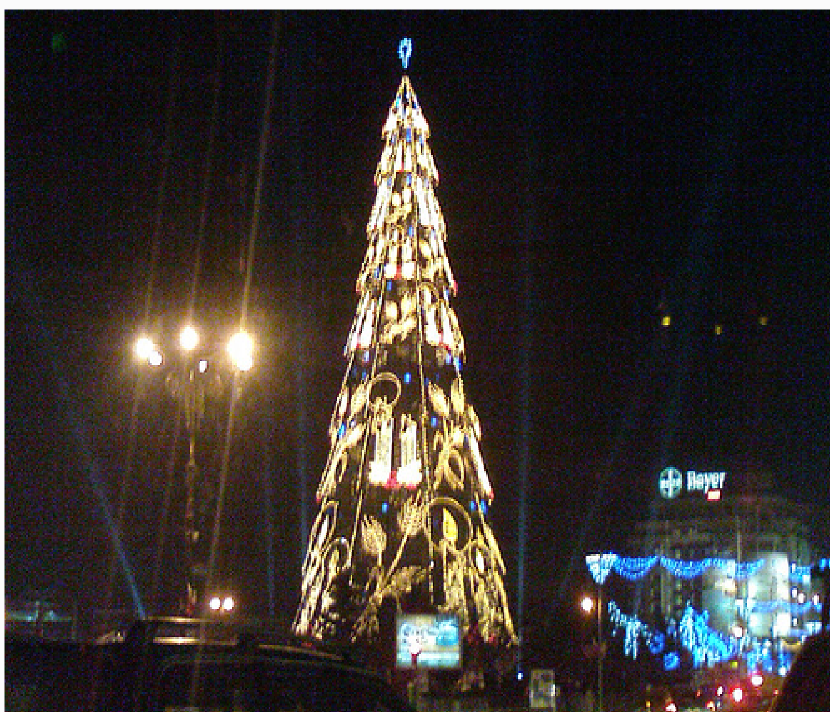
Pentru[634] că editorii seniori, redactorii de la *Teologie pentru azi* sunt *români*, sunt *ortodocşi*…şi se bucură de bucuria altora şi ştiu să se bucure cu cei care se bucură şi să plângă cu cei care plâng.

Însă ştiu să şi vadă şi să amendeze *ceea ce nu e de acceptat*, să tacă *când trebuie*, şi să vorbească când *ceva trebuie remarcat*…

[634] Un articol din data de 2 decembrie 2007.

Care proiect e megaloman şi nefolositor de suflet: Catedrala mântuirii neamului sau Cea mai mare caricatură de brad din lume la care s-au înghesuit aseară bucureştenii?

Bineînţeles[635]: tonele de schele şi de luminiţe, care puteau fi transformate în bani pentru ajutorarea unor cămine de bătrâni, pentru orfelinate, pentru *proiecte vitale* pentru bucureşteni[636].

[635] Aceste articole scurte sunt răspunsuri punctuale la diverse *acuzații* și *atacuri* la adresa noastră, care circulau în acea vreme la nivel online.
E tot un articol din data de 2 decembrie 2007.
[636] Imginea infra e *cf*. http://www.flickr.com/photos/10816753@N04/2083844916.

Destinul fotografiilor şi copyrightul superfluu

Ce faci[637] cu fotografiile luate de pe net?! Faci salată de iarnă cu ele, marmeladă, faci bani cu ele?!

Eu unul le pun în computer, în folderele mele, le inscripţionez[638] şi le păstrez. Pe unele dintre ele le reutilizez pe net sau pun din fotografiile făcute de mine pe net.

Care e diferenţa dintre *o fotografie publică* şi alta *privată*? Niciuna.

De ce atunci când folosesc o fotografie de la altcineva, pentru ca să o pun în altă parte pe net, într-un blog sau sait…priveşti acest lucru *ca un furt*?!

Ce te aştepţi să fac cu o fotografie, cu fotografiile tale downloadabile? Atunci când pun fotografii pe net, care îmi aparţin, trebuie să caut tot netul ca să văd dacă cineva îmi foloseşte fotografiile?! Păi atunci de ce le-am mai pus pe net, dacă nu să le vadă oricine şi să le folosească oricare?

Una e *să editezi* la tine o fotografie a altuia, în mod de respect…şi alta e *să te joci* pe fotografie şi să îi pui mustăţi, coarne şi copite individului care ţi-a dat fotografia şi e în fotografia modificată.

Fără doar şi poate când ai pus fotografia ai vrut ca ea să rămână intactă şi să fie văzută şi luată şi de alţii.

---

637 Un articol din data de 3 decembrie 2007.

638 Pe DVD-uri.

Însă ce înseamnă *copyright* la o fotografie, care poate fi luată de oricine? Dacă vrei ca eu *doar să o văd* pe net, bate-o în cuie! Pune lacăte electronice fotografiei şi vom şti să nu ne apropiem de contul tău…pentru că eşti avar cu posesiunea ta online în materie de fotografie.

Din punctul meu de vedere *copyrightul textului* şi *al imaginii* sunt *concepte învechite de posesiune*, care nu au ce căuta pe net, nici acum şi nici în viitor. Dacă vrei să faci bani cu textul cutare sau cu imaginea cutare atunci trebuie să faci aceşti bani într-un mod acomodat sistemului online sau...le dai pur şi simplu gratuit.

Gratuitatea sistemului online e legată de maleabilitatea fenomenală a contactului direct cu alţi participanţi la trafic şi cu alţi creatori de text sau imagine.

Dacă rămâi la ideea: *ce fac eu pe net nu trebuie să apară şi în altă parte, pentru că e posesiunea mea*, nu ai înţeles deloc *spiritul onlineului*, cum merge treaba pe-aici.

Pentru că în sistem online creaţiile tale pot circula oriunde, şi dacă vrei sau nu vrei tu iar, dacă ai acceptat să intri aici şi să scrii ceva, atunci eşti *al tuturor*.

Ce înseamnă pentru mine: *să îţi folosesc* fotografiile? Să te respect, să îţi respect creaţiile.

Dintre miliardele de fotografii ale netului, să iau tocmai poza ta şi să o pun şi la mine…înseamnă să te respect, să te bag în seamă.

Ce înseamnă dacă *îmi preiei* textele şi imaginile, filele audio sau video? Înseamnă *să mă bagi în seamă* şi asta mă onorează.

Poate că unii aveau nevoie să ştie aceste lucruri de la mine…

De ce primim, cel mai adesea, comentarii stupide, bădărane sau frivole...pe „Teologie pentru azi”? Şi de ce suntem duri în limbaj cu cei care ne înjură fără premeditare?[639]

1. Pentru că unii oamenii se enervează când văd *lucruri de calitate*.

2. Pentru că alţii nu-şi pot închipui un preot vorbind pe înţelesul lor sau un teolog pierzându-şi timpul cu tot cititorul.

3. Pentru că nu au ce face.

4. Pentru că nu au ce spune.

5. Pentru că nu ştiu cum să deschidă gura şi să se facă plăcuţi.

6. Pentru că sunt răutăcioşi.

7. Pentru că sunt invidioşi.

8. Pentru că sunt obtuzi.

---

[639] Un articol din data de 3 decembrie 2007. Icoana infra reprezintă durerea Domnului pentru copiii avortaţi.

9. Pentru că au şi ei racordare la net şi ifose grandilocvente.

10. Pentru că nu sunt serioşi şi au existenţe marginale în societate.

Pentru aceste motive şi altele, credem noi…primim nişte comentarii de tot râsul.

Păcat că nu pot să le pun pe toate…că ar fi de toată coma.

Adică chiar aşa: noi ne chinuim să scriem şi...să primim tot prostălăul, care vine să ne comenteze şi să mai şi îl aplaudăm?!

Totuşi, trebuie să existe nişte limite. Când mai trecem peste ele şi îl mai lăsăm şi pe Zavaidoc Ciocoflenderul să spună şi gura lui ceva, nu o facem pentru că *stimăm prostia* şi *bădărănia*, ci pentru ca să vadă cititorii noştri cuminţi, cu bun simţ, ce trebuie să îndurăm noi de la *bădăranii onlineului*, ca să scriem lucruri de *interes general*.

De ce suntem *duri* în limbaj, *agresivi* cu unii?! Pentru că mulţi dintre cei care ne citesc nu ştiu ce se întâmplă în spatele culiselor, cu băieţii care par *flori de măr* şi *ce mesaje* ne trimit.

Să vă dăm câteva mesaje?! Să vă dăm exemple?!

Unul îmi spune că sunt *făcut la beţie* şi că sunt *resturi de avort*.

Altul mă drăcuie cu Sfinţi, cu mama şi Dumnezeul meu.

Altul îşi bagă sexul în toată mâncarea şi morţi mei.

Altul vine şi spune că *nu ştiu să scriu*, pentru că în treizeci de articole el a găsit *3 greşeli*.

Altul îmi spune că *s-ar putea să nu fiu preot*…după ce îmi vede CV-ul şi faţa dar eu habar am cine este.

Altul vine şi îmi spune că *sunt tâmpit*.

Altul mă descoase, vorbesc cu el, pentru ca peste trei zile să mă spurce ca la uşa cortului.

De ce sunt agresiv cu proştii, cu nebunii şi cu şmecherii, care se plimbă langa tăind frunză la câini?!

Atunci o să vi-i trimit dv. ca să vedem cum reacţionaţi, dacă, metodic, zi de zi, primiţi astfel de scrisori de…*bun simţ*.

Şi e foarte interesant că dracul îi pune să mă *felicite* tocmai când e să adorm, când e sărbătoare, când mă simt eu bine şi când scriu lucruri de mare supleţe.

Cei care vreţi să ne judecaţi pentru ceea ce facem pe net pentru dv., în mod gratuit (deşi puteam să ne vedem *doar* de cărţile noastre şi să ne doară în cot, ca şi pe alţi colegi de-ai noştri, de luminarea oamenilor), pentru ca să ne judecaţi pe

drept, intraţi în horă alături de noi, faceţi-vă blog pe WordPress, scrieţi măcar 300 de articole într-o jumate de an…şi apoi veniţi să ne spuneţi *cum sunteţi primiţi*!

Dar să scrieţi lucruri serioase, grele, de conştiinţă, sufletul dv. şi să veniţi apoi şi să ne spuneţi *cum suportaţi* şi dacă nu cumva nu vă vine, câteodată, să daţi cu computerul de pământ şi să îi lăsaţi pe astfel de cititori în plata lor.

Eu zic să încercaţi…şi apoi nu ne veţi mai judeca!

Dacă eu îi spun: „Cruceru”[640] *şi el îmi zice mie: „Bastrix”...ce denotă asta?*[641]

1. Că nu vrea să aibă *bun simţ*.
2. Că nu ştie să fie *om responsabil* şi *matur*.
3. Că ştie, mai degrabă, *să insulte* decât *să dialogheze*.
4. Că nu a învăţat nimic din *profilul omului academic*, ca să nu mai zic din *statutul de creştin*.
5. Că nu ştie *să fie maleabil* şi *să primească critici* cu zâmbet de om delicat.

*

Lucru pe care l-a făcut și în noua locație[642]:

O altă bucurie pe care o am vine din faptul că în ciuda atacurilor oribile, în forme și cuvinte greu de reprodus, atacuri și la adresa co-blocatanților, dar și asupra comentatorilor (cred că asta este deja o premieră, un patent care trebuie înscris la OSIM), aceștia din urmă nu s-au lăsat intimidați, jigniți fiind în multiple rînduri, și au continuat să transmită mesaje clare referitoare la ce merită citit-vizitat și ce nu. Am apreciat atît pe vremea Pătrățosului, cînd atacurile Bastrixului au fixat un standard greu de atins împotriva mea, dar mai ales acum, cînd atacurile s-au disipat și asupra comentatorilor, solidaritatea tacută de cele mai multe ori și tăcerea foarte grăitoare. Le mulțumesc tuturor celor care au continuat să comenteze decent, cu grație, curaj chiar, mărinimie, cînd a fost nevoie, dar mai ales în situațiile în care au fost provocați.

[640] Lui Marius David Cruceru.

[641] Un articol din data de 3 decembrie 2007. Imginea infra e *cf*. locației: http://www.radioarmonia.ro/despre/parteneri/marius-cruceru.

[642] Imaginea infra e *cf*. art.: http://mariuscruceru.ro/2009/09/29/omul-care-miriie/.

Pastorul Cruceru: omul care nu ne dezamăgeşte niciodată

…cu nesimţirea sa[643].

Regretabil! A se vedea comentariile de la acest articol[644], pe care le-a scris sau moderat.

Se pare că îşi regizează, sub diverse nume, atacurile împotriva noastră sau îşi adună gaşca ca să acţioneze.

Dar dacă aşa fac *unii* pastori baptişti *treaba* [alţii scriu *mai delicat* sau chiar *foarte delicat*[645]]…cu ce mă pot opune?!

Cred că e o mare diferenţă între *a avea o opinie* şi *a avea o insultă*.

Ceea ce găsim aici, la el, se numeşte…*măgărie online*. Dar asta e *părerea noastră*…nu şi *a sa*.

Spor la denigrat!

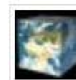
*

Câteva exemple...de la comentarii...

Marius Cruceru (3 dec. 2007; 2. 58 PM)[646] dă tonul:

Evedule, vezi că BAstrix se face că răspunde la sintagma pe care o atac eu. N-are rost să răspund din mai multe motive pe care le-am expus altă dată, în primul rînd pentru că nu ştie să dialogheze, în al doilea rînd se face că ştie despre ce vorbeşte. Le încurcă şi mai rău în defavoarea teologiei a cărei apărător se reclamă. Asta-i ghinionul ortodoxiei, că şi-a găsit astfel de apărători. Citeşte, vezi ce spune. Dezamăgitor. La pretenţiunile dînsului, chiar şi el însuşi cred că se aştepta la mai mult. Eu, nu!

aici pseudo-raspujnsul lui Bastrix

http://bastrix.wordpress.com/2007/12/02/despre-sintagma-mantuirea-neamului/

pentru Evedyahu

prin *patratosu* decembrie 3, 2007 at 4:12 pm

După care lasă nemoderate comentariile lui Răzvan Cristian[647], pe al cărui blog *îl năşise*, dintre care noi îl redăm pe primul:

[643] Un articol din data de 4 decembrie 2007.

[644] A se vedea: http://patratosu.wordpress.com/2007/12/01/mintuirea-neamului/.

[645] În sensul că se prefac *oameni ai dialogului* și *ai bunului simț* la vedere, în acțiunile lor publice. Nu și în cele la care participă proprii lor credincioși.

[646] Face referire la articolul *Despre sintagma: „mântuirea neamului”*, inclus în cartea de față la paginile 167-170.

[647] A se vedea blogul său: http://rasvancristian.wordpress.com/.

Marius, am citit si eu ce a scris Bastrix, pentru ca e doctor in teologie, nu? Fii atent ce afirma omul:

"...Biserica este comuniunea de har şi de iubire dintre Dumnezeu şi un popor de oameni credincioşi, renăscuţi prin SFINTELE TAINE", pentru ca, zice el, "Mântuirea, nu poate fi problematizată numai la nivelul persoanei distincte".

Cu alte cuvinte, accepti Sfintele Taine via BOR, esti mantuit, nu, iadu te mananca, Sfintele Taine administrandu-se doar prin biserica- aici ortodoxa.

Omul asta repeta, practic, ceea ce zicea papa Benedict acum cateva luni, acolo fiind catolicismul filiera mantuirii si excluderii noastre, protestantii, de la ea.

A doua "clauza" a mantuirii:

"Orice PARASTAS PENTRU CEI ADORMITI şi orice urare ortodoxă pentru cei în viaţă sau pentru cei care vor veni în viitor e conturată în jurul mântuirii."

Cu alte cuvinte, CATEDRALA MANTUIRII NEAMULUI ESTE O DEMONSTRATIE IN PIATRA A EXCLUDERII PROTESTANTILOR DE LA MANTUIRE.

Pentru acest Bastrix, popa emfatic, incult si nationalist sovin, un text neteologic, al unui istoric, Arnold J. Toynbee:

"Si, daca s-a intamplat ca iubirea Domnului pentru omenire sa se infatiseze pe lume in chipul rascumpararii pacatelor omenirii de catre Cristos, stradaniile oamenilor de a se apropia cat mai mult cu putinta de divinitatea care l-a creat pe om dupa chipul si asemanarea ei TREBUIE sa implice si stradania de a merge pe urmele pildelor lui Isus si de a se jertfi pe sine pentru MANTUIREA SEMENILOR LOR."
(A.J. Toynbee, Studiu asupra istoriei, Humanitas, p.114-115)

De la mantuirea ta spre mantuirea semenilor, prin jertfa de sine, asta e singura punte intre mantuire individuala- mantuire colectiva si singura ratiune pentru care o cladire sa poarte numele mantuirii, simbolul ei.

prin *rasvan cristian* decembrie 3, 2007 at 7:31 pm

Alte reacţii...în lanţ:

Asa cum spunea cineva alta data aici: ca cantitate Bastrix scrie bine ca calitate e mai rău...

prin *Juristu de serviciu* decembrie 3, 2007 at 8:08 pm

Din perspectiva ortodoxa, explicatia parintelui Dorin Piciorus este foarte buna; si, iertat imi fie, dar si forma respectivului comentariu este net superioara unor mistocareli de aici la adresa viitoarei catedrale.
Iar invidia nu cunoaste granite confesionale.

prin *CNI* decembrie 3, 2007 at 9:43 pm

Nu sînt de acord cu miştocărelile de doi bani, dar am ales să las pînă la limita indecenţei comentariile.
Nu sînt de acord cu forma in care isi construieste juristu comentariile, dar l-am lasat pentru ca face distinctia intre cantitate si calitate.

Bastrix ne aduce tot timpul aminte ca a scris mult, ceea ce este bine pentru a exersa condeiul.

Asa cum remarcau si altii, substanta este problema.

prin *patratosu* decembrie 3, 2007 at 9:55 pm

Bine scuze... dar sa stiti ca Bastrix a facut iar diaree pune posturi si poze una dupa alta.
Scuze CNI n-am vrut sa jignesc dar tipul are ceva ... la cap.

S-a suparat ca este numit Bastrix cand el ii spune Cruceru Patratosului...

Singur si-a ales porecla ca si patratosu. Patratosule de ce nu te superi ca te numim asa?

Spune-i Piciorus si gata parerea mea este ca e mai rau decat Bastrix.

prin *Juristu de serviciu* decembrie 3, 2007 at 10:16 pm

Domnu' CNI, matale ai avea curaj sa iesi noaptea pe strada, prin tara asta majoritara si ortodoxa?
Eu cred ca ti-ai lua Piciorus-ul la spinare, urland "noi suntem romani" si te-ai ascunde in catedrala aia, sa nu te "mantuie" aia daca te prind.

prin *rasvan cristian* decembrie 4, 2007 at 3:31 pm

Din perspectiva ortodoxa, explicatia parintelui Dorin Piciorus este foarte buna; si, iertat imi fie, dar si forma respectivului comentariu este net superioara unor mistocareli de aici la adresa viitoarei catedrale.
Iar invidia nu cunoaste granite confesionale.
by CNI December 3, 2007 at 9:43 pm
...

subscriu 😃

prin *Irina* decembrie 4, 2007 at 3:31 pm

Irina, seeriooos!? Inseamna ca esti "al patrulea element", dupa CarbonAzotIod.

prin *rasvan cristian* decembrie 4, 2007 at 3:38 pm

... Irinium?

prin *rasvan cristian* decembrie 4, 2007 at 3:39 pm

Marius Cruceru...îi *răspunde*, printr-o întrebare, Irinei Constantinescu[648], care îmi luase apărarea.

Irina, CNI, lămuriţi-mă şi pe mine, nepriceputul, că tot nu văd substanţa, ce este "bun" în demonstraţia dlui Picioruş (am văzut că iar m-a pîrît către onoratul public că îi spun Bastrix şi că sînt "nesimţit" pentru că îl critic), spuneţi-mi vă rog în ce constau argumentele dînsului, că tot nu pricep.

prin *patratosu* decembrie 4, 2007 at 6:24 pm

În comentariul supra, Marius Cruceru face aluzie la articolul nostru: *Dacă eu îi spun: „Cruceru" şi el îmi zice mie: „Bastrix"...ce denotă asta?*[649]

Irina încearcă să-i răspundă:

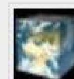

Irina, CNI, lămuriţi-mă şi pe mine, nepriceputul, că tot nu văd substanţa, ce este "bun" în demonstraţia dlui Picioruş (am văzut că iar m-a pîrît către onoratul public că îi spun Bastrix şi că sînt "nesimţit" pentru că îl critic), spuneţi-mi vă rog în ce constau argumentele dînsului, că tot nu pricep.
by patratosu Decembrie 4, 2007 at 6:24 pm
....

din punct de vedere ortodox, orice biserica are rol in mantuire, fiindca noi credem ca in Biserica este harul lui Dumnezeu, de care ne impartasim prin Sfintele Taine.Prin Sfintele taine savarsite de Biserica ne unim in chip nevazut cu Hristos.
Referitor la "mantuirea neamului" -desigur ca intr-un sens noi ne mantuim in mod individual, adica exista o relatie eu-Dumnezeu pe care trebuie sa o traiesc in mod constient.Pe de alta parte aceasta relatie eu-Dumnezeu o traiesc si in comuninune cu Biserica, deci nu ma mantuiesc singur, ci impreuna cu fratii mei.Ca neam crestin noi suntem cu totii chemati sa traim aceasta relatie eu-Dumnezeu-Biserica, suntem chemati la mantuire.Nu stiu cat de bine am explicat,dar nu stiu cum sa fiu mai clara.

prin *Irina* decembrie 4, 2007 at 10:55 pm

Cruceru îmi răspunde de dincolo de gard...

Acum despre argumentele dl. Picioruş (nu mai zic BAstrix că iar mă pîrăşte la nenea publicu cititor "ia uitaţi ce îmi face Cruceru" 😃)

Asta am înţeles, dar care-i legătura cu Catedrala Mîntuirii Neamului?
Am înţeles, dar nu sînt de acord.
EStе tradiţional, dar nu este biblic ceea ce spui, draga Irina.

1. da, Harul lui Dumenzeu este în Biserică, dar nu în ziduri, ci în comunitatea Duhului, între Pietrele Vii, care sînt credincioşii. Ei formează Biserica. Îţi poţi imagina o mulţime de musulmani într-o biserică creştină făcînd ritualul mecanic şi mîntuindu-se? Nu cred.

2. Tainele, aşa cum le numeşti, se săvîrşesc în credinţă, adică în virtutea unei relaţii personale cu Cristos Mîntuitorul. Ritualul nu îşi face mecanic efectul în afara unei astfel de relaţii. Aş spune că relaţia personală cu Sfînta Treime este constitutivă actelor care decurg în urma credinţei.

[648] A se vedea: http://dulcecasa.blogspot.com/.
[649] Regăsibil la p. 181 a acestei cărţi.

3. Mîntuirea rămîne o chestiune primordial personală, dar aici trebuie foarte fin făcută distincţia (aici este ce pierdem noi neoprotestanţii cîteodată), am spus este PERSONALĂ, nu INDIVIDUALĂ. A fi persona înseamnă a fi în relaţie.
Relaţia este constitutivă ontologic persoanei. Persona nu poate exista în afara relaţiilor. Asta ne învăţă teologia trinitară.

În acest sens Biserica este locul în care se confirmă şi se afirmă mîntuirea mea, dar mîntuirea este ceea ce porneşte dinspre Persoană spre Eclesie şi nu dinspre Eclesia spre Persona.

Sper că n-am fost prea tehnic şi teologisitor

teolobositor

În acest sens mîntuirea ca neam este o enormitate teologică chiar şi pentru teologia patristică.

Atanasie, Capadocienii şi-ar face cruce şi cu stînga şi cu dreapta dacă ne-ar auzi cum vorbim despre mîntuirea neamului şi participaţia la neam ca o condiţie a mîntuirii.

prin *patratosu* decembrie 4, 2007 at 11:31 pm

La un an de „Teologie pentru azi”: despre experienţă şi viitor

Motto[650]:

„*A urca* înseamnă *să nu priveşti niciodată în jos*…dar să respiri tăria aerului cu plămâni din ce în ce mai sănătoşi”.

Între 6 decembrie 2006 şi 6 decembrie 2007 platforma *Teologie pentru azi* a ajuns un *brand teologic* ortodox [ceva *nou*...şi *nu e rău*], cu sau fără voia noastră, numai pentru că am vrut să dăruim, să ne dăruim într-un mod angajat.

Dacă nu mai vrem să dăruim, cu un singur *delete*…se poate nărui tot ceea ce vedeţi acum.

Nu ne e greu să facem acest lucru! Nu ne aduce vreun folos ceea ce scriem…

Însă, cu siguranţă, articolele noastre pot să-i inspire pe mulţi, să-i încălzească, să le dea o direcţie sau…să îi facă pe cât mai mulţi să îşi găsească noi motive de *ură*, de *invidie* sau de *răzbunare* vizavi de noi.

E foarte uşor *să distrugi* şi e foarte greu *să aduni*, să te aduni în faţa multora, pentru ca să fii *plăcut* sau *neplăcut* referitor la un anume subiect, la o anume problematică.

---

[650] Un articol din data de 5 decembrie 2007.

E foarte greu să împaci diverşi oameni, foarte diverşi şi, mai ales, pe cei care cred că *a avea o opinie* e *uşor*.

Opiniile nu stau *pe buze*, ci stau *în fiinţa ta*! Iar dacă ai una…atunci e una cu tine!

Platforma noastră a devenit o marcă a muncii, a echilibrului şi a bunului simţ.

Aşa ne percepem noi pe noi înşine.

Admiratorii *negativi*, bineînţeles, vor avea o altă părere.

Şi noi avem o *părere* despre ei, numai că munca nu poate fi eludată când îţi stă înainte.

Numărul de 1450 de articole de pe pagina de intrare, fără articolele din paginile auxiliare, vorbesc despre prezenţa noastră în mod direct, despre prezenţa noastră non-profit, care a demonstrat faptul, că dacă fiecare teolog, preot, credincios ar face la fel, fiecare după puterea şi caracterul său…faţa onlinului ortodox ar arăta altfel şi ar fi…*nouă*, mereu *nouă* şi *îmbietoare*.

Am căpătat în acest timp o aşa bogată experienţă online…încât putem să ne considerăm *seniori editori,* neprofesionişti, de media fără nicio grandilocvenţă.

Am căpătat experienţa scrisului contra-timp, deşi, ca scriitor, nu îmi era străină.

Însă aici am învăţat contra-timpul nu numai cu subiectele care trebuie scrise…ci şi cu oamenii care te citesc.

Interactivitatea face din scrisul contra-timp ceva mult mai suplu, pentru că oamenii văd când scrii, cum scrii de la o zi la alta şi cum răspunzi unor provocări pentru care nu trebuie să te pregăteşti…ci pentru care trebuie să găseşti capabilităţi în tine însuţi.

Aici arăţi cine eşti *sub tegument*…nu doar *de faţadă*!

Poate că vom scrie un curs de *interactivitate discursivă* [nu îmi mai place cuvântul *blogging]* sau despre ce înseamnă…*să scrii cum respiri*.

Am învăţat într-un an să reacţionăm ideatic şi să scriem mai repede decât respirăm, să gândim secundele în litere scrise, ne-am profesionalizat privirea şi gustul…aşa că nu mai găsim, *chiar aşa de des* sau *mai deloc*…creatori de online care să ne *sugrume* atenţia, să ne fascineze.

Cel mai prost este că în România, cât şi în alte state, creatorii de online vin, mai mereu, cu lucruri facile, cu lucruri care nu au continuitate, cu lucruri care, cel mai adesea, nu au *personalitate* şi interesul pentru creaţie este foarte scăzut la nivel general.

De aceea am învăţat că pe blog nu articolul cutare, care ţi-a adus rating sau *cele 10 pe care tu crezi că sunt cele mai valoroase* ale tale *contează*…ci acest *ziar zilnic*, pe care îl edităm în contra-timp, pe fugă, contează…dacă devine o parte din tine, dacă îl aştepţi, dacă îl vrei, şi ca *editor* şi ca *cititor*, dacă te manifeşti faţă de el cu *aprobare* sau *dezaprobare puternică*…pentru că el există tocmai pentru ca *tu să ai atitudini*.

Am creat atitudini!

Atitudini de viaţă sau am scos la iveală…toxiinfecţia încrederii în sine, grandilocvenţa unui anume segment de cititori, lipsa lui de măsură sau măsura lipsei lui dar şi pudoarea, delicateţea, încrederea unui alt segment de cititori.

Cititorul nu ne-a întrebat dacă *avem* sau *nu chef* să scriem, ce am mâncat, când am mâncat, cât ne-am ostenit într-o zi, în care, după multe altele am şi…scris.

Dar nici noi nu am întrebat cititorii ce au făcut ei peste zi…de au mai avut timp şi chef să ne citească noaptea sau dimineaţa, înainte de cafea.

Rolul nostru şi rolul lor, al cititorilor, se întrepătrunde în febra de a fi…*cotidieni cu noi înşine*. Dar şi *creştini ortodocşi cu noi înşine*.

Când ai un program încărcat înţelegi că nu poţi să faci tot ceea ce ştii că *trebuie să faci* ca ortodox şi că nu poţi să fii *mereu* cel pe care îl vrei.

Cel care acţionează zilnic într-un sector de activitate înţelege că orice *efort suplimentar* înseamnă să scazi dintr-o plăcere pe care ai fi putut să ţi-o faci.

Plăcerea odihnei, a mersului în aer liber, a cititului unei cărţi, a scrisului unei scrisori, a scrisului unui articol ştiinţific…sunt renegate în beneficiul interconectivităţii dialogice, a scrisului pe blog.

Viul de a scrie dă un tonus celui care te citeşte. Şi nu cred că avem *cititori reali*…care *adorm* atunci când ne citesc.

Ci, dimpotrivă, cei mai mulţi când ne citesc [simţim asta!] ne trimit feedbackuri serioase, simţite de inima noastră, de la *rugăciuni* la *blesteme*, de la *mersul* şi *vorbitul în forumuri* şi *în Biserici* despre atitudinile noastre până la *ghionturi* pe care ni le dau în stradă sau în arii publice.

Pe vară…rugam pe cei atenţi la scrisul nostru, să nu creadă că am epuizat *planul de scris* pe care îl avem! Nu am ajuns nici la 30 % din el.

Surprizele, dacă vrea Prea Curata Stăpână şi patronul onlinului nostru, Dumnezeiescul Nicolae al Mirelor Lichiei…se vor ţine lanţ.

Surprize de gust, de bun simţ, de credincioşie faţă de Biserica în care trăim şi ale cărei mădulare îi suntem şi pentru poporul român, care ne irigă prin vene.

Însă acest lucru nu ne-a făcut şi nu ne va face *exclusivişti* ci, dimpotrivă, ne face să avem o deschidere planetară faţă de Biserica Ortodoxă din toate colţurile lumii şi faţă de orice neam, credinţă sau grupare religioasă, de la care putem învăţa lucruri, care ne despart, cât şi lucruri care ne apropie, care ne unesc.

Şi cu toate acestea credem că nu am învăţat decât 1% din ce înseamnă *onlinul*!

Viitorul e o surpriză pe de-a-ntregul.

Viitorul nu se măsoară în *va fi sau nu va fi*…ci în… *este*.

Viitorul *deja a început* şi e *frumos*, vă asigurăm de acest lucru!

Numai că viitorul de care vă vorbim noi nu se naşte pe stradă, ci *în inimile noastre*. Dacă noi suntem alţii pe fiecare zi…viitorul e frumos! Acolo unde viitorul *se vede bine*, se vede frumos e semn că *deja viitorul a început*!

Va fi viitor!

Vă mulţumim tuturor, vă dorim tuturor sărbători fericite, multă bucurie în viaţa dv., multă împlinire şi să fim în stare să facem faţă schimbărilor, de orice fel ar fi ele!

Apologeţii online ai Ortodoxiei [un folder de urmărit!]

Motto[651]:

„…unul ca bastrix[652] nu *dă*, *loveşte* cu părerea”, pastorul Marius David Cruceru.

În folderul de aici[653], din *eSnips*, vom pune diferite atitudini apologetice online ale ortodocşilor pe diverse teme.

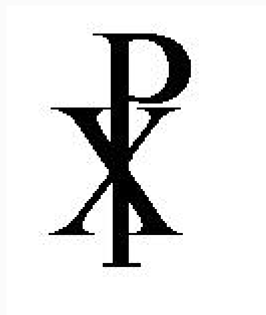
Mottoul ales de noi conţine *un adevăr profund* [gura păcătosului, câteodată, adevărul grăieşte!], acela că: apologetismul ortodox, apărarea credinţei ortodoxe *în scris* sau *în faptă* este *o palmă resimţită dur* de către faţa nesimţirii, care se laudă cu faptul că este *eretică*.

M-am bucurat să constat că încep *să se formeze* sau *să se audă glasuri ortodoxe*, atunci când e vorba de distorsionări *mult prea evidente* ale adevărului.

Vă las să citiţi![654]

[651] Un articol din data de 6 decembrie 2007.
[652] Preotul Dorin Picioruș.
[653] A se vedea: http://www.esnips.com/web/ApologetionlineaiOrtodoxiei?docsPage=3#files.
[654] Până atunci onlineul ortodox românesc nu avea *apologeți cotidieni*, adică dintre aceia care să răspundă, în mod zilnic, la atacurile făcute la adresa Ortodoxiei la nivel online. Noi eram singurii...și de aceea ne bucuram că oamenii începeau să înțeleagă că e nevoie *de răspunsuri*...și nu *de tăcere*, când suntem denigrați de către diverși eterodocși.
Numai că, odată cu înmulțirea extremiștilor ortodocși la nivel online și, cu precădere, în WordPress, apologetismul ortodox a devenit atât de *virulent* și de *fanatic*, dar și de *prost concertat*, încât nu îți mai doreai ca el să existe.

Cea mai neindicată antireclamă ortodoxă pe care am văzut-o!

După[655] episodul comic de pe *Orthoblog*, în care s-a încercat *susţinerea* colegului Danion ca să nu-şi piardă *prestigiul* [?!!!!], folosindu-se nu de *un drept la replică* ci de însăşi *articolul meu* [cum şi l-ar putea *pierde* dacă e unul *real*?!], avem de-a face cu o altă surpriză lamentabilă, tot din vecini [adică el are pagină web *imaculată*...dar încuviinţează *macularea* altor pagini], pe blogul lui Laurenţiu Dumitru.

Mostra e aici:

Se vor lansa volumele "DESPRE PROBLEMELE TINERILOR" şi "UNDERGROUND – REBELII GENERAŢIEI NU".

DATA: 10 DECEMBRIE 2007, orele 18.00 – 21.00,
SALA DALLES ÎN DREAPTA LIBRĂRIEI DALLES (lângă Universitate)

Detalii pe http://www.danionvasile.ro/blog/conferinte-si-lansari-de-carte/

****Rugăm pe pr. drd. Dorin Picioruş să nu se mai ostenească să vină şi la acestă "conferinţă", n-are de ce să piardă vremea cu maneliştii teologici d-alde Danion…*

Întrebări şi remarce fireşti:

1. Nimeni nu a supus unui *examen critic* expozeurile şi cărţile colegului Danion Vasile până acum, de s-a panicat atât de mult *doa*r de la un singur articol tranşant, fără *zâmbet ipocrit*, despre el şi opera sa?

---

[655] Un articol din data de 6 decembrie 2007.

2. Dacă eu, ca teolog, îl înspăimânt *atât de mult* încât face lobby prin prietenul său ca să nu vin la conferinţa sa, după ce am spus public, aici pe blog, că *nici invitat nu mai vin*, ce va face…cu *generaţia underground*, care e o generaţie nestăvilită, care înjură de zece ori la două fraze, e revanşardă şi mult mai cinică decât aş putea fi eu sau decât îmi permit să fiu?

3. Oare cunoaşte *generaţia underground* sau se preface că ştie *toate subiectele* ca şi până acum?

4. În locul său, dacă nu mă temeam de nimic şi nu mă credeam vulnerabil cu ceva, dimpotrivă: aş fi lăsat pe criticii mei constructivi ca să vorbească.

Chiar i-aş fi invitat să scrie împotriva mea, ca să se observe cât e *adevăr* şi cât e *ură bădărană* împotriva mea.

Criticile nu sunt *demolatoare* ci, dimpotrivă, *salvatoare*, atunci când cărţile sunt muncite, sunt transpirate, când duhovnicia este excedentară în ele şi când sunt scrise pentru toate categoriile de cititori.

Însă, când acţionezi denigrator împotriva unei replici *dure* dar *realiste* înseamnă că nu vrei să te vezi prin *ochii reali* ai publicului, prin cei cu care te văd alţii…şi trăieşti în iluzia că *eşti plăcut de toţi*. Şi prin asta eu sunt *confirmat* şi nu *infirmat*!

5. Ce ar urma după sloganul: „Părinte Dorin nu veni la conferinţă!”? Ar urma: „Nu ne mai citi cărţile că te dăm în judecată!”? Sau: „Nu mai fi băiat fain cu noi…pentru că noi nu suportăm pe *domnii*, care se poartă frumos cu *mojiciile noastre*!”?

Imediat vom edita corespondenţa lui cu noi[656], ca să atestăm faptul că nu am venit aşa, oricum, la conferinţa lui D.[anion] Vasile…ci *am fost invitat* chiar de către el însuşi, pentru ca să constat ce se petrece acolo şi ca să fiu critic, *un critic constructiv*…după cum cred că am fost cu prisosinţă.

6. Dacă într-o conferinţă *publică*, cineva nu poate să vină, din o mie de motive…înseamnă că e *privată*. Şi dacă e *privată* nu e *publică*.

Iar dacă e *publică*, şi ştii să fii un bun orator, un om echilibrat, dacă ştii să moderezi şi să susţii o discuţie nu te temi de nimic, pentru că nu ai de ce.

---

[656] Lucru care s-a concretizat în articolul: http://www.teologiepentruazi.ro/2007/12/06/emailuri-inainte-si-dupaarticolul-critic-la-adresa-lui-danion-vasile/.

Dacă ştii să comunici se observă iar dacă ştii să fii împăciuitor, cooperant, deschis la critici…atunci iubeşti mai degrabă pe cei care te contestă decât pe cei care te admiră.

Şi dacă cineva spune un lucru crud, care nu îţi cade bine, dar care e *real*, atunci…eşti infatuat, pentru că nu ştii să accepţi *cine eşti* şi *ce poţi*.

Şi nu e de vină nimeni că *nu ştii să accepţi criticile cu zâmbetul pe faţă*, non-crispat, nonşalant.

Ce contest eu în *persoana* şi *opera* colegului Danion Vasile (asta pentru cei care *nu vor să citească mult*):

1. Are cărţi făcute în grabă, frivole, non-documentate, facile, chiar dacă merge pe premiza că sunt *cărţi de popularizare*.

Poate să compare, spre exemplu, o carte a sa de *introducere în Ortodoxie*…cu specializarea unei introduceri într-un program PC sau cu o introducere în vreo ştiinţă anume.

2. Se erijează într-un *avvă*, dar din care nu emană experienţă duhovnicească şi candoare, echilibru şi bun simţ.

3. Are un tip de oratorie care nu e gustat decât de un segment de credincioşi ortodocşi învăţat cu un tip de discurs învechit dar cu care nu poţi ieşi pe stradă, în piaţă, pe stadion, la academie, pentru oameni care nu sunt duşi la Biserică.

4. Are atitudini anti-sinodale, discriminative, ghetoizante care îl duc spre zona *gri* a eclesialităţii şi a civismului european.

Poate să conteste, deschis, public, punctul meu de vedere şi nu e nicio pagubă, dacă nu se raliază mii de oameni la ce spun eu acum.

Orice punct de vedere e pe măsura experienţei celui care îl emite. Punctul meu de vedere ţine de percepţia mea şi de valorile mele de calcul şi…asta e!

După cum se observă, punctul dumnealor de vedere, mai mult *nescris* până acum, e un fel de *ardere pe rug*. Şi când vorbesc de *ghetou*, de *atmosferă de ghetou* în atitudinile sale şi ale altora tocmai despre acest lucru vorbesc: despre nervozitatea de a nega lucruri în locul cărora nu mai pui nimic.

Punct…deocamdată!

Indicaţie de carte de la…pastorul Cruceru. Vă mulţumim pentru schimbarea de ton!

Vă citim[657], staţi fără grijă, domnule pastor Marius Cruceru, cum, cu siguranţă, că ne citiţi şi dv.!

Doar suntem *prieteni*, nu?!

Parafrazând încă odată vorba colegului Danion Vasile, *cam câte ne despart, ca să ne mai şi…unească*?

Sau câte acceptăm că *avem în comun*…în afara acelora, care *ne autoexclud din discuţie*?

Ne trimite la:

RECOVERING BIBLICAL
MANHOOD AND WOMANHOOD
A Response to
Evangelical Feminism
Edited by
John Piper and Wayne Grudem
CROSSWAY BOOKS
WHEATON, ILLINOIS
A DIVISION OF GOOD NEWS PUBLISHERS

În format PDF, 482p., carte care se poate găsi aici[658].

Bun venit, domnule Cruceru, în perimetrul discuţiilor civilizate! Sperăm să fiţi măcar pe locul 80-90 *al eleganţei* în wp de aici încolo, dacă la *ratingul manipulat* sunteţi lider contestat.

Şi totuşi…când vom vedea PDF-urile cărţilor dv., pentru că aţi văzut: ştim să fim *critici* faţă de…cărţi?

Uneori putem fi şi *băieţi finuţi*, dacă în cărţi apare nobleţe, ştiinţă, sfinţenie, bun simţ, metodă[659] etc.

---

[657] Un articol din data de 7 decembrie 2007.

[658] A se vedea, pentru download: http://www.desiringgod.org/media/pdf/books_bbmw/bbmw.pdf.

[659] Cărțile pastorului Marius David Cruceru...au tot întârziat să apară...

Un concert de colinde prea dorit…şi prea puţine locuri

Aseară[660], 9 decembrie 2007, câteva sute de persoane au intrat în *Palatul Patriarhiei* şi au audiat concertul de colinde anual.

Alte câteva sute au rămas afară. Încă un argument în plus că nu ne trebuie numai *o altă catedrală patriarhală* ci şi *săli largi* pentru întruniri teologice, expoziţii, seminarii şi concerte.

Pentru publicul de aseară, un public numeros, ca la fotbal, trebuia *un stadion de fotbal*. Nu e nicio exagerare!

660 Un articol din data de 10 decembrie 2007.

Am fost plăcut surprins să văd, că doritorii de colinde veniseră cu întreaga familie, compusă, deopotrivă, din cei mici şi cei foarte bătrâni şi…nu mai erau locuri.

Vreo trei americani făceau fotografii împreună cu mine în nartex şi…erau afară.

Un translator îi explica unui musulman cum stă treaba pe la noi.

Patru monahii catolice veniseră şi ele pentru colinde…dar de unde locuri?

Vreo 5 ţigănci, cu fuste colorate şi îmbrăcate ca de sărbătoare…doreau şi ele colinde.

Mulţi tineri, copii, cupluri de adolescenţi…erau amărâţi că nu mai au prins loc în sală.

Adică la parter, la etajul 1 şi la etajul 2 era arhiplin.

Mulţi dintre cei de afară aveau un regret atât de pronunţat pe feţele lor încât ţi se făcea milă de dorinţa lor, de entuziasmul lor.

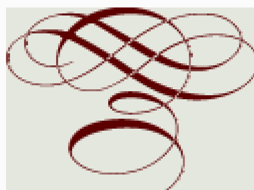
Deşi erau conştienţi că nu li se va deschide uşa, stăteau la intrare şi ascultau la megafoane ce se petrecea înăuntru. Am rămas uimit de această dorinţă, din ce în ce mai mare, pentru *autenticul exprimării ortodoxe*.

Pentru toţi aceştia trebuie să facem *mai mult*.

Trebuie să facem *şi mai mult*.

Şi e bine că cererea e mare, e *foarte mare*, pentru că ne va obliga să avem oferte din ce în ce mai consistente.

Avantajele şi dezvantajele onlineului pentru un teolog ortodox

E un[661] subiect *periculos*…tocmai prin *sinceritatea lui debordantă*. Şi sunt conştient de faptul că această realitate va avea o şi mai mare *valenţă*, pentru cât mai mulţi, numai în momentul când vom putea *compara* mai mulţi teologi ortodocşi, care se produc *astfel*…adică *zilnic*, în sistem online.

Cum la noi, teologii care se produc online, sunt extrem de puţini astăzi…cuantificarea acestei lucrări pastorale e destinată viitorului.

Poate în 5-10 ani vom judeca mult mai judicios, corect lucrurile care se construiesc acum şi care par mai mult *o joacă…de oameni mari* sau *ceva foarte complicat*.

Prezentarea zilnică, producerea zilnică în sistem online, ca teolog ortodox…produce mutaţii în cei care te înţeleg şi … ar putea să reacţioneze într-un mod foarte echidistant într-o anume problemă.

Atunci când ai o problematică ortodoxă îngustă şi când te poziţionezi fanatic pentru câteva idei publicul pe care ţi-l dobândeşti zilnic…reacţionează *instinctiv*, ca şi tine.

Instinctualitatea nu are însă nimic de-a face cu opinia coerentă asupra unui lucru, a unei problematici. Cel care reacţionează instinctiv dovedeşte că nu are conformitate interioară cu adâncimile vieţii ortodoxe, unde *experienţa* şi nu *impulsivitatea* vorbeşte *cel mai credibil*.

Astfel, unul dintre *avantajele enorme* ale sistemului online e aceea că el îţi dă capacitatea să ai o problematică *cuprinzătoare* şi nu *îngustă* asupra prezentării vieţii şi teologiei ortodoxe.

Avantajul acesta devine *un dezavantaj enorm* când încerci *să comprimi* subiectele sau *să le epuizezi* foarte repede.

Universalitatea onlinului te trage la rost când tu vrei să priveşti *restrictiv* şi foarte *subiectiv* o tematică anume.

Prin esenţă, un subiect e *perpetuu deschis*.

---

[661] Un articol din data de 12 decembrie 2007.

Când tragi concluzii pripite, cititorii care revin asupra opiniilor tale mai vechi văd diferenţe de fluctuaţie între *o înţelegere îngustă* şi alta *largă* a problematicilor discutate.

Dacă dai sentimentul că eşti *stăpân absolut* asupra subiectelor şi că nu mai are nimeni nimic de spus intri în coliziune cu o lege nescrisă a onlinului: *totul e deschis şi va fi deschis spre interpretare*.

E timp şi e nevoie şi de o abordare *mai pozitivă* a lucrurilor pozitive cât şi pentru o evaluare mult *mai coerentă* a derapajelor negativiste[662].

Un alt avantaj al sistemului online e acela că *nu ai unde să te ascunzi* în acest spaţiu incomprehensibil de mare.

Racordările tale la subiecte trebuie să fie *universaliste*.

Gravitatea şi adâncimea lor trebuie să fie probată.

Cititorii înţeleg, pe măsura experienţei lor, un subiect sau altul şi se pronunţă ca atare. Numai că una e să te citească *neprofesioniştii* şi altceva e să te citească *profesioniştii* Teologiei: adică *oamenii duhovniceşti erudiţi*.

Dezavantajul enorm al onlinului teologic ortodox e acela că trebuie să intuieşti *codul* care îţi deschide subiectele şi trebuie să ai experienţa care să te facă *deogândire* cu teologul care scrie.

Însă revenirea constantă asupra problematicii discutate anterior de către el…te face să treci, pe nesimţite, în lăuntrul modului de a gândi al teologului.

Citirea repezită, frugală, pe care crezi că o haleşti imediat ca pe o clătită…nu are sorţi de izbândă pe termen lung.

În ceea ce mă priveşte (şi cred că acest lucru se întâmplă cu orice teolog care se produce online), proiectul editorial are coerenţă numai dacă îl parcurgi de la un cap la altul sau dacă mergi în pas cu el.

Dezavantajul enorm e să te poziţionezi restrictiv faţă de acest proiect editorial teologic numai pentru că într-o anume problematică ţi s-a părut că autorul *nu este* în asentimentul tău.

Din acest motiv apar polemicile sterile, agasante şi epuizante…pentru că cititorii nu aşteaptă *continuarea*.

Avantajul enorm e că sistemul online nu închide niciodată cartea, ci cartea se scrie continuu.

---

[662] Lucru pe care începem să îl facem acum, comentând, la o anumită distanță temporală dar și interioară, articolele noastre și reacțiile la ele.

La cartea care se află *în scriere* contribuie o serie de factori, printre care comentatorii ei online au un cuantum ridicat în specializarea problematicilor ei.

Cel mai mare dezavantaj însă al sistemului online, *dezavantajul dezavantajelor*, e să acela că e observabil când nu eşti în stare ca să susţii zilnic *respiraţia teologică* pe care o cer cititorii.

Tocmai de aceea nu mulţi se înhamă la un proiect teologic online. E mult mai uşor să scrii o carte, unde viitorii cititori nu văd culisele, nu le percep, nu le intuiesc, nu le simt…

Însă onlinul zilnic cere o persoană care să dovedească că este în permanenţă *un om teologic*, cu *o viaţă teologică* şi nu…*cu sincope*.

Onlinul, în această situaţie, nu e numai *o porta voce a gândirii tale* (după cum eşti perceput într-o carte, spre exemplu), ci *a întregii tale vieţi*.

Orice pas defectuos se contorizează.

La acţiunile tale online privesc sute de ochii, mii de ochi iar tu trebuie să gândeşti şi să acţionezi *în contratimp*…şi, în acelaşi timp, *ortodox*.

Şi nu de faţadă *ortodox*…ci să dovedeşti că viaţa ta e una cu gândurile tale sau că respiraţia ta e reală, e cea pe care o ai şi în culcare şi în sculare…şi pe tot restul zilei.

Când nu eşti, când nu viezi zilnic ortodox, când nu încerci să priveşti *suplu* lucrurile în fiecare clipă şi *universalist* în acelaşi timp, şi când baţi pasul pe loc, două săptămâni la acelaşi subiect…acest dezavantaj apare, ca o stridenţă enormă, pe chipul onlineului tău, a blogului tău.

Dacă nu eşti atent la ea, la urâtul de pe chipul onlineului tău, şi te culci pe laurii fidelilor tăi, a comentatorilor tăi fideli…ieşi din cursa *prezentării acurate* a vieţii ortodoxe, ca teolog ortodox…căci încerci să reduci viaţa Bisericii şi credinţa noastră doar la trei Sfinţi, doar la trei subiecte, doar la 3 atitudini.

Când nu apare *noul*, în fiecare zi, pe blogul tău, când nu apare *schimbarea*, când nu apar *nuanţele*…nu avem de-a face cu *un teolog ortodox*, care are simţul onlineului.

El trebuie să te entuziasmeze, să te convingă, să te intrige, să te invite la studiu şi experienţă directă, să te facă să te recunoşti, să îl recunoşti în mod intim, să recunoşti pe cei pe care îi iubeşti în mod comun cu el, să te facă să te simţi prezent, în curentul lucrurilor noastre zilnice, cu emoţii tinere,

cu atitudini coerente, cu fragilităţi de gând şi de atitudine răpitoare.

E dezavantajos onlineul pentru că *te explică profund* iar dacă vrei *să te mai ascunzi* sau să munceşti *mai puţin* decât cum *l-ai obişnuit*, publicul se bosumflează.

Onlineul e un teren al performanţelor zilnice.

Trebuie să ai nervi de diamant, prea multă răbdare, prea multă dăruire…şi să fii *un izvor de viaţă* pentru alţii.

E dezavantajos că este *prea epuizant*…

E o reprezentaţie zilnică…

E avantajos însă că are o istorie, pe care nu o poţi *desconsidera*, decât dacă *nu o înţelegi*.

Poate că altădată vom fi mult mai *concişi*…decât *oboseala* care ne conturbă acum.

Concluzia de astăzi ar fi asta: *onlinul unui teolog ortodox autentic e cea mai mare probă de curaj şi de eficienţă predicatorială pentru lumea în care trăim*.

De ce nu a devenit părintele Dorin...pastor baptist?

Pentru că[663] nu îi plac *extremismele*, pentru că nu îi plac *falsificările realităţilor istorice* şi *duhovniceşti* ale înţelegerii Scripturii şi Tradiţiei, pentru că nu îi plac *stupizeniile* şi *jocurile de-a inventatul de Biserici* după 18 secole de Biserică, pentru că are o bună încadrare istorică asupra *coerenţei* şi *continuităţii* Bisericii Ortodoxe, a singurei Biserici a lui Dumnezeu şi pentru că vrea să fie cu Sfinţii Bisericii una, cu Sfinţii Bisericii lui Hristos şi cu Prea Curata Stăpână pentru toată veşnicia, văzând slava Treimii…şi nu *mirosind a Iad* toată veşnicia sau *a ne-Biserică*.

[663] Un articol din data de 17 decembrie 2007.

Ce nu au vrut să înţeleagă doctorii eterodocşi care şi-au făcut teza pe subiectul: Dumitru Stăniloae?

Că teologia[664] lui şi viaţa lui, şi durerile lui, şi profunzimile lui se înţeleg dacă cobori în smerenie, dacă îţi renegi ereziile, dacă te botezi ortodox şi începi să te nevoieşti cu multă curăţie de conştiinţă…pentru ca să vezi în tine însuţi cum se naşte luminarea lui Dumnezeu, dragostea dumnezeiască şi amplitudinea înţelegerii interioare a dogmelor Bisericii lui Hristos.

[664] Ibidem.

Care e diferenţa între o teză ştiinţifică de teologie şi o teză duhovnicesco-ştiinţifică de teologie?

O teză[665] de teologie pur-ştiinţifică ortodoxă, luterană, romano-catolică etc…se poate face înjurând, curvind, fumând, fără conştiinţă, fără o legătură cu Hristos, poţi fii chiar liber cugetător, ateu sau vrăjitor…şi o faci.

Ea este raţională, echilibrată, cu note de subsol, cu referinţe, are *aparenţe teologice*…şi îţi iei doctoratul.

O teză de teologie duhovnicesco-ştiinţifică ortodoxă se face cu multă asceză, cu multă conştiinţă, cu multă curăţie, cu multă frică de Dumnezeu, cu dorinţa de a-i ajuta şi pe alţii, fiind atent la detalii, la texte, la traduceri, la comentarii, la stil, la prezentare, la nuanţe…şi, mai ales, foarte atent să spui adevărul cât *mai deplin*, cât *mai concis*, cât *mai onest*…după puterea ta.

Diferenţele se văd *la citit*, când compari vieţile mai multor doctori în teologie…şi când ne-om întâlni la *Judecata de apoi* cu tezele în inimi.

[665] Ibidem.

Ce înseamnă a face exegeză la un text scriptural sau patristic?

Înseamnă[666] *a vedea*, după puterea ta duhovnicească şi după cunoştinţele tale, *înţelegerile duhovniceşti* ale textului, *înţelegerile tipice* şi *simbolice* ale textului.

E un motiv pentru o cercetare filologică, istorică şi contextuală a textelor, un motiv pentru a te nevoi, e normalitatea *cotidiană* a unui teolog sau *cum trăieşte un teolog ortodox* pe fiecare zi.

Dacă nu trăieşti *în* şi *prin* prisma înţelegerilor Scripturii, ale Tradiţiei, ale vieţii Bisericii şi ale simţirii reale şi plenare a lui Dumnezeu în creaţie…eşti mecanic auto, florar, sculptor…dar nu *teolog ortodox*.

---

[666] Ibidem.

De ce nu e bine să faci cărţi şi articole teologice repezite, visând la alte interese sau dându-te de arhicunoscător când nu e cazul?

Pentru că[667], dacă acum unii *închid ochii*[668] sau *eşti pe val*[669] pentru că sunt o mie care te susţin, posteritatea îţi taie soclul, dacă nu îl meriţi, te arată drept *plagiator* şi *trântor*, drept *cancanist* şi *meschin*, te pune într-un colţ de bibliotecă şi te mănâncă cariile.

Şi, despre astfel de *morţi*[670]…numai *tăcere*!

---

[667] Ibidem.
[668] Și nu te critică.
[669] Ești celebru din cauza unui succes sau a poziției sociale pe care o ai.
[670] Necitirea ta înseamnă *o moarte* a posterității tale.

De ce nu tot ce zboară…se mănâncă?

Pentru[671] că nu poţi prinde ceea ce zboară[672]…

[671] Un articol din data de 17 decembrie 2007. Am ales să fac articole *mici* şi *foarte mici* pentru a ironiza pe cei care aveasu tupeul să spună, că *nu mă citesc*...pentru că scriu *articole prea mari*.

[672] Nu mă citiţi pentru că gândurile mele vă întrec mintea. Ele zboară mai presus de mintea voastră.

Nu-mi plac emoticoanele!

De ce nu-mi plac?[673] Pentru că ele sunt *un pseudo-sprijin* al celor care nu ştiu să scrie, *o pseudo-exprimare* a celor care nu ştiu să-şi exprime în cuvinte sentimentele, stările de spirit, atitudinile personalizate, adică nu ştiu *să descrie*…şi în loc *să descrie* se folosesc de *scheme de reacţii gata concepute*.

Astfel, dacă limbajul de lemn e format din locuri comune stresante şi din expresii nepersonalizate de niciun fel, dialogul de tip *emoticon* e un limbaj de lemn online, care nu formează *o limbă universală* ci *banalizează reacţiile personale*, le usucă de sevă şi rezultă o non-comunicare.

Adică *te iubesc*, *mor de foame*, *sunt prost*, *iartă-mă*, *am nevoie de tine*, *sunt bolnav* etc…nu spun nimic unui om inteligent, de spirit, dacă nu exprimă adâncul aceluia.

Te iubesc e un lucru comun, e ceva banal, o parte a limbajului de lemn, dacă nu e băgat într-o stare de spirit, dacă nu e personalizat, dacă nu se spune în cuvinte proprii.

Aşa că, renunţaţi la *impersonalismul emoticonului* şi spuneţi-vă sufletul în cuvinte care să vă reprezinte!

Aşa ajungeţi la inima celui/celei care trebuie…

---

[673] Un articol din data de 18 decembrie 2007.
Imaginea supra e *cf.* sursa:
http://2.bp.blogspot.com/_i6co2fwMbTo/S5VsYgd4udI/AAAAAAAALbY/tNyrxooMbKU/emoticoane.gif.

Observaţii de iarnă

Se măreşte[674], tot mai mult, nesimţirea extremiştilor[675] ortodocşi. Dacă nu au motive le inventează. Sunt fără faţă[676] sau cu o nesimţire atât de evidentă încât nu te mai miră nimic.

Nici nu mai ştii dacă să-i cataloghezi *plecaţi cu pluta* sau doar nişte copii care vor să epateze cu tot dinadinsul.

În acelaşi timp, tot mai mulţi înţeleg *trendul emoţiei* care aduce bani în buzunar[677], că se vinde *turbarea interioară*, *indelicateţea* şi că trebuie să fii *tocsun* şi *inchizitorial* ca *să vinzi bine*.

---

674 Un articol din data de 19 decembrie 2007.

675 Mă refeream la articolul de aici: http://www.razbointrucuvant.ro/2007/12/16/la-18-ani-de-libertate-ranile-comunismului-in-noi-sau-lumina-ce-ni-se-vara-pe-gat-cu-sila/.
Ideea era că parohiile bucureștene *sunt obligate* de către patriarhul României să dea bani pentru trustul de presă al Patriarhiei, ca și când nu ar fi fost *al nostru*, al tururora.
Însă noi urmăream tonul zeflemitor, contestator al celor de la *Război întru Cuvânt* și a celor care comentau la ei și față de acest *curent nefast* reacționam.
Acum însă s-a ajuns la cote inimaginabile de extremism și frivolitate în mediul ortodox online iar manifestările lor de atunci par *lucruri puerile*.

676 Nu își asumă identitatea...ci sunt „marii apărători" anonimi ai Ortodoxiei românești.

677 A se vedea:
http://grupareaaproape.wordpress.com/2007/12/19/birocratie-ecumenism-si-socialismul-eclezial/.
Mihail Neamțu a fost de partea extremiștilor ortodocși online și în cazul *luptei împotriva ecumenismului* și *a cererii de depunere din treaptă* a ÎPS Nicolae Corneanu, tocmai de aceea aceștia l-au acceptat ca *al lor*.
Însă el doar *a profitat* de atmosfera creată...și s-a dispensat, foarte curând, de ei.

În loc de *teologie*, care pare cumva o acţiune *non-profit* la înălţimea căreia e cam greu să fii, facem *o luptă amorală* cu conştiinţa noastră[678].

Ne dăm peste cap, ne punem capul la contribuţie ca să ne marginalizăm, pe timp ce încercăm *să ne propunem*.

Ideea de meritocraţie e folosită inflaţional drept armură pentru nesimţire.

Tu, tânăr, *ortodox nepătat*, auzi că e momentul să dai în cei care sunt…*ortodocşi pătaţi*, care au făcut pact cu comunismul…după cum faci tu acum cu magnaţii democraţiei.

Şi, pentru că e mai profitabil *să ai bani în buzunar* decât *să ai conştiinţă*…scrii împotriva Bisericii de dimineaţă până seara, eşti apologetul ei negru, apologiile tale au morgă impunătoare pentru că există un public al tău oligofren în cele ale duhovniciei, care te aplaudă… şi stai bine mersi, gustând candida indelicateţe cu aer pietist, crezând că nimeni *nu observă* duplicitatea care te propagă, te propune[679]…

Ieri îi spuneam unui prieten[680], care îşi face un doctorat în afară, în esenţă: *dacă vreţi să vă cred un teolog ortodox, care a plecat în străinătate ca să facă ceva pentru teologia ortodoxă românească, după cei 5 ani de studii ai dv. la facultăţi cu biblioteci enorme, ar trebui să îmi prezentaţi în manuscris, pe lângă teza dv. doctorală, un tratat de teologie, pe orice temă, de cel puţin 2000 de pagini…ca să observ că aţi plecat ca să vă dedicaţi studiului teologic.* Nu am primit niciun mesaj de la el până la această oră[681]…

Se poate să cer *prea mult* confraţilor întru Teologie?

Oare trebuie să fim *nesimţiţi* ca să fim „Sfinţi" şi *bădărani* ca să părem oameni „credibil", „rezonabili"?

Oare poţi să fii *teolog* de Oxford, de Cambridge, de Ierusalim sau Kiev numai în teza doctorală şi în trei fiţuici mici de carte şi în rest să nu mai ai niciun *proiect gigant*, la care să te epuizezi zilnic?[682]

---

[678] Erau cuvinte tot pentru Mihail Neamțu, care speram să aibă gânduri mult mai evlavioase față de teologia și viața Bisericii. Se pare însă că, până acum, m-am înșelat în privința lui: nu dorește să fie *el însuși* ci *se vine într-un mod josnic*.

[679] Tot despre el.

[680] Lui Ionuț Biliuță. A se vedea: http://www.hist.ceu.hu/?q=node/13. Acesta e contul său de *Facebook*: http://www.facebook.com/ionut.biliuta.

[681] Pentru că munca susținută, făcută cu conștiință ar da acest rezultat *în mod firesc*, o lucrare sau mai multe de dimensiuni gigantissime sau ai strânge un enorm de mult material, pe care l-ai putea folosi în ani la rând, dacă ai plecat la studii, în străinătate, cu *plan de studiu* și nu *de îmbogățire*.

[682] Pentru că nu îmi închipui un *Doctor în Teologie*, care să nu aibă *unul* sau *mai multe* proiecte pentru toată viața, ci să înceapă să șomeze după ce și-a luat doctoratul.

Drama mea e aceea[683] că nu m-a convins nimeni până acum că *a fi cineva* înseamnă *a face ceva ieftin*, fără efort…şi că a avea trei lăudători, bine puşi, e singurul motiv pentru care devii *enorm*.

În încheierea acestui articol vă voi face o confesiune, poate, aşteptată[684].

Vreau să răspund la întrebarea: *de ce nu îmi plac colegii mei tineri, care îi condamnă sau îi judecă pe cei bătrâni ai teologiei sau istoria teologiei româneşti de până acum?*

Nu îmi plac pentru că nu dovedesc, de 10 ori mai mult, că îi întrec pe cei pe care îi denigrează. Cred că cineva se poate numi *deştept* în ale Teologiei şi *poate să judece* pe cine vrea el, dacă, spre exemplu, face un lucru din cele pe care le vom enumera acum:

1. Traduce din nou Sfânta Scriptură, de la un cap la altul, şi face şi comentarii extinse la ea.

2. Traduce cel puţin 3 titani ai Teologiei de la un cap la altul, adică peste 300 de cărţi patristice din orice limbă o ştie.

3. Face comentarii la toate cărţile Sfintei Scripturi sau la cultul ortodox şi Vieţile Sfinţilor în mod extins.

4. Produce unul-două dicţionare sau colecţii de teologie de unul singur etc.

Cum pentru a face un asemenea lucru îţi ia de la 20 la 60 de ani…şi înveţi, pe fiecare zi, cât de mic şi de prost eşti pe lângă înaintaşii tăi…înţelegi că *niciun teolog cu bun simţ* şi *cu muncă de fiecare zi*, nu are timp *să se certe* cu înaintaşii, pentru că e concentrat la faptul de a pune şi el o piatră fundamentală la edificiul teologiei Bisericii Ortodoxe.

Tot ce e în afară de smerenie, muncă şi transpiraţie…e *cancan*, vorba reclamei. De aceea nu avem nicio stimă pentru cei care sunt *cancanişti* dar se cred *teologi*.

---

[683] Că nu îmi plac diletanţii...dar de ei dau tot timpul.

[684] De către unii...

Ne consumăm, consumăm, ne isterizăm şi devenim insensibili

Nu mă miră faptul[685] că ne trebuie *atât de multe*…Cumpărăturile excesive vor să umple un gol, cel creat de neiubire, de nefericire, de singurătate, de ratarea de sine.

Cumpărăm *ca să uităm*, mai degrabă decât pentru faptul că *nu avem*.

Ieri, un cuplu de tineri în jurul a 35 de ani [eram cu ei la rând], şi-au cumpărat trei *şutere* [trei jocuri cu împuşcături]…ca să se distreze de Crăciun. Erau de un pesimism elocvent. Poate că nu gândeau că *se poate* simţi și mai multă bucurie decât atât.

Poate că alţii şi-au cumpărat un set de prezervative, două butoaie de bere, câteva kilograme de carne…ca *să se distreze din plin*.

Ne consumăm banii pentru ca să ne consumăm timpul, nefericirea, tristeţea, disperarea.

O tânără îşi punea problema ce să facă de Crăciun pentru că nu are *cu cine face sex*…Şi nu i se părea deloc jenant să îşi spună, în gura mare, într-un spaţiu public, necesitatea sa

[685] Un articol din data de 25 decembrie 2007.

fiziologică. Dânsa *vroia sex* şi *nu dragoste*, ceea ce reprezintă două lucruri diferite.

La urma urmei, cumpărăturile excesive, arhisuplimentare, care nu îşi mai găsesc rostul la noi în casă, sunt *o dragoste pentru noi*, faţă de noi *maladivă*, care ne face groşi la inimă, insensibili.

Pentru că (poate, s-ar păre,a că nu are nicio legătură cu *insensibilitatea*) a avea 100 de perechi de pantofi şi a nu te gândi să dai măcar 10 cadou altora…e o mare insensibilitate.

Sau tu să iei ditamai maldărul de pachete şi să nu ai 1 leu pentru colindători…

Insensibilitatea ţine de nefrecventarea relaţiilor reale cu oamenii. Dacă nu te leagă mai nimic de nimeni e normal să nu ai *slăbiciune* faţă de durerile oamenilor, faţă de accidente, boli, faţă de sărăcia lucie aflată la tot pasul.

Observ de multe ori în fiinţa mea durerea că nu am făcut o milostenie zilnic, că nu am dat cuiva ceva, de la un sfat la ceva fizic, la un obiect anume. Şi mă gândesc cum arată inima care nu simte să dea nimic nimănui, ba, dimpotrivă, să ia tot ce se poate de la alţii.

Insensibilitatea se naşte din cumpărăturile numai pentru tine, pentru egoismul tău, într-o viaţă personală care nu doreşte să integreze şi pe alţii în ea ci să ne separe, cât mai dramatic, pe unii de alţii.

Eu sunt aici iar tu eşti acolo. Tu nu eşti al meu, dacă nu am de luat ceva de la tine. Şi, de aceea, gândind aşa, devenim nişte monade închise în noi, nişte ipseişti, nişte egoişti notorii, care nu pot vedea pe alţii din cauză că nu îşi văd inima lor. Dacă am ţine la mântuirea noastră am vedea şi pe alţii, i-am vedea pe toţi.

Cum se explică atunci *egoismul* dintr-o populaţie majoritar ortodoxă? Prin infuzarea, la nivel larg, a sentimentului că *democraţia* şi *capitalismul* înseamnă *subiectivism feroce*, înseamnă *concurenţă nemiloasă*, înseamnă *singurătate profitabilă* şi bucurie de avutul propriu în mod exclusivist.

Noi suntem la începutul unui mod de a fi social, care încă nu ne-a însingurat cu totul, care nu ne-a creat o singurătate atât de patologică încât să ne urcăm pe pereţi de durere, de atâta gol interior.

Însă hăul interior al singurătății noastre sociale crește de la o zi la alta[686]. De aceea există atâta *egoism feroce* pe cât ne îmbogățim, pentru că noi credem că *asta ne va aduce un bine*.

Însă când paharul se va tot umple și vom vedea drama noastră, singurătatea noastră, lipsa noastră de sprijin în alții, avem două șanse: ori *fugim spre alții*, spre relații reale cu un dor nebun, lucru care se simte din plin încă de acum ori *înnebunim* și *ne sinucidem*.

Chatul cu necunoscuți, relațiile online, petrecerile în masă, distracțiile fără reguli sunt *simptomele singurătății*, pe de o parte iar, pe de altă parte, sunt *căutări de ieșire seculare* din drama personală, din pustiul personal.

Însă, în adâncul lor, cei care caută petreceri muzicale sau amoroase, caută de fapt, fără niciun dubiu, să umple cu ceva, cumva, și cât mai rapid singurătatea lor, spleenul[687] lor.

De aceea nu mă miră că oamenii sunt *goi*, că vor să fie dementi, că violează, că omoară, că blasfemiază în chip și fel…

Nu ar putea să facă altfel, atâta timp cât ei sunt niște *ruine* din punct de vedere duhovnicesc.

Ceea ce mă minunează e că toți acești dezaxați ai lumii noastre, care nu mai au valori și principii nu fac fapte reprobabile în stil mare. Adică Dumnezeu le astâmpără cumva *pofta lor de distrugere* tocmai în răbufnirile de tot felul pe care le au.

O tânără drogată se bătea cu mama ei mai nu știu când pentru că nu o lăsa să se mărite cu un recidivist în ale căsătoriilor repezite.

Dorea să se căsătorească pentru că nu putea trăi fără sex, fără țigări și droguri. Acasă nu era suportată cu fumul de țigară și cu droguri nici atât, așa că vroia să se *căsătorească* [*să trăiască în concubinaj*, mai pe șleau] numai pentru aceste trei lucruri.

O căsătorie instinctuală, fără plan, fără să se cunoască, fără să aibă proiecții de viitor.

Nu simți în tine pacea harului și ești orb. Mergi anapoda dar nu vrei să o recunoști. Ți-e rușine de ceea ce faci dar nu vrei să o recunoști…

---

[686] Și acum constatăm cum el a crescut, acest *hău al necomunicării*, al egosimului, ideea că *fiecare e pe cont propriu* și că *toate sunt numai pentru noi*.

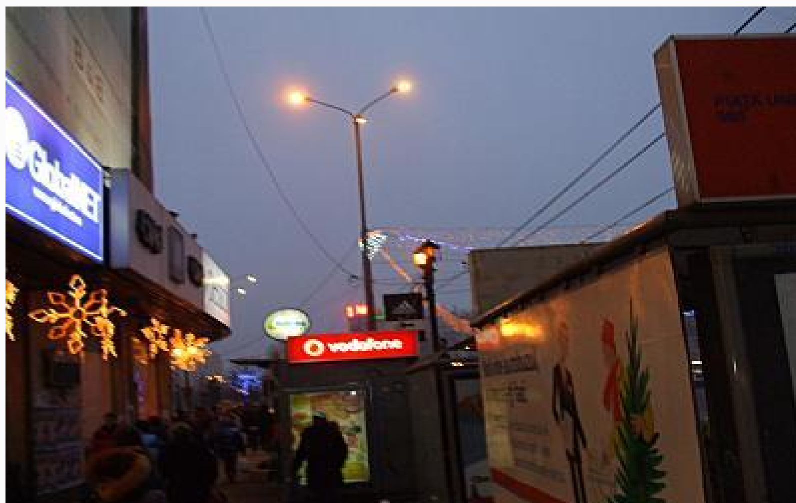
[687] Cuvânt englezesc: *plictiseala*.

Fără doar şi poate, cele mai multe păcate se fac de marile sărbători. De ce? Pentru că atunci simţi cel mai acut că nu eşti plin, că nu eşti om, că nu eşti fericit.

Şi dai vina pe El, pe părinţi, pe societate…pentru că tu eşti ilogic, că eşti instinctual, că eşti fără preocupări pentru a te împlini interior.

Fotograf din mers [5][688]

Anti-Gramo's, anti-Moga[689]…De ce? Pentru că nu ne interesează *ceea ce este banal*…

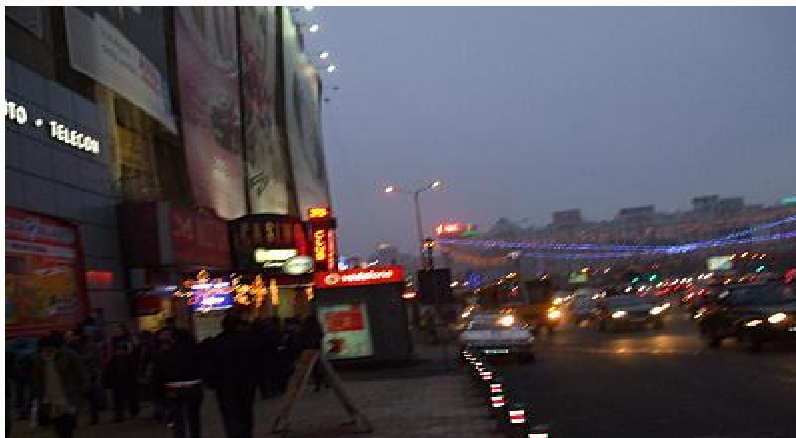
It's first shooter…the first best of the best photowalking…Prea de best.

Singurul pozat anti-Moga, anti-Gramo's.

Ceva de speriat.

Primul arhi-primul pozat fără banal, pentru că nu ne place *banalul*.

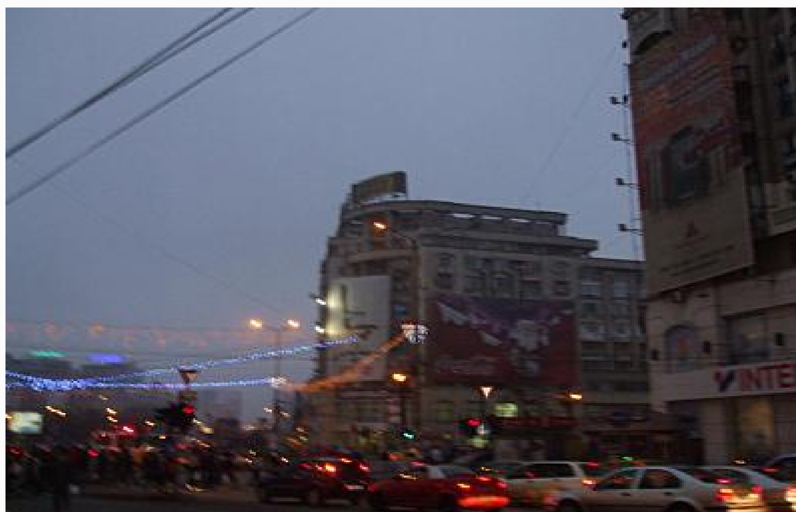
Adevăratul live blogging. ro[690].

[688] Un articol din data de 28 decembrie 2007, scris împotriva *gramoșilor*, care stăteau în top (votați de către prieteni) numai cu fotografii făcute în graba plimbării. E un articol de prostest nu împotriva *photobloggingului* ci a modului în care Lect. Gheorghe Ștefanov înțelegea să se propună ca *creator de online*.

[689] Aluzie la un cântec în care Moga cânta *anti-Moga*. E vorba de Marius Moga: http://ro.wikipedia.org/wiki/Marius_Moga.

[690] Aluzie la: http://gramos.wordpress.com/2007/12/26/primul-live-blogging/.

Un photowalking cu 50.000 de comentarii şi 900.000 de vizite pe an mai mult decât *măsluite*.

Arhi-super-foto-super-foto gramo's...Pentru că nu ne plac *lucrurile banale*, pentru că nu ne plac *farsorii*, pentru că e super-hiper-live-super blogging[691].

Şi e hiper-foto-super-blogging, pentru că nu e deloc și pentru că nu ne plac banalii, super-banalii, hiper-super-banalii.

Mă, mă înţelegi: e crazy first foto shooting foto walking sau ce mai e!

Şi asta pentru că noi nu ne luăm de blogării *banali*, ci de cei *superbanali*, de super foto bloggingur de blogginguri.

[691] Caricaturizam modul *foarte serios* în care d-l Ștefanov se propunea, deși nu era cazul...cu niște fotografii proaste calitativ. De aceea și eu am ales pe cele mai proaste...pentru ca să inlustrez modul în care percep plimbarea, în grabă, prin oraș, pentru a fotografia.

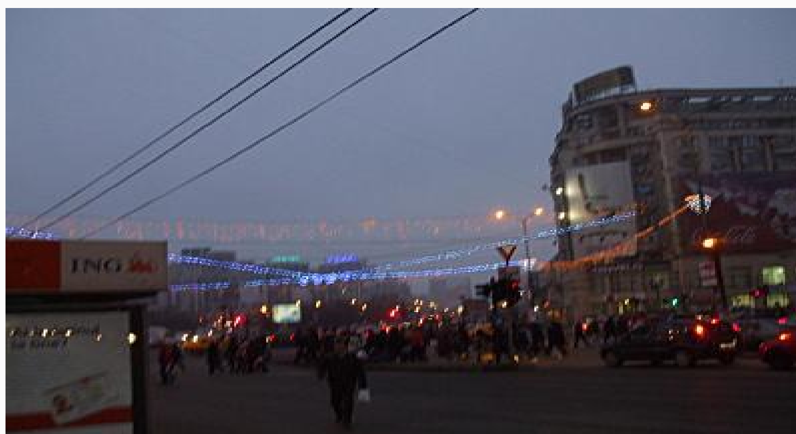
Adică: *lasă-neeeee…, lasă-neeeeee*[692]*…că ne dor măselele*…de atâta hiper-shooting, hiper gramo's!

Orice sfârşit are şi el *un bun simţ*, dar la Gramo's vere bunul simţ e ceva revolut, împachetat rău de tot…

Adică la fiecare tâmpenie pe care o scrie domnul lector…intră 2000 de oameni pe zi??????

Ca să ce?!!! Să *miroase* cuvintele?!!!!!

Le citiţi *cu lupa* sau *cu sapa*?

Dacă credeţi că *sunteţi genial*, domnule lector sau *celebru*, vă spunem, aşa, prieteneşte, că noi vă percepem doar ca pe un om *hiper-super-banal*…

Noi am scris aceste cuvinte pentru că *vă doare în cot* şi aveţi *şoriciul gros*[693]…

---

[692] Unul dintre strigătele *live* ale suporturilor atunci când jucătorii de fotbal, arbitri antrenorul sau patronul echipei se arată *incompetenți*.

[693] Însă la puţine zile după acest eveniment, care, se pare, că l-a durut (un lucru bun, zicem noi!), *Gramo's* au trecut pe domeniu propriu. Adică aici: http://gramo.ro/.

Poate că aţi vrea să ştiţi *de ce sunteţi banal*…în ochii noştri. Dacă consideraţi că *e necesar* vă spunem şi acest lucru.

Finalizând gânduri

Motto[694]:

„Dacă vrei să stai la poartă, pe canapea şi să discuţi…trebuie să ai şi *ce spune* şi să ştii să îţi cauţi, mereu, *un alt* şi *alt public*”[695].

Platitudinile sunt specialitatea celor care citesc gânduri în mod intensiv, le memorează şi le redirecţionează spre un public, care nu are nevoie de ele.

Ele apar, cu precădere, la cititori plictisiţi de-atâta citit şi la scriitorii mărunţi şi mai puţin *la creatorii de cărţi*, la *scriitori de zi cu zi*.

Cu alte cuvinte găseşti platitudini cu tona la cei care sunt învăţaţi cu comoditatea citirii şi care nu au transpirat pentru nicio pagină pe care o citesc. Ei sunt comozi pentru că toate le parvin de-a gata.

Tocmai de aceea în faţa lor, cu toţii, căscăm. Fie că vorbim de limbaj de lemn, cupru sau inox…platitudinile sunt: *să zicem şi noi ce n-am gândit cu mintea noastră*.

De aceea, când citesc un text, scriu cele două, zece idei pe o foaie şi întreb, retoric, pe autor: *Şi care e ideea ta, pentru care ai transpirat?* Bineînţeles că autorul, tace!…

Banalitatea se naşte acolo unde nu e nicio căutare reală şi nicio bucurie ca să transmiţi ceva.

---

[694] Un articol din data de 29 decembrie 2007. Fotografia e preluată de la: http://patratosu.files.wordpress.com/2007/12/lavita-cu-lada-susra-la-fluturi-go-ro.jpg, pentru că articolul e *un drept la replică*.

[695] Aluzie la ce trebuie să facă un creator de online: să aibă ceea ce spune mereu și să își lățească, tot mai mult, aria celor care îl citesc.

Citim zeci de articole într-o săptămână şi căscăm sau ne enervăm pur şi simplu. Miroase a mort, a banal, a treflă, a prostie, a ştocăreală venală…E un scris în loc *să ţipi* sau *să te duci la veceu*.

Am sentimentul dezolant, în acest sfârşit de an, că onlineul românesc e *prea plictisit* ca să te ţină în priză şi excepţiile devin şi ele blazate, dacă mediul înconjurător e atât de toxic.

Ca *să scrii bine* trebuie să ai *un public lucid*. Sau să fii ţinut în *stresul emoţiei reale*.

Însă onlineul românesc încearcă să îţi fure căciula cu un rating mincinos, cu cancanuri ieftine, fără să te instruiască, să îţi indice *un mod de a fi*.

Nu suntem prea conştienţi de faptul că formăm opinii, direcţii, că orientăm oamenii atâta timp cât pledăm zilnic pentru ceva anume.

Ne enervează televiziunile cu publicitate excesivă şi programe proaste, ne enervează un anume fel de jurnalism, încercăm să scriem şi să facem pe cont propriu ceea ce un trust de presă nu cam face…dar le încurajăm erorile atâta timp cât şi noi *cădem în banal*, într-un derizoriu prostesc, bolnăvicios.

Reacţia noastră de aseară împotriva lui *Gramo's* e legitim de egală şi dacă îl vizăm pe Cruceru[696] sau Bucurenci[697], care stau mereu în vârf[698] pe degeaba.

Dacă doi lectori şi un om de televiziune cu notorietate stau mereu pe primul loc şi ne pasează tâmpenii, chiţibuşării, prostioare, banalităţi vandabile…cei mai puţin şcoliţi decât ei înţeleg că cei cu carte sunt nişte *proşti cu diplomă* şi cam atât.

Acest mod de *a banaliza zilnic* sistemul online încurajează prostia, nesimţirea, bădărănia, subcultura…împotriva cărora, cei trei, par *a lupta*.

Cum? Cât? Cu ce articole publicate?

Mie mi-ar fi ruşine să fiu toată ziua în primii 4[699] şi să am două poze, un anunţ şi trei linkuri. Ceea ce se petrece de câteva luni în topul 100. ro e *o nesimţire incatalogabilă*.

Ar trebui ca topul, de la un cap la altul, să aibă o variabilitate, o modificare constantă, pentru că nu poţi să scrii zilnic *de nota 10* sau să fii *as în toate*.

---

[696] Marius David Cruceru

[697] Dragoş Bucurenci.

[698] În primele locuri din topul 100 al blogurilor româneşti din WordPress.

[699] Din top.

Numai că 90 de locuri din wp se schimbă de la o zi la zi şi numai primele 10 sau primele 4 locuri, mai concret, nu se cam schimbă deloc.

Mai pe româneşte: domnilor Gheorghe Ştefanov[700], Marius Cruceru[701] şi Dragoş Bucurenci[702], dacă doriţi să fiţi între primii patru tot timpul nu e *un lucru rău*! Numai că trebuie să dovediţi acest lucru în scris, prin *munca dv. efectivă* şi nu prin *manipularea ratingului*!

Dovediţi că sunteţi nişte *oameni şcoliţi*, nişte oameni cu potenţe, nişte oameni cu perspectivă şi care ştiu să indice altora, mai fragili în gândire, nişte direcţii, care ştiu să devină, pe nesimţite: *formatori de opinii*.

Aşa, că arătăm trei fete cu curul gol, că punem trei articole de duzină…nu dovedim că *facem excelenţă* ci *decadenţă*!

Am repulsie pe fiecare zi când vă observ feedurile, când văd cât de mult „v-aţi spetit" să scrieţi *trei micşunele*…iar ratingul dv. explodează ca bombele *Al Qaidei*. Mi se face o greaţă continuă de modul dv. de a vă situa *în faţă*…şi, probabil, *nu sunt singurul*.

Poate că la acest sfârşit de an ar putea să vi se nască *un gând mai bun* şi să o lăsaţi mai moale *cu ipocrizia*. A sta tot timpul acolo unde nu ţi-e locul înseamnă să descurajezi tocmai *ceea ce crezi că reprezinţi*.

La începutul anului 2006 toată lumea fugea pe bloguri şi ele erau văzute ca *o şansă de a schimba ceva*, de a reprezenta o alternativă la aplatizarea generală, la platitudinea generală a reacţiilor.

Dacă o ţinem tot aşa se duce cu totul de râpă *ideea de alternativă* pe care credem că o reprezentăm şi am fost, iarăşi, *o mare dezamăgire*, de tip *Caritas*.

Noi vrem ca acest lucru să nu se întâmple! Poate ne ajutaţi şi dv…

---

[700] Citat cu articolul zilei: http://gramos.wordpress.com/2007/12/29/ionut-dulamita-la-cotidianul/.
[701] Idem: http://patratosu.wordpress.com/2007/12/29/cine-i-asta-ba/.
[702] Idem: http://bucurenci.ro/2007/12/16/partir-cest-mourir-un-peu/.

Nu mai sunt lector...sunt profesor, dar scriu la fel de...„bine”

Statistică

Vizualizari totale:	394,132
	Best Day Ever: 4,404 — Friday, December 28, 2007
Views today:	3,043

Totaluri

Posts:	666
Comments:	11,381
Categories:	27
Tags:	129

Spam

Akismet a protejat site-ul tău de 1,788 comentarii spam.

Ieri[703] a avut 4000[704] [să i-o spuneţi lui Mutu[705], pe unde o mai juca el acum, că sunt *reali*!!!!] de vizitatori la nişte articole de zi *super banale*.

Nu era nimic *flagrant de genial* în ele, mai bine-zis nu erau nici *articole de-o şchioapă* ci nişte *însăilări de duzină*.

Astăzi a scris şi dumnealui un articol mai mare…dar cred că s-a forţat serios. Nu cred că se mai repetă curând surpriza de astăzi.

Aveţi aproape 670 de articole pe blog şi numai 1.788 de spamuri la ele? Ştiţi ce înseamnă asta? Că sunteţi *insignifiant*.

Cei care sunt atacaţi de spameri sunt cei *cu trafic real*.

---

[703] Un articol din data de 30 decembrie 2007.

[704] Nu negam *traficul* arătat în poză...ci faptul că el *ar fi fost făcut corect*. Dacă ne-ar fi dat statistica *unicilor* din acea zi, câți au intrat la el în ziua cu pricina, am fi observat că *doar câțiva* au intrat, de nu știu câte ori, ca să facă un asemenea rating pe zi.

[705] Aluzie la numele lui Adrian Mutu: http://ro.wikipedia.org/wiki/Adrian_Mutu.

Blogurile care *nu au trafic real* nu sunt luate în calcul de către spameri.

Şi e normal: la ce bun să te iei de cineva care nu prea există?

Am văzut pe blogul lui Matt[706], creatorul WordPressului, vreo 2 milioane de spamuri contorizate. Asta e valoarea: valoarea pe care ţi-o dau cei care te invidiază!

Cum a făcut dumnealui[707] să aibă peste 11 mii de comentarii la 600 de articole banale în proporţie de 90%? Da, ştim, nu e nicio minune numărul lor!

Aproape toţi comentatorii săi zilnici sunt din breaslă, sunt de-ai lor, merg mai mulţi pe mai multe nume, şi aşa par că sunt *cu milioanele*, când ei nu sunt *nici 15*.

L-am auzit de multe ori pe *domnul profesor* [a vrut să mi-o spună aseară în mod răspicat, neînţelegând că prin asta se face şi mai mult de râs în ochii mei] că subliniază adesea *numărul de comentarii* pe care nu le-a scris.

Păi ce au *comentariile* cu *munca* dv.? Ele ar trebui să elogieze munca dv. şi nu să fie nişte discuţii regizate de messenger.

La un an de *La Pătrăţosu* situaţia e lamentabilă şi baptiştii români, care i-au ca *reper* blogul său, nu cred că îşi dau seama cât sunt de *penibili* în ochii noştri. E ca şi când ortodocşii l-ar lua de reper pe *La Vad*[708] şi ar considera că numai *atât se poate* pe la noi.

Dacă un profesor baptist se prezintă atât de *prost*/minimalist din punct de vedere teologic, lingvistic, cultural şi filosofic, dar mai ales atât de *tendenţios*, în mod gratuit, de la o zi la alta în faţa noastră şi vrea să ne capteze atenţia, cât de lamentabil trebuie să fie atunci discursul unui confrate de al său mai mic în distincţii?

Care sunt articolele teologice gratuite, create pentru blogul său, în acest an?

---

[706] Matthew Charles Mullenweg: http://ma.tt/. Pe atunci avea la vedere și spamurile. A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Matt_Mullenweg.

[707] Marius Cruceru...căruia îi discut ratingul, după propria fotografie a ratingului blogului său, pe care o găsiți sub fotografia lui de început.

[708] Era vorba de blogul Pr. Drd. Doru Petrican: http://lavad.wordpress.com/ (acum desființat), doctorand ortodox, cu care am comunicat puțin și care scria tot felul de lucruri banale, nelunându-și statul de *preot* și *teolog* în serios, comentându-ne și pe noi, dar adesea pe Marius Cruceru, rămânând apoi *prieten* cu el, când nu l-am mai băgat în seamă.

Aici găsiți contul său de *Twitter*: http://twitter.com/Delavad.

Ce dezbateri *profesioniste* a avut în materie de teologie şi lingvistică în acest an, lucruri la care, un profesor, se presupune că *s-ar pricepe*?

Ce ne-a dovedit în principiu despre propriul său etos religios?

Ca unul care l-am citit de la cap la coadă nu pot să arăt nicio contribuţie remarcabilă, un proiect parcurs pas cu pas, care *să îmi taie respiraţia*.

Poate că nu vrea să dovedească nimic şi atunci îl înţelegem. Ceea ce s-a reţinut au fost doar nişte *răfuieli de culise*, care au răzbătut online şi care ne-au dovedit cât de plictisitoare este amiciţia „evanghelică".

De fapt domnul profesor nu are proiect cu care să vină în faţa noastră şi să ne facă, fără aranjamente, să îl admirăm pentru gratuitatea efortului său de a ne învăţa câte ceva.

Cum arată *Teologie pentru azi*, astăzi:

Statistică

Vizualizari totale: 197,406

Best Day Ever: 1,695 — Wednesday, November 28, 2007

Views today: 302

Totaluri

Posts: 1,686

Comments: 1,606

Categories: 46

Tags: 302

Spam

Akismet a protejat site-ul tău de 22,653 comentarii spam.

Arată cu *un trafic realist* şi cu *o muncă prea mare* pentru *traficul* ca atare.

În primii 100 din wp. ro suntem blogul cu cele mai multe articole publicate pe acest an după cercetarea noastră onestă.

Noi credem că se putea şi mai mult şi mai bine din partea noastră, dar mai e timp pentru ambele.

Noi nu suntem *mulţumiţi* şi nici *ultrafericiţi*, noi faţă de noi, de cele 1600 de articole editate pe blog.

Le considerăm un efort onest, aproape zilnic, încadrate într-un proiect în derulare…şi vom…şi veţi…mai vedea!

Nu am ajuns cu capul printre stele pentru că am făcut, la nivel online, ceea ce am făcut. Trebuie să avem şi *bun simţ* când ne evaluăm munca.

Oricine intră la noi pe blog ştie *cine scrie aici* pentru că e la vedere.

Însă, a fi profesor universitar doctor, a te lăuda cu pretenţii de lingvist, pastor şi evanghelizator şi să *te facă* un doctorand şi la scris, şi la bunul simţ, ăsta e *masacru la drumul mare* pentru mine, personal şi cred că *domnul profesor* ar trebui să îşi dea demisia, în mod real, de pe bloguri.

Să stea în banca sa şi să scrie o carte, cu ştersături şi reveniri multiple, două, nouă…dar nu e de dumnealui aşa ceva[709].

Cred că are fler când stă acasă, la masa de scris, am observat asta, şi atunci poate să scrie lucid, cumpănit…dar nu şi când e pus să scrie în contratimp.

Dacă vrea să ne creadă şi ne respectă, cred că ar trebui să ne şi accepte sfatul.

Domnule profesor, faceţi ceva onest pentru onlineul românesc şi poate că vă va urma în această *onestitate* şi domnul lector universitar doctor Gheorghe Ştefanovici[710]!

Apucaţi-vă să vă faceţi operă, demnă de statutul de profesor şi de lector, că în sistemul online nu vă găsiţi rostul!

Credeţi-mă, nu e de dv.!

Din ce emană din dv. pe foaia de pixeli nu îmi garantează, în niciun fel, că avem de-a face cu *două cadre didactice universitare*. Şi când eşti confundat cu *altceva* decât ceea ce eşti e grav. Sper să mă înşel…dar nu cred că e cazul[711].

---

[709] Nu e de dumnealui onlineul, scrisul zilnic.

[710] În mod determinat am scris *Ștefanovici*, în loc de *Ștefanov*, pentru a arăta *proveniența* numelui.

[711] Și au plecat amândoi din WordPress, pe domenii personale, însă scriind tot la fel de prost ca și înainte.

Pentru lupii moraliști ai WordPressului

Când[712] o domnişoară *Fantasya*[713], de esenţă baptistă, *îşi ridică fusta*[714] ca să ajungă în top şi acum se gândeşte la *vaginul păpuşii B.*[715], ce fac *moraliştii* WorPressului?

Cum o acţionează în discuţie? Nici ea, ca nici ea[716]…nu sunt *baptiste*…dar *sunt de-a adevăratelea*.

Prea multă ipocrizie de la *nivel înalt* până la *nivel jos*[717]…Prea multă…

Interesant e că ambele îmi dădeau, pe vară, *lecţii de morală*. Şi *morala*, uneori, se întoarce împotriva ta[718]…

Să credem că *tinerele speranţe baptiste* din România au numai acest nivel de *gang*, de *şopron* sau de *islaz*?

Dacă *da*, dacă ne confirmă…nu e nicio problemă!

---

712 Un articol din data de 2 ianuarie 2008.
Lupii moraliști erau *baptiștii*, însă, în special, Marius Cruceru, care reacționase *pudibund* dar *vehement* cu altă ocazie, când era vorba, ca și aici, de probleme sexuale discutate online și ajunse...în primele locuri din top.

713 A se vedea: http://fantasya.wordpress.com/about/.

714 Aluzie la articolul: http://fantasya.wordpress.com/2007/12/29/mi-am-ridicat-fusta-si/. Autoarea ajunsese atunci pe locul al 3-al al *celor mai bune* 100 articole din WordPress.ro, cu un alt articol, după cum ne arată fotografia ratingului articolelor.
Deasupra ei, pe locul doi, era Marius Cruceru iar, pe locul 1: Gheorghe Ștefanov. Cu altă ocazie Cruceru scrisese că se află lângă *abatorul de carne*, atunci când o altă autoare, la fel de insignifiantă ca și aceasta, vorbea fără voaluri despre bărbați și sexualitate și era, ca și acum, lângă el în top.

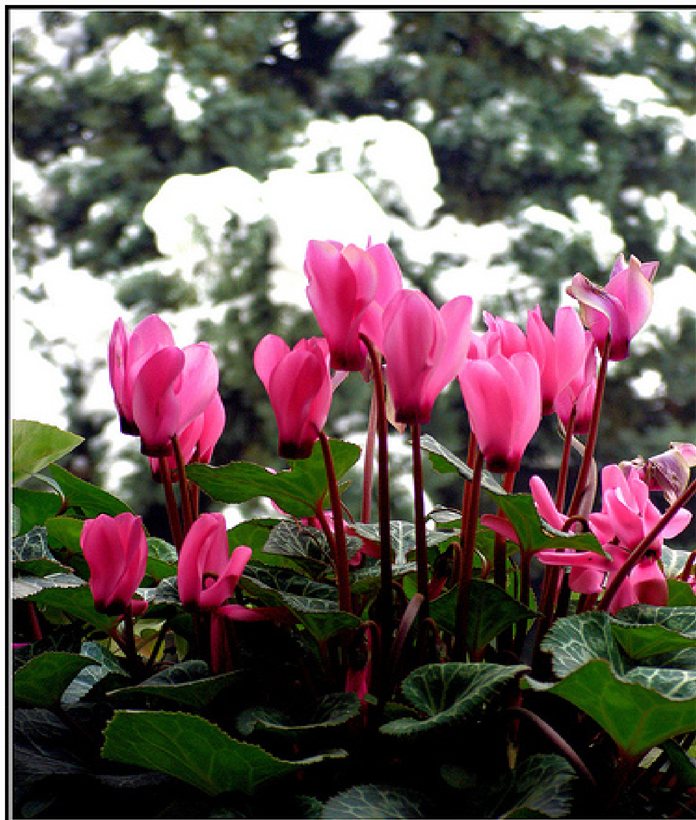
715 A se vedea: http://fantasya.wordpress.com/2008/01/01/vaginul-papusii-barbie/.

716 Ne referim la: http://alaxandra.wordpress.com/.

717 În rândul baptiștilor care se dau în stambă la nivel online.

718 Dacă nu o practici...

Însă, dacă suntem *păşunişti*…să nu mai cerem *credibilitate*. Să ne mulţumim cu apa joasă, de la mal…

…la scris[719].

Fratele Marius Cruceru[720] ne-a *impresionat* timp de trei zile cu articole de dimensiunea unor *articole*. Nu zice nimeni să nu ai o zi proastă sau să nu ai timp sau să nu faci reclamă la un lucru sau la altul…Dar să nu scrii un articol ca lumea la 3-4 zile e ruşine obrazului.

Promitem că îi vom da o distincţie, la finele lui 2008, dacă o ţine tot aşa, dacă o scrie *lungă*…şi nu revine la forma de articol *scurtă* şi *ultra-scurtă*.

Nu mă interesează dacă e plăcut sau neplăcut pentru mine ceea ce scrie dumnealui, atâta timp cât este *altceva* decât mine, însă mă interesează să văd că, realmente, pe fiecare lună, dezbate nişte teme, pentru că vrea să dăruie ceva celor care vor să citească şi nu să facă *paradă de rating*.

Cred că toată lumea a înţeles că *parada de rating* nu te arată *om serios*, nici imprecaţiile cu duiumul, nici comentariile la fentă, dacă nu ai ce arăta, în mod concret, când

[719] Un articol din data de 7 ianuarie 2008.
[720] A se vedea: http://patratosu.wordpress.com/2008/01/07/am-tras-concluzia/.

e să faci statistica şi să vezi ce *mărfuri* ai creat luna asta, anul acesta…

Bucuria nu constă în *cât poţi să iei ochii* sau *în ce fac alţii*, pe la comentarii, pentru tine, ci în *ce faci tu pentru alţii*.

Noi i-am precizat de la început [e bine că, sperăm, s-a înţeles odată!] că noi *nu rivalizăm cu nimeni* ci *dăruim lucruri*.

Însă nu ne place să ne calci pe bătături, dacă noi ne manifestăm simpatie faţă de tine.

Bineînţeles că baptistul nu e *ortodox* şi invers, şi că nu va scrie lucruri care să mă ungă la suflet deplin, sută la sută: nici eu pe dumnealui şi nici dumnealui pe mine.

Dar, pentru că sunt *om sensibil* şi nu *frasin*, simt când ceva *e dăruit*, când ceva *e muncit*, când ceva *mă vizează* şi *mi se dăruie*.

Bun venit, *frate* Marius, la masa simpatiei noastre! Dacă scrieţi pentru toţi, scrieţi şi pentru noi şi noi scriem pentru toţi şi scriem şi pentru dv.!

Cine ne-a urmărit observă faptul că v-aţi însuşit în scrisul şi problematica dv. lucruri din pledoaria noastră [scrisul nostru nu a fost degeaba!] şi eu de la dv. [se pare că multiplele *contre* m-au învăţat enorm de multe lucruri din psihologia dv.].

Viitorul ţine de adâncurile noastre, ale tuturora, de ceea ce suntem *în mod real* şi nu *doar închipuit*.

Felicitările noastre pentru reconversia editorială şi aşteptăm ca pe 2008 să *ne batem* în bun simţ, măiestrie scriitoricească şi delicateţe, dacă în 2007 ne-am bătut în *Wurmbrand*, *cele mai penibile zile de blogging* şi *rating închipuit*.

Eu zic că *merită*…

Şi cred că dv. ştiţi că merită să încercaţi să faceţi cu noi acest lucru şi nu numai dv., ci toţi creatorii online religioşi ai momentului sau ai viitorului.

Merită să lăsăm frumuseţea să uimească!

Responsabilitatea socială e o îndatorire ce trebuie văzută în acelaşi timp intensiv şi extensiv

Sitemul[721] de feeduri *9AM*[722] prezintă astăzi [8 ianuarie 2007] iniţiativa celor de la *Responsabilitate socială.ro*[723] de a chestiona pe creatorii de online în ceea ce priveşte cele mai reprezentative acţiuni sociale pe 2007 ale firmelor şi companiilor româneşti sau care activează în România.

E o iniţiativă *bună*…dar *restrictivă*, pentru că se referă numai la interesele companiilor şi ale sistemului publicitar.

Pe când *responsabilitatea socială* e o îndatorire general valabilă pentru toţi cetăţenii, de la preşedinte până la tânărul major, care, luându-şi *cartea de identitate* devine culpabil pentru actele sale non-legale.

Şi când vorbim de *îndatorire socială* vorbim de toate îndatoririle pe care le avem faţă de familia, comunitatea noastră, mediul înconjurător şi faţă de noi înşine.

Pasajul de aici ar trebui să ne dea de gândit celor care scriem în sistem online:

„Invitația site-ului *Responsabilitate sociala.ro*[724] se adresează bloggerilor pentru că, în ultimii ani, în peisajul spațiului public, aceștia au devenit *un nou model* de *lideri de opinie*. Articolele postate de bloggeri au de multe ori audiențe impresionante, de mii de vizitatori pe săptămână, astfel încât bloggerii devin *formatori de opinie*”[725].

Ceea ce emană din noi afectează, poate *afecta* în mod major dar poate și *schimba* în mod major, în bine, lucrurile.

Atunci când avem grijă de sănătatea noastră trupească şi sufletească, ca creştini ortodocşi, trebuie să încadrăm în ea şi grija faţă de sănătatea sufletească şi trupească a altora, de liniştea vecinilor noştri, a familiei noastre şi de sănătatea mediului în care trăim.

---

[721] Un articol din data de 8 ianuarie 2008.

[722] Am indicat articolul: *Bloggerilor li se cere responsabilitate socială* (http://www.9am.ro/stiri-revista-presei/c/80919/a.html).

[723] A se vedea: http://www.responsabilitatesociala.ro/dialoguri/bilant-2007-bloggerii-despre-responsabilitatea-sociala-a-companiilor-din-romania.html.

[724] Idem: http://www.responsabilitatesociala.ro/.

[725] Numai că inițiativa de față erau a unor creatori de online plătiți de către companii private și nu erau *creatori de oline oarecare*, care scriau ce credeau de cuviință.
De ce spun asta? Pentru că în cele din urmă onlineul a fost confiscat de interese econonomice, politice, de breaslă și nu mai reprezintă *o creație independentă*.

De aceea responsabilitatea faţă de toţi şi de toate, faţă de relaţiile noastre sociale se construieşte intensiv, se construieşte în noi.

Dacă avem înţelepciunea de a trăi printre oameni vom ştii să extindem starea noastră de frumuseţe şi la nivelul relaţiilor noastre sociale.

Dacă ne exhibăm nevrozele, durerile, neplăcerile prin înjurături sau mârlănii la drumul mare suntem *factori de stres* şi *de poluare sufletească*, ca şi gazul de la eşapament.

De aceea am spus, dintru început, că e *salutară* iniţiativa propusă, dar e *restrictivă*.

Nu e de ajuns să remarcăm decât: campania *salvaţi din ape* [la inundaţii], pentru *un pământ verde* [ecologistă], *fără şpagă* [în instituții] sau *e păcat să ne stricăm viaţă cu o depăşire neregulamentară* [în trafic][726].

Trebuie să salutăm, deopotrivă, şi campanii sociale mai puţin mediatizate, cele de la nivel medical, religios, comunitar *local*…şi nu doar *naţional*.

Cred că viitorul iniţiativelor *reale* şi *majore* va fi unul *la nivel local* şi de aceea vor fi mai puţin mediatizate, din păcate.

Să fim responsabili, în concluzie, pe varii paliere de aşteptare!

[726] E vorba de patru campanii, la nivel online, derulate în acea vreme și mediatizate TV şi la nivel online.

Mediul deschis, Kosovo, gardul şi piaţa ideilor

1

Sistemul[727] online este un mediu deschis, gândit şi construit de unii ca *deschis* şi de alţii, folosit în mod nefast, ca *ultra-privat*.

Cei care îl cred *deschis*, şi credem că va fi *deschis*, că va fi pe viitor, din ce în ce mai mult, o sumă gratuită a eforturilor multor contribuabili generoşi, nu au în cap *ideea de copyright*.

Dacă apare ceva în sistem online [sait şi blog] apare sub *semnul gratuităţii* şi trebuie să fie sub semnul gratuităţii, pentru că viziunea de ansamblu a comunicării curente cere asta.

Restricţionismul este un concept învechit, arată o mentalitate improprie modului de a fi cablat la continuul electronic, la interconectivitate.

Ultra-privatul în sistem online e un non-sens pentru că iese din paradigma comunicării.

E de la sine înţeles că *ultra-privatul* are interese financiare, de clan etc., tocmai de aceea introduce noi membrii pe diverse considerente.

Însă, intrarea pe bază de plată într-un anume spaţiu al onlineului arată că e o transmutare finanţistă a vieţii curente în

[727] Un articol din data de 18 februarie 2008.

sistem online, unde regulile sunt altele: transparenţă, gratuitate, comunicare directă.

Poate că, conceptul de *mediu deschis* pare *o utopie frumoasă*, dar *nerealizabilă*, pentru că totul cere bani.

Marile companii, care investesc pe net, pun la dispoziţie un buget enorm pentru dezvoltarea de *proiecte* şi *sisteme de comunicare* sau de *prezentare personală*.

Însă noi nu ne referim la marile companii care *susţin* sau *formează* reţele de comunicare ci la mentalitatea pe care o au creatorii personali de online şi care, credem că va dicta viitorul interconectivităţii.

Dacă nu credem în *copyright restrictivist* [adică *numai eu folosesc ceea ce pun pe net şi nimeni altul*], atunci în ce credem? În *solidaritate informatică*.

Cum se manifestă ea? Păi cel mai uşor de explicat e prezenţa linkului, a notificării faptului că un text e luat de aici, sau inspirat de acest autor şi că are rolul de a prefaţa, a prezenta, a ne conduce spre o anume realitate.

Pe nesimţite, *copyrightul fixist* al editurilor sau ziarelor devine, în sistem online, un concept perisabil, în faţa conceptului de *comunicare hiperextensivă*, care presupune o prezenţă *identică* sau *asemănătoare* în mai multe locuri deodată.

Cred că e uşor să vizualizaţi conceptul de *comunicare extensivă* dacă vă gândiţi la vehicularea aceluiaşi anunţ în mai multe sisteme personale în acelaşi timp, mai mult sau mai puţin modificat ca *text* şi *prezentare*.

Comunicarea hiperextensivă, ca şi *circuitul planetar al informaţiei*, se bazează pe o solidaritate mondială, care doreşte să informeze şi să ofere informaţie cât mai diversă, la modul *instantaneu* sau *ultrarapid*.

Aşa că, în cadrul conceptului de *circuit planetar al informaţiei,* dacă cineva ajunge primul la un produs, la o carte, la o imagine, la o ştire, o împarte gratuit cu întreaga lume… dacă doreşte.

Gratuitatea gestului şi *solidaritatea cu alţii* elimină astfel din ecuaţie *ideea de piratare* a unui obiect.

Dacă doresc să îl împart cu alţii el devine *un bun mondial*, al tuturor, pentru că vreau să fiu generos cu cei care nu îşi permit să şi-l cumpere sau nu ştiu de unde să îl ia sau că el există.

2

Kosovo[728] este o nedreptate, pusă la cale de marile puteri, pentru Serbia, cum e Basarabia[729] o nedreptate pentru România.

Fărâmiţarea statală pe baze etnice nu are rolul decât de a strica coeziunea internă a unor state adânc înrădăcinate într-o tradiţie, într-un mod de a fi propriu, de mai multe secole la rând.

Dacă se încurajează *peste tot*, nu *lacunar*, fărâmiţarea statelor actuale, ideea de *unitate*, de *comunitate regională* devine un proiect *fragil* şi *derutant*.

Ieri am trăit tristeţea sârbilor ortodocşi, dar şi fericirea, de-o exuberanţă regizată, a albanezilor musulmani. Nici unii şi nici alţii nu au câştigat nimic prin această scindare.

Compromisul se va aşterne între noi, dacă trebuie să convieţuim. Începem să visăm că totul *a fost aşa dintotdeauna* şi nedreptatea devine *o realitate de facto*.

Nici sârbii nu vor crede că regiunea Kosovo nu le aparţine, cum nici noi nu credem că Basarabia/Republica Moldova are *o limbă moldovenească* sau e o porţiune pentru care nu s-a luptat Sfântul Ştefan[730] sau nu a fost a trupului României dintotdeauna.

Dar…se pune gard între noi, se pun legi, se îndreaptă şi spre unii şi spre alţii guri de tun şi ne facem că nu ştim, că n-am văzut, că nu a fost…

Însă, la nivel intern, fiecare ştie cine suntem şi această conştiinţă se hrăneşte din relaţiile pe care le putem avea, dintre care, *relaţiile online* pot face multe minuni în domeniul *cunoaşterii reciproce*.

3

De ce avem nevoie de *garduri*? Pentru că nu avem dragoste între noi, pentru că ne e teamă, pentru că vrem să fim singuri şi să murim de plictiseală, pentru că ne-am pierdut simţul realităţii reale.

În sistem online ni se propune să nu mai avem garduri, să ne înţelegem aşa cum suntem.

---

[728] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Kosovo.

[729] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Basarabia.

[730] Cel Mare: http://ro.wikipedia.org/wiki/%C5%9Etefan_cel_Mare.

Depinde de noi dacă înfigem şi mai abitir *gardurile* sau le dăm *delete* la toate, dacă renunţăm la ţarcuri şi ne bucurăm de întreaga păşune a comunicării şi a frăţietăţii.

4

Conceptul de *piaţă a ideilor* ni se pare unul *depersonalizant*[731].

Pentru că nu mă interesează să ştiu idei, concepte, definiţii *rupte* de cei care le-au gândit. Însă sunt interesat de modul personal în care un om *a gândit* sau *gândeşte o problemă anume*, în nişte condiţii existenţiale concrete.

Tocmai de aceea nu sunt *un fan al ştirilor neştampilate* de cineva la modul personal, al cărţilor care nu au un stil foarte personal şi nici al discuţiilor unde se întâlnesc mai mulţi oameni, ca să îşi spună ce au mai citit sau au mai auzit, dar nu să vorbească despre *ce au mai înţeles*, la modul profund uman, de la ultima lor întâlnire.

Doresc un *forum al gânditorilor*, al oamenilor care îşi asumă relaţii şi experienţe şi vreau să vând pe pustii conceptul de *piaţă a ideilor*.

Piaţa ideilor e un fel de *comunism al ideilor*, unde nu contează *persoana* ci contează că *s-a spus ceva*, că s-a mai scris o carte, care şi aşa *nu contează* pentru că e tot *o carte banală*.

De ce să nu mizăm pe o întâlnire a *trăitorilor de idei*?

Da, să punem faţă în faţă oameni cu diverse experienţe şi să ne îmbogăţim reciproc din experienţa fiecăruia.

Dv. citiţi cartea pentru că vreţi *nişte idei* sau pentru că vreţi să găsiţi în ea *gândirea unui om*, experienţa cuiva, pentru care îl iubim sau îl detestăm?

Eu, personal, citesc *oameni*, niciodată *cărţi*. Mă interesează să găsesc *caractere*, să găsesc *oameni profunzi*, oameni cu o bogată experienţă care să dinamizeze viaţa mea spre exeperienţă, spre organicitate, spre o tot mai mare frumuseţe interioară.

Dacă citim *idei* şi vrem *idei* atunci *ucidem oamenii*, nu dăm doi bani pe oameni!

---

[731] A fost teoretizat, printre alţii, de Horia Roman Patapievici: http://ro.wikipedia.org/wiki/Horia-Roman_Patapievici.

Iar oamenii sunt mai de preţ decât toate ideile lor la un loc, pentru că ei pot să rescrie, în două trei fraze sau pagini toată experienţa pe care au pus-o în zece, treizeci, o sută de cărţi.

Fiţi *deschişi* şi *solidari* cu alţii!

Să nu suportaţi nicio nedreptate în inima dv.!

Dărâmaţi gardurile care vă separă de fraţii şi surorile voastre!

Iubiţi oamenii şi priviţi-i prin cuvintele lor pe ei înşişi, pentru ca să fim *oameni*!

Consens pentru Serbia, cărţile mici, gripa şi preţurile mari

1

Cu[732] excepţia UDMR-ului[733] [27 de voturi?], peste 300 de voturi ale parlamentarilor români au spus: NU! autointitulatei *puteri* de la Priştina[734].

Premierul şi-a regăsit glasul astă seară, şi cred că e spre binele nostru!

Suntem de partea celor care au aplaudat scrisoarea comună a celor două camere reunite.

2

Am observat în librării, că *trendul* intelectualilor români din acest an sunt *cărţile mici*, făcute repede şi care se vând cu aproape…30 de lei.

Mi-a fost ruşine, ruşine de mine însumi pentru ruşinea pe care ar trebui să o aibă autorii [un sentiment pe care mi-e greu să-l traduc][735], să cumpăr o carte de trei articole, care, puţin cam mult umflată, are câteva zeci de pagini iar pe pagină: 10-12 rânduri subţiate.

---

[732] Un articol din data de 18 februarie 2008.

[733] *Uniunea Democrată Maghiară din România*: http://www.udmr.ro/.

[734] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Districtul_Pri%C5%9Ftina.

[735] Mă refer aici la cărţile de tipul celor recente ale lui Liiceanu: *Despre ură*, *Despre seducţie*, *Despre minciună* etc. A se vedea: http://www.humanitas.ro/gabriel-liiceanu.

Prea mulţi bani pentru *o carte mică* sau *prea mare numele* pentru ambiţia de a apărea, în ediţie minoră, cu *o publicitate maximă*.

Înţelegem ideea: *să mai scriem ceva, ca să nu ne uite lumea!* Sau: *avem nevoie să mai scoatem ceva bani*.

Şi totuşi, să vină dumnealor cu o carte *mică*, fără să o creadă *mică*, dar să ne-o vândă ca *plină de substanţă condensată*, totuşi: nu dă bine.

De ce *nu dă bine*? Pentru că citim cartea şi o bifăm la categoria: *scurtă e, dar mare îi e numele*, şi altă dată nu mai cumpărăm alta.

3

Gripa de anul ăsta a fost o zeamă lungă. A fost o gripă care se ţine de tine ca umbra. Am tratat-o cu toate ceaiurile şi tot nu vrea să plece.

Poate că ar trebui să o punem într-o scrisoare şi să o trimitem şi pe asta în vreun deşert, în vreo peşteră, undeva, ca să nu se mai întoarcă.

Dar, ce mă fac, dacă gripa asta are…prietenie câinească?

Am dat unui câine să mănânce şi apoi nu mai scăpam de el. Eu să plec, el după mine. L-am ameninţat, l-am gonit în chip şi fel, el după mine.

Până la urmă s-a oprit, din senin, şi gata!…Poate că o să trimitem gripa în ceaşca lui Aladdin[736].

4

O salată costă cât o pâine. Pâinea se mai scumpeşte încă cu 15% [aşa e preconizat să fie]…

Orice produs aş numi e tot de rău.

Intrarea în *Uniune* nu *ieftineşte*, din păcate, ci mai mult *te seacă la portofel*. Te uiţi şi sunt tot mai puţini banii.

Cred că nu ne plac preţurile mici. Avem un fel de-a fi care ne trage spre…mare, mai mare. Poate că de aceea fiecare încearcă să se dea *de mare,* pentru că îl enervează că are sau că n-are bani.

---

[736] Aluzie la: http://www.imdb.com/title/tt0103639/.

Am răsfoit câteva cărţi cu apetenţă pentru utopie.

Ideea maximalizării a ceva vine pe fondul de a da credibilitate unui lucru minor, care e prea prostuţ în sine.

Când ştii că un lucru nu valorează cât costă îi măreşti preţul. Omul se uită la preţ şi crede că e *de calitate* şi…îl cumpără. Însă constată acasă, că s-a înşelat.

De aceea prefer lucrurile *care sunt ieftine pentru că sunt bune* sau *sunt scumpe pentru că sunt realmente de calitate*.

Însă nu îmi plac lucrurile scumpe…*pentru că trebuie să fie scumpe*. Acelea sunt pentru *snobi*, pentru *bigoţii cumpărăturilor* sau *pentru risipitori*.

Votez cu eleganţa!

Râsul culturii generale

Să luăm[737] ca paradigmă *râsul* lui Mircea Badea[738] de aseară, unde, în emisiunea de după ora 23, neştiind ce înseamnă *stavropighie* a presupus că e *un subiect comic*.

Însă a presupus că e *un subiect comic* nu numai pentru că *nu cunoştea înţelesul semantic* al cuvântului, ci pentru că i se pare că *limbajul bisericesc*, special, *nu are niciun rost*.

De ce? Pentru că teologia e pentru el *o floare la ureche*, în comparaţie, probabil, cu faptul de a face o emisiune ca a sa.

Dacă la emisiunea în direct îţi dai cu părerea despre orice, ai umor şi distrezi lumea…probabil aşa ar trebui să stea treaba şi cu *limbajul teologic*: să fie *un hocus-pocus umoristic*.

Să nu se înţeleagă că el e *marele* şi *singurul vinovat* de *neştiinţă teologică* sau de *fobii teologice*! Am dat exemplul său pentru că e *recent* şi este *sugestiv*.

Gesturi identice cu ale sale trăim aproape zilnic, de parcă cineva le trage la xerox şi le implantează în capul tuturora.

Cu alte cuvinte: de ce îţi vine să râzi de lucruri care te depăşesc? Şi dacă te depăşesc şi eşti un ignorant în speţa ca atare, de ce crezi că trebuie să *bagatelizezi subiect*ul, dacă *te depăşeşte*?

Complexul de inferioritate pe care îl trăieşti ca posesor de cultură generală, alături de probleme nerezolvate între tine şi Dumnezeu, între tine şi viaţă, între tine şi tot ceea ce există

---

[737] Un articol din data de 29 februarie 2008.
[738] A se vedea blogul său: http://www.mircea-badea.ro/blog/.

nasc râsul ieftin, batjocura la adresa realităţilor teologice, blasfemia cea mai jegoasă şi de nesuportat.

Trivialul blasfemiei este însă un mod de disculpare care te acuză. Pe măsură ce vrei să convingi, cu tot dinadinsul, că eşti redus, că eşti submediocru în domeniul înţelegerii realităţii pe atât devii impozant în sfera imprecaţiei.

Drăcuitul ca la uşa cortului, înjurăturile pe teme religioase şi blasfemiile oţioase sunt moduri de autocaracterizare.

Ele arată gradul tău de decadenţă exhibat cu multă lejeritate. Adică nu numai că eşti *mitocan* dar vrei să te şi lauzi cu asta, vrei ca să ştie toată lumea, vrei să fii perceput ca *o căzătură* de către toţi.

În concluzie: râzi de *ceea ce nu eşti*, când *râzi de ceea ce nu cunoşti*.

A nu şti ceva nu e *o ruşine*, ci e *o normalitate* pentru fiinţa umană, pentru că neştiinţa noastră merge paralel cu ştiinţa nu numai în lumea de acum, ci şi în viaţa viitoare, în veşnicie.

Sunt miliarde de miliarde de lucruri de cunoscut. Cunoaşterea e nesfârşită. Noi suntem creaţi de Dumnezeu cu o posibilitate nesfârşită de cunoaştere. A-ţi mărturisi neştiinţa în faţa a ceea ce trebuie să ştim şi vom şti e un act de cea mai mare *normalitate* şi *înţelepciune*.

Însă a râde de ceea ce nu cunoşti, pe premisa că anumite lucruri sunt *o prostie ca să le cunoşti*, arată că ai rămas la faza cunoaşterii preferenţiale, la faza: *îmi place numai îngheţata dar nu prefer și ciorba*.

Cultura generală îţi oferă răspunsuri generale. *Acesta e un copac*, *noi suntem oameni*, *de aici se dă drumul la computer*, *trebuie să faci bani ca să ai ce mânca*, *omul moare*, *inima e în partea stângă*…sunt cunoştinţe iniţiale.

Dacă ţi se pare o *aiureală* compoziţia internă a copacului, cum arată inima pe dinăuntru, ce înseamnă *moartea*, din ce e compus computerul şi cum a rezultat şi, la primul cuvânt, noţiune, termen pe care nu îl cunoşti râzi ca proasta în târg, nu sunt de vină *termenii specializaţi* şi nici cei care *au cultură specială*, ci e de vină cel care a rămas la baza muntelui cunoaşterii sau care nu vrea deloc să asculte, să înveţe de la cei care cunosc o ştiinţă, o realitate anume.

De aceea, militantismul pentru *maimuţa lui Darwin*[739] în şcoli în defavoarea *creării omului de către Dumnezeu*, frica de oamenii specializaţi pentru că nu ştim noi, marele public, ceea ce spun, luarea în râs a ceea ce ne depăşeşte sunt atitudini ale unor oameni cu *idei puţine* şi fără *perspective reale* în cunoaştere.

Exclusivismul nu este o atitudine ştiinţifică sau de caracter după cum *nespecializarea* nu produce discernământ.

Dacă democraticii care cer *ştiinţă fără credinţă* şi militează pentru *libertatea de alegere* ar fi lipsiţi de idei preconcepute nu ar dogmatiza drept *adevăr ultim* o teorie ştiinţifică, atâta timp cât adevărul ştiinţei este adevărul cercetării continue.

Dar, pentru că miza nu e ştiinţifică şi *Darwin în şcoli* nu e un slogan specializat, ci vine din frământări ale culturii generale, de aceea exclude orice altă posibilitate de înţelegere a realităţii, ştiinţa fiind văzută ca *o dictatură a conştiinţelor* şi nu ca *fundamentul* a ceea ce le eliberează de neştiinţă.

Ştim că nu poţi să *râzi înţelept* dacă *nu eşti înţelept*. Ar fi o cerere prea mare, *eronată* de altfel, din partea noastră. Însă poţi să te *abţii democratic* să răzi *din* şi *prin* intermediul neştiinţei proprii.

Într-o cultură democratică, unde ar trebuie să fim atenţi la faptul, ca să nu-i lezăm pe alţii, din spirit de excludere, nici fizic şi nici moral, *râsul tâmp* trebuie descurajat pentru a cultiva *deschiderea spre dialog* şi *spre munca de cercetare*.

Unde nu ştii întrebi. Când vrei să cunoşti ceva faci studii, cercetezi, devii audiantul celor care au studiat problema, care s-au specializat în ea.

Dacă pentru a câştiga un proces am învăţat să ne luăm un avocat bun, tot la fel, dacă avem nevoie de fluenţa vorbirii, de vestimentaţie conformă cu slujba noastră, de decorarea casei, de înţelegerea unor probleme teologice sau de scanarea stării noastre de sănătate, trebuie să mergem la cei care sunt în măsură să ne dezlege enigmele sau să ne ajute în mod real.

Ca să fim *proprii unui dialog* trebuie să fim *proprii tematicii dialogului*. Dacă suntem în afara discuţiei, a intra ca musca în lapte înseamnă a ne include acolo unde nu ne e locul şi unde nu ne putem simţi confortabil.

Dragă Mircea Badea, *stavropighiile patriarhale* în Biserica Ortodoxă Română sunt Mănăstirile care se înfiinţează

---

[739] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Charles_Darwin.

şi se conduc direct de către patriarhul României şi de către administraţia patriarhală.

Cuvântul *stavropighie* e un cuvânt compus, vine din limba greacă şi înseamnă, într-o traducere foarte liberă: *locul unde s-a pus crucea de către patriarh*, *ca unul care a zidit şi sfinţit Biserica Mănăstirii respective*.

Deci, după cum observi, nu e *nimic de râs* ci doar *de…învăţat*.

Muzeele unei postmodernităţi capricioase, teribiliste şi obscene

Bogdan Boga[740] ne oferă[741] într-un articol concis o trecere în revistă a unora dintre cele mai extremiste şi particulare muzee contemporane.

Căutând posibile saituri de prezentare ale muzeelor indicate de către autorul român am găsit următoarele date:

1. *Muzeul penisului*[742] din Islanda.
2. *Muzeul veceurilor*[743] din New Delhi, India.
3. Un articol despre *Muzeul contracepţiei*[744] din Viena, Austria.
4. Un articol de prezentare, însoţit de fotografii, a *Muzeului chiloţilor*[745] din Opatowek, Polonia.

---

740 A se vedea: http://www.ziare.com/magazin/ciudat/cele-mai-ciudate-muzee-din-lume-254005.
741 Un articol din data de 2 martie 2008.
742 A se vedea: http://www.phallus.is/.
743 Idem: http://www.sulabhtoiletmuseum.org/.
744 Idem: http://www.dw-world.de/dw/article/0,2144,2387093,00.html.

5. *Muzeul menstruaţiei şi al sănătăţii femeii*[746]

6. *Muzeul pantofilor*[747] din Toronto, Canada.

7. Despre *Muzeul nucilor*[748] de la *Connecticut College*.

8. *Muzeul vrăjitoriei*[749] din Boscastle.

9. *Muzeul sexului*[750] din Amsterdam, Olanda.

10. Muzeul torturii medievale[751] din San Gimignano, Italia.

Suntem trăitorii unei epoci în care se etalează mărunţişul, scabrosul, urâtul în defavoarea a ceea ce e pozitiv şi frumos în această lume şi în istoria noastră.

Pe de o parte, avem nevoie de *evidenţe despre trecut* – nimeni nu e împotrivă – însă, în acelaşi timp, munca de cercetare şi de inventariere pe care o depun aceste muzee se înscrie în ideologia postmodernă, care ridiculizează tot ceea ce e definitoriu pentru noi sau a fost.

Noi suspectăm o astfel de muncă nu *de amatorism* ci de intenţia de *ducere în derizoriu* a istoriei noastre.

Ne aplecăm prea mult asupra fragmentarului, ne dedicăm numai asupra unor subiecte de cercetare, mereu adiacente, lăturalnice, fără a mai avea dorinţa să le conexăm la întreg, să le integrăm într-o viziune de ansamblu.

Se prezintă date, obiecte, informaţii fără un scop educativ, fără scop etic şi asta produce o atracţie senzaţionalistă spre munca de cercetare.

Este evident faptul că tematica fiecărui muzeu prezentat anterior este o ofertă indusă publicului, este o ofertă pentru un segment de public redus şi că nu există *o cerere reală* pentru aşa ceva.

Însă, ceea ce se urmăreşte, credem noi, e formarea unui viitor *public excentric*, a unui viitor public care să caute numai trivialul, numai anumite lucruri în mod obsesiv şi care va trăi o dezordine axiologică puternică.

Ca oameni ispitiţi de păcat, bineînţeles, fiecare dintre noi am dori să ştim anumite intimităţi, lucruri ascunse, nespuse din viaţa altora şi din istorie.

---

745 Lincul era acesta: http://www.cbsnews.com/sections/entertainment/main207.shtml, dar acum nu mai e valabil.

746 A se vedea: http://www.mum.org/.

747 Idem: http://www.batashoemuseum.ca/.

748 Lincul era acesta: http://www.collegenews.org/x1895.xml. Acum nu mai este funcțional.

749 Idem: http://81.144.190.71/. Nefuncțional...

750 A se vedea: http://www.museumofsex.com/.

751 Idem: http://www.corkscrew-balloon.com/misc/torture/index.html.

Însă exploatarea *nespusului*, darea în vileag a intimităţii, instituţionalizarea scabrosului nu face decât să ne împingă spre o pronunţată confuzie interioară, atâta timp cât nu vom mai şti să distingem sau ne va fi foarte greu să o facem, între ceea ce *mai e permis să faci* şi *ce nu mai e permis*, dacă nu mai avem pur şi simplu *intimitate proprie*.

La o primă vedere toate aceste tipuri de *prezentare a realităţii* ni se par *valabile*. Însă, când vine vorba să constatăm ce pierdem în urma tuturor acestor încercări de fărâmiţare ale normalităţii, ajungem să constatăm că îndrăznelile noastre în materie de *sinceritate pătimaşă* ne fac să nu mai locuim *în noi* ci *în afara noastră cu totul*, prinşi în imagini, fantasme şi incertitudini.

Da, atenţia noastră ar trebui să fie îndreptată spre ceea ce ne schimbă în mod continuu existenţa.

Trebuie să fim atenţi, foarte atenţi la mijloacele de informare şi de sugestionare ale noastre, care ne duc *spre periferii* şi nu ne lasă să ne canalizăm asupra *subiectelor importante* din viaţa noastră de creştini ortodocşi.

Noi trebuie să discernem cele ce se întâmplă cu noi şi cu lumea în care trăim, însă nu trebuie să ne pierdem în cercetările noastre, în înţelegerile noastre vizavi de realitatea care ne înconjoară.

Trebuie să fim *ai momentului* fără a deveni *oameni ai extremelor*, ci foarte înrădăcinaţi în modul de a privi lumea al Bisericii Ortodoxe, în acest *mod eclesial*, care *simte* şi *trăieşte echilibrat*.

Mircea Badea, ne discriminezi şi o să-ţi pară rău!...

Download this episode (32 sec)[752]

[emisiunea din 4 martie 2008]

Poate că[753] fratelo[754] Mircea nu mai vrea să aibă rating…Sau poate că nu ştie că la emisiunea sa nu se uită numai *agramaţi* sau dintre aceea avizi de incendiat bărcuţe în albia de plastic[755] ci şi *intelectuali*, oameni cu carte dar care şi gustă ironia fină.

Însă, fratele meu, *ironia* e una dar *bădărănia* e altceva.

Când confunzi pe *oamenii credincioşi* cu *cretinoizii* şi reduci numărul telespectatorilor la cine vrei tu, atunci, fratele meu de cartier, trebuie să-ţi faci *blog de extremist* şi nu să creezi *o emisiune TV*!

Sau scrie pe ecran *cine să se uite* şi *cine să nu se uite*, ca în regimurile dictatoriale, ca să nu ne pierdem timpul degeaba.

Gesturile tale, dragă Mircea, încep pe fiecare zi să fie deşănţate şi te anunţăm că vei pierde public.

---

752 Era inclusă în locația: http://www.mypodcast.com/fsaudio/dorin_20080304_1531-188395.mp3. Acum desființată în mod abuziv de către proprietarii unde noi ridicasem fila audio.

753 Un articol din data de 4 martie 2008.

754 În italiană: *fratele*.

755 Lucru pe care îl făcuse într-o emisiune anterioară.

Dacă te crezi *mare mânuşă*…o să ajungi *mânuşă miniaturală*, ca în foto supra, pentru că *te duce gura* unde *nu te duce bunul simţ*.

Poate că te crezi în altă ţară, într-una a celor care trag cu puşca pe stradă!

Dacă nu îţi place o opinie, poţi să o spui şi fără să ne insulţi şi să ne declari, pe toţi credincioşii, de orice ramură am fi noi, nişte *cretini*.

N-am putut să ascult emisiunea până la capăt de indignare. Însă nu cred că suntem singurii indignaţi.

Dacă ne faci să plecăm din faţa televizorului pentru că nu putem să suportăm abjecţiile tale, cred că începi să devii falimentar.

Şi când pe oamenii credincioşi, care te stimează, începi să-i pierzi de clienţi…slabe speranţe că vei atrage un segment de public fidel în locul acestora.

Erorile te costă!

Primăvară de google, excelenţă vs. amatorism, constatări

Siglă nouă![756] *Lalele de google*…înseamnă *articole mai bune pe net*?

Aş!…De ce să ne *usmim*[757] mai mult?!

Poate că primăvara vine degeaba pentru unii. Sau poate vin toate, mai mult decât trebuie, pe capul nostru.

La Irina Constantinescu, dintre *partenerii* puţini de online pe care îi avem, se simte…noul[758].

În altă parte mai puţin. Şi când nu te schimbi continuu, când nu te înfrumuseţezi înseamnă că ai *ajuns cavou*.

Primăvară cu atacuri la jurnalişti.

Primăvară cu mojicii perene între blogări.

Primăvară cu NATO care ne blochează oraşul.

Lansări de carte puţine.

Toate vechi şi noi nimicuri.

Muncim din ce în ce mai puţin *pentru suflet* şi foarte mult *pentru trup* şi *pungă*.

Şi dacă mintea noastră hibernează de unde *excelenţă*?

Excelenţa se face pe fiecare zi, la vedere sau nevedere, dar aduce rezultate, schimbări continue în fiinţă.

La polul opus, amatorismul cârpeşte. Lustruieşte acelaşi bocanc găurit. Peticeşte.

Dacă nu e fineţe este mâzgăleală. Tocmai de aceea, cu tot râsul meu pentru mânjirea pereţilor cu de toate, înţeleg de ce se mânjesc pereţii.

Fiecare vrea să iasă în faţă cu ceea ce are: cu nesimţirea, cu prostia, cu sânii, cu maşina, cu contul în bancă, cu mă-sa şi tas-o. Vrea să iasă! Şi dacă *vrea să iasă* poţi zice, nu?!

Însă, când eşti pârlit, insignifiant vrei să epatezi mai abitir decât atunci când *ai şi putea* şi *ai şi avea cu ce*.

---

[756] Un articol din data de 20 martie 2008.

[757] Să ne forţăm, să muncim...

[758] A se vedea: http://dulcecasa.blogspot.com/. În sensul că se precoupa să schimbe, în mod continuu, faţa onlineului ei.

Lipsa de scrupul se vede atunci când îţi cam vine să faci de toate împotriva oricui.

Mersul în maşină e o cutezanţă. Mă refer la maşina publică.

Prietenia e *o pagubă*, *o belea* sau *o enervare continuă*. Mă refer la *falsele prietenii*.

Multul e riscant: stârneşte invidii.

Puţinul e de râs: naşte ştouri multiple la adresa ta.

Constaţi că nu poţi să mergi pe stradă dacă nu eşti nesimţit ca strada.

Eşti constrâns să devii escroc.

Vrei să fii puşlama, eşti al nostru. Vrei să fii Sfânt...atunci ciuciu [scuzată să-mi fie dimensiunea realistă a exprimării!].

Realismul urban e ca *realismul underground*. Dacă nu vrei să te apuce guturaiul nesimţirii te contaminezi de el pentru că îl iei pe tălpi, îl iei pe mâini, ţi se scuipă în nas.

Nesimţirea e forma de curtoazie cea mai benefică într-o lume singură.

Cu cât eşti mai nesimţit cu atât eşti mai *inteligent*, paradoxal. Şi dacă ai o astfel de specie de *inteligenţă*…ţi se face loc.

Lasă-l, că e nebun!…Şi nebunii fac orice, alături de gangsteri.

Inteligenţa stradală bucureşteană e din filmele cu *Terminator*[759] şi *Stăpânul inelelor*[760].

Trebuie să ştii unde să nu calci ca să nu fie *de rău*. *De bine*…mai puţin. *De rău*…mai mult.

Constaţi că eşti *discriminat* dacă eşti *altfel*.

Constaţi că ţi se impun reguli pe care nu le vrei şi care nu au nimic de-a face cu firea noastră şi cu mentalitatea noastră.

Constaţi că poţi fi cel mai sincer între hoţi sau cel mai prost între şmecheri.

Constaţi că poţi să îţi pierzi credinţa în orice şi în oricine, dacă toţi sunt susceptibili şi nu au coloană vertebrală.

Constaţi că nihilismul, ca o ciumă, se lipeşte de tine şi când îl urăşti cel mai înverşunat.

Constaţi că de-a lungul istoriei omul e o dramă, o dramă perpetuă, că s-a plâns mult, că s-a suferit enorm, că suntem dezamăgiţi, prea dezamăgiţi de tot felul de pierderi.

---

759 Aluzie la: http://www.imdb.com/title/tt0088247/.

760 Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/St%C4%83p%C3%A2nul_inelelor.

Constaţi că nu e de ajuns *să vrei*…ci că trebuie *să poţi*, că trebuie să fii ajutat în demersurile tale.

Constaţi că viaţa se poate curma uşor, că poţi omorî uşor pe un om cu indiferenţa şi turpitudinea ta, dar că e nespus de greu să îl îndrepţi, să îl vindeci de neiubire.

Constaţi că sunt zile, săptămâni, luni, ani când nimeni nu aude nimic pentru să suni cu goarna iar într-o zi, când abia spui două lucruri, ostenit de durere, toţi te aud.

Constaţi că sunt multe lucruri nedrepte pe care le repetăm.

Constaţi că suntem *proşti* când ar trebui să fim *prieteni* şi *mojici* când ar trebui să fim *domni*.

Constaţi că pierdem timpul şi că el nu se mai întoarce, că îmbătrânim *rece* şi nu *frumos*, că suntem în stare să ne scoatem ochii pentru orice nimic decât să ne ajutăm întru toate.

Constaţi…şi cei cu asta?! De ce să constaţi? De ce să trăieşti? De ce să mori? De ce?!…

Vom alege prost întotdeauna cât vom alege să fim singuri!

Şah la NATO

NATO[761] a venit peste noi…şi vom vedea ce va fi. Până atunci filme şi fotografii de întâmpinare.

Aici găsiţi scurte file video despre ziua de astăzi[762]:

Zi ploioasă[763]
Steaguri pentru NATO[764]
Glasul străzii[765]

Şah la Nato[766] (de unde ne-a venit ideea articolului de faţă…

---

[761] Un articol din data de 31 martie 2008.
E vorba despre: http://ro.wikipedia.org/wiki/Summitul_NATO_2008.
[762] Ele conţineau mici comentarii live...şi de aceea articolul de faţă a fost inclus la categoria *Opinii*.
[763] Lincul era acesta: http://bibliotecateologica.vodpod.com/video/1047467-zi-ploioasa. Nefuncţional acum...
[764] Ibidem: http://bibliotecateologica.vodpod.com/video/1047485-steaguri-pt-nato.
[765] Ibidem: http://bibliotecateologica.vodpod.com/video/1047499-glasul-strazii.
[766] Ibidem: http://bibliotecateologica.vodpod.com/video/1047544-sah-la-nato.

Santal

Mahala bucureşteană[767]

Noapte bună, că NATO şi aşa vine!…

[767] Ibidem: http://bibliotecateologica.vodpod.com/video/1047558-mahala-bucuresteana.

O murdărie de nedescris[768], fără niciun pitoresc. Pasajul subteran de la *Universitate* e în reconstrucţie….însă murdăria dimprejur nu ar trebui să aibă nimic de-a face cu *reconstrucţia*.

Bucureştiul este un oraş plin de murdărie *clasică* şi acum şi de murdărie…*electorală*[769].

Nu găseşti coş de gunoi fără vreun chip electoral în el…sau fără mai multe. La gunoi toate chipurile electorale sunt *înfrăţite*.

Construim haotic, ne deplasăm la fel…înjurăm la fel, fumăm la fel. Ne fumăm disperarea.

Disperarea mediatizată a ajuns un fel *de transpiraţie*, de gripă. Simţi că totul se duce în jos, că intri, că te afunzi, pe fundalul unei tot mai atente *griji la imagine*.

Imaginea *de pe noi* nu arată ca imaginea *din noi* sau *dintre noi*. Prea puţină dâră de frumuseţe lăsăm în urmă. Mult prea puţină. Palpită însă la tot pasul secreţia nesimţirii, ciuperca aceasta virală numită: *ipocrizie*.

---

[768] Un articol din data de 15 aprilie 2008.
[769] Găseai pe jos sau lipite peste tot afişe electorale.

Divertismentul nu elimină monotonia şi despre nuanţe

Un om[770] agramat [care nu ştie să citească] priveşte un film la televizor. Unde i se pare că e de râs, râde; suspină când suspină cei de la televizor…

El este o prelungire a sentimentelor infuzate de film. E condus de film. Habar are ce vrea să spună filmul…dar se manifestă.

De ce se manifestă?! Nu are nimic mai bun de făcut. Viaţa lui nu are standarde prea mari, nu vrea decât…*să uite*…şi…*să uite*…

Adică *nu înţelege nimic*…dar *se distrează*.

Distracţia, râsul, divertismentul nu ne aduc fericire în suflet, nu ne schimbă viaţa noastră monotonă în mod radical, ci doar ne face *să uităm puţin*, foarte puţin, singurătatea noastră, falsitatea vieţii noastre.

Viaţa noastră trăită limitat, cu un ochi la pungă şi cu altul la excitarea simţurilor, nu se destinde niciodată! Ci ea se uită, încearcă să se uite…pe măsură ce orizontul nostru se tot îngustează.

Aşa se face că nu tot cel care vede ceva poate să tălmăcească/să comenteze evenimentul, cazul, cartea…Vede şi nu înţelege. Vede şi nu vede nimic, *nu vede înţelesurile*.

Intuind nevoia de *exegeză a realităţii*, de vulgarizare a realităţii ideologia media a scos pe piaţă *analistul*, comentatorul, evocatorul…de fiecare dată *matur*, intelectual, pedant, angajat, încruntat, arhiştiutor…şi nu *o fâţă* şi *nicio blondă*.

---

[770] Un articol din data de 15 aprilie 2008.

Ce face comentatorul? Se substituie celui *care vede*, pentru ca şi cel care vede să înţeleagă ceva din ce *trebuia să vadă de unul singur*. De aceea *comentatorul* este *manipulatorul audienţei* dacă e *partinic*.

Evenimentul [spre exemplu]: *preşedintele Băsescu iese din crâşmă şi e filmat în zi de duminică* e tălmăcit după cum ai interesul.

Dacă eşti *pentru lege* şi pentru *un preşedinte imparţial, care nu se amestecă în campania electorală a altora* eşti *un comentator negativ*.

Dacă vrei să spui că avea o cămaşă frumoasă şi a vorbit mahalagistic…dar, *aşa trebuia…*faci un *comentariu pozitiv,* dar *partinic.*

Ce rol are *comentatorul*?

Ce rol are *conducătorul de show*?

Ce rol are *ciumbuşlucarul* care ne binedispune?

Rolul celor trei este identic în adâncul nostru monoton, saturat de mediateţe: *vorbeşte frate până când aţipim noi sau până ni se trece de televizor sau computer*.

Televizorul şi computerul, ca mijloace de divertisment facil, nu ne sting monotonia.

Un om monocolor, monoideatic, monodimensional va vedea imaginea instinctual şi o va înţelege instinctual.

De aceea: *ce fustă frumoasă ai!* poate să însemne faptul că *are culori frumoase* şi nu că *aparţine unui stil*, că vrea să scoată ceva în relief, că subliniază o nuanţă.

Monotonul nu vede nuanţe, ci el vede doar în negru şi alb! Dacă ceva este peste negru şi alb l-ai terminat…nu înţelege nimic!

Tocmai de aceea trebuie să îţi baţi capul cu el ca să îi explici, de ce cineva poate să fie şi roşu, albastru, verde, maro sau bej şi nu doar *alb* sau *negru*.

Divertismentul mediatic este *ideologie pe tavă*. Stai în faţa propulsorului de imagini, a tunului care dezvoltă bule de săpun şi priveşti.

Ideea-imagine intră în tine cu un duh al ei, foarte drăcesc, teluric, dezangajant şi îţi spune ce să faci: *fii cool, fii dement, fii al dracu, nu asculta de nimeni, fii egoist, profită de toţi, iubeşte plăcerea, fă crimă pentru plăcerile tale…*

Tu stai ca un sac…*ei* introduc ca într-un containăr.

Crezi că *Rambo 5*[771], *Mafia reloaded*[772], *Antichrist*[773], *Venom*[774], Madonna[775], filmul porno, horrorul, filmul pierde vară…nu te schimbă, că tu *rămîi la toate rece*[776].

Însă nu e aşa: tu eşti o coardă care vibrezi la bine şi la rău după cum bate vântul. Dacă nu îţi ştii *interesul real*, adică *grija pentru mântuirea ta*, eşti un zmeu de hârtie pe care îl zboară taifunul.

Şi cine e *taifunul*? *Ideologia*.

Orice sistem politic are platformă ideologică: vrea să te facă să crezi, să simţi şi să te manifeşti cumva.

Orice firmă cu angajaţi numeroşi are *interese*. Dacă joci cum vrea altul, dacă te mişti după interesele altcuiva…[lăsăm loc liber]

După ce se termină *Dansez pentru tine*[777], *Iartă-mă*[778], filmul nu ştiu care…tot tu eşti, cel mic, dacă eşti *monoton*.

Câte dimensiuni ai, în câte trăieşti? Dacă ai numai dimensiunea *aici*, momentul de față…eşti *unidimensional*.

Dacă trăieşti în trecut şi în prezent, adică ai reverenţă faţă de trecut şi înveţi din el, din trecutul altora, ai două dimensiuni între care respiri.

Tridimensionalitatea creştin-ortodoxă e aceea în care trăieşti în acelaşi timp în prezent-veşnicie-trecut.

Ai rădăcinile trecutului, te spirijini pe Tradiţia Bisericii.

Eşti plin de har şi cu Dumnezeu şi eşti legat de veşnicie în Biserica Sa.

Şi, în acelaşi timp, eşti omul zilelor tale, în care aduci veşnicia şi trecutul, le armonizezi cu prezentul, propovăduind tuturor faptul că nu putem să mergem spre viitor fără trecut şi că nu putem vorbi despre *o istorie a noastră*, care nu se interconectează cu veşnicia şi care nu se împlineşte în veşnicie.

Dacă, însă, ai numai berea în faţă şi familia ta şi nu-ţi pasă de nimic, dacă nu ai nicio valoare în afară de *instinctele subzistenţei* şi *ale parvenirii*…nu vei înţelege nimic din ceea ce scriem noi şi nici din ceea ce ţi-am dori să trăieşti. [...]

Analfabetismul vizual creşte. Priveşti şi nu înţelegi.

---

[771] Nu există încă, ci e propus pentru 2011: http://www.imdb.com/title/tt1206885/.
[772] Un joc PC: http://gamelist.bbgsite.com/goto/mafia_32_reloaded.shtml.
[773] Aluzie la publicitatul: *Antichrist* (2009): http://www.imdb.com/title/tt0870984/.
[774] O trupă rock satanistă: http://www.venomslegions.com/.
[775] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Madonna.
[776] Un vers din *Glossa* lui Eminescu: http://www.cerculpoetilor.net/Glossa_Mihai-Eminescu.html.
[777] A se vedea: http://dansezpentrutine.protv.ro/.
[778] Idem: http://www.cotidianul.ro/iarta_ma_tvr_dar_te_parasesc-20387.html.

Auzi şi nu asculţi nimic.

Hipnotizarea imagologică reuşeşte tocmai pentru că nu ne mai opunem interior *duhului imaginilor*, pentru că nu înţelegem *substratul lor*.

Şi *substratul* lor e simplist: *fii orice altceva decât creştin-ortodox, decât om normal, decât un Sfânt!...*

Se descurcă…

Conceptul[779] *descurcării* a ajuns…*inginerie românească…*

„El ştie să se descurce…E băiat deştept…”/ „A făcut bani…s-a descurcat. Cum, necum…acum s-a ajuns…”/ „Le ştie, le cunoaşte, le face”…adică le fură. „Se decurcă omul. E deştept…”

Şi aşa ajunge *şcoala* să însemne *prostie* şi *hoţia* să însemne *maniere academice*.

Se descurcă şi…*descurcare*.

Când auzi prima dată cuvântul acesta ambiguu la culme, din acest *idiom al iniţiaţilor* îţi vine să crezi că e vorba despre nodul gordian[780], despre teorema lui Spandastocle[781], despre comoara nibelungilor[782]…

Îţi şi imaginezi ceva complicat rău, rău de tot…şi tu, o mică pioneză, care nu ştii ce să faci…

---

[779] Un articol din data de 19 aprilie 2008.
[780] A se vedea: http://www.citate-celebre.com/nodul-gordian/.
[781] Doar pentru efect umoristic....
[782] Trebuie să citiți *Cântecul Nibelungilor*, ca să aflați despre comoara lor: http://ro.wikipedia.org/wiki/C%C3%A2ntecul_Nibelungilor.

Deci el, X, *s-a ajuns*. E trecut prin viaţă, le ştie…Are relaţii…E sus pus…Pe când, tu, ca punctul de pe axa Y, nu ştii niciodată, unde *raza cercului* se întretaie cu *semnul mirării*.

De ce…*descurcare*?

Dacă intri într-un labirint îţi trebuie un foarte mare simţ de observaţiei. Tocmai de aceea, un om care nu a creat niciodată o carte cu note de subsol, crede că notele de subsol sunt *o prostie*…pentru că îţi iau foarte mult timp din viaţă şi înseamnă multă asceză. De aceea, pentru un astfel de om *cea mai bună carte ştiinţifică* e…aia cu poze sau rebusul + ceva seminţe prăjite.

Deci, ca *să te descurci* nu trebuie să o iei prin logica labirintului, nici pe calea şcolii, a mulţilor ani de studii, nici pe calea demnităţii, nici pe calea sfinţeniei…ci pe şorcat[783], pe uliţă…

Adică e un fel de cărare prin mijlocul parcului, pentru ca să nu mai ocoleşti pe acolo, prin parc, pe unde este alee…

Dar acest şorcat e de neam prost. Pentru că *şorcatul descurcării* nu e *uliţă* ci, mai degrabă, e o mergere pe orbeşte, ca orbetele[784] prin tunele de cârtiţă.

Oricum ar fi reprezentată ideea *descurcării* ea a ajuns *tipic românească*, pentru că a fost implantată, ca un cifru, de către regimul comunist, pe inima omului care vrea să parvină.

Şi cel care vrea să parvină face şi pe dracu în patru pentru…*a-şi descurca situaţia*.

Când miliția securistică[785] te chema la auditoriul-linşaj mai întâi te lua cu binişorul.

Era blândă…

După trei minute de blândeţe i se punea pata pe tine şi îţi spunea cine…te toarnă.

Şi cei care te turnau erau/puteau fi prietenii tăi, rudele tale, colegul de serviciu, vecinul de la apartamentul de vizavi…mama ta, unchi-tău, mătuşa ta de-a doua…copilul tău, de ce nu?!

Şi, cu un râs drăcesc, larg, *monosemantic*, adică *tâmp,* îţi spuneau că…*ei te ştiu…că ei te cunosc pe de-antregul…ei ştiu şi ce mănânci şi ce te caci, tot…*

Tu trebuia să te temi.

Tu trebuia să spui că e *da* ce era *nu*.

---

[783] Transliterarea în română a pronunției cuvântului englezesc *shorcut*. A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Wikipedia:Shortcut.

[784] Orbete = un animal rozător asemănător cârtiței.

[785] A regimului comunist în România...

Ei nu aveau Dumnezeu…ci numai leafă, post de conducere, erau *capii formatori ai sistemului*, adică cei care întreţineau *cadavrul de Antipa*[786] al comunismului.

Şi apoi…erau din nou *şăgalnici…*

Îţi dădeau drumul, pentru ca…să te reîntorci…şi trebuia *să te descurci* cu sentimentele pe care un dement ţi le provoca.

Ce să *descurci*?!

De ce nu există, nici în comunism, şi nici în democraţie, oameni care *să nu încurce* pe alţi oameni…ca să nu fie nevoie ca ei să…*se descurce* mai apoi?!

Totul e foarte simplu….Nici cei care *încurcă* şi nici cei care *se descurcă…*nici cei care nu ştiu *să se descurce…*nu câştigă nimic.

Însă lucrurile trebuie să pară *încurcate*, *grele…*când ele sunt *uşoare*, *frumoase…*

Aveam pe cineva[787], care, de fiecare dată, îmi ţinea lecţia *descurcării…*El ştia numai această placă…Nu o învăţase pe cea *a demnităţii* niciodată…şi nu a mai apucat să o înveţe…Păcat!

Uneori e bine să înveţi să ai demnitate şi să fii şi tu, măcar odată, OM, dacă toată viaţa ai fost *gândac de colorado*, care te-ai hrănit cu insatisfacţiile pe care le-ai provocat altora.

Printre cele pe care Dumnezeu mi-a dat să le învăţ, cu multe dureri, până la această dată, este şi o lecţie drastică, mereu repetabilă în viaţa mea: *trebuie să fii pregătit să te bucuri mai mult decât ai plâns sau ai putea să plângi*.

Poate că vi se pare aiurea…Bucuria, pare, a fi ceva de care e toată lumea în stare…şi pentru bucurie nu trebuie, în aparenţă, să te pregăteşti.

Însă în ceea ce mă priveşte lucrurile stau invers: *sunt zdrobit de prea multe dureri, dureri care aduc o imensă bucurie, şi eu cad la problema bucuriei, pentru că sunt prea epuizat ca să mă mai bucur…*

Asta nu înseamnă că nu *mă mai bucur*, că *nu pot* să mă bucur. Însă bucuria mare, de după mari dureri şi dezamăgiri venite de la *demoni, oameni şi trup*, cum spune rugăciunea…e *o bucurie dureroasă…*

De aceea îmi e foarte dureros să mă bucur – şi cu toate acestea mă bucur mult – pentru că bucuria mare se naşte din dureri, tristeţi, doruri zdrobitoare/zdrobite…şi, sărmana mea fiinţă, nu poate să ducă toate la nesfârşit…

---

[786] Aluzie la *Muzeul Antipa* din Bucureşti: http://www.antipa.ro/.

[787] Una dintre gazdele mele, la care am stat în timpul facultăţii: domnul F. Dumitrescu.

O să fie şi un sfârşit…Totul are un sfârşit…Însă sfârşitul e abia… începutul bucuriei…

Cei care *se descurcă*…mor *liniştiţi*.

Sfântul David Prorocul se frământa pentru treaba asta. Cum vine treaba, îl întreba el pe Dumnezeu Atoţiitorul, că ăia Drepţi sunt plini de dureri, de necazuri, sunt urâţi pe nedrept, nu au pe nimeni…iar pe lângă păcătoşii pământului creşte aurul şi prietenia cum creşte loboda în vie?

Şi a primit răspuns…un răspuns lapidar de drept.

Când noi uităm ochii lui Dumnezeu, El nu ne uită pe noi. Cei care *se descurcă*, în aparență…în fapt îşi încurcă sufletul în toate miasmele Iadului…

Se împodobesc cu tot Iadul…

Le fac *pe toate*. Aşa cum ne spun unii credincioşi ai noştri când îi spovedim: *Părinte, pe care să le mai zicem, că le-am făcut pe toate!...* E, nu le cam fac ei pe toate…dar le e ruşine să le spună, să le indice…

Şi, când *le faci pe toate*…şi când ţi se pare că vorbeşti şi conduci îngereşte, ca fratele Irod[788], deodată te apucă o boală, una zdravănă sau mori *fără de veste*…şi te întâlneşti cu măreţie înfricoşătoare de Iad, din care ai vrea să fugi, să te piteşti, să intri în gaură de şarpe…

Adică…*descurcarea* nu e *niciun bai*.

A fi neam prost nu e nicio mare scofală.

A te da de rotund, de pătrat, de cais, de libelulă, de marţafoi…nu ţine la infinit.

Există o scadenţă pentru fiecare…

Şi scadenţa…e amară, e de mii de ori mai amară ca ceaiul de pelin.

Însă *până nu vezi…nu te doare*. Şi, când te doare, vorba troparului, când auzi că ţi se cântă *plângeţi toţi pentru mine, fraţilor şi prietenilor*[789]...şi tu, ca suflet despărţit de trup, îi vezi pe cei care te prohodesc, că nu se cam plâng după tine…şi nici nu se prea roagă pentru tine…înţelegi cum e treaba cu *durerea*, cu *nesuportarea durerii*, cu drama vie, cu rana vie, cu plaga deschisă veşnic…cu *ce-ai fost*…şi *ce-ai rămas*…

Cine *se descurcă*…atunci?

Domnul Dumitrescu îmi spunea întotdeauna…*să mă descurc*…Se pare că nu *m-am descurcat* nici până astăzi…

---

[788] Aluzie la moartea lui Irod Agripa descrisă în F. Ap. 12, 21-23.

[789] Fragment din cântarea de la *Slavă...*, glasul al 6-lea, din finalul slujbei înmormântării, *cf.* ****Molitfelnic*, Ed. IBMBOR, București, 2002, p. 239.

Însă el mi-o spunea cu gravitate maximă…odată cam la trei zile…*Cartea şi nici rugăciunea*, credea el, *nu te descurcă*…

Aş vrea să ştiu acum…cum *se descurcă* dumnealui?! Îl purtăm în rugăciunile noastre…

Viaţa…din ciment

La fel[790] avem aer din gaze de eşapament, respirări din damfuri de ţigare, pitoresc înconjurat de excremente de câine plimbat cu lesă, maşini urcate până peste borduri şi proptite bot în bot cu rondurile de flori…ţigăneală [şi nu e vorba despre *ţigani* ci despre *nicio manieră*], abureală, amatorism, fandoseală, maimuţăreală…

Viaţa din ciment este emblema vieţii noastre cotidiene.

Ciment sus, ciment jos, ciment în suflet…şi la dreapta: ronduri de flori, pe unde se poate.

Noi vrem să vă demonstrăm faptul [dacă mai este cazul] că *ceea ce vezi…eşti*.

Şi *ceea ce vezi…devii*.

Şi dacă crezi că *aceasta e lumea ta*, că *aşa trebuie să arate* şi că murdăria şi nesimţirea sunt *implacabile*, de nescos, de neînlocuit din viaţa noastră…sucombăm sub mirosuri, caldarâm şi plictiseală.

---

790 Un articol din data de 23 mai 2008.

Trebuie să te atragă diversitatea!

1. *Inexorabilele căutări şi metehnele televideoistului care vine pe net*

Căutările[791] online româneşti sunt dictate de cultura televizuală, din păcate…într-o mare pondere.

Ştirismul, cancanul, personalităţile reale sau *construite* ale mediei vizuale sunt căutate în disperare pe net.

Asta înseamnă că internetul nu are prea multe resurse proprii, nu naşte personalităţi proprii care să atragă [sau nu sunt cunoscute de prea mulţi...] şi căutătorul de online este ageamiu, neiniţiat, neştiutor.

Adică el caută ceea ce i s-a inoculat…şi nu are aşteptări mai mari decât cele infuzate lui de către televizor.

Şi asta e drama noastră, pentru că onlineul autentic nu este ca televizorul…ci se bazează pe selecţie, pe erudiţie, pe personalizarea lucrurilor.

De două-trei săptămâni trăiesc *complexul repetiţiei* [de atunci a început să mă enerveze acest lucru]…regizat sau nu, pentru că, inexorabil parcă, toată lumea caută la noi: *Trinitas TV, exorcizări, Dan Puric*…ca şi când am fi scris numai trei articole până acum.

---

791 Un articol din data de 24 mai 2008.

În afara celor obsedaţi de ei înşişi, care se caută în disperare de cauză la noi pe blog sau contribuţiile lor pe blogul nostru [uneori *contribuţiile* lor constau în două-trei mici comentarii...] există un număr de oameni care caută numai …ceea ce se vehiculează în cercurile lor restrânse sau la televizor.

Şi confundarea *televizorului* cu *creaţia online* e una dintre cele mai proaste alegeri cu putinţă, pentru că vin cu metehnele de la televizor ca să ţi le arunce ţie pe blog.

Şi care sunt metehnele *comentatorului* sau *cititorului de blog*?

1. El *are idei*…şi nu vrea *ca să citească idei*. El *îşi caută ideile* la tine şi, dacă nu eşti identic cu el, îţi aruncă lingura cu ciorbă în cap.

2. El comentează de unul singur. Nu este interesat să afle că şi eu am păreri despre el…Sau, dacă îi spun părerile mele, a doua oară nu-l mai văd la comentarii…

3. El e grăbit…şi crede că tu nu oboseşti niciodată. Eu sunt, în capul lui, un fel de funcţionar, care trebuie să mă execut, pentru că sunt plătit de către stat…deşi nu mă plăteşte statul pentru asta, ci o fac gratuit.

El trebuie să afle că sunt *particular*…şi nu *de stat*. Eu muncesc ca el să citească sau să audă sau să vadă ceva pe blogul meu…

4. El nu înţelege că *nu merită* ceea ce îi dai…dacă *nu ştie să mulţumească* şi dacă nu se comportă cu mine ca în viaţa reală.

Suntem confundaţi, de multe ori, cu *nefiinţa* sau cu *articolele spontanee*, care se scriu singure sau cu *atotştiutorii*…

De ce? Pentru că el a stat până acum în faţa televizorului, s-a scărpinat în nas sau a mâncat floricele…şi televizorul nu l-a pus *să comunice* sau *să mulţumească* pentru ceea ce vede.

2. *Ce trebuie să faci în faţa unui blog sau ce vrea blogul de la tine?*

1. Mai întâi de toate vrea ca *să comunici cu cel care îl scrie*, să răspunzi ofertei sale, să intri în relaţie. Dacă vrei produse bune online, dacă vrei să ai lucruri noi, frumoase, atrăgătoare, trebuie să ştii/să înveţi să încurajezi pe cel care

vezi că *poate* şi *vrea* să te culturalizeze sau să te înduhovnicească.

2. Blogul este interrelaţionar deci, şi în al doilea rând…*se face acum*. Dacă ştii să participi la construirea blogului te simţi în mijlocul acţiunii, te binedispui, înveţi, socializezi, contribui, ai avantajul creşterii personalităţii tale**.**

3. După *relaţie* şi *creativitate* vine…*selecţia*.

Ştii/înveţi să vorbeşti cu cel care creează blogul, ştii/înveţi să vorbeşti cu cei care participă la discuţie pe blog, începi să îţi găseşti personalitatea…şi nu mai suporţi lucrurile puerile, facile, care nu au personalitate.

Dacă ştii să selectezi, să alegi ce e bun dintr-o mare de lucruri facile, atunci începi să cinsteşti munca, gratuitatea eforturilor altora şi specializarea**.**

4. Dacă ştii *să alegi* ştii *să devii unic*. Şi când ştii să alegi bine, să ai *gusturi de online* atunci ai început să te specializezi, să te experimentezi în ceva anume.

Însă totul porneşte de la comunicare, de la co-producţie, de la o relaţie firească şi amiabilă cu cel pe care îl respecţi/îl placi pentru ceea ce face.

3. *Televizorul şi internetul nu sunt prieteni decât în aparenţă*

Eu cred asta. Televizorul doreşte să *uniformizeze*…internetul doreşte *să-i diversifice* pe oameni.

Blogul doreşte să creeze relaţii reale, pentru că are un răspuns imediat pentru publicul care îl agreează.

Blogul este *instant*…nu e *înregistrat*.

Blogul real are *un nivel înalt*…şi nu *de masă*, chiar dacă se adresează oricui.

Blogul are o personalitate pe care nu o poate avea televizorul şi nu cade în derizoriu atât de mult ca televizorul.

Pentru a citi bloguri ai nevoie să te specializezi continuu…sau să te duci la cei care sunt pe măsura aşteptărilor tale şi să mergi în pas cu ei.

Blogul trebuie citit zilnic pentru ca să aibă sens. Ca să înţelegi eforturile mele trebuie să faci efortul de a ne citi şi de a ne înţelege şi de aţi schimba viaţa în bine.

Sau să faci şi tu ceva gratuit, pentru alţii, să îţi rupi din odihna şi relaxarea ta, ca să vezi cum e.

Blogul nu e uşor…

Blogul nu e televizorul la care te uiţi şi pe care schimbi canalele.

Blogul este altcineva…care munceşte pentru tine, care gândeşte pentru tine, pentru ca să te îmbie să înveţi şi tu să gândeşti pentru tine şi pentru altul şi să devii tu însuţi şi să îţi placă ceilalţi, care nu sunt ca tine, dar de la care poţi învăţa mereu.

4. *Frivolitatea opiniei*

Opinia nu se naşte ca *subtext*, ca *notă de subsol* a evenimentelor. Nu trebuie să ai opinii…numai când există un eveniment.

Sau nu trebuie să ai opinii numai pentru că…ţi se pune în faţă un eveniment. Nu trebuie să vină campania electorală ca să ştiu *ce trebuie să aleg*.

Omul care nu are realităţi la care să cugete mereu…e frivol. El îşi face o idee numai când vede ştirea, numai când vede filmul, numai când vede parada gay, numai când o violează Ilie pe Minodora sau o omoară Verginică pe fie-sa.

De ce nu a putut să gândească despre moarte, homosexualitate, iubire, credinţă, crimă şi banditism şi fără…televizor, fără ştire, fără evenimentul creat pentru televideoişti?

Nu vă daţi seama că…*gândiţi* numai *ceea ce vor unii*?

Nu vă daţi seama că *numai gândiţi* ci…*receptaţi* doar ceea ce *vi se pune în ochi*?

Omul cu opinii este un om *care se pătrunde* de toate lucrurile în tot timpul.

Mă uit la media ortodoxă, care e foarte juvenilă…Şi ea vorbeşte numai despre ce se întâmplă acum, doar despre ceea ce e la zi, ca şi când *ceea ce vedem* se poate explica fără *ceea ce nu vedem*.

Ca să vezi realitatea, evenimentul şi să vorbeşti despre el nu trebuie să vezi *doar* evenimentul, ci trebuie să te curăţeşti de patimi ca să vezi evenimentul.

Toţi vedem Scriptura dar nu toţi comentează Scriptura ca Grigorie Palama[792].

Nu toţi aud sunetele ca Enescu[793].

---

[792] Despre viața și opera sa puteți citi și audia creațiile noastre de aici: http://www.teologiepentruazi.ro/tag/sfantul-ierarh-grigorie-palama/.

[793] George Enescu: http://ro.wikipedia.org/wiki/George_Enescu.

Nu toţi pictează ca Picasso[794], deşi, la primă impresie, le avem cu mâzgălitul de la grădiniţă…

Nu toţi facem *lucruri de valoare*. Ca să faci *lucruri de valoare* trebuie să fii *valoros*, să ai resurse interioare şi mare har de la Dumnezeu.

Aşa că, de Paşti sau de Crăciun sau de duminica nu ştiu care…nu trebuie să vorbim toţi *doar* despre Paşti, Crăciun şi Evanghelia zilei…ci şi despre alte mii de lucruri, pe care nu ne mai obosim nici *să ni le amintim*…dar să le *mai gândim*.

5. *Riscurile cititorului de blog*

Cel mai mare risc e acela de *a se plictisi de citit* mai înainte de a se învăţa a fi *un om comunicativ***.** Adică nici cititor, nici comentator…dar cască. Dacă caşti…nu cauţi decât perna.

Dacă crezi că cineva te ţine *în aşteptare*, în suspans, pe blogulul lui, dacă te face să mai vii şi peste câteva ore, şi la noapte, şi mâine…atunci e bine, eşti pe drumul cel bun.

Dar dacă caşti…cred că îţi căutai un sait porno, pe unul cu chat, manele sau cu jocuri şi ai dat peste un blog de teologie şi comunicare.

Al doilea mare risc pentru cititorul de blog e să creadă că a aflat totul despre cel care creează blogul, pentru că l-a citit de vreo două-trei ori**.**

Şi asta se petrece, pentru că nu căutăm să vedem cine este altul…ci, ne place, să vedem *cine nu este altul* sau *ce avem noi mai bun decât el*. Şi astfel cititul e *o privire chiorâşă* pe blogul tău şi nu *o sărbătoare*.

Al treilea risc e să rămână *decepţionat* pentru că *i-am depăşit aşteptările***.** Unii dintre cititorii noştri suferă de această *afecţiune*. Afecţiunea se numeşte *gelozie* şi se tratează greu.

---

[794] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Pablo_Picasso.

Noi te iubim, căţelul nimănui! şi despre *psihologia atenţiei*

1. *Câinele bucuriei*

I-am[795] întins banii şi mi-a dat bilet. Era tristă…I-am mulţumit. În ghereta aceea mică, *clasică* a RATB-ului, acea femeie părea ca într-un mormânt proiectat cu o mică ferestruică.

De fapt ce este viaţa nefericită…care are doar o mică ferestruică, decât un continuu marasm, în care, uneori, pătrunde câte o rază de bucurie, pentru că cineva ştie să te însenineze?

Aşteptam maşina…Şi o văd pe *doamna cea tristă*, care îmi vânduse biletul de călătorie, cum cheamă un căţel zburdalnic, un câine rotofei, maron cu vărgi albe pe la bot şi cap, care era vesel să o vadă…şi care stătuse trist până ce ea îl chemase.

---

795 Un articol din data de 28 mai 2008.

Cel trist…la *cea tristă* veni…
şi
amândoi uitară de tristeţe
pentr-o clipă…

Posibilă *mamă*?! Tot ce se poate. Plină de probleme, de griji?! Cu siguranţă…

Însă căţelul o însenină pe femeia ieşită ca să se dezmorţească puţin la picioare şi spate. Ieşi din mormântul ei pentru ca să se joace cu alt nefericit al vieţii.

…Nu era pentru prima oară când îl mângâia. Pentru femeie căţelul avea un nume…pe când pentru mine, pentru alţi trecători…era doar un *câine frumos*…dar *fără stăpân*.

Ea vedea altceva în el pentru că…ştia să vorbească cu el. Ea vedea altceva în el decât mine şi decât oricine altcineva pentru că aveau o *istorie* comună. Ea alinase tristeţea căţelului, căţelul îi alinase durerea ei…

2. *Să nu fii câine ci om!*

Şi acum să transformăm realitatea în parabolă!

Pentru ce ai alege să ai, mai degrabă, *o inimă de câine*, să fii rău, decât să îţi manifeşti cea mai adâncă omenitate a ta?

Câinele nostru era un prunc, un animal care nu a cunoscut încă, din plin, *răutatea de a supravieţui* sau *răutatea cu care supravieţuieşti*.

Însă, când ştii că el, şi tânărul neiubit cresc şi devin răi, monştri, şi sunt gata să facă cele mai mari sacrilegii…pentru ce nu e bine, mai degrabă, *să preîntâmpini*…decât *să te lupţi* cu cangrena deschisă, cu violenţa vie, năucitoare?

3. *Parabola câinelui în cheie sociologico-psihologică*

Avem mulţi câini vagabonzi. Unii zic să îi eutanasiem, alţii zic să îi *împroprietărim* cu o casă, alţii zic să îi găzduiască statul român undeva…

Mulţi sunt omorâţi de oameni nemiloşi, alţii mor din cauza accidentelor, alţii sunt ridicaţi de hingheri, alţii muşcă pe cine nu trebuie, alţii ajung la cineva în casă…pe când alţii stau la umbră, aciuaţi pe undeva.

Unul dintre cei care stă *printre noi* era şi acesta, care, pentru că era întreg şi sănătos şi, mai ales, jucăuş, vesel, necontaminat de rău, era băgat în seamă, mângâiat, ciufulit, hrănit…

Însă nouă nu ne plac cei schilozi, cum nu ne plac nici oamenii cu handicap şi nici bătrânii…

Nouă ne plac numai cei care ne fac plăcere, care ne distrează, care ne bine dispun.

Dacă privim din perspectiva *egoismului pur* acest gest [ca pe o ipoteză de lucru], gestul femeii este un substitut al copilului sau al bărbatului ei.

Pentru că bărbatul sau copilul ei nu o mai doresc sau nu o înţeleg femeia vorbeşte cu căţelul acesta ca şi cu un om, pentru că vrea să îşi dea frâu liber durerii inimii. Însă noi iubim numai pentru că…*avem nevoie*?

Căţelul nu îţi ştie inima, ci el se bucură de atenţia ta, poate, pentru că ar dori să aibă o mamă sau un stăpân ca tine.

Cine poate ştii gândul lor? Tu stai şi priveşti şi poţi să interpretezi prost lucrurile.

Dacă am fi văzut-o pe femeie numai prin filtrul tristeţii şi al posomorârii ei am fi tras concluzia că nu e în stare să iubească, să te apropie, să se dăruie…

Într-o clipă însă, când a existat animalul acesta sau când ar fi existat persoana la care ea ţine…vedem o altă femeie.

O femeie cu alte potenţe, cu alte trăsături, cu alte intenţii, cu alte resurse interioare.

4. *Femeia multora şi femeia ta*

În limbaj trivial *panarama* e femeia care face bani din incitarea sexualităţii tale. Tu cumperi de la ea *iluzia dragostei*.

Deşi *panarama* şi *panorama* par cuvinte cu sens diferit, noi credem că ele se intersectează din punct de vedere al semnificaţiei lor.

Panarama este *pan* + *orama* [un construct grecesc], este femeia *care te lasă să vezi tot* ceea ce are…dincolo de viaţa publică, în viaţa ei privată.

Ea îţi vinde, pentru o jumătate de oră, o oră…sensibilitate feminină, juisare, ieşire din banalitate, descărcare fizică şi psihică…

Însă tu ştii că nu asta e *soluţia*! Tu nu ai nevoie numai odată de femeie, de sex, de mângâieri, de juisare, de linişte, ci mereu, continuu.

Mergi pe principiul: dacă nu ai, în loc să nu ai deloc…mai bine cumperi.

Însă *cumpărarea dragostei* se constituie într-un risc major…pentru că dragostea nu se leagă numai *de trup* ci şi *de suflet* şi omul participă cu totul în fiecare act, gest al vieţii sale.

Femeia ta reprezintă o istorie comună.

Femeia ta reprezintă certitudine, dragoste, încântare, regăsire de sine, împlinire, satisfacţii familiale diverse. Tocmai de aceea îndrăgostirile tinereţii, de până în căsătorie, dacă nu sunt vindecate, te fac să rămâi cu trecutul în tine: ești trei sferturi *azi* şi un sfert în himericul *ieri*, care nu mai este pe nicăieri.

Însă îndrăgostirea, ca şi obsesiile de tot felul, ne arată pe noi, pe toţi, oameni care ne purtăm deodată şi zilnicul azi, continuul azi, dar şi ieriul de ieri, care are multe traume în el.

Poate să stea la un loc *femeia multora* şi *femeia ta*?

Poate că da, dar cu multe neplăceri, cu multe riscuri…

Inima împărţită este inima care nu va avea linişte şi nici împlinire. Paradoxal, împlinirea Căsătoriei are nevoie numai de doi, de un *el* care o iubeşte pe o *ea* şi de o *ea* care îl iubeşte pe un el, până într-acolo încât devin amândoi altceva, o fiinţă nouă, formată din dăruire reciprocă.

Femeia multora nu este o soluţie nici pentru ea.

Expresia noastră [adică *femeia multora*] e o personalizare a unui expresii a Sfântului Ambrozie al Milanului[796], care numea pe prostituată: *femeia tuturora*.

Şi *femeia tuturora şi a nimănui* este expresia cea mai fidelă a singurătăţii care se bucură de substitute, de înlocuitori.

5. *Noi, însinguraţii!...*

Noi, căţeii, noi, prostituatele, noi, homosexualii, noi, negrii, noi, ţiganii, noi, singurii, noi, handicapaţii, noi scursura societăţii…noi, oamenii neiubiţi, suntem mulţi…

Unii suntem neiubiţi pentru că facem multe rele, alţii nu suntem iubiţi pentru că nu ne vede nimeni…

---

[796] A se vedea: http://ro.orthodoxwiki.org/Ambrozie_al_Milanului.

Însingurarea noastră, a tuturora, dincolo de ceea ce facem *bine* sau *rău*, are nevoie de înţelegere.

De ce homosexualul este homosexual şi se mândreşte cu asta, cu patima lui ?

De ce, cel care violează o femeie de 70 de ani crede că e *normal la cap*?

De ce trebuie să mă manifest numai ca un om tocsun, iritat de fiecare muscă…şi nu înţeleg că sunt şi lucruri care mă depăşesc?

Nu ştiu de ce a ajuns acest câine pe stradă. Nu ştiu unde locuieşte femeia cea tristă care se joacă cu un căţel ca să se aline. Nu ştiu nici paznicul de la farmacie unde stă şi ce viaţă are, cel care se joacă şi el cu căţelul, cu acelaşi căţel, ca şi casiera tristă.

Dar nu ştiu ce gândesc şi cum o duc acasă, în casa lor, nici cele două femei în vârstă, care îşi manifestau admiraţia faţă de câine, când au văzut pe femeia tristă că se înveseleşte cu un…câine poznaş şi singur.

Nici cei din maşină, din maşina cu care astăzi am fost prin oraş, nu ştiu ce gândesc. Nu ştiu ce gândesc cei de pe strada mea, din cartierul, din oraşul, din ţara, din Europa mea, din lumea mea…

Eu sunt *singur* şi ei sunt *singuri*. Toţi suntem *singuri*…şi, în acelaşi timp, toţi suntem *împreună*…Şi Dumnezeu ne ţine pe toţi în viaţă şi ne poartă de grijă…

Merită să ştiu ce gândeşte căţelul, frunza, copacul, concetăţenii mei, lumea aceasta *mare* şi *mică* deopotrivă? O, da, merită! Şi merită din plin să asculţi durerea unei lumi întregi, să te pătrunzi de ea, să îţi pese.

Să ne pese, oricum şi oricât de mult am simţi această apăsare a istoriei şi a responsabilităţii noastre!

Da, să ne pese! Să ne pese şi să ne doară!

Să ne doară şi să plângem pentru durerea unei lumi care plânge! Să aruncăm mai puţin cu piatra, cu muntele în aproapele nostru şi să ne pese! O, da, să ne pese, să ne pese, pentru că şi noi suntem parte integrantă din această durere!

6. *Scrisoare către căţelul nimănui*

Dragă căţeluşule,

şi viaţa noastră, să ştii, e tot la fel de gri. Şi noi, ca şi tine, avem nevoie de cineva care să ne mângâie.

Nici noi n-o ducem bine, dacă crezi că asta te ajută…

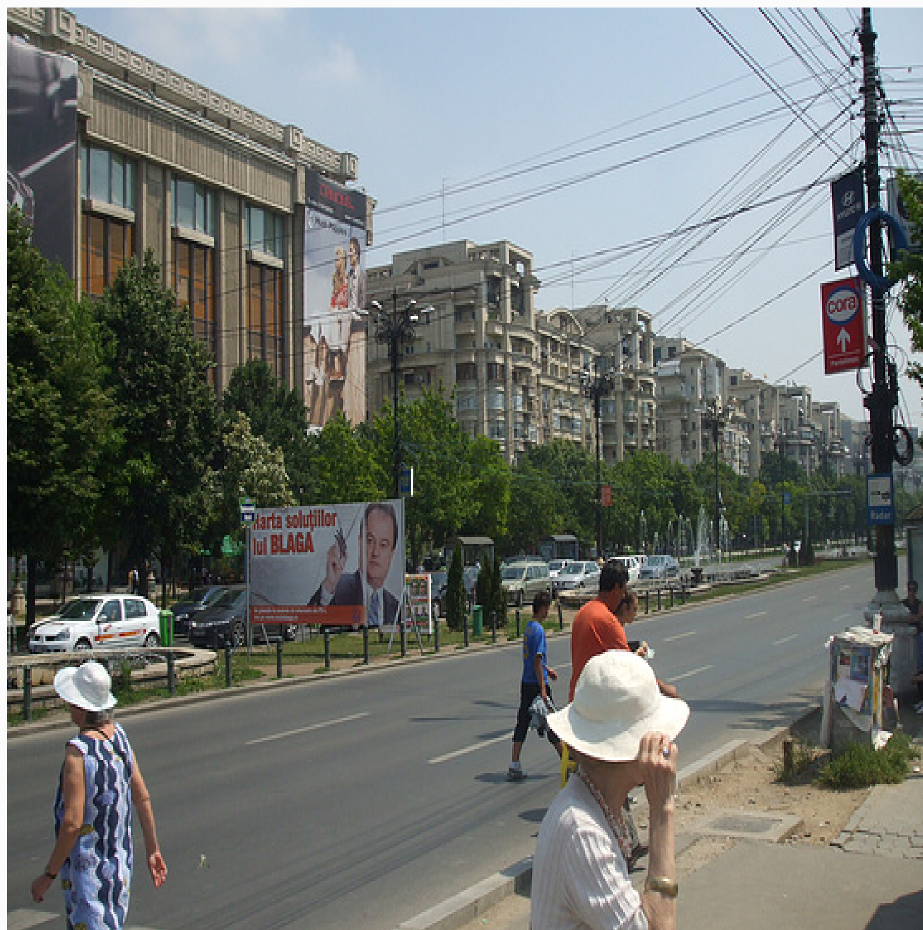
Şi noi suntem nişte *căţei singuri*, care încercăm să ne găsim o familie, o comunitate care să ţină la noi, care să ne dea cu laba pe frunte şi să ne lingă pe creştet.

Şi noi avem nevoie de iubire, de multă iubire, delicateţe, înţelegere…

Poate că doreai să afli acest lucru…

Şi noi ne dorim tot la fel de mult…să fim nişte câini jucăuşi, frumoşi, din cauza cărora oamenilor să li se scurgă ochii după noi…

Oamenii vor să discutaţi cu ei…soluţiile!

Campania[797] domnului Blaga[798] e sub sloganul: *Soluţii, nu discuţii!…*

Însă regula democraţiei, credem noi, nu suportă *soluţiile* ci doar *portofoliul de proiecte*.

Soluţiile nu se fac *în campanie*, ci se fac *după alegeri*, când observi feed-backurile de la cetăţeni la mapa ta cu proiecte.

Şi când *vox populi*[799] zice că e *bine aşa*, pentru că tu eşti mandatat pentru ei…atunci alegi din mapa ta cu 10 soluţii pe aia pe care o vor ei şi atunci *ieşi bine* sau o alegi pe aia pe care o vrei tu şi sfârşeşti huiduit până nu se împlineşte anul…

Iar a doua sintagmă de sub numele domnului Blaga este: „om dintr-o bucată…”.

---

[797] Un articol din data de 28 mai 2008.
Era vorba de campania pentru alegeri la primăria generală a capitalei.
[798] Vasile Blaga: http://ro.wikipedia.org/wiki/Vasile_Blaga.
[799] În latină: *vocea poporului*.

Păi asta înseamnă *instinctivitate*, înseamnă *fără planuri*, fără soluţii, pentru că omul care conduce nu ia decizii/ nu trebuie să ia decizii în trombă şi nici sub semnul subiectivităţii, ci cu adâncă cumpănire, dând roată cu ochii la ce zice poprul, sondajele, bugetul, viitorul…

Noi nu îl victimizăm pe domnul Balaga şi nici nu îi facem contra-campanie. Însă, fiind mai peste tot chipurile sale în oraş, mi-a sărit în ochi…hermeneutica de faţă.

Și aceste argumente sunt valabile pentru toţi candidaţii de oriunde.

Gravitatea faptului banal vs conţinut mediatic supraspecializat

1. *Cât de* grav*...e banalul! Studii de caz*

Zi[800] de vot. Televiziunea X transmite de la faţa locului…Cinci femei au leşinat în timp ce stăteau la rând să voteze. Conţinutul ştirii live e acesta: *au leşinat cinci femei*.

Reportera spune grav, cu solemnitate această…*magnifică* ştire. Nu a avut nimic esenţial să-ţi spună şi, din acest motiv, ţi-a aţintit privirea asupra derizoriului, banalului…care nu interesează pe nimeni la *nivel naţional*.

Se trece de la *reportera din teren* la *interpreta ştirilor* din platoul televiziunii. La o asemenea ştire ce….comentarii poţi să faci?…Ce culoare aveau fustele acelora care au leşinat?! Câte palme li s-au dat peste faţă ca să îşi revină?!

Însă banalul a umplut golul orar alocat, a fost văzută reportera Y de mama ei la televizor, telespectatorul a mai văzut ce freză avea reportera, cum arăta uliţa din comuna R. unde ea a filmat…chestiuni tot la fel de *importante* ca şi…ştirea în cauză.

O a doua reporteră transmite de la faţa locului. În satul de munte Z. oamenii merg la vot. După ce vedem faţa doamnei reporter, pe care nu o ştie nimeni sau doar câţiva, şi care nu ne

[800] Un articol din data de 2 iunie 2008.

interesează în fapt, doamna reporter dă peste o femeie la vreo 60-70 de ani care e pe drum. E oprită şi întrebată *dacă a votat*. Femeia răspunde repede şi sec.

Doamna reporter o mai întreabă încă o întrebare *importantă*: *Dar…după vot, de ce nu mergeţi la Biserică?*

Acelaşi lucru am putea să o întrebăm şi noi pe doamna reporter. Femeia răspunde: *În satul nostru nu avem preot. La noi slujeşte părintele A., dar, pentru că slujeşte la mai multe parohii, duminica asta nu e la noi, ci în satul C.*

Interviul de la faţa locului se termină într-o elocvenţă zdrobitoare. *Am înţeles totul* atât despre reporter, femeie, localitate…cât şi despre vot şi preot…că nimic nu ne mai trebuie.

Suntem din nou în platou. Câtă geografie a României ar fi trebuit să ştie omul din faţa televizorului ca să intuiască unde este *comuna 1* şi *comuna 2*, din care s-au dat imagini live, ca să poată înţelege ceva?

Ce rost au avut aceste *parodieri de CNN*[801] de la faţa locului…într-o situaţie în care nu s-a petrecut nimic, dar absolut nimic important pentru *ştiri*, pentru secţiunea *cele mai importante ştiri ale momentului*?

Şi mai trebuie să ne întrebăm totuşi, ce pregătire lingvistică ar trebui să aibă cel care se uită la ştiri, telespectorul, şi câte cunoştinţe de politologie, marketing, imagologie, economie etc. trebuie să aibă, ca să înţeleagă, măcar într-un cuantum de 60%, ştirile cu pricina?

2. *The Money Chanel* şi *Trinitas TV*: prea mult şi numai pentru unii

Am luat aceste două televiziuni pentru că e vorba despre două *televiziuni elitiste*…ale căror programe sunt înţelese numai de către unii.

Trebuie să fii specialist în ceea ce priveşte bursa, PIB-ul, afacerile, marketingul ca să înţelegi ce se spune la *The Money Chanel*[802], pe când la *Trinitas TV*[803] trebuie să fii specialist în patrologie, teologie dogmatică, istorică, biblică, liturgică ca să înţelegi, cu adevărat, ce se transmite ca atare.

---

[801] A se vedea: http://edition.cnn.com/.
[802] Idem: http://tmctv.money.ro/.
[803] Idem: http://www.trinitastv.ro/.

Dacă nu eşti iniţiat în toate aceste probleme şi crezi că poţi *vulgariza* informaţia, că o poţi *explica după ureche*…nu ajungi nicăieri.

Bineînţeles că poţi sta ore în şir în faţa televizorului, dând când pe unul când pe altul şi uitându-te la imagini, la realizatori, la cum au costumul sau reverenda, cum au ochelarii sau cum pronunţă cuvintele…şi, poate, că o să înţelegi unele lucruri [maximum 5 sau 10%], pe când *substanţa informatică* te depăşeşte enorm, te oboseşte…

E un prea mult informaţional. E un prea mult informaţional specializat, care este foarte benefic pentru cei care sunt familiari cu cele discutate…dar care, acest mult, este înţeles foarte distorsionat de cei care nu au nicio specializare în tematica propusă de cele două televiziuni.

Deşi, pentru specialişti, emisiunile celor două televiziuni dau o informaţie *medie*, de *larg consum* şi sunt *digerabile* în tagma lor, pentru cei care sunt în afara specializării *economice* sau *teologice* sunt *spaţii exotice*.

Tocmai de aceea nu trebuie să ne mire faptul că informaţiile prezentate de cele două televiziuni pot fi receptate la nivel vulgar într-un mod surprinzător de deformat.

3. *Umor moralizator* vs. *umor trivializant*

Mondenii[804] de pe *Prima TV*, după părerea noastră, sunt liderii umorului moralizator, educaţional, ai momentului.

Ceva asemănător, dar cu un sarcasm şi mai pronunţat, au produs cei doi tineri de la *Planeta Moldova*[805], care au dispărut la un moment dat de pe scena publică, paradoxal, când aveau o vizibilitate enormă.

La polul opus al *Mondenilor* sunt *Vacanţa Mare*[806] de pe *Kanal D* [care nici nu mai ştiu dacă mai rulează] şi care a promovat, în mod constant, un umor greţos, greu ingurgitabil.

Însă *Mondenii*, *decodând* ridicolul situaţiilor sau al gesturilor oamenilor publici ai României creează o imagine reală, demitizată a persoanelor – care persoane? – care îşi creează în mod constant *o imagine mitică* prin mijloacele media.

---

[804] Idem: http://mondenii.primatv.ro/.
[805] Idem: http://www.planetamoldova.net/tv.php.
[806] Idem: http://www.kanald.ro/seriale/vacanta_mare/.

Şi astfel preşedintele Băsescu[807] apare în ipostaza unei familiarităţi de mahala, creată sau *ajutată*, mai bine-zis, să existe, ca o consecinţă a exprimărilor sale publice; doamna Elena Udrea[808] e prezentată drept aspectul erotic al preşedenţiei şi ca un subsidiar al sexualităţii bufe a preşedintelui; capii etniei ţigăneşti sunt ridiculizaţi datorită bogăţiei câştigate suspect, a luxului pe care îl exhibă şi a lipsei lor de cultură; cazurile Bănel[809], Vadim[810], Becali[811], Mitzura[812], Prigoană[813], Solcanu[814] etc…sunt tot atâtea paradigme umane *demitizate*, demitizate prin *caricaturizare* la un moment dat sau prin *exacerbarea defectelor* lor, pentru ca publicul să nu mai perpetueze asemenea manifestări caracterologice sau sociale.

Umorul cu targhet real este *umorul moralizator*. Râzi dar te şi…educi. Însă trebuie să subliniem aspectul *educativ* al acestui tip de umor celor care nu percep că aceste programe de divertisment sunt *texte narative plurisemantice*, cu semnificaţii diverse, care trebuie înţelese, decodificate.

Demersul nostru din acest articol şi din altele asemănătoare vizavi de realităţile care ne înconjoară au acest scop: sunt un comentariu al realităţii, o recenzare a ideologiei din spatele realităţii.

Pentru că noi considerăm că nu toţi pot să înţeleagă semnificaţiile unui eveniment dacă nu îşi propun să îl gândească ca atare.

Şi un eveniment, o imagine sau un simbol mediatic, un personaj mediatizat trebuie înţelese sub multiple aspecte: religios, educaţional, emoţional, politic, cultural, de apartenenţă la sex, gen, etnie, rasă, limbă, ideologie etc.

4. Ideologia de tip tabloid

[807] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Traian_B%C4%83sescu.
[808] Idem: http://www.elenaudrea.ro/.
[809] Bănel Nicoliță: http://ro.wikipedia.org/wiki/B%C4%83nel_Nicoli%C5%A3%C4%83.
[810] Corneliu Vadim Tudor: http://ro.wikipedia.org/wiki/Corneliu_Vadim_Tudor.
[811] George Becali.
[812] Mitzura Domnica Arghezi: http://ro.wikipedia.org/wiki/Mitzura_Arghezi.
[813] Silviu Prigoană.
[814] Mircea Solcanu: http://mirceas.blogspot.com/.

De ce cumpără călătorul din metrou ziarul *Libertatea*? Pentru că este ieftin, pe de o parte iar, pe de altă parte, pentru că este foarte erotizat, e plin de cancanuri şi de fapte exotice.

Senzaţionalul, bârfa, mojicia şi anecdoticul, alături de o fată cu sâni mari şi foare sexy pe prima pagină nu cer multă strufocare mentală.

Omul nu poate să se roage sau să citească Hegel în metrou, ci acolo citeşte poze, câte un titlu îngroşat, *ştirea bombă*, care e o prostie enormă, sau despre maimuţa roşie descoperită în Indochina sau despre şobolanul cu un nas care seamănă cu al eroului din *Top Gun*[815].

Tabloidul însă este ideologic. Nesemnificativul citit toată ziua nu pune creierul tău la bătaie ci te învaţă să fii un om fără putere de discernământ, fără atenţie distributivă, fără atenţie la calitate, fără puterea de a trece peste seducţii ieftine, gogonate.

Un om care toată ziua priveşte numai reviste porno sau filme cu bătaie nu poate să fie atent la un comentariu pe un text sau să citească un text cu cuvinte specializate.

Dacă el citeşte toată ziua numai bancuri, romane erotice, joacă jocuri cu aventuri criminale sau dacă face numai rebusuri e de la sine înţeles că nu poate să aibă un discurs în fraze…ci doar propoziţii în cuvinte disparate.

Secătuirea omului de energie mentală şi de profunzime prin necitire şi erotizare continuă, prin lipsa unui exerciţiu fizic sau prin muncă se vede din aceea că omul contemporan nouă nu mai poate să ne urmărească când vine vorba de probleme serioase, de lucruri adânci…ci cască, adoarme la propriu.

Pe el nu îl ţine treaz decât adrenalina, decât excitarea, decât aviditatea de a vedea sânge, bătăi, mitraliere, capete sfârtecate…

Şi acesta e omul secularizat, omul făcut pământ, omul care merge numai pe pământ şi se întoarce, ca într-un ou, în propria lui istorie mică, insignifiantă.

De aceea nu mai vrea să fie erou, sfânt, geniu, om vertical, om cu operă enormă, inventator, deschizător de drumuri, pentru că el a abdicat de la condiţia de cugetător, de om creator, de *om al lui Dumnezeu* şi este *o legumă umblătoare*.

Cititorul constant de tabloid este un vizualizator şi nu un cititor critic.

---

[815] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Top_Gun_%28film%29.

El nu ia atitudine faţă de ceea ce citeşte, ci pentru el tabloidul e un mijloc de informare şi de educare.

Are Loredana Groza[816] părul în galben şi într-un anume fel…cititorul abţibild şi-l face la fel.

El urmăreşte ce zic alţii că *se poartă* şi el doar se conformează.

El *nu are idei*, ci el *preia idei*. Şi când vede pe cineva că are idei, că are personalitate, că gândeşte cu proprii lui ochi şi cu propria lui inimă…îl consideră *un om suspect*, *periculos*.

Pentru că acela îi aruncă în aer toată fandoseala lui de *a fi la modă*, de a fi prostul care îi copie pe alţii.

5. Blogul ca exaltare a platitudinii

Mihai a văzut pe prietenii lui că au blog şi că se laudă cu acest lucru. L-a văzut pe politicanul, pe actorul, pe scriitorul…că şi-au făcut blog şi, deodată, se hotărăşte şi el să facă unul.

Nu îşi face un blog pentru că ştie ce o să scrie acolo sau pentru că are ceva de împărtăşit, ci el îşi face un blog pentru că *se poartă* blogul acum şi pentru că şi el doreşte să se dea mare şi tare în faţa prietenilor lui la şcoală.

Mihai are 16 ani şi îl solicită…adolescenţa. De aceea primele postări or să fie cu fete decoltate, mai goale sau super goale şi cu ceva fraze printre ele.

Va pune piesa care se ascultă în club, o va pune pe artista lui preferată, va mai pune o poză umoristică [neapărat asta...] şi…la postul al 10-lea, deja se crede…*un jurnalist de secol 21*.

El cultivă banalitatea şi ideologia zilei, deşi nu ştie acest lucru. El e un mic pion pe harta manipulaţilor de duzină prin care ideologia prinde rădăcini adânci, pentru că, dacă se fac o mie de bloguri cu prostioare şi doar unul de critică serioasă asupra realităţii e…*bine*.

E mai greu şi ultrapericulos pentru ideologie să fie 100 de bloguri cu cap, care să scrie tare de tot, să rupă gura audienţei şi să creeze opinie…şi doar 150 de bloguri cu prostioare.

---

[816] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Loredana_Groza.

Şi atunci, pentru ca blogurile serioase să nu se mai vadă din mijlocul celor neserioase…se stimulează inşii deja banalizaţi ca să scrie banalisme/banalizoisme, pentru ca ceilalţi să nu iasă în evidenţă.

Membrii cultului baptist din România au fost primii care au infuzat spaţiul online românesc cu *bloguri de duzină*.

Apoi au învăţat şi ortodocşii lecţia şi au creeat şi ei *bloguri extremiste* sau *sută la sută copy paste*, sperând ca prin asta oamenii să confunde *multitudinea* cu *diversitatea reală* sau *diversitatea* cu *puterea personală de creaţie*, cu *personalitatea*.

Adică toţi au început să scrie strofe de patru versuri, în stil eminescian, crezând că, la urma urmei…formatul acesta de strofă l-a făcut *geniu* pe Eminescu.

Au confundat adică *substanţa* cu *forma*, *caracterul* cu *aparenţa*, *experienţa*…cu *prezenţa numeroasă* la nivel online.

De aceea există bloguri în serie, care sunt avide de senzaţionalul pe care îl poate crea evenimentul colateral sau încearcă să copieze formate de blog, moduri personale de a scrie pe blog, sperând ca prin asta să copie…şi *caracterul* oamenilor care creează acele *bloguri paradigmă* pentru ei.

6. Constructul paleosimbolic şi simbolul care durează

Michael Jackson[817], Madonna, Sharon Stone[818], Britney Spears[819]… sunt constructe media *paleosimbolice*, cum le numea Douglas Kellner[820] în *Cultura media*[821], care au rolul de a ipostazia elemente ideologice pentru ca să formeze o epocă istorică ca atare.

Tânărul care devine *un super star* dintr-o familie cu mulţi copii [Jackson], fata care merge goală pe străzi şi se bate cu romano-catolicismul în clipurile ei [Madonna], femeia fatală, care ne lasă să îi întrezărim sexul atunci când îşi schimbă picioarele la rechizitoriu [Stone] sau tânăra virgină, lăudată de papa Ioan[822], pentru că şi-a păstrat fecioaria dar care

---

817 Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Michael_Jackson.

818 Idem: http://en.wikipedia.org/wiki/Sharon_Stone.

819 Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Britney_Spears.

820 Idem: http://en.wikipedia.org/wiki/Douglas_Kellner.

821 Douglas Kellner, *Cultura media*, trad. de Teodora Ghiviriză şi Liliana Scărlătescu, prefaţă de Adrian Dinu Rachieru, Ed. Institutul European, Iaşi, 2001, p. 132.

822 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Papa_Ioan_Paul_al_II-lea.

va merge mai apoi neglijent, lăsându-se pozată de paparazzi în scene indecente şi apoi se tunde la chelie şi vrea să se sinucidă când i se iau copiii din custodie [Spears] reprezintă *imagini creatoare de comportament secular*, creatoare de *atitudine socială*.

Fanii palpită, plâng sau vor să se sinucidă împreună cu idolii lor. Ei se îmbracă ca ei, fac gesturi trăznite ca ei, vor să fie ca ei.

Unul dintre simbolurile reale care durează şi care enervează deopotrivă sunt *reverenda* sau *haina monahală*.

Diabolizarea bărbii, a baticului, a metanierului, a postului, a evlaviei, a icoanei, a maternităţii, a ascultării, a tot ceea ce ţine de bunul simţ şi de normalitate şi luarea lor în derâdere sunt lucruri ce contribuie la fundamentarea constructelor paleosimbolice.

Ce vrea să ne spună prin *construct paleosimbolic* criticul mediei americane citat anterior? Că amănuntele vestimentare, de comportament, religia şi atitudinile politice ale idolului sunt preluate instictiv de către fanii săi odată cu idolatrizarea lui.

Şi el analizează în cartea citată *fenomenul Rambo* şi *fenomenul Madonna* cu precădere, pentru ca să arate că personajul ca atare vinde sau publicitează şi recuzita cu care e îmbrăcat sau implementează atitudini cu amprentă ideologică.

Astfel Rambo[823] a aprins dorul de dus la sală al tinerilor pentru ca să aibă muşchi, frenezia culturismului, comportamentul violent şi discriminator, antisemitismul, pe când Madonna a făcut apologia materialismului, a femeii obiect sexual, a anti-catolicismului, după cum face acum lobby pentru mozaism, a sugerat cum trebuie să arate moda şi machiajul feminin, modul de a gesticula şi, mai ales, credem noi, a fost emblema a ceea ce înseamnă parodiere *a fiinţei blonde*, sub a cărei imagine postumă s-a îmbrăcat, adică a lui Marilyn Monroe[824].

Nevoia de simboluri artificiale a postmodernităţii vine din aceea că ele poartă toată încărcătura imagologică, economică, politică şi socială pe care magnaţii zilei vor să o propage la nivel social.

Aceste simboluri sunt elementele vii ale manipulării, care joacă în strună ideologiei dominante şi care creează mentalitatea dominantă a unei epoci.

---

[823] Idem: http://en.wikipedia.org/wiki/Rambo.
[824] Idem: http://en.wikipedia.org/wiki/Marilyn_Monroe.

De aceea trebuie să te întrebi mereu, în faţa oricărui construct mediatic: *Who are you, Mr. President*[825]?

[825] În engleză: Cine sunteți dumneavoastră, domnule Președinte?

Afişul unei mentalităţi

ASOCIAŢIA SFÂNTUL DANIIL SIHASTRUL
VĂ INVITĂ LA CONFERINŢA CU TEMA
ECUMENISM
ŞI FANATISM
MARŢI, 3 IUNIE 2008, ORA 18.00,
SALA DALLES (lângă Librăria Dalles – lângă Universitate)
VOR VORBI:
PR. MIHAI ANDREI – ALDEA
DANION VASILE – teolog
RĂZVAN CODRESCU - jurnalist
Conferinţa va fi transmisă pe www.ortodoxradio.ro
detalii pe www.ortodoxmedia.com

1. Prolegomena[826]. Cum e să simţi că… *eşti* un Sfântul Fotie cel Mare al secolului al 21-lea?

După episodul *alegeri patriarhale* de anul trecut…în care backgroundul acţiunilor anti-sinodale era constituit tocmai de întrebările *cine este* sau *nu este ecumenist, mason*

[826] Un articol din data de 3 iunie 2008.

sau *fost colaborator*…s-a aşternut o lentoare adâncă peste vivacitatea celor care simt în fiinţa lor, că…trebuie să apere Ortodoxia românească de *ea însăşi*. De *ea însăşi*, subliniem asta, şi nu de *factori externi*!

Episodul *comuniunii sacramentale* cu greco-catolicii a ÎPS Nicolae Corneanu nu a adus la lumină *o nouă tematică* a fundamentalismului ortodox românesc ci *a reactivat-o*.

Ca oriunde, fundamentalismul nu apără credinţa ortodoxă printr-o *trăire* şi *studiere* a ei, sau printr-o *mărturisire creatoare* a ei ci o apără în litera ei, luând pasaje disparate din mai multe surse, pentru a crea o…ideologie.

Ideologia este excrescenţa fundamentalismului şi fundamentalismul are drept blazon ideea, că apărând idei disparate, ideologizate…ei apără pe Sfinţii Ortodoxiei şi, în speţă, sunt „noi mărturisitori" ai Ortodoxiei ca Sfântul Fotie cel Mare[827] sau Sfântul Marcu al Efesului[828].

De fapt…ce a înţeles un om simplu din actul mitropolitului Corneanu?

Ce a înţeles însă un teolog?

Ce a înţeles însă Sinodul Bisericii Ortodoxe Române?

Dar Sinoadele celorlalte Biserici surori sau eterodoxe?

Bineînţeles că *e greu* să răspunzi la aceste întrebări.

Însă, cu siguranţă, omul de rând, credinciosul de rând nu poate avea o opinie solidă în această problemă, o opinie teologică, dacă mai mulţi oameni ai Bisericii şi teologi nu *clarifică* situaţia. Şi, se pare, că la această conferinţă se …*clarifică* situaţia.

Oamenii din spatele afişului de faţă vor să *clarifice* situaţia?

Sunt îndreptăţiţi să o facă?

S-au pregătit să liniştească pe oameni şi să dea un sens paşnic şi nu *sectar* acţiunii lor?

Vor vorbi numai despre cazul în speţă sau vor băga în oală pe toată lumea, ca şi până acum?

Să vedem ce ne spune afişul…

Însă trebuie să răspund, mai înainte, la întrebarea din subtitlu: cel care simte *că e* un alt Sfânt Fotie cel Mare, pe care nu Duhul Sfânt îl poartă, dă lecţii sinodului, e un înger din cer care ne învaţă o altfel de smerenie, e un om care are o audienţă globală…adică vreo 200-300 de inşi câţi or să vină la Dalles…

---

[827] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Fotie.

[828] Idem: http://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/26/primul-volum-din-opera-completa-a-sfantului-marcu-al-efesului/.

2. Ierminia unui afiş antisinodal

Afişul de faţă e tot la fel de *bine intenţionat* ca şi cel pe care scrie: *soluţii şi nu…discuţii*[829].

La această conferinţă se vor da *soluţii* [e o intuiţie personală...], se va indica ce trebuie să faci când ai în faţă un patriarh, un episcop, un preot…care par să vorbească *altfel* decât ştii tu…şi de care trebuie să te disociezi.

Titlul care nu se vede din afiş, implicitul afişului, mesajul fundamentalist al său este acesta: *Noi v-am spus că tot Sinodul este vândut. Aceasta e dovada!* Şi *dovada*…este gestul ÎPS Corneanu.

Implicitul afişului seamănă cu sloganul domnului Guşă[830]: e revanşard, motivează o exprimare zgomotoasă a generaţiei cool de creştini ortodocşi, produce emoţie, agită spiritele, dă apă la moară celor care vor să aibă atitudini postmoderne vizavi de sinodul Bisericii…dar este ingurgitabil pentru creştinii ortodocşi lucizi şi aşezaţi ai Bisericii sau pentru teologii care apără smerenia, bunul simţ şi totalitatea modului de a fi al credinciosului ortodox.

Explicitul afişului însă vrea *să explice* şi chiar *să epuizeze* printr-o fotografie un fenomen sau transformă persoana caricaturizată într-o ţintă a contrasistemului.

Afişul este contrasistem, e antisinodal, pentru că deasupra sinodului Bisericii – pentru că nu mai au timp să îl audă şi pentru ei sinodul se mişcă *greoi* – stă o *asociaţie ortodoxă,* care ne propune în stil tipic postmodern o conferinţă, deci o pledare live despre *ecumenism şi fanatism*: două cuvinte sintagmatice elitiste.

Din afiş nu reiese tema punctuală, înfierbântarea zilei, bucuria denigrării, bucuria de faptul că *noi am avut dreptate, pentru că noi ştiam asta*, ci…tema generală.

Nu cred însă că vorbitorii vor arăta auditoriului un excurs despre *istoria mişcării ecumenice* sau despre *istoria nefastă a fanatismului religios* de-a lungul secolelor sau din spaţiul ortodox.

---

829 Discutat anterior, al lui Vasile Blaga.

830 Cozmin Horea Guşă: http://ro.wikipedia.org/wiki/Cozmin_Gu%C5%9F%C4%83, care candida, pe atunci, la postul de primar general al Bucureştiului.

Nu cred că s-au pregătit atât de profund şi sunt atât de echidistanţi încât să prezinte, fără patos proletar…cum stă treaba cu Ortodoxia acestei naţii.

De ce două cuvinte sintagmatice elitiste în titlu, care nu au aderenţă la credinciosul ortodox de rând? Pentru că artizanii ei vizează sus, mai sus.

Tocmai de aceea conferinţa va fi mediatizată instant [e pentru prima oară când se face asta, după cunoştinţele noastre], printr-un canal audio online[831], care mi se pare că este al unei mănăstiri ortodoxe moldovene, parcă Putna[832]…

Dacă, la prima vedere, radioul va crea transparenţă, la a doua vedere, radioul, pentru că e pe net, va crea emulaţie *numai* pentru cititorii online din contrasistem, care sunt vizaţi, dar vor să arate şi celorlalţi, adică la unii ca noi, care nu facem parte din gaşcă, că, de fapt, lupul şi-a schimbat năravul. Ce m-aş bucura!…

Însă între galben şi albastru, cu fotografia bucuriei *speciale* a greco-catolicilor la mijloc, nu trebuie să înţelegem că…fanatismul are de-a face cu promotorii conferinţei.

Ci aceştia vor să spună că ecumenismul, cel de sus, duşmanul ideologic al lor, îi porecleşte pe ei drept *fanatici*…

Dar, în esenţă, nu ei sunt *fanaticii*, ci cei care se dau cu ecumeniştii, adică unul ca mine, care sunt unul dintre cei care nu înjur sinodul şi teologii Bisericii pentru că au relaţii amicale şi teologice cu orice cult, religie, mişcare socială, politică…

Gestul mitropolitului Corneanu, ca să nu o mai lungim, este aşadar *fondul conferinţei* şi nu *ecumenismul*…şi nici *fanatismul*.

Conferinţa nu are niciun scop în sine, nu are nicio tematică, nu va lămuri nimic, ci va bifa faptul că cei trei promotori ai ei, nene ortodoxule, nu au stat cu mâna în sân ca sinodul *cumpănit* al Bisericii, ci ei au acţionat potrivit cântecului: *pune-i la pământ, da, pune-i la pământ!*[833]…

Se vor mai vinde, preferenţial, câteva volume de-ale autorilor, prietenii de mentalitate îşi vor strânge şi mai mult rândurile, simpatizanţii vor prinde avânt ca să scrie pe net sau să vorbească pe la colţuri sinodul care *nu se grăbeşte*…pentru că *ei vor sânge*.

---

[831] Prin acesta: http://www.ortodoxradio.ro/.
[832] A se vedea: http://www.putna.ro/.
[833] Idem: http://www.bestmusic.ro/versuri/Pune_i_la_pamant/Sisu_si_Puya__La_Familia___RO_-tid-289929-aid-1874-l-1.

Şi acest lucru ni se pare demn de analizat în spaţiul românesc, faptul că la noi fundamentalismul ortodox are o mentalitate secularizată şi postmodernizată sută la sută, fără…ca să facă studii de specialitate în domeniu.

Adică nu prinde la aceşti oameni liniştea, smerenia, ascultarea, cumpănirea, discernământul, ce se întâmplă după ce noi cerem *depunerea din treaptă* a mitropolitului Corneanu…ci contează numai *o aliniere grăbită*, imediată la nişte standarde imaginate de infuzatorii acestei mentalităţi.

3. Motivele pentru care s-a ajuns la *secularizarea* segmentului fundamentalist ortodox

Aici atingem puncte grave.

Unul dintre motive vine de dincolo de revoluţia română, când încă era în faşă *antisistemul* de astăzi din Biserica Ortodoxă.

Standardul de receptare al Ortodoxiei în România a fost mai degrabă cel al părintelui Ilie Cleopa decât cel al lui Dumitru Stăniloae.

Omul submediu şi mediu în înţelegerea credinţei noastre a prizat mai degrabă cuvintele moralizatoare, teologia orală, ca statul la şezătoare…şi mai puţin *Filocalia*, *Vieţile Sfinţilor*, *Teologia Dogmatică*, adică o Ortodoxie plină, ancorată în istorie şi realitate, cu traiectorie bine definită.

Adică avem, în primul rând, o teologie şi o credinţă şi o viaţă bisericească, la nivel larg, nedobândită metodic, nestudiată sistematic, nepreluată ca ucenicie de la Părinţi, deopotrivă *teologi* şi *nevoitori*, ci după ureche, fragmentar, după capacitatea de asimilare a omului.

Însă acest *fragmentar* nu e rău…Ci rău e când ştii că *ştii puţin*…şi totuşi te pronunţi în subiecte *ce te depăşesc*.

Pe scurt avem, o cunoaştere deficitară a credinţei ortodoxe la nivel larg.

În al doilea rând se trăieşte o maximalizare ireală a legităţii, care nu ţine cont de adaptarea nevoinţei la cât poţi tu fizic şi mental să suporţi, o înţelegere rigoristă a canoanelor şi regulilor tipiconale, care refuză orice libertate duhovnicească credinciosului şi teologului.

Cele două motive/consecinţe ale extremismului actual se leagă între ele.

O cunoaştere lacunară a teologiei şi a ceea ce înseamnă viaţă duhovnicească dă întâietate segmentarului, legii, pentru că nu are o experienţă duhovnicească şi teologică autentică.

De aceea nu poţi să vorbeşti şi să te comporţi duhovniceşte când ştii şi te nevoieşti puţin şi nici nu poţi înţelege gesturile altora, căderile altora în mod smerit şi punându-te în locul lor, dacă nu îţi ştii slăbiciunile, dacă nu ţi le recunoşti în mod real şi dacă nu vezi *voia* şi *prezenţa lui Dumnezeu* în toate evenimentele Bisericii.

Un al treilea motiv, am spune esenţial, pentru care fundamentalismul ortodox face valuri e acela că e un trend actual al vieţii seculare mentalitatea de a demasca, de a deconspira, de a te răfui…şi ei copie comportamentul secular.

Au limbaj confecţionat teologic dar atitudine seculară vizavi de structura sinodală a Bisericii.

Folosesc un limbaj şi un mod de reperare eclesiale…dar se manifestă ca şi când ar fi un partid, care participă la atmosfera politică a statului.

Un al patrulea, dar nu ultimul, dintre motivele, dintre cauzele antisistemului ortodox de astăzi e acela că au ajuns la concluzia că *au aderenţă la public*, că *sunt sprijiniţi* [şi sunt sprijiniţi şi *din ştiinţă* şi *din neştiinţă*...adică sunt *manipulaţi*] şi, din acest motiv, acţionează ca PNG-ul[834] sau ca PIN-ul[835] pentru *vizibilitate* şi *racolare de fani*.

4. Vă propun să studiaţi cărţile, articolele şi conferinţele conferenţiarilor de pe afiş în…cheie antisistem

Să zicem că de mâine aţi începe să citiţi cărţile lor, să audiaţi ce au spus anterior…

Faceţi abstracţie de ce o să auziţi astăzi la conferinţă şi judecaţi lucrurile la rece. Ce accente *antisistem* aţi sesiza în producţia literaro-audio-viziuală a lor?

Încercăm să vă ajutăm.

Veţi găsi tratate temele: NATO, Uniunea Europeană, ecumenism, media, antisinodalism etc. numai în *variantă black*[836].

---

[834] Idem: http://www.png.ro/.
[835] Idem: http://www.ecopin.ro/.
[836] Engleză: *neagră*.

În varianta *light*[837] veţi găsi anumite subiecte/teme/aşteptări ortodoxe aprofundate la modul general, chiar şi atunci când e vorba despre o atenţie susţinută asupra unei tematici.

Însă, mai mult decât atât, veţi vedea că *nucleul fundamentalist bucureştean* iradiază în jur, creează enclave, care simpatizează cu răfuiala, cu inamiciţia, pe diverse teme *reale* sau *inventate*…dar nu şi cu studiul, cu bunul simţ, cu proiecte teologice şi duhovniceşti de anvergură.

Frecvenţa conferinţelor e inversproporţională cu munca depusă pentru a încopcia un discurs inteligibil şi erudit.

Pentru că noi nu vorbim cu elitiştii, dar le furăm ideile…conferinţele acestea se vor un mod de vulgarizare a informaţiei sau de solidificare a unor atitudini…care sar în sus când ar fi cazul cel mai puţin.

5. Bucuria pentru păcatul altuia

Pentru conferenţiarii de astăzi…mitropolitul nostru este un *păcătos incurabil, de care Biserica trebuie să se dezică imediat, neapărat…*

Pentru acest lucru vor pleda în această seară. Şi vor pleda cu gândul că toată Biserica *a căzut*, că toată Biserica *s-a smintit deodată* şi ei sunt…Marele Fotie al Constantinopolului într-o ipostază dallesiană.

Bineînţeles că articolul nostru, care vorbeşte despre *inutilitatea* şi *inadecvarea istorică* a gestului lor nu va conta nici cât negru sub unghie. Ei au un scop care mie îmi întrece posibilităţile intelectuale dar şi bunul simţ…pentru că vor să *reformeze* Biserica, precum politicienii clasa politică.

Nu e de mirare că doctorul în teologie romano-catolică Martin Luther[838] şi-a dat seama că trebuie să *reformeze* catolicismul după ce şi-a luat doctoratul.

A început să studieze aprig faldurile *Epistolei către Romani* şi a ajuns la concluzia că într-o istorie întreagă, în 14 secole, nu a înţeles nimeni acest amănunt: că *pentru mântuire nu trebuie să faci nimic*.

În România ortodoxă fundamentalistă, la fel, mântuirea nu se mai dobândeşte în Biserică, împreună cu toată ierarhia,

---

[837] În engleză: *albă*.

[838] A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Martin_Luther.

cu toată lumea, în mod paşnic, cu minte străvăzătoare…ci *haiduceşte*.

Fiecare simte că trebuie să o ia pe cont propriu.

Fiecare are standarde de mântuire proprii.

Fiecare are ceva de indicat sinodului, pe care îl cred, cu toţii: *incapabil* şi…*nereformat*.

6. Dacă mai simţiţi nevoia să citiţi şi concluziile…

Cazul mitropolitului Corneanu nu va fi *lămurit* în această seară – pentru că nu este de competenţa lor ci a Sinodului Bisericii Ortodoxe Române – ci el este doar un alt pretext pentru a se întâlni cu fanii din teritoriu.

Fanii aşteaptă gâlceavă, război, incisivitate…şi conferenţiarii noştri le vor da circ.

Conferinţa nu e aşteptată de niciun om serios…ci doar de adepţi, unii dintre ei fără să ştie prea bine de ce trebuie să se ocupe de fapta personală a unui mitropolit, în loc să stea acasă şi să facă o rugăciune, împreună cu familia lor, pentru el şi pentru întreaga lume.

Conferinţa de astăzi însă e foarte benefică pentru fani, le mai oblojeşte mâhnirea…după cum ieşirea pe stradă, ca o contramanifestaţie a paradei gay[839] nu a crescut, deodată, *natalitatea* ci *a astâmpărat*, pentru o anume bucată de timp, dorinţa de a ieşi, ca şi a homosexualilor, la lumină.

Şi acest lucru ar trebui, poate, să fie pus în balanţa reflecţiei noastre, lucru care, pe noi, ne cam îngrijorează: faptul că fundamentaliştii ortodocşi recenţi au nevoie de *vizibilitate*, de o tot mai mare vizibilitate, că au acaparat sistemul online în mare parte şi că acţiunile din stradă şi din spaţiul online îi aliniază cu *Noua Dreaptă*, *PRM*[840], *PNG*, *ACCEPT*[841], ca *manifestare* şi…*verbozitate*.

Avem nevoie de o Biserică Ortodoxă *extremistă*, *ghetoizată*, cu *accente antilegislative* şi care să ne propună *o viaţă ideologizată*?

Cu alte cuvinte, e bine să ne raliem cu *mentalitatea de tip afiş*, reducţionistă, care ne face să ne fie teamă de tot ceea

---

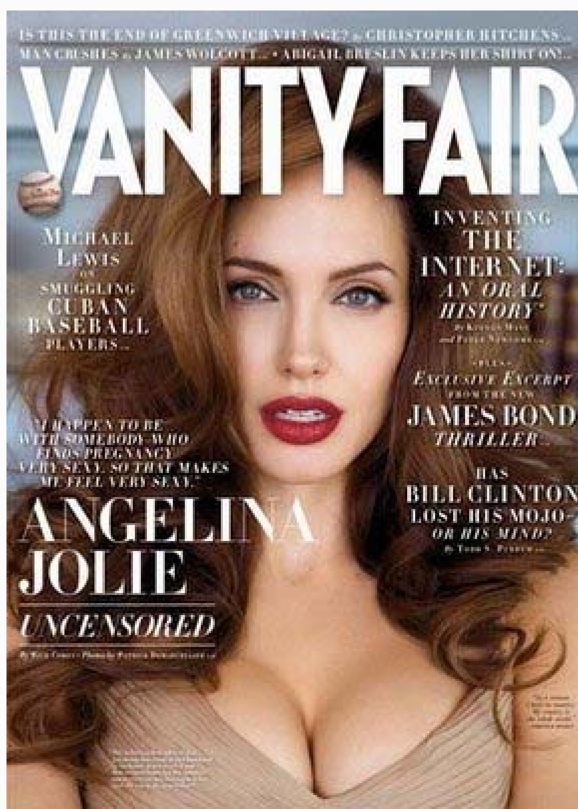
[839] Făcută de *Noua Dreaptă* (http://www.nouadreapta.org/) și de alți ortodocși.
[840] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Partidul_Rom%C3%A2nia_Mare.
[841] Idem: http://accept-romania.ro/.

ce mişcă şi răsuflă sau vrem o Biserică Ortodoxă cu oameni realişti, atenţi, adaptaţi timpului lor?

Fiecare dintre noi…alege!

Noi alegem să fim *realişti*, să fim oameni ancoraţi atât în *Tradiţia* cât şi în *viaţa Bisericii*, să ne cunoaştem *limitele* şi *atribuţiile personale* şi să nu aruncăm pe cei care ne respectă şi ne urmează în cotloanele *inactualităţii* şi ale *restrictivismului sectar*.

Profesoara din…mintea părinţilor

Motto[842]:

Aşa ar trebui să fie *profesoara*…sau *şi mai goală*?!

Subiectul a pornit de la articolul acesta[843] din *Gardianul*:

„Pe site-ul *Ministerului Educaţiei*, părinţii cer insistent ca la disciplinele neagreate de elevi, acolo unde numărul de absențe este tot mai îngrijorător, profesorii să facă tot posibilul ca să-i atragă pe copii, nu prin *ținuta intelectuală*, ci prin *ţinuta vestimentară*.

'Este foarte important ca profesorii să apeleze la metodele cele mai excentrice pentru a-i face pe elevi să nu mai lipsească de la ore, mai ales de la disciplinele mai puţin atractive.

[842] Un articol din data de 3 iunie 2008.
[843] A se vedea: http://www.gardianul.ro/2008/06/03/societate-c12/parintii_vor_profesoare_cu_minijupe_ca_sa_i_stimuleze_pe_elevi_la_invatat-s114924.html.

Pentru aceasta, cerem ca profesoarele, în special, să aibă libertatea de a se prezenta la catedră în minijupă şi cu decolteul adânc', au propus mai mulţi părinţi pe forumul *Ministerului Educaţiei* într-o acţiune iniţiată tot de ei, intitulată: *Portretul profesorului ideal*".

Deci nu mai ne trebuie *experienţă pedagogică*, *cultură* şi *informaţie actualizată*, *inter-relaţionare* între profesori şi elevi în şcolile româneşti ci ne trebuie *metode complexe de erotizare* ale elevilor noştri.

Păi e mai uşor asta de făcut decât să studiezi.

Te duci în primul sex shop, îţi iei fustă de latex mulată pe corp, pantofi cu tocuri cui de 10-13 cm, un parfum îmbătător, vezi 10 filme porno şi înveţi gesticulaţie *profesionistă*…şi apoi…toţi vor învăţa matematică mai bine sau se vor masturba în veceu, în recreaţie?

Pe mine nu mă miră, de ce au cerinţe atât de *exigente,* unii bărbaţi, de la…copiii lor. Dacă văd împreună cu ei filme porno, dacă părinţii se dezbracă în faţa lor prin casă, dacă îi aud gemând la 2 noaptea în aceeaşi cameră sau vizavi de camera lor…e oare *mult* sau *puţin* să ceară şi profesoarei acelaşi lucru?

Şi oare, numai *copiii* sau *părinţii copiilor* au drepturi?

De ce nu dorim ca şi profesoara *să aibă drepturi*?

Dar nu *profesoara de sex* de la *B1 TV*[844], ci profesoara de română, de engleză, de matematică, de geografie, de chimie…

Bagatelizarea instituţiei de învăţământ, a rolului ei *formator* şi *creator de personalitate* este în detrimentul acelor copii, care realmente *vor să înveţe*.

Cel care a scris mesajul [dacă e cumva *părinte* sau nu e *un copil cu intenţii maladive*...] nu îşi ştie interesul, *interesul real* pentru copilul său.

Dacă ironizăm şi descurajăm în mintea copiilor noştri sistemul de învăţământ, sistemul politic, sistemul de asistenţă socială etc. nu vom avea persoane care se pregătesc să *muncească serios* într-un domeniu anume, ci doar *să speculeze nereguli* şi *să profite de oportunităţi*.

Însă accesul la locuri de muncă şi în funcţii, pentru care nu te-ai construit îndelung, pas cu pas, nu înseamnă *împlinire*

---

[844] Laura Andreşan: http://www.kissnews.ro/2008/09/08/profa-de-sex-laura-andresan-din-nou-la-b1tv/.

personală, ci *doar renunţarea la împlinirea personală* pentru *un salariu mai bun*.

Iar salariul gras nu poate să acopere, la infinit, *decepţia personală*, sentimentul de ratare pe care îl trăieşti, atunci când simţi că *trebuia să faci un lucru*, dar te-ai calicit şi *ai făcut altceva*.

Să nu te miri dacă te plac! Mă bucur să aleg de la fiecare lucrurile trăite prin toţi porii[845]

Mihai Criste este, în opinia noastră, un Dali în variantă românească şi cu tematică românească.

El vizualizează idei, gânduri, credinţe, mituri, sentimente, metafore, trăiri…aparenţe…

Îl găsiţi aici[846], în blogspot, unde vă aşteaptă să îi înţelegeţi şi să îi admiraţi tablourile.

Autoportretul său, spre exemplu, ne vorbeşte despre omul îndrăgostit care vede frumos sau despre frumuseţea din ochi, despre trandafirii din ochi ai pictorului, care pictează îndrăgostit fiind de ceea ce contemplă.

***

Ne scrie un cititor de-al nostru:

---

[845] Un articol din data de 8 iunie 2008.

[846] A se vedea: http://www.mihaicriste.blogspot.com/.

Sărut mână, Părinte!

Aş vrea să vă povestesc nişte vise pe care le-am avut de curând.

Primul: Eram într-o Biserică, catolică (eu sunt de religie ortodoxă) şi a avut loc un cutremur, eu am fugit spre o uşă din stânga, care s-a deschis şi acolo a apărut o femeie care îmi striga: „A venit Iisus!! A venit Iisus!!”...şi toată lumea fugea că să Îl vadă, şi m-am dus şi eu.

Următorul vis: Intram într-o Biserică (şi de această data era catolică), era aceeaşi în interior ca şi în visul precedent, şi am fugit spre uşa din stânga (gândindu-mă la ce se întâmplase mai înainte, adică în visul celălalt) şi m-am aşezat în genunchi, rugându-mă ca Iisus să vină.

În momentul acela s-a deschis uşa şi acolo era un înger.

Am fugit spre el, dar nu mai era.

E posibil ca aceste vise să fie *nişte semne*? A celor ce *vor urma să se întâmple*? Sau, probabil, *o avertizare*?

Aştept mailul dvs.

Vă rog să îmi răspundeţi cât se poate de repede.

Cu foarte mare respect,

Irina.

*

Dragă Irina,

Noi, personal, nu căutăm mai niciodată să dăm semnificaţii *simbolice* sau *anticipative* viselor noastre.

Cel mai adesea ne raportăm la ele ca la *un cumul de imagini* sau ca la *o utopie experimentată în vis* de care nu ne legăm, în mod direct, acţiunile vieţii cotidiene.

Chiar dacă visăm demoni sau îngeri nu considerăm că e un lucru, care ar trebui să ne determine viaţa.

Ştim şi noi că există vise ca înrâurire a harului dumnezeiesc, care ne descoperă lucruri tainice despre noi sau despre alţii sau despre voia lui Dumnezeu cu o anume comunitate.

Însă nu cred că trebuie să ne credem persoane vrednice de astfel de daruri…

Dacă ele se petrec e una…Dar dacă noi ne dorim să mergem cu *îngerul de lumină şi coroană*[847] de la OTV, atunci dracii sunt meşteri iscusiţi ca să ne dea aparenţa de *mari clarvăzători*.

Noi, în locul dv., ne-am gândi la următoarele lucruri: vreau să ştiu mai multe despre credinţa mea, despre credinţa ortodoxă, vreau să mă încred cu totul în ajutorul lui Dumnezeu şi vreau să mă las cu totul în voia Sa.

O astfel de mentalitate, în care omul se simte cu totul pus în mâna lui Dumnezeu, priveşte visele nu ca pe *o busolă de viaţă* ci ca pe *un lucru comun*, la fel ca somnul în care se produc şi ca patul în care dormim.

Mulţumim pentru scrisoare şi vă dorim o săptămână plăcută!

***

[847] Aluzie la falsele *vedenii* ale doamnei Georgeta Florea: http://www.georgeta-florea.org/despre%20ingerul%20de%20credinta%20lumina%20si%20coroana.html.

Ruxandra Cesereanu[848], în blogul dumneaei din *Yahoo* ne propune [e un articol de anul trecut, din 10 noiembrie 2007] *o discuţie despre bărbaţi*[849], despre bărbaţii de care femeile se folosesc sau despre bărbaţii, de diverse tipologii, din viaţa femeilor.

Câteva definiţii ale scriitoarei despre…bărbaţi, priviţi în culori stranii de multe ori, în mod *sexist* sau *voit minimalist*:

„Bărbat este cel care se joacă de-a Dumnezeu".

„Bărbatul e *o gumă de mestecat* lipită de pielea femeii iubite; se preface uneori că ar fi *retardat* şi *ratat*, dar de fapt e conştient de potenţa falusului său: se preface uneori impotent şi atunci e aruncat la gunoi ca *un prezervativ folosit*. Prin urmare, bărbatul e *un cuţit cu două tăişuri*".

„Bărbatul este *un pretext* pentru confirmarea şi reconfimarea senzualităţii mele, căci o senzualitate *prost înţeleasă* (şi un bărbat care nu mă pricepe ca *fiinţă dezirabilă* nu poate intra sub incidenţa lui *al meu*) este *o senzualitate demonetizată*. Bărbatul este, aşadar, un soi de *curs valutar* pentru uz personal".

Poezia Ruxandrei Cesereanu e un amestec de *adevăr crud* şi de *parşivă ascundere*, pe fondul unui teribilism aţâţat de femeia trecută de prima tinereţe…

Cred că am să aloc un subcapitol dintr-o carte la care lucrez modului în care Ruxandra Cesereanu îmbină colajele lui Alexandru Pecican[850] cu propria sa literatură sau cu mărturisirile sale[851].

Trebuie să citiţi neapărat povestea cimitirelor mele[852].

***

Muzică clasică, interviuri, cultură românească pentru români…de la Voister81[853] din *You Tube.*

---

[848] Blogul său: http://ruxandracesereanu.wordpress.com/, alături de cel translat din *Yahoo*: http://mesmeeacuttita.wordpress.com/. Imaginea supra e preluată din blogul autoarei: http://mesmeeacuttita.wordpress.com/2008/02/03/entry-for-february-03-2008/.

[849] Trimiterea era spre locația de aici: http://blog.360.yahoo.com/blog-voNwP7Ijbr5MnY1Xhgw-?cq=1&p=691, acum desființată. Acum articolul e regăsibil aici: http://mesmeeacuttita.wordpress.com/2007/11/09/entry-for-november-10-2007/.

[850] A se vedea: http://alexandrupecican.wordpress.com/.

[851] Lucru pe care l-am și făcut, într-o carte încă în scriere.

[852] Inițial aici: http://blog.360.yahoo.com/blog-voNwP7Ijbr5MnY1Xhgw-?cq=1&p=10.

[853] Are o bibliotecă video imensă la nivel online: http://www.youtube.com/profile?user=voister81#g/u.

****

Trebuie să ai cont pe *Scribd*![854]…Toate cărţile sunt free[855] şi ai nevoie de ele.

***

Oh, fracturismul nostru cel pervers!…

[854] Contul nostru: http://www.scribd.com/dorinfather.
[855] Engleză: *gratuite*.

Literatura *fracturistă* românească – pe care o am trăit, deopotrivă, ca *cititor* şi *scriitor* – este o literatură de nervi, o literatură nevrotică, nihilistă şi hedonistă.

Însă e negativistă şi răzbunătoare, resentimentară nu pentru că nu se poate scrie şi *cu conştiinţă* o astfel de literatură ci pentru că vrem să epatăm ca fiinţe *neînţelese*, tocmai când ne aruncăm în braţele derizoriului, al incestuosului sau al blasfemiei.

Mi se pare o limitare, o îngustare a acestui gen literar, dacă scriem numai despre *nebulosul* şi *satanicul* din viaţa noastră.

Poţi scrie o literatură de pasaje distincte, fracturistă, în note foarte pozitive. Poţi scrie despre iubirea ta pentru părinţii tăi, despre copilăria ta, despre iubirile tale, despre drăgălăşenia ta, despre cât de ingenuu eşti.

Nu tot ce e *sadic*, *morbid* şi *incestuos*…este literatură sau…o astfel de literatură nu îl *înnobilează* deloc pe om.

Tu te descarci, drăcui în cuvinte, te răzbuni…şi pui pe cititor să te suporte. Asta e *cinic* şi *flagelant* pentru cititor.

Cred că trebuie să ştim să ne cinstim cititorii. Să nu vrem să îi minţim la tot pasul, să ne dăm de *angoasaţi* şi de *trişti* şi de *plictisiţi* mai mult decât trebuie.

O citeam pe Ruxandra Cesereanu aseară…în poezia ei…şi luam versurile adevărate, calme, din mijlocul fantasmelor proprii şi a descărcărilor libidinale…şi acelea spuneau cine este această femeie: o femeie care are nevoie de înţelegere, o fiinţă contemplatoare şi atentă.

E multă *mască* în poezia ei, în poezia lui Cărtărescu[856], în literatura fostei noastre colege de generaţie Băeţica[857]…a noilor scriitori.

Se joacă prea maladiv şi exagerat în struna cataclismului, a singurătăţii absolute, a încarcerării în trup…

Atracţia către perversităţi, ocultism, ezoterism, satanism exprimă tocmai golul interior al noilor scriitori români, lipsa lor de viaţă duhovnicească, de apropiere de ei înşişi şi de Dumnezeu.

Gustul pentru blasfemie, pentru ridiculizarea lui Dumnezeu, a Sfinţilor, a normalităţii… pare să le dea *savoarea* prostuţă a saţietăţii egolatre.

Însă nimicul nu creează. Plinătatea inimii, plinătatea bucuriei creează, plinătatea simţirii că eşti iubit…

---

[856] Mircea Cărtărescu: http://ro.wikipedia.org/wiki/Mircea_C%C4%83rt%C4%83rescu.
[857] Ioana Băețica: http://www.mylove.go.ro/poezii_ioanabaetica.htm.

Înţeleg enorm de bine acest *fanatism al blasfemiei…*

Sunt şi eu vinovat de el, în literatura pe care am scris-o. Tocmai de aceea nu pot confunda – şi nimeni nu poate să confunde – *ceea ce te excită* sau *ceea ce te stresează* cu *ceea ce te împacă* şi *te curăţeşte*.

Termini cu *literatura ca viaţă* când…intuieşti că literatura e o rugăciune în faţa niciunui Dumnezeu.

Sau că, literatura ta, plină de tine, e lipsa ta de rugăciuni, lipsa ta de smerenie în faţa lui Dumnezeu…depărtarea ta de Dumnezeu.

Ai nevoie să scrii – şi am scris enorm de mult ca *scriitor esenţialist* – când îţi scade dorinţa să te rogi sau când simţi că păcatele tale te-au îndepărtat de Dumnezeu. Da, literatura e bună când eşi *bolnav* şi *neiubit*!

Când eşti singur…Când eşti tulbure…Tocmai de aceea nu mai îmi place să îmi citesc cărţile de poezie, nuvelele, romanele…pentru că găsesc în ele un om din trecut, un om pe care nu îl mai recunosc, care a murit…şi nu mai vreau să văd tristeţea lui la faţă.

Privesc cu atenţie, admir unele pasaje din noua literatură…dar detest instinctiv foarte multa împopoţonare cu *sentimente false* a noilor literaţi. De ce? Pentru că le lipseşte maturitatea pe care ţi-o dă pocăinţa.

Când recunoşti că poţi greşi şi încă mult, când te întâlneşti cu monstrul din tine şi îl pui să stea în genunchi în faţa lui Dumnezeu şi să ţipe în mod fundamental, atunci…te deştepţi.

Începi să faci rugăciuni ţipate, urlate, suferite! Până atunci…împleteşti versuri, rime, faci romane ca arhitectul, termita sau buldozerul…dar nu îţi aparţii.

Drama noastră e că *nu ne aparţinem*…când părem că *ştim ceea ce facem*.

Însă *ne avem* tocmai când *ne dăm* lui Hristos Dumnezeu şi *suntem cu El*, cu Cel care ne împlineşte toate dorurile noastre fundamentale.

Despre sclipiciul reinventării elitelor şi evidenţa lor publică

1. Conferinţele[858] *notorietăţii* sau…o introducere în conceptul: *am primit marfă*

După o absenţă *nemotivată* de o lună-două de pe blog, *autorul*[859] îşi face resimţită prezenţa în mod molcom, motivându-şi *notorietatea* în termeni negativi:

„Dacă refuzi însă *căutarea celebrităţii imediate* poţi dobândi bucuria de-aţi pune biografia între paranteze şi, în cuvintele lui Constantin Noica, de-a scrie la poarta casei tale: *primim marfă*”.

Şi mai pe înţeles: degeaba *scrii mult* şi eşti în mod real *o valoare trudită*, muncită, dacă nu te prezinţi la televizor şi în conferinţe drept *înţeleptul* dintr-un cuib de cuci.

Glasul Aradului[860]…vorbeşte despre *fuga după notorietate* a *tânărului intelectual* [care, *de fapt* şi *în fapt* e o *preluare de funcţie* de la cei mai în vârstă[861]... şi nu *o înaintare pe speze proprii*], fugă angajată sub sloganul: *marfă nu există nici la mine şi nici muncă susţinută pentru ceva anume, pentru*

---

[858] Un articol din data de 11 iunie 2008.
[859] E vorba de Mihail Neamțu.
A se vedea: http://grupareaaproape.wordpress.com/2008/06/11/despre-elite/.
[860] Trimitere către lincul:
http://www.glasularadului.ro/news/pagini_saptamanale/cultura/conferinta_despre_reinventarea_elitelor.html. A fost eliminat pentru că locația are altă adresă.
[861] Care l-au ajutat și îl propulsează...

că nu oi fi prost să muncesc toată ziua şi să mor de tânăr…dar am limbajul intelectoist, care pare să o înlocuie şi cu care aţi fost învăţaţi…

Şi aceasta se întâmplă, pentru că fuga inconsistentă a autorului vizează o celebritate *mediată* şi *imediată*.

Am zis *mediată* în primul rând, pentru că imaginea sa a fost *atent selecţionată*, *preparată* şi *infuzată mediatic* prin televiziune şi presă ca nimeni alta…pentru ca acum, *în zilele noastre*, culegătorul de notorietate gonflată să treacă la faza a doua a proiectului de *reinventare* a unei elite, aceea în care trebuie să culeagă voturi din stradă, din popor, prin intrarea în rândurile lor la nivel…conferenţiativ.

Şi, ca să se producă şi acest lucru…şi nimeni să nu-l mai poată scoate din mentalitatea populară…trebuie să se adune acum, în proximă temporalitate, oameni, interviuri, luări de poziţie care să arate că acesta este *purtătorul de steag*, e *singurul*, e *irepetabilul format de intelectual elitist*.

Deci o campanie de imagine în doi timpi: mai întâi alţii au vorbit despre el şi au creat *mitul* [la fel de *consistent* ca şi mitul electoral numit *Traian Băsescu* sau *Vasile Blaga]* şi acum *mitul* se reinventează de la sine.

Nu ştiu ce, dar ar trebui să facem ceva cu *gripa conferenţiativă*, pentru că aceasta pare *să atingă* şi să *reinventeze* miturile într-o aşa manieră, încât să confundăm, în mod inconfundabil până la urmă, orice *sclipici discursiv* drept echivalenţa rodului erodant al multor ore de trudă intelectuală sau de nevoinţă ascetică.

Şi, titlul nostru, ca şi titlul conferinţei, este tot în doi timpi: mai întâi reinventăm elite sau le clonăm ca pe oiţa Dolly[862] şi apoi le amprentăm public, le facem afiş…şi, la orice problemă socială vine *afişul* şi ne spune ce trebuie să gândim într-o anume problemă pentru că el este…*atotstrăbătător cu gândul şi cu cunoaşterea.*

Însă, de ce, dacă ai avea *marfă*, adică *operă*, muncă, asceză, sfinţenie…şi dacă nu ai *notorietate*…ai suferi atât de mult, de aprig şi de nemângâiat, dacă nu ai avea…*evidenţă publică*?

Oare *valoarea* se dobândeşte prin vot, prin afişaj electoral, prin ipocrita adulare a starului sau…ea există indiferent de condiţiile vitrege ale existenţei unde a răsărit…*floarea rară*?

---

[862] A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Dolly_%28sheep%29.

Cât valorează evidenţa publică, poza publică pentru o elită, pe care, dacă o întrebi cât munceşte îţi va spune, cel mai probabil, că în cea mai mare parte a timpului…şomează, peregrinându-se prin locaţii mondene?

Însă ideea de *marfă*, a lui Noica[863] sau nu, ne face să credem că *nevoia de evidenţă* e o legitimare *a absenţei muncii oneste*.

Şi că marketingul iconic al elitei, acel rating media al intelectualului mitizat peste noapte are în spate nevoia de ceva bani, de bani mulţi, de ceva parvenire şi nu de câştigare a timpului pentru muncă.

Pentru că (este indubitabil faptul) avântul conferenţiarist nu caută decât două lucruri mari şi late: *să am poza peste tot şi să îmi vând ideile şi cărţile pe unde pot*, pentru că oamenii vor să prestez şi în mijlocul lor, să le iau ochii, pentru ca să le iau…banii.

Ce contează că eu sunt un spoliator *pentru câţiva*…dacă *pentru mulţi* sunt *un geniu*?!

2. Care e maşina, care *reinventează*…elitele?

Unii ar spune că *politica* şi…*banii*, mulţii bani, ai unor oameni care pot să deteste, din răsputeri, cu tot avântul…elita.

Şi nu e vorba de cafeaua elita[864] aici, ci de…oamenii care au aşa, cum să le spun, nişte aspiraţii prea mari…când pe alţii îi doare în c** de orice aspiraţii.

Dar cum să *îl reinventăm* pe Eminescu, pe Stăniloae, pe Antim Ivireanul, pe Brâncuşi?!

Şi, la urma urmei, cum să reinventăm ceva care *nu…există în om*?! Pentru că, oamenii ăştia de mai sus, nu au fost *inventaţi* de către nimeni…ci s-au creat pe ei înşişi, cu harul lui Dumnezeu, pe fiecare zi s-au creat…de îi avem noi astăzi drept *efigii*.

Şi ăştia patru şi toţi cei ca ei nu au rămas până la noi că i-a reinventat vreunul, ci pentru că ei au readus oamenilor, care i-au dorit sau nu, i-au cunoscut sau nu…*gustul pentru sublim*, pentru măreţie, pentru important.

---

[863] Constantin Noica: http://ro.wikipedia.org/wiki/Constantin_Noica.

[864] A se vedea: http://www.cotidianul.ro/cafeaua_elita_a_murit_traiasca_doncafe-56287.html.

Dar, dacă e să reiventăm ceva, da, sigur, putem reiventa cartea subţire vândută cu mulţi bani, putem reinventa ipocrizia, putem reinventa cameleonismul intelectual, putem confunda *bârfa* şi *zaţul cercetării* cu *genialitatea cercetării*.

Da, putem face conferinţe despre ură, prostie, tocurile de la pantofi, flori de mucegai, izmă şi…cum arată talpa gâştii…De ce nu?!!

Doar suntem postmoderni până în măduva oaselor când vine vorba despre *construirea publică* a imaginii noastre, chiar dacă ea este un cavou care miroase execrabil.

Însă, probabil, există şi oameni care înţeleg că *reinventarea elitelor* e ca reinventarea *teoremei lui Pitagora* şi că *evidenţa publică* nu are nimic de-a face cu *forţa operei tale* sau cu *persoana ta*, reala ta persoană.

Nu tu ai nevoie de *evidenţa publică* pentru ca să creezi, să exişti ca om sau să fii o valoare, ci evidenţa publică este bucuroasă *să te descopere* dacă eşti o valoare.

3. Să intrăm în concretul…conceptului de *marfă*

Mihail Neamţu îi numea *soporifici* sau *dormitanţi* pe membrii sinodului BOR într-o carte [una dintre multiplele numiri *interesante*]…şi a apărut la *TVR1* ca purtătorul de cuvânt *al elitei ortodoxe*, care s-a pronunţat despre *profilul noului patriarh* ce trebuia ales, apoi a venit la *Trinitas TV*, chiar aici, între *dormitanţi*, când a văzut că e roz de audienţă, ca să ne explice despre teza sa doctorală, acolo unde…oamenii *dorm pe ei*.

Apoi a venit şi Mirel Bănică[865], da, tot la *Trinitas TV*, prietenul antecedentului, acolo unde oamenii îl stresau cu câteva luni mai înainte…sau după.

Poate că aceste două exemple sunt…*paradigmatice* pentru ce înseamnă să te *reinventezi*.

Şi dacă reinventarea elitelor se face începând de la un limbaj de carton intelectualist şi terminând cu costum Armani pe tine, atunci, sunt de acord, că această experienţă ridicolă de uniformizare a tot celui care scrie, pictează, sculptează şi este *intelectual*…e mult mai *benefică* decât…sinceritatea.

---

[865] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Mirel_B%C4%83nic%C4%83.

Adică aviz amatorilor: dacă doriţi să aparţineţi elitei româneşti şi să vă *reinventaţi*, atunci trebuie să pupaţi…pe obraz *elitele* arhiprezente la televizor şi pe net…şi să le daţi un şut…în *atenţia* acelor elite, care nu sunt la televizor.

4. Un final…ca în *Poveste de cartier*[866]

Intervievatoarea[867] îl întreabă…dacă un articol pe săptămână [?!!!!!], într-un cotidian, care cere zece fraze de text la articol[868], nu îi *frivolizează* cumva extraordinarea sa *gândire academică*.

Autorul îi răspunde, flatat fiind…că datoria sa civică este aceea de a apăra demnitatea limbii române urgisite de către cei care o vorbesc…în mod *nespălat*.

Şi, ca un argument forte, se pune *în rândul* [nu ştim dacă *la spate* sau *în faţa*] unora ca „Nae Ionescu[869], Mircea Eliade[870], Dumitru Stăniloae[871], Mircea Vulcănescu[872], Nichifor Crainic[873] şi atâţia alţii”, pentru ca să arate *cu cine se asemănă*…şi lângă *care trebuie văzut*…şi care au avut *glas civic audibil*.

În filmul de 2008…*Poveste de cartier*, „marele” Davinci este Florin Călinescu[874], care se *reinventează* şi dumnealui lângă Sorinel copilul de aur[875] şi Ramona[876], maneliştii.

Lui Davinci i-a căzut pata pe Ramona cântăreaţa…dar Ramona îl iubea pe Sorinel cu o iubire nebună.

Talmeş-balmeş, nuntă, bătăi…ameninţări, chestii de cartier…şi cultura se *reinventează*.

Da, cultura ca manieră de a vedea lucrurile se reconfigurează…dacă există oameni care *o văd* şi *o fac mereu altfel*. Însă oamenii nu se pot reinventa cu *ce nu au* şi *cu ce nu pot*.

---

866 Puteți vedea aici întregul film: http://www.trilulilu.ro/Creanga1987/5bca6faee7ef89. Are 90. 17 minute.
867 Care i-a luat interviul din *Glasul Aradului* citat supra.
868 În ziarul *Cotidianul*, unde Mihail Neamțu publica pe atunci.
869 A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Nicolae_C._Ionescu.
870 Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Mircea_Eliade.
871 Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Dumitru_St%C4%83niloae.
872 Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Mircea_Vulc%C4%83nescu.
873 Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Nichifor_Crainic.
874 Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Florin_C%C4%83linescu.
875 Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Sorin_Copilul_de_Aur.
876 Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Poveste_de_cartier_%28film%29.

Sintagma *reinventarea elitelor* este tot la fel de credibilă pentru noi ca şi Ariel[877]…care face lucrurile *impecabil de curate*.

Şi credem că *reinventarea elitelor* are aceeaşi origine cu *reinventarea clasei politice româneşti* sau cu *omul nou* al subculturii comuniste sau cu *omul capitalist* al subculturii democrate.

Are ceva în comun şi cu *suprarealismul* [aceleaşi lucruri puse aiurea, puse invers, puse nefiresc sau ideologic] şi, în definitiv, are multe în comun cu…*manipularea*.

Dacă fundamentalismul vrea la televizor şi pe net, tot la fel şi elitismul de sclipici, elitismul autopropus, elitismul cu vânzări record la cărţi de interviuri sau de critică literaro-filosofică pe marginea mesei vrea…la mare, la ocean, să îl vadă toată planeta.

Şi: *vreau papa la mare*[878] al Andreei Bălan[879], plus sau minus *Poveste de cartier*….vorbesc despre modul *rachetist*, cu suflu de rachetă, a cum se face cultură în *elitalia*, adică în tagma celor care *te taie la rating* pentru că *au…evidenţă publică*.

5. Nu mă interesează *evidenţa publică*…pentru că *valoarea* nu ţine de *gustul majorităţii*

După cum un Sfânt nu vorbeşte de sfinţenie, de sfinţenia sa, chiar dacă simte în el harul lui Dumnezeu…tot la fel e cea mai mare ipocrizie să vorbeşti de *elitism* şi să crezi că tu eşti unul dintre cei descrişi.

Mie îmi plac şi prefer oamenii care nu se uită la ce au făcut, la cât au făcut, ci mereu mor de dorul de a crea…iar şi iar mai mult.

Creatorul de artă, savantul, omul duhovnicesc care se opresc la un moment dat şi se contemplă în oglindă şi cred că au făcut îndeajuns de mult 20 sau 40 de ani încât, până vine moartea, să se poată bucura…de *evidenţă socială* nu au niciun proiect serios de viaţă.

Pentru proiectul meu de viaţă – dacă doriţi să fiu ipocrit ca autorul şi să mă laud – mi-ar trebui vreo 10-15 vieţi bune,

---

877 Detergenul *Ariel*: http://www.bizoo.ro/produse/detergent-ariel-professional-10-kg/start-0/10/.

878 Filă video, 3. 35 minute: http://www.trilulilu.ro/floreburada/93303df7649e0e.

879 Saitul său: http://www.andreeab.ro/.

sănătoase, ca să scriu tot ceea ce vreau să scriu şi să cercetez. Şi, la cât am lucrat şi lucrez nu am *orgoliul* şi nici *nesimţirea* să mă cred *pion al elitei*.

Am scris peste 100 de cărţi până acum, în varii sectoare de interes şi nu cred că am făcut *mare lucru*, pentru care să merit soclu şi nici nu am vrut niciodată să public la modul serios, pentru că nu m-au interesat mai deloc…*aplauzele*, pierderile de timp, cosmetizarea mea ca *să dau bine la public*.

Pentru mine cartea, lucrul, munca, valoarea – cum om mai numi-o – nu constă în faptul că *vine Patapievici* sau *Pleşu*[880] *să mă laude* sau *dă mâna cu mine Balzac*[881] *şi eu cad pe spate de emoţie*. Nu!

Valoarea cărţii sau cunoaşterea a ceea ce poţi şi eşti nu o primesc pentru că *mă vede* sau *nu mă vede cineva*, *primesc* sau *nu bani* pentru ceea ce scriu şi fac sau pentru că scriu o carte sau zece, ci constă în bucuria cu care faci toate şi în ceea ce ai devenit, interior, prin tot ceea ce ai făcut.

Şi cred, că cineva care *se apropie de valoare* sau *simte valoarea dansând* în el nu poate fi manipulat, nici cosmetizat, nici vândut *ca o marfă* de către nimeni, pentru că poţi să îi vinzi sau să îi furi cărţile…dar nu poţi să îi furi ceea ce este, ceea ce a ajuns, experienţa şi pacea pe care o are.

6. Dragă Mihail,

e frumos să te dai de şmecher în cartier (dar nu e profitabil pentru suflet), în faţa ălora care nu ştiu să vorbească bine limba română, după ce te întorci din Londra cu un sac de cărţi şi cu un titlu de doctor, care nu te-a făcut *Shakespeare 2* ci…doar un tânăr, care abia a început să înveţe abecedarul unei ştiinţe.

Da, e frumos, dar nu profitabil…

Ci e *frumos* şi *profitabil* (pentru ca unul ca mine să te respecte), să scrii zece articole pentru şapte zile de săptămână, să scoţi măcar 4 cărţi pe an, de muncă bătută pe muchie, la editura *Humanitas* (dacă *Poliromul* nu e al domnului Liiceanu) şi să fii *un vorbitor de limbă română autentic*…şi nu de *română păsărească* ca acum.

---

880 Andrei Pleşu: http://ro.wikipedia.org/wiki/Andrei_Ple%C5%9Fu.
881 Honoré de Balzac: http://ro.wikipedia.org/wiki/Honor%C3%A9_de_Balzac.

Vulcănescu, Stăniloae, Crainic…vorbeau cu toată gura, cu toată inima şi o limbă română…de ridica inima oricărui român şi nu doar la trei sclifosiţi, care au uitat limba română mergând 3-4 ani la Paris, New York sau Berlin.

Îmi place, vreau să te văd peste tot, pe orice afiş…epuizat de atâta oboseală, vorbind ore în şir despre ultimele cărţi citite de tine noaptea sau scrise de tine…

Şi eu, dacă mai trăiesc să o văd şi pe asta, îţi promit că scriu despre tine pe fiecare săptămână câte un articol elogiator, nu ca alea pe care le-ai scris tu anul ăsta despre CTP[882] şi Păunescu[883].

Mă fac şi eu *fan* al tău, Mihail, dacă laşi morga de nespălat al închipuirilor de sine şi treci la treabă serios, nu recenzând pe alţii, ci vorbind despre ceea ce gândeşti tu.

Şi, da, atunci nu vei mai avea nevoie de *evidenţă publică*, când oi munci la greu, ca Eminescu la ziar sau ca Perpessicius[884] pe tonele de hârtie scrisă ale aceluia…pentru că or să-ţi repugne lăudătorii.

Nu există numai *lichele de puşcărie* pe lume, ci există şi *lichele de intelectuali*[885], de oameni care nu fac/ nu au făcut cât le este talantul…şi de aceea e ca şi cum nu ar fi făcut nimic.

Şi sunt sigur că *Luceafărul*[886], *Coloana infinită*[887], *Filocalia românească*[888] sau *statul la puşcărie pentru credinţă* s-au făcut cu greutate, fără prea multe laude…şi fără *evidenţă publică*.

---

[882] Cristian Tudor Popescu: http://ro.wikipedia.org/wiki/Cristian_Tudor_Popescu.
[883] Adrian Păunescu: http://ro.wikipedia.org/wiki/Adrian_P%C4%83unescu.
[884] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Perpessicius.
[885] Aluzie la *Apel către lichele* al lui Gabriel Liiceanu: http://www.librarie.net/carti/44302/Apel-catre-lichele-Gabriel-Liiceanu.
[886] A se vedea: http://ro.wikisource.org/wiki/Luceaf%C4%83rul_%28Eminescu%29.
[887] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Coloana_Infinitului.
[888] Idem: http://ro.orthodoxwiki.org/Filocalia.

Vrei să te blaghezi?! Opreşte-te la Oprescu…

Nu[889] e un articol *politic*…ci de *semiologie publicitară*! Adică vorbeşte despre ceea ce spun semnele pe care le avem în faţă…

Ne vom referi la semnificaţiile subcutanate ale imaginii, ale afişului electoral…pe care trebuie să le decodeze potenţialul elector.

Nouă ne-a sărit în ochi *mesajul esenţial* în trei puncte distincte:

1. Caricaturizarea numelui lui Oprescu[890] şi transformarea lui în verbul *a se opri* / *a involua*.
2. Negoiţă[891] îl prezintă pe Blaga[892] drept *om de încredere* şi garantează pentru el.
3. Blaga continuă avântul lui Negoiţă…sau avântul dreptei în *reformarea* capitalei.

Mesajele esenţiale trebuie să ajungă la public şi trebuie crezute. În baza lor se votează.

---

[889] Un articol din data de 11 iunie 2008.
[890] Sorin Oprescu: http://ro.wikipedia.org/wiki/Sorin_Oprescu.
[891] Gheorghe Liviu Negoiță: http://ro.wikipedia.org/wiki/Liviu_Negoi%C5%A3%C4%83.
[892] Vasile Blaga.

Caricaturizarea adversarului însă este un minus al afişului, pentru că te arăţi *domn*…doar când te exprimi elegant faţă de adversar sau când nu te raportezi la el, ci la ceea ce vrei tu să faci.

Eu, alegătorul, am înţeles că Blaga e…*bădăran*, pentru că i-a caricaturizat numele adversarului său politic fără să spună nimic despre *caracterul lui* sau despre *proiectul său de lucru*.

Ştim însă, că Vasile Blaga presupune, că Oprescu vine de la PSD şi e tot al lor…iar bucureşteanul, în *versiunea Blaga*, trebuie să înţeleagă faptul că *PSD* înseamnă *pe loc*…pe când *PDL* înseamnă *în trafic*.

Însă noi ştim că bucureşteanul crede, şi despre *PSD* şi despre *PDL* că *stau prea mult în trafic* şi că pe unii i-a ţinut fără canalizare de vreo 18 ani iar pe alţii cu gunoiul cât movila lui Decebal[893].

Afişul…merge *pe presupuneri*, pe o presupusă *legătură ombilicală* cu electoratul…

Crede electoratul că se va urni treaba…când 18 ani *a domnit* aceeaşi culoare?

După logica evidenţei ar trebui ca să nu mai spere la aceeaşi culoare. Însă, la vot, se merge şi pe logica paradoxului, pentru că *număratul voturilor* sau *procesarea lor computerizată*…poate da şi cu virgule.

Mesaje colaterale

Noi, în grabă, am găsit următoarele:

1. Inflaţia de roşu = viaţă, dragoste, pasiune.

2. Amândoi sunt tunşi, îmbrăcaţi bine, veseli = nu sunt săraci.

3. Muncesc *pentru noi*…dar *nu au riduri*.

4. Contracandidatul e diabolizat, pentru că u-ul final e cu negru.

5. Negoiţă are culoare roşie la cravată, pentru că *e iubit de sectorul 3* pe când Blaga e *albastru la cravată*…pentru că *trage speranţe*.

[893] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Decebal.

6. Privesc către noi = ne vor, ne iubesc, au încredere în noi. Privirea directă [asta pentru creştinii ortodocşi!...] este o constanţă iconografică. La o adică…nu sunt ei *idolii noştri*, speranţa personalizată?!

7. Numele lui Blaga e scris cu litere mari…deşi persoana sa este prezentată lateral.

8. Greşeala fatidică: Blaga trebuia să stea în locul lui Negoiţă…pentru că el e candidatul şi candidatul este *în ochii oamenilor*.

9. Negoiţă are parte de campanie electorală după terminarea campaniei electorale. Trebuie să fie sancţionat pentru această încălcare a legii electorale.

10. Negoiţă are morga de *om absolut*…şi candidatul e *o anexă*.

11. Câştigă *anexa*, cel care se dă puţin în umbră…pentru ca să nu se creadă că e vanitos?

12. Negoiţă nu poate garanta pentru nimeni, nici măcar pentru sine.

13. Afişul nu e credibil.

14. Afişul e un chici din punct de vedere iconic iar mesajul pe fond alb face din cei doi…alter ego-ul unei trupe mormone de *evanghelizare*.

Mormonii[894] merg la *evanghelizat* în Bucureşti în grup de doi…aşa că bărbat lângă bărbat, pe fond alb…dă aer *evanghelizator* afişului electoral.

[894] Imaginea infra e *cf.* http://mormonii.blogspot.com/2008/01/au-mormonii-sediu-la-tine-in-oras.html.

Titlul articolului

…a fost primul lucru pe care l-am spus, atunci când doamna preoteasă mi-a adus posterul pe care l-a găsit în cutia poştală.

Articolul a fost scris în 20 de minute.

Am făcut fotografia în două secunde…şi l-am editat în WordPress.

Aştept să se facă mâncarea…

Dv. alegeţi pe cine trebuie şi pe cine doriţi! Numai alegeţi!…

*

Post scriptum: S-a mai întâmplat ceva. Numele domnului *Vasile Blaga* a demonetizat numele lui *Lucian Blaga*[895], copilul la şcoală putând să confunde pe *poet*…cu *politician*.

[895] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Lucian_Blaga.

A învins caracterul şi tenacitatea omului Sorin Oprescu

Acum o lună[896], discutând un afiş electoral al actualului primar al Bucureştilor vorbeam despre *comunicatorul* Sorin Oprescu[897], despre *cutezanţa* şi *realismul său…social*, acela prin care poate intra într-o relaţie în mod imediat, instant, şi poate vorbi cu oamenii ca unul de-al lor…

Privindu-l în acţiunile sale electorale mi-am dat seama că domnul Oprescu poate să comunice şi să fie cu oamenii ca unul de-al lor nu pentru că *ar fi populist*, ci pentru că experienţa sa reală cu oamenii l-au creat *un om de caracter*…

Şi oamenii de caracter sunt tenaci, se ţin de cuvânt şi se autodetermină într-un mod uluitor, dacă…sunt ajutaţi, dacă au cadrul necesar unde tenacitatea lor să se exprime.

Nu încerc să idealizez un om…ci să-i conturez trăsăturile de caracter, ca unul care l-am privit de departe, prin intermediul media.

---

[896] Un articol din data de 16 iunie 2008.
[897] A se vedea: http://www.teologiepentruazi.ro/2008/05/15/imi-place-omul/.

Nu l-am văzut niciodată în mod direct pe *omul Oprescu* ci i-am văzut numai fotografiile, gesturile, declaraţiile…

Şi am văzut, mai ales aseară, faptul că entuziasmul oamenilor care îl îmbrăţişau şi care l-au epuizat cu totul…nu era aidoma entuziasmului pe care l-a stârnit domnul preşedinte Băsescu, ci era entuziasmul unor oameni care simţeau că aud *un glas…special* şi *un ideal special* în cel pe care l-au votat.

De ce oamenii s-au comportat altcumva cu…*independentul Oprescu*? Pentru că cei care l-au votat nu au votat, mai degrabă, *emoţional* ci *caracterologic*.

Emisiunea lui Cristian Tabără[898], ultima, în care domnii Oprescu şi Blaga au fost faţă în faţă…şi pe banca susţinătorilor domnului Oprescu erau alţi oameni de caracter…din diverse partide, care îl sprijineau, m-a făcut să înţeleg că *omul de caracter Oprescu*, care mie îmi place…nu se lipeşte numai de inima mea ci şi de a altor oameni de caracter.

Tenacitatea sa uluitoare constă în aceea că s-a luptat cu toţi pentru un crez care *nu îi aparţine*…ci *ne aparţine*.

Domnul Băsescu s-a luptat pentru *un partid*, a fost *al unui partid* ca să ajungă *primar* şi *preşedinte*.

Domnul Blaga a fost al unui partid…

Însă Oprescu a luptat cu PDL, cu PSD, cu mass-media…având de partea sa *cetăţenii anonimi*.

Eu sunt unul dintre cetăţenii anonimi care au votat *omul de caracter Sorin Oprescu* şi nu *politicianul*.

Nu m-am întâlnit cu dumnealui şi nici nu m-a plătit…să îl admir. Nici nu ţin să îl întâlnesc sau să pozez în *fan post-electoral* al domniei sale. Însă am admirat *lucruri reale* în fiinţa sa, lucrurile care nu ţin de nicio *strategie de imagine*.

Cred că sunt destul de iniţiat în strategiile de imagine ca să nu confund…*ambalajul electoral*, existent peste tot, sine qua non[899] pentru orice campanie electorală…cu *trăsăturile de caracter*, care nu se creează *într-o lună* ci *într-o viaţă*…

Cei care urlau şi scandau numele său ieri nu cred că urau cu toţii atât de mult pe Blaga sau pe Băsescu de nu mai puteau să stea acasă. Ştiu, peste tot, după victorie, încep să roiască şi impostorii…

Şi există un ziar[900] care *a mirosit* oameni cu burţi prea mari în jurul său, veniţi imediat după ora 21…

---

[898] Idem: http://www.protv.ro/vedete/cristian-tabara.

[899] Expresie latină: fără de care nu [se poate].

[900] A se vedea: http://www.jurnalul.ro/articole/127225/sorin-oprescu:-ati-votat-bine!-(video.

Însă am avut sentimentul, că majoritatea celor care au venit ca să îl smulgă din mulţime şi să îl îmbrăţişeze sau care au stat acasă şi au aplaudat reuşita sa, au *îmbrăţişat* sau *aplaudat* nu…*afişul Oprescu*, ci *omul Oprescu*.

Şi m-am bucurat că *omul Oprescu*, caracterul său şi tenacitatea dureroasă din această campanie electorală au fost aplaudate şi nu…*afişul său*, politicianul din el sau partidul din care face parte.

Pentru că la domnii Iliescu[901], Constantinescu[902] şi Băsescu[903] am votat mai întâi *partidul* şi apoi *oamenii*…sau *mai puţin oamenii*, pe când acum am votat *caracterul unui om* mai degrabă decât *politicianul din el*.

Dar…politica nu se face de unul singur! Şi politica se face cu compromisuri, cu edulcorări ale promisiunilor, în funcţie de bugetul alocat şi de oamenii cu care lucrezi.

Însă, dacă a existat *o bătaie cu perne*[904] lângă arteziana de la Universitate acum câteva zile, ca protest împotriva violenţei…în duminica Rusaliilor, o parte dintre bucureşteni au protestat împotriva lipsei de caracter, a demagogiei şi a speranţelor spulberate de atâtea ori.

Tot o parte au ieşit pe stradă la Revoluţie[905].

Tot o parte au fost *mai bine golani…decât comunişti*[906].

Tot o anume parte dintre noi sunt interesaţi de mai binele nostru, de *binele real*, pe care trebuie să îl votezi ca să îl ai…pe când alţii vor să se care spre alte ţări, la care nu au contribuit cu nimic nici ei şi nici părinţii lor, ci vor să fie căpuşele care sug bunăstarea Spaniei, a Italiei sau a Americii.

Cred că bucureştenii care iubesc acest oraş şi pentru aceea le pasă de mediul în care locuiesc au ieşit la vot, au votat…şi au votat pentru ca primarul lor să aibă faţă umană, să nu fie nici maşină, nici robot, nici demagog, nici superman…ci un om *cu oamenii*, *printre ei* şi care să facă tot ce poate face *pentru ei*.

Nimeni nu cere de la domnul Oprescu să mute capitala României pe un munte cu flori sau să curgă la robinet bere, lapte şi aur lichid.

---

901 Ion Iliescu.

902 Emil Constantinescu.

903 Traian Băsescu.

904 O filă video de 4. 46 minute: *Mineriada de catifea*: http://www.youtube.com/watch?v=pd8C8HG5ETg.

905 Un blog dedicat Revoluției române din 1989: http://romanianrevolutionofdecember1989.wordpress.com/.

906 *Imnul golanilor*, filă video: http://www.youtube.com/watch?v=rkKs81wdAak.

Însă, cei care l-au votat, cred că cer de la el să ne scutească de alte dezamăgiri, să nu ne mai fure şi el cu carul, să ne redea demnitatea de a ne plăcea să mergem pe stradă şi să respirăm în oraşul ăsta ca nişte oameni normali, civilizaţi, sociabili.

Pentru că acest val de entuziasm, dacă e scuipat în ochi, dacă e minţit cu neruşinare pe mai departe…îl va radia şi pe dumnealui ca şi pe ceilalţi, chiar dacă acum am votat ce era mai bun în acest om: verticalitatea, caracterul, tenacitatea şi omenia.

Închei acest articol spunându-vă ce am învăţat ieri, în mod primordial, din entuziasmul alegerilor.

Am învăţat că în România încă se mai iubeşte caracterul oamenilor integri, că încă mai există aşteptări imense…cu toată prostirea mediatică sistematică la care este supus acest popor şi nu numai el.

Am înţeles că omul şi ideea unui om sunt mai importanţi la un moment dat decât un întreg sistem şi că minciuna e fragilă atunci când oamenii se trezesc şi văd *cine e cu ei* şi *pe cine nu-i doare de ei*.

***

Articole online despre alegerile din Bucureşti şi victoria lui Sorin Oprescu: *România liberă*[907]; *Adevărul*[908];

[907] A se vedea: http://www.romanialibera.ro/a127261/sorin-oprescu-sunt-primul-primar-independent-al-capitalei.html.
[908] Idem: http://www.adevarul.ro/articole/oprescu-ati-votat-bine/355738.

Evenimentul zilei[909]; *BBC*[910]; *Gândul*[911] [filă video de la *PRO TV*]; J*urnalul Naţional* 1[912] şi 2[913] [filă video de pe *You tube*].

[909] Idem: http://evz.ro/articole/detalii-articol/808156/Blaga-a-sperat-toata-ziua-ca-l-va-ajunge-pe-Doctor-din-urma/.
[910] Idem: http://www.bbc.co.uk/romanian/news/story/2008/06/080615_vot_estimari.shtml.
[911] Idem: http://www.gandul.info/alegeri-locale/oprescu-pe-scaunul-lui-basescu-video.html?9426;2711123.
[912] Idem: http://www.jurnalul.ro/articole/127223/sorin-oprescu-independentul-capitalei.
[913] Idem: http://www.jurnalul.ro/articole/127225/sorin-oprescu:-ati-votat-bine!-(video.

Memoria imaginilor

Odată[914] cu trecerea timpului înţelegi că imaginile *ne ţin istoria*, ne păstrează transformările firii noastre, ne aduc trecutul în viitor, ne fac să ne înţelegem mai bine.

Teologia imaginilor este teologia sensului continuu al cunoaşterii de sine.

Teologia lor constă în aceea că sunt expresia vizuală a ceea ce a făcut Dumnezeu din noi.

Astăzi am fost, în mod special, împreună cu doamna preoteasă, la Sfânta Mănăstire Cernica[915], pentru ca să fixăm în imagini o istorie a momentului, o teologie a momentului, care va fi văzută altfel *dinspre* viitor *spre* trecut.

Bisericile se pot dărâma. Bisericile se pot incendia. Icoanele, cărţile, oamenii pot dispărea într-o clipă şi e păcat ca nimic să nu rămână, ca nimic să nu să se păstreze într-o formă anume. Vă vom aduce aproape de dv. o istorie încă vie, care, s-ar putea, ca în câţiva ani, să fie vie *numai* în acest fel…în *amintirea imaginilor*.

Nu subevaluaţi imaginea, cuvântul, sunetul!

Nu subevaluaţi tot ceea ce înseamnă memorie, memorie a sentimentelor, a trăirilor, a magnificienţei vieţii.

---

[914] Un articol din data de 30 iunie 2008.
[915] A se vedea: http://www.cernica.go.ro/.

Singura formă prin care putem da dovadă de noi înşine sunt aceste *semne*, toate semnele care rămân de la noi.

De aceea orice lucru, orice amănunt din viaţa noastră contează, trebuie inventariat, trebuie pus în categoria lui pentru că sunt *comoara experienţei noastre*.

Lăsaţi copiilor dv. experienţa dv. cât mai in integrum[916]!

Cărţile, DVD-urile, biletele de avion, insectarele, ierbarele, premiile dv., însemnările dv., schiţele dv., toate *mărunţişurile* importante ale vieţii dv., pe acestea toate și multe altele, lăsaţi-le moştenire unor *oameni de încredere*!

Păstraţi-vă memoria familiilor dv.!

Păstraţi-vă urmele prin istorie, care îi pot ajuta pe cei care ne urmează!

---

[916] Expresie latină: *în întregime*.

Despre specializare şi sfinţenie cu Dr. Cristian Bădiliţă

Tot comentariul[917] nostru din acest articol se va face în jurul a două pasaje din *Prefaţa* la ediţia a 2-a a cărţii:

Evagrie Ponticul[918], *Tratatul practic. Gnosticul*, introd., dosar, trad. şi com. de Cristian Bădiliţă[919], Polirom, Iaşi, 2003, p. 7-8:

Pasajul 1

„mi se pare *arbitrar* şi *riscant* să-i împărţim pe cercetători [pe cercetătorii literaturii patristice n.n.] în două tabere: *filologii* şi *înduhovniciţii*.

Poate cineva să intre în contact cu scrierile lui Evagrie fără greaca veche şi fără o bună stăpânire a istoriei creştinismului antic? Şi cine *garantează* ori *măsoară*, în mod infailibil, *înduhovnicirea* sufletelor noastre?

Asemenea distincţii nu-şi au rostul într-o chestiune de ştiinţă. Niciun occidental nu cântăreşte competenţa unui patrolog după lungimea bărbii, după sutană ori după numărul de rugăciuni pe care le rosteşte zilnic" [p. 7].

---

[917] Un articol din data de 5 iulie 2008.
[918] A se vedea: http://ro.orthodoxwiki.org/Evagrie_Ponticul.
[919] Saitul său: http://www.cristianbadilita.ro/.

Pasajul al 2-lea

„Personal, îi citesc cu aceeaşi receptivitate şi pe *filologi* şi pe *înduhovniciţi*. De multe ori întâlnesc texte de o remarcabilă bogăţie spirituală sub pana unor modeşti *filologi*; alteori întâlnesc texte de o jalnică ariditate spirituală, de o puerilă banalitate deasupra semnăturilor unor reputaţi *înduhovniciţi*” [p. 8].

***

Mai întâi de toate o alegere *arbitrară* poate să fie o alegere *abuzivă* sau una *întâmplătoare*. Dicţionarul românesc include aşadar două sensuri opuse ale lui *arbitrar*.

Când categoriseşti pe cineva *în mod abuziv*, când incluzi pe cineva în mod abuziv, că aşa vrei tu, într-o clasă valorică, o faci cu bună ştiinţă, după o schemă strict subiectivă.

Când alegi însă pe cineva *în mod întâmplător* şi spui, ăsta e *filolog* iar ăsta e *înduhovnicit* atunci iarăşi eşti *în lumea subiectivismului*, dar *a celui orb*, pentru că tragi la sorţi *care e* şi *care nu e*.

Dacă alegi în mod abuziv rişti să dai dicteuri superioriste.

Dacă alegi la întâmplare cine e *filolog* şi cine e *înduhovnicit* rişti să nu ai nicio scară valorică.

De fapt nu mai ai *ce risca* atunci când alegi *la întâmplare* pentru că şi aşa nu te-a interesat *să alegi*, ci *au ales zarurile în locul tău*.

Însă, putem sau nu putem să împărţim/despărţim pe *filologii, care se ocupă de teologie* de *oamenii duhovniceşti, care se ocupă de teologie*? Ba da, putem să-i despărţim, pentru că ei înşişi afirmă despre ei în ce tagmă *vor să fie*…sau *sunt*.

Pentru noi, personal, mai există şi *o a treia tagmă* (credem că e cea mai *proprie interpretării* şi *reala tagmă* a interepretării tradiţionale a teologiei patristice): cea a *înduhovniciţilor eruditi*.

Cum profilul adevărat, profund, coerent de om al Bisericii e *Sfântul* şi cum *sfinţenia* înseamnă *acrivie*, atenţie, profunzime, înduhovnicitul superspecializat nu e numai *un ideal* ci *o realitate* despre care Tradiţia ne dă mărturie şi după care prezentul Bisericii…ţipă, pentru că şi-l doreşte.

Pentru ca să te apropii de textele Tradiţiei trebuie să te apropii cu toate limbile şi cunoştinţele de care eşti capabil/ pe care le-ai acumulat, însă ca un om care include acestea toate în procesul sfinţirii lui personale, în albia vieţii lui trezvitoare, de fiu al Bisericii Ortodoxe.

Adică trebuie să facem teologie ca să vivificăm viaţa noastra şi a comunităţii liturgice a Bisericii, teologie care este în acelaşi timp doldora de toată acrivia ştiinţifică dar şi burduşită de toată profunzimea duhovnicească de care suntem în stare.

De orice Sfânt Părinte sau eretic, geniu sau scriitor de duzină te apropii *cu tot ceea ce eşti* şi nu doar *cu o singură abilitate intelectuală*.

Nu te apropii de Evagrie doar cu instrumentul lingvistic al limbii greceşti sau cu ceea ce putem numi *istorie contextuală* ci te apropii, ar trebui să te apropii, cu conştiinţa eclesială pe care Tradiţia ţi-o oferă despre Evagrie, condamnat la Sinodul V Ecumenic pentru anumite afirmaţii teologice şi cu responsabilitatea de conştiinţă faţă de adevărul persoanei, operei şi posterităţii sale.

Şi considerăm că putem fi juşti, cinstiţi cu un autor, oricare ar fi el, dacă îl lăsăm să vorbească din textele sale şi dacă noi ne poziţionăm faţă de el în măsura în care îl înţelegem.

Ajungem astfel la punctul *infailibilităţii înduhovnicirii*, care e o problemă falsă. Nimeni nu vorbeşte despre *infailibilitate* duhovnicească la un om duhovnicesc…

Însă e observabil cu toată fiinţa ta, că gradul de înţelegere şi de profunzime a interpretării sale nu stă în *cunoaştere lingvistică* ci *în experienţa sa mistică*.

Textul pe care Dr. Bădiliţă l-a tradus, din Evagrie, nu este *un text filologic*, ci *unul experenţial*. Aici găsim experienţa de viaţă, în cadrul liturgic, a lui Evagrie.

Ca să traduci din greacă pe Evagrie, bineînţeles, îţi trebuie să ştii chineză [adică *greacă*]…ca să poţi traduce.

Dar ca să îl interpretezi, să interpretezi textul în română, greacă, spargă, franceză sau mongoleză al lui Evagrie, nu îţi trebuie *doar filologie*, atâta timp cât el vorbeşte despre experienţa lui mistică, despre lucruri care ţin de trăirea lui cu Dumnezeu şi nu despre ce se întâmplă, când traducem verbul la prezent şi nu la medio-pasiv.

Cine garantează duhovnicia noastră? Experienţa noastră, alţi oameni duhovniceşti şi, mai întâi de toate, Dumnezeu Însuşi, Cel care ne umple de înţelegere.

De unde am putea să vedem dincolo de literă ce spune Evagrie sau Ioan Gură de Aur[920], dacă noi spunem lucruri care nu se găsesc în cărţi, ci sunt iluminări dumnezeieşti pe marginea cărţilor, pe marginea textelor din cărţi?

De unde ştii să spui lucruri pe care filologii indiferenţi la substratul duhovnicesc al cărţilor nu pot să-l înţeleagă nicidecum?

Am putea să mergem cu întrebările şi mai departe.

Cum îmi dau eu seama că Pavel e *mai bun* decât Luther?

Cum îmi dau eu seama dacă Dr. Bădiliţă e *credibil* în textul pe care l-a tradus, dacă nu ştiu limba greacă?

Pot *să-l cred* dacă *nu pot să-l verific*?

Şi dacă îl verific pe Dr. Bădiliţă, şi eu găsesc subtilităţi mai mari decât dânsul şi în domeniul traducerii textului şi în cel al interpretării lui, cum de nu le-a descoperit Dr. Bădiliţă şi le-am descoperit eu?

Cine garantează aşadar că nu pot să gândesc *mai mult* decât Dr. Bădiliţă? Sau cine îi garantează Dr. Bădiliţă că a înţeles măcar 10% din ce a tradus?

La o parte din aceste întrebări, bunul simţ, conştiinţa ta, experienţa ta…îţi dau răspunsul veridic.

Nici tu, traducătorul, nu eşti infailibil, nu ai tradus mai mult decât perfect, nici interpretul/comentatorul/ omul duhovnicesc/ filologul înduhovnicit nu va interpreta fără rest traducerea.

Adică traducerea şi interpretarea nu sunt gândite în termenii infailibilităţii şi ai absolutului, ci ai experienţei proprii şi ai smereniei.

Eu, traducătorul, am înţeles ce am putut şi asta am redat.

Eu, comentatorul, am înţeles ce am putut şi asta am scris.

Eu, cititorul, înţeleg pe măsura iniţierii şi a experienţei mele ceea ce s-a tradus şi comentat.

Însă nu trebuie să fim ipocriţi şi să spunem că nu vedem faptul că cineva e *mai perspicace* decât altul în a traduce şi un altul e *mai plin de har* decât altul şi poate comenta, cu harul lui Dumnezeu, textele sfinte.

---

[920] A se vedea: http://ro.orthodoxwiki.org/Ioan_Gur%C4%83_de_Aur.

Însă nici unul şi nici celălalt, în Biserica lui Dumnezeu, nu pot pretinde nici *infailibilitatea*, nici *ultima zicere* în materie de text, pentru că *orgoliul* nu are nimic de-a face cu *sfinţenia teologului Bisericii*.

Şi ajungem la chestiunea a ceea ce înseamnă *ştiinţă teologică* pentru Dr. Bădiliţă.

Ştiinţa teologică e văzută din perspectivă *occidentală*, a se citit *eterodoxă*, şi nu din cea *orientală*, adică *ortodoxă*.

Şi, din acest motiv, ştiinţa teologică eterodoxă e indiferentă faţă de lungimea bărbii, faţă de faptul dacă eşti sau nu cleric, dacă eşti sau nu convins de ceea ce scrii în cărţile şi studiile tale teologice, dacă eşti una cu ceea ce faci sau dacă mergi sau nu la Biserică.

Planul intelectual al muncii tale ocultează planul vieţii tale personale, cine eşti tu cu adevărat. Mai pe înţeles pot scrie despre Sfinţi, sfinţenie, har, Biserică după ce vin noaptea de la un chef sau după ce mă trezesc din beţie sau după ce mai trag pe nas nişte…*iarbă*, pentru că, capacităţile mele intelectuale, specializarea mea *nu va afecta* rezultatul cercetării mele.

Competenţele mele, ceea ce ştiu în materie de patrologie, agheologie, istorie, filosofie etc., ne spune Dr. Bădiliţă, nu pot fi *afectate* de pârlita mea de viaţă personală bisericească sau de viciile mele.

Însă, în Tradiţia, mentalitatea, viaţa, realitatea ortodoxă, teologul trebuie *să miroase a Biserică*, adică *a sfinţenie*, şi el trebuie *să calce a preot*, chiar de nu e, pentru că se ocupă cu cele mai sfinte lucruri şi nu cu jocuri de ruletă.

Indiferent în ceea ce eşti specializat, că eşti teolog al istoriei, al dogmelor, al tipicului sau al picturii bisericeşti nu poţi trăi schizoid, nu poţi să fii normă/reper/autentic teolog al Bisericii dacă nu îmbini *sfinţenia* cu *hiperspecilizarea*.

Şi iată că noi vorbim nu numai de *specializare* în bucăţica ta, unde eşti patrolog sau dogmatician iar de celelalte secţiuni teologice eşti indiferent, ci de *hiperspecializare*, de specializări multiple, de *interdisciplinaritate productivă* pentru viaţa şi arealul Bisericii Ortodoxe, care să ajute pe toţi în viaţa lor.

Pentru că, trebuie să fim obiectivi şi să înţelegem că avem două şanse de a fi…*teologi*!

Putem fi teologi, care să ne specializăm pe bucăţica noastră de materie, care putem să facem studii extinse, dar să trăim cum vrem şi să fim indiferenţi faţă de faptul de a avea reverberaţii autentice la nivel naţional sau mondial cu teologia

noastră, care să ajute şi să consolideze Biserica Ortodoxă universală….sau putem fi teologi, care ne asumăm, în mod integral, viaţa şi teologia Bisericii, care încercăm să ne sfinţim prin ceea ce citim, traducem, trăim, predicăm şi viaţa noastră e o piatră smerită în arealul Trupului mistic al lui Hristos, al Bisericii.

Iar dacă îţi asumi *teologia ca viaţă*, nu numai *teologia ca profesie*, atunci contează şi lungimea bărbii, şi câte metanii faci, şi de câte ori te spovedeşti, şi cine eşti, şi ce emană din tine, şi cât bei, şi cât mănânci, şi cum interpretezi tot cee ce citeşti, cu cine eşti şi cu cine îţi place să umblii.

Pentru că toate ale noastre – cum credem că e logic pentru toată lumea – se repercutează în gândirea şi scrisul nostru şi nu poţi să fii intelectual fără mâni, trup, mâncare şi organe sexuale.

În pasajul al doilea, Dr. Bădiliţă ne asigură că are o receptivitate comună faţă de *filologi* şi *înduhovniciţi*, *filologi* care nu sunt priviţi peiorativ [aşa simţim când citim textul său], dar *înduhovniciţii* sunt puşi, chiar dacă nu in integrum, sub semnul întrebării.

Este evident că Dr. Bădiliţă doreşte să fie numai un…*teolog de profesie*, fapt pentru care şi atitudinile sale publice, adeseori, sunt ale *intelectualului specializat*, care vorbeşte ca un nus/ca o minte critică…fără detaliile de fineţe sufletească ale teologului de conştiinţă, ale *teologului integral*.

Şi iarăşi ajungem la departajarea taberelor, ca în binomurile repede-încet, prost-deştept, sfânt-păcătos, frumos-urât!

Pentru că un fel de a face teologie, *teologia pur ştiinţifică*, teologia din texte şi cu texte, fără strufocare ascetică sau sfinţenie, nu îţi cere racordare interioară la o Biserică şi teologie, ci poţi fii eretic, homosexual, bandit, antisemit, ufolatru…şi în acelaşi timp *teolog*, dar, după cum ştie şi Dr. Bădiliţă, ca să fii un 10 % Ioan Gură de Aur, trebuie să termini 4 doctorate şi să crezi că eşti încă la început, la grupa mică de la grădiniţă şi să slujeşti, să scrii şi să fii în via Domnului şi cu picioarele dar şi cu inima, adormind cu sfinţenie, la sfârşitul vieţii tale pământeşti, luptând o viaţă întreagă pentru sfinţenia teologiei Bisericii.

Însă noi nu îl acuzăm pe Dr. Bădiliţă de *neştiinţă*, de *nespecializare* în bucăţica sa, cât şi în alte bucăţele ale muncii de cercetare.

Noi nu îl acuzăm de nimic!

Noi *constatăm* doar, că binomul *filolog – înduhovnicit* capătă concreteţe şi prin intermediul persoanei sale, pentru că nu contează, pentru a fi un patrolog competent, nici „lungimea bărbii…[dacă ai sau nu] sutană…[sau] numărul de rugăciuni pe care le rosteşti”.

Cu justiţia stăm bine...numai la capitolul iertare suntem deficitari

Ultimele[921] câteva săptămâni, pentru noi, personal, au fost sufocante, datorită lobby-ului fulminant pentru…*justiţie*.

Deşi noi, ca ţară, cu *Justiţia* stăm nu prea bine…cu *justiţia eclesială*, cu ambitusul inexplicabil pentru decapitare, deodată, ne-am pomenit că stăm *extraordinar de bine*.

S-a cerut cu obstinaţie, de sus în jos şi de jos în sus: *să fie excluşi apostaţii…pentru că în lipsa lor Biserica noastră românească nu o să mai aibă niciun om, care să fie populat, la nivel mintal, cu eresuri*.

S-a cerut cu obstinaţie, s-a cerut cu râvnă rău intenţionată sau juvenilă, s-a cerut indiferent de consecinţe. S-a cerut fără orizont de aşteptare.

Cel mai uşor lucru e să condamni.

Cel mai greu lucru e să poţi ameliora cu ceva situaţia, că *de vindecat* sau *de dez-eretizat* oameni nu se face în masă, ci e un proces personal atât de complicat, încât cei care l-au trăit

[921] Un articol din data de 9 iulie 2008. Fotografia supra reprezintă papucul Sfântului Ierarh Spiridon: http://www.jurnalulbtd.ro/articol-Manastirea-Nechit-din-judetul-Neamt-detine-papucul-Sfantului-Ierarh-Spiridon-32-764.html.

cumva pe propria lor piele, pentru că au vrut să fie, cât de cât, ai vieţii duhovniceşti…l-au trăit la modul epuizant.

Pentru că, dacă încerci la un moment dat [şi asta fac toţi credincioşii autentici ai Bisericii] să te pui în faţa tuturor poruncilor Scripturii şi ale exigenţelor Sfinţilor Părinţi, ale dogmelor şi ale hotărârilor canonice ale Bisericii, ale tipicului ortodox şi ale modului de nevoinţă ortodox, ale constituţiei statului român şi ale statutului de membru european şi de om al secolului tău şi începi să te întrebi dacă eşti propriu lor, dacă nu eşti vinovat cu ceva, vezi că nici 1% din ele nu le-ai împlinit vreodată fără păcat.

Credincioşii cu măsură în viaţa lor, cu bun simţ, cu multă adâncire în viaţa Bisericii nu cred că au timp *de decapitări*, de *aşteptări de caterisire*, ci au un proiect de viaţă personal şi eclesial în acelaşi timp la care lucrează non-stop.

Şi de ce spun asta? Pentru că am avut senzaţia halucinantă, pe tot acest parcurs spre această zi, care se dorea a fi *triumful împotriva ereticilor*, că toţi cei care doreau *caterisirea*…nu mai aveau niciun alt subiect de aprofundat în viaţa lor, ci numai pe acesta, care cerea *justiţierea*.

La nivel online a fost o atmosferă apăsătoare şi, într-un procent foarte ridicat [e vorba de *manipulare* sau de *neracordare* adâncă la exigenţele mântuirii?], s-a dorit o singură soluţie[922]…cea amintită, şi deloc această a doua soluţie: *pocăinţa*.

Bineînţeles ireverenţa, mojicia, prostul gust s-au insinuat în discuţii, în aşteptări, arătând, într-un mod respingător…că internetul e socotit de majoritatea creştinilor ortodocşi, din păcate, încă un spaţiu în care se deversează *gunoaiele interioare*…şi, mai puţin, *înţelepciunea personală*.

Şi acest anotimp al *aşteptării decapitării*…ar fi trebuit, credem noi, să fie umplut de înţelepciune, de frumuseţe, de gândul că nu suntem niciunul mai breji şi că atitudinea cea mai autentic ortodoxă e aceea de *a compătimi* cu cel care greşeşte şi nu *să ne bucurăm* că şi mai marii noştri sunt *ca şi noi*, ca *tot creştinul* din Biserică.

Deci nu înţelegem/sau nu vrem să acceptăm ce înseamnă *responsabilitate* faţă de ceea ce spunem şi facem şi nici câte *presiuni*, de tot felul, se abat asupra ierarhiei noastre şi asupra fiecăruia dintre noi.

---

[922] De la Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în cazul ÎPS Nicolae Corneanu.

Şi aceasta, pentru că nu facem exerciţiul de a ne pune, pentru o zi, la nivel mintal, în locul patriarhului, al preşedintelui, al ministrului, al stareţului, al preotului, al primarului, al judecătorului, al medicului, al tatălui de familie…şi să dorim să rezolvăm toate lucrurile la nivel absolut, ca să ne treacă…înfumurarea.

Pentru că, în concluzie, am aflat că nu suntem responsabili de ceea ce spunem şi facem, că astăzi spunem una iar mâine alta, că nu cerem de la noi ceea ce cerem de la alţii şi, în primul rând, că nu avem o inimă bună, milostivă…

Am primit, de câteva ori pe zi, liste de *adeziune*…pentru caterisire, trimise prin email, ca aceasta: *lista-adeziuni-memoriu-20080703-1350*[923].

Însă de trei ani de zile de când suntem online nu am primit nicio invitaţie ca să comentăm un pasaj din Scriptură sau dintr-un Sfânt Părinte, să vorbim o problemă anume sau să ne conciliem, noi, mai mulţi creatori online, ca să facem un proiect grandios spre folosul tuturor.

Însă am primit mesaje ca să ne războim între noi, mesaje de intimidare, drăcuituri, blesteme, necioplisme, bădărănii.

Ne-am arătat unul altuia că nu ne vedem pe net.

Ne-am arătat unul altuia că ne iubim…cu indiferenţă.

Ne-am arătat că ne doare mai mult de *buzunarul propriu* şi de *vânzarea noastră de carte* sau de *faima noastră*, decât de…*iubirea lui Hristos*.

Şi de ce spun toate acestea. Pentru că mitropolitul[924] şi episcopul[925] condamnaţi ante-factum de către noi au fost urmăriţi la nivel online, li s-a făcut publicitate negativă înainte de a fi făcut gesturile pentru care astăzi au fost chestionaţi la nivel sinodal. Au fost urmăriţi cu obstinaţie şi, acum, cu atât mai mult.

Pe cine mai avem *de decapitat*…ca să fim singurii *curaţi* pe lumea asta? Ne concentrăm pe păcate şi persoane *mai vinovate decât toţi*…dar niciodată pe fapte bune şi acţiuni măreţe?

De aceea cred că marea problemă sunt cei…care văd *mereu probleme*, dar niciodată nu sunt *în puncte cheie*, de conducere, ca să le soluţioneze şi niciodată nu au soluţii.

---

[923] Vom reda, la sfârșitul articolului de față, întregul conținut al emailului amintit acum.

[924] ÎPS Nicolae Corneanu...pentru că s-a împărtășit cu greco-catolicii: http://www.cotidianul.ro/mitropolitul_corneanu_crima_de_impartasanie-47002.html#.

[925] PS Sofronie Drinceac (http://ro.wikipedia.org/wiki/Sofronie_Drincec)...pentru că a sfințit apa împreună cu greco-catolicii: http://www.youtube.com/watch?v=sKNxv4Dx-Ck.

Pentru ca să terminăm acest subiect şi să-l îngropăm în sacul cu lucruri spre înţelepţire, am primit în această seară… *soluţionarea cazului* cu multă bucurie şi seninătate sufletească.

Pentru această soluţie m-am rugat tot timpul şi, pentru noi, e singura modalitate prin care cineva din afara Sfântului Sinod se poate manifesta…atunci când nu e întrebat în mod expres.

Oricine ar ajunge în această situaţie şi pentru orice motiv ar fi analizat cazul lui nu putem acţiona decât *duhovniceşte*, dacă suntem *duhovniceşti* şi nu putem acţiona decât *la întâmplare*, dacă nu ştim *ce duh ne poartă*.

Dacă s-a terminat *cazul* şi nu mai avem nicio problemă în Biserica noastră, ar trebui, credem noi, ca din această seară, măcar creatorii online ortodocşi ai Bisericii noastre să se apuce de scris predici, de făcut cateheze, de scanat cărţi, de pictat icoane, de tradus şi de scris cărţi…pentru că până acum *am fost ocupaţi*.

S-a terminat spectacolul, nu a curs sânge, nu a fost decapitat nimeni…şi, din acest motiv…trebuie să ne aruncăm *amărăciunea* în muncă, rugăciune, creaţie…

Sau…mai inventăm încă un caz, şi tot aşa?!…

***

Conținutul emailului promis în n. 923[926]:

Poate fi semnat și de persoane fizice.

------- Forwarded message -------

From: "Marian Maricaru[927]" <marianmaricaru@yahoo.com>
To: "mama mama" <mmaricaru@yahoo.com>
Cc:
Subject: *Azi în Timișoara, mâine în toată țara!*[928]
Date: Fri, 04 Jul 2008 05:23:12 +0300

---

[926] Am corectat textul și am stabilit diacriticele.
[927] Contul său din *HI 5*: http://hi5.com/friend/p74242880--Marian--html.
[928] O deturnare a sensului sloganului revoluționar din decembrie 1989, în sensul: acum s-a produs împărtășirea mitropolitului ortodox al Timișoarei cu greco-catolicii...mâine se va produce acest lucru în toată țara.

Haideţi, fraţilor, să mai găsim, în timp util, câte o mânăstire, parohie, asociaţie, organizaţie, care să semneze.

Ne va durea conştiinţă dacă nu o facem ACUM! Orice semnătură contează, chiar şi cele personale!!!!

Aici trebuie să pună suflet intelectualii din Biserică, deopotrivă cu oamenii simpli, care au apărat credinţa de-a lungul istoriei.

Daţi mai departe!

Şi să ne rugăm cu lacrimi!

Marian Maricaru

Subject: *Azi în Timișoara, mâine în toată țara*!

Numărul de fax pe care se pot trimite adeziunile (foaia de pe pag. 13, semnată) este: 021.3317026.

Daca nu aveți fax, puteți scana foaia cu semnături și o trimiteți pe adresa: calin.alexe@pconsulting.ro[929].

PS: puteți trimite și pe adresa mea și eu [dau] mai departe...

Semnează[930]:

Asociaţia Pro-Vita pentru născuţi şi nenăscuţi – Filiala din Bucureşti[931]

Asociaţia Dascălilor din România – Bucureşti[932]

Asociaţia pentru Apărarea Familiei şi Copilului – Bucureşti[933]

Asociaţia ROST – Bucureşti[934]

---

[929] A se vedea: http://www.infoaliment.ro/firma_8922-parteners+consulting.html.

[930] Revista *Lumea credinței* dă o altă listă în data de 7 iulie 2008: http://www.lumeacredintei.com/sct_3/st_36/7_iulie_2008_lista_celor_care_sustin_judecarea_mitropolitului_nicolae_corneanu_a_ajuns_la_48_de_asociatii_laice_si_101_manastiri_si_parohii.htm.

[931] Idem: http://provitabucuresti.ro/.

[932] O singură pagină despre filiala de la Constanța: http://www.firmepenet.ro/Asociatia-Dascalilor-Din-Romania-Cod-Fiscal-11396629.html.

[933] Un proiect al lor (detalii; PDF): http://ro.altermedia.info/images/proiect_informare_efecte_tv.pdf.

Fundaţia Culturală „Sarmisegetuza” – Cluj[935]
Fundaţia Sfinţii Martiri Brâncoveni – Constanţa[936]
Fundaţia Sfinţii Martiri Brâncoveni – Suceava[937]
Asociaţia „Sfântul Siluan Athonitul” – Alba-Iulia
Asociaţia Troiţa Cetii – Alba-Iulia
Asociaţia Studenţilor Creştini Ortodocşi Români (A.S.C.O.R.) – Suceava[938]
Fundaţia Culturală „Memoria” – Suceava
Fundaţia Culturală „Profesor George Manu” – Suceava
Asociaţia Creştin-Ortodoxă „Sfântul Nectarie” – Arad
Asociaţia Brancoveanu – Arad[939]
Asociaţia Prietenii Sfântului Munte Athos – Arad
Fundaţia Sfântul Isaac din Ninive – Arad
Fundația "Renincoor Open Hand" – Arad[940]
Asociația Pro-Vita pentru născuți și nenăscuți – filiala Craiova[941]
Mănăstirea Ortodoxă *Sf. Grigorie și Sf. Martin* – Franța
Asociația pentru cultură "ALFA" – Dâmbovița
Fundaţia Umanitară Meridian – Bucureşti[942]
Asociaţia Română Pentru Transporturi Rutiere Internaţionale – Bucureşti[943]
Asociația *Metamorfosis*[944]
Asociația *"Ieromonah Arsenie Boca"*[945]
Schitul Înălțarea Sfintei Cruci- Aiud[946]
Mănăstirea *Martirii Neamului* - Alba Iulia
Manăstirea Lupșa - Alba Iulia[947]
Mănăstirea "Sf. Ilie" - Albac, Alba Iulia

---

934 A se vedea: http://www.rostonline.org/.
935 Un articol despre ea: http://www.infolegal.ro/fundatia-sarmisegetuza-anunta-existenta-unei-tabere-paramilitare-care-incalca-prevederile-constitutiei/2008/08/08/.
936 Un articol de prezentare: http://www.crestinortodox.ro/diverse/fundatia-sfintii-martiri-brancoveni-69487.html.
937 A făcut lobby împotriva vaccinului administrat pentru *virusul gripei porcine*: http://www.jurnaluldevrancea.ro/evenimente/3479-gripa-porcina-semnal-de-alarma.html.
938 A se vedea: http://stud.usv.ro/~ovultur/.
939 Idem: http://www.firmepenet.ro/Asociatia-Br%C3%A2ncoveanu-Cod-Fiscal-23994774.html.
940 Saitul fundației: http://www.renincooropenhand.ro/index.htm.
941 A se vedea: http://www.provitacraiova.ro/.
942 Idem: http://www.firmepenet.ro/Fundatia-Umanitara-Meridian-Cod-Fiscal-23491837.html.
943 Idem: http://www.artri.info/.
944 Idem : http://www.asociatiametamorfosis.ro/.
945 Idem: http://www.arsenieboca.org/.
946 Idem: http://www.calvarulaiudului.ro/.
947 Un articol de prezentare: http://www.crestinortodox.ro/biserici-manastiri/mitropolia-clujului-albei-crisanei-maramuresului/manastirea-lupsa-68072.html.

Mănăstirile, parohiile, asociaţiile sau listele cu mireni care vor subscrie la *Memoriu* vor trimite adeziunile pe fax la numărul: 021 331 7026.

Adeziunile vor conţine: *numele* organizaţiei, al parohiei sau al mănăstirii, *numele* şi *calitatea* reprezentantului ei, *ştampila* şi *semnătura olografă* a reprezentanului acesteia.

Azi, 3 iulie 2008, au mai semnat *Memoriul*:

Schitul *Sub Piatră*[948]
Redacţia revistei "Credinţa Ortodoxă"[949] – Bacău
Mănăstirea "Adormirea Maicii Domnului" – Diaconeşti[950]
Fundaţia „Sfinţii Martiri Brâncoveni" – Constanţa
Mănăstirea Nera[951]
Asociaţia pentru Isihasm - Filiala Făgăraş[952]
A.S.C.O.R. Alba-Iulia[953]
Asociatia Medical-Creştină Christiana – Bucureşti[954]
Manastirea Slatina Nera[955]

Adeziuni venite pe e-mail:

Adrian Mircea, doctorand în Ştiintele Educaţiei, Bucureşti

Ciprian Ivasuc - analist financiar, Bucureşti

---

[948] A se vedea: http://www.karpatenwilli.com/apuseni/papara.htm.
[949] Idem: http://www.credinta-ortodoxa.ro/.
[950] Articol de prezentare: http://www.formula-as.ro/2008/819/spiritualitate-39/manastirea-diaconesti-athosul-mireselor-lui-hristos-9616.
[951] A se vedea: http://www.episcopiacaransebesului.ro/manastiri.php?manastire_id=3.
[952] Idem: http://www.firmepenet.ro/Asociatia-Pentru-Isihasm-Filiala-Fagaras-Cod-Fiscal-9682963.html.
[953] Blogul lor: http://ascoralba.wordpress.com/.
[954] Saitul lor: http://www.editurachristiana.ro/index.php?option=com_content&view=section&layout=blog&id=11&Itemid=147.
[955] Articol de prezentare: http://www.crestinortodox.ro/carti-ortodoxe/ghidul-asezamintelor-monahale-episcopia-caransebesului/manastirea-slatina-nera-80344.html.

Ionuţ Butoi, consultant politic, Bucureşti
Alexandru Bob, licenţiat al *Facultăţii de Ştiinţe Politice şi Administrative*
Mihai Boicu, SUA
Petcu Viorel, inginer constructor, Timişoara
Preopt Bologea Cosmin
Sărăcăcianu Maria, consilier juridic, Slobozia, jud. Ialomiţa
Suciu Simona Elena, Timişoara, inginer software
Florin Baciu, consultant politic, Ilfov
Adela Petrescu, Bucureşti, expert contabil
Anişoara Dumitrache, Bucureşti, absolventă de Teologie
Neata Paul, programator, Vidra, Ilfov
Constanin Lupaşcu, reprezentant medical, Constanţa
Ambăruş Gheorghe, inginer, Bacău
Ramona Pop, profesor, Baia Mare
Violeta Negrii, contabil, Botoşani
Gabriel Zaman, inginer, Vancouver, Canada
Cristina Roman, economist, Bucureşti
Hulea Irina, secretara, Bucureşti
Antochi Gabriel, Bacău
Lupşan Raluca, economist, Bucuresti
Roşu Vlad, consilier juridic, Focşani
Roşu Luciana-Cătălina, avocat, Focşani

Cu nădejdea că Mântuitorul nostru Iisus Hristos, pentru rugăciunile Prea Curatei Maicii Sale, ale Sfinţilor şi de Dumnezeu purtătorilor Părinţilor noştri şi ale Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel, temeiuri neclintite ale dumnezeieştilor învăţături, nu va îngădui nici de data aceasta ca puterile întunericului să aducă vătămare Sfintei Sale Biserici, în numele propriu şi al tuturor credincioşilor ortodocşi care nu au posibilitatea să se exprime direct, semnăm următorul text comun:

Memoriu referitor la apostazia Mitropolitului Nicolae Corneanu şi a Episcopului Sofronie Drincec

(memoriul cuprinde 12 pagini, exceptând foile cu semnături)

Solicitând, totodată, şi răspuns scris din partea cancelariei Sfântului Sinod, rămânem ai Bisericii Ortodoxe Române supuşi fii duhovniceşti.

Semnează:

Asociaţia Pro-Vita pentru născuţi şi nenăscuţi – Filiala din Bucureşti

Asociaţia Dascălilor din România – Bucureşti

Asociaţia pentru Apărarea Familiei şi Copilului – Bucureşti

Asociaţia *ROST* – Bucureşti

Fundatia Culturala „Sarmisegetuza” – Cluj

Fundatia Sfinţii Martiri Brâncoveni – Suceava

Asociaţia „Sfântul Siluan Athonitul” – Alba-Iulia

Asociaţia Troiţa Cetii – Alba-Iulia

Asociaţia Studenţilor Creştini Ortodocşi Români (A.S.C.O.R.) – Suceava

Fundaţia Culturală „Memoria” – Suceava

Fundaţia Culturală „Profesor George Manu” – Suceava

Asociaţia Creştin-Ortodoxă „Sfântul Nectarie” – Arad

Asociația Brâncoveanu - Arad

Asociaţia Prietenii Sfântului Munte Athos – Arad

Fundaţia Sfântul Isaac din Ninive – Arad

Fundaţia *"Renincoor Open Hand"* – Arad

Asociația Pro-Vita pentru născuți și nenăscuți – filiala Craiova

Manastirea Ortodoxp Sf. Grigorie și Sf. Martin – Franța

Asociația pentru cultură "ALFA" – Dambovița

Fundaţia Umanitară *Meridian* – Bucureşti

Asociaţia Română Pentru Transporturi Rutiere Internaţionale – Bucureşti

Asociația *Metamorfosis*

Asociația "Ieromonah Arsenie Boca"

Schitul Înalțarea Sfintei Cruci – Aiud

Mănăstirea Martirii Neamului – Alba Iulia

Mănăstirea Lupța – Alba Iulia

Mănăstirea "Sf. Ilie" – Albac, Alba Iulia

Schitul *Sub Piatră*

Redacția revistei "Credința Ortodoxă" - Bacau

Mănăstirea "Adormirea Maicii Domnului" – Diaconești

Fundaţia „Sfinţii Martiri Brâncoveni” – Constanța

Mănăstirea Nera

Asociația pentru Isihasm – Filiala Făgăraș
A.S.C.O.R., Alba-Iulia
Mănăstirea Slatina Nera

Numeorganizatie:
„Filiala din Bucuresti a Asociatiei Pro-Vita pentru nascuti si nenascuti"
Sediu: str. Grigore Tocilescu nr. 57, sector 5
Functia:
Presedinte
Nume:
Bogdan Ioan Stanciu

Nume organizatie: Asociatia Dascalilor din Romania
Functia: Presedinte
Nume: Constantinescu Cristian-Ovidiu

L.S.

Nume organizatie:Fundația"RENINCOOR OPEN HAND"
Functia: Director
Nume: Alin MOANEA

L.S.

Nume organizatie:Asociația METAMORFOSIS
Functia: Președinte
Nume: Tiberiu MUNTEANU

L.S.

Nume parohie / manastire: Mănăstirea Sf. Grigorie - Franța
Functia: Preot slujitor
Nume: Arhimandrit Ghenadie Șerban

L.S.

Nume organizatie: Asociatia Prietenii Sfantului Munte Athos
Functia: secretar
Nume: Suteu Alexandru Bogdan

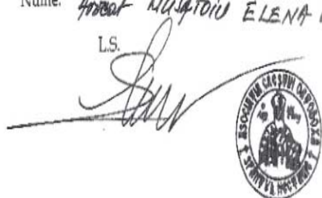
Nume organizatie: FUNDAȚIA CULTURALĂ "PROFESOR GEORGE MANU" - SUCEAVA
Functia: PREȘEDINTE
Nume: BEJENAR IULIANA-AURA

L.S.

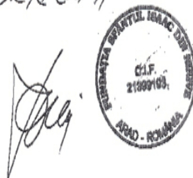
Nume organizatie: ASOCIAȚIA CREȘTIN-ORTODOXĂ "SF. NECTARIE" ARAD
Functia: DIRECTOR
Nume: [illegible] MUȘĂTOIU ELENA RODICA

L.S.

Nume organizatie: FUNDAȚIA SFÂNTUL ISAAC DIN NINIVE
Functia: PREȘEDINTE
Nume: PÂNTEA CORNELIA

L.S.

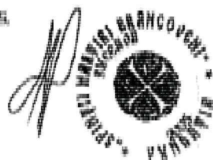
ASOCIAŢIA ROMÂNĂ PENTRU TRANSPORTURI RUTIERE INTERNAŢIONALE

Secretar General
Florinel Andrei

Nume organizatie: FUNDAŢIA „SFINŢII MARTIRI BRÂNCOVENI" - SUCEAVA
Functia: PREŞEDINTE
Nume: MIRCEA-CRISTIAN PUŞCAŞU

L.S.

Nume organizatie: Asociaţia „Ieromonah Arsenie Boca"
Functia: Preşedinte
Nume: Iclodean Sorin

Nume organizatie: FUNDAŢIA CULTURALĂ "MEMORIA" - SUCEAVA
Functia: PREŞEDINTE
Nume: ONIGA DUMITRU

L.S.

Nume organizatie: Asociaţia Studenţilor Creştini Ortodocşi Români, Filiala Suceava

Functia: Preşedinte

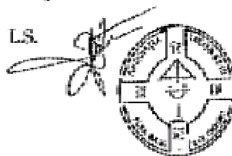
Nume: Nicolae Sorea

L.S.

Nume organizatie: Asociaţia Troiţa Getii
Functia: Secretar
Nume: Raluca Văţ u

L.S.

Nume organizatie: Asociaţia Sfântul Siluan Athonitul
Functia: Preşedinte
Nume: Dănuţ Botezan

L.S.

Asociatia ROST
Presedinte
Claudiu Tarziu

Nume organizatie: Fundatia Culturală „Sarmisegetusa"
Functia: Presedinte
Nume: Ionuţ Teme - doctor în Istorie

L.S.

Fundatia Umanitara MERIDIAN
Str Turnu Magurele nr.274 sector 4 Bucuresti
Presedinte Calin Bultoc

Nume organizatie: Asociatia Pro-Vita - filiala Craiova
Functia: director.
Nume: Ionescu George

L.S.

Nume organizatie: ASOCIAȚIA BRÂNCOVEANU
Functia: PREȘEDINTE
Nume: MARIA ÎNDREICA

L.S. ASOCIAȚIA BRÂNCOVEANU C.I.F. 23994774 ARAD - ROMÂNIA

Nume organizatie: ASOCIAȚIA PENTRU CULTURĂ „ALFA"
Functia: PREȘEDINTE
Nume: UDREA IOAN ALEXANDRU

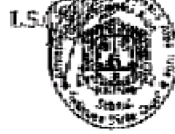
Nume organizatie:
ASOCIATIA PENTRU APARAREA FAMILIEI SI COPILULUI
Functia: VICEPRESEDINTE
Nume: TACALUTA IULIAN DRAGOS

L.S.

Nume parohie / manastire: Schitul Inaltarea Sfintei Cruci - Aiud
Functia: egumen
Nume: Ieromonah Augustin Varvaruc

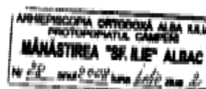
L.S.

Nume parohie / manastire:
Functia: duhovnic
Nume: Synel Dionisie

L.S.
Stareță: Slișă Ioamichia

Pomenirea Binecredinciosului Voievod ȘTEFAN cel Mare și Sfânt.

Nume parohie / manastire: MÂNĂSTIREA LUPȘA
Functia: STAREȚ
Nume: PROTOS. MELCHISEDEC UNGUREANU

L.S.

Nume parohie / manastire: MARTIRII NEAMULUI, BAIA DE ARIEȘ
Functia: DUHOVNIC
Nume: OLANGEA IOAN - IRINEU IEROMONAHUL

L.S.

STAREȚĂ, M-HIA
PARASCHIVA

Nume organizatie: Redacția revistei „Credința Ortodoxă" Bacău
Functia: director
Nume: Enache Ioan

L.S.

Mănăstirea "Adormirea Maicii Domnului" - Diaconești
Duhovnic: Ierom. Amfilohie Brînză
Stareță: M-hia Evloghia Chirvase

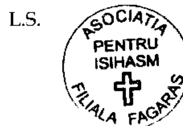
Nume organizatie: Fundatia „Sfinții Martiri Brancoveni"
Functia: Presedinte
Nume: Bouros Marcel

L.S.

Nume organizatie: Asociația Pentru Isihasm – Filiala Făgăraş
Functia: Preşedinte
Nume: Ioan Cişmileanu

L.S.

Nume parohie / manastire: SF. **MANASTIRE NERA**
Functia: STARETA
Nume: monahia DIMITRIA IOSIF
L.S.

DUHOVNIC
ierom. TEOFAN MUNTEANU

Nume parohie / manastire: SCHITUL SUB PIATRĂ
Functia: STAREŢĂ
Nume: ŞTEFAN SALOMIA SCHIFORA

L.S. Ştefan

Dobovnel Nectarie Ierothmonah Apostol / Apostol

SCHIMONAHIA MAGDALENA
SORA LILIANA
Monahia Minodora
Rasofora Isidora
RASOFORA PELAGHIA
SORA FLORENTINA
Monahia Siluana Vaida
Rasofora Nicolaida Vaida
Rasofora Filoteea
Rasofora Antonia Lăcătuş
Rasofora Nicodima

Nume organizatie: A.S.C.O.R. ALBA IULIA
Functia: PRESEDINTE
Nume: ANCA VASILE

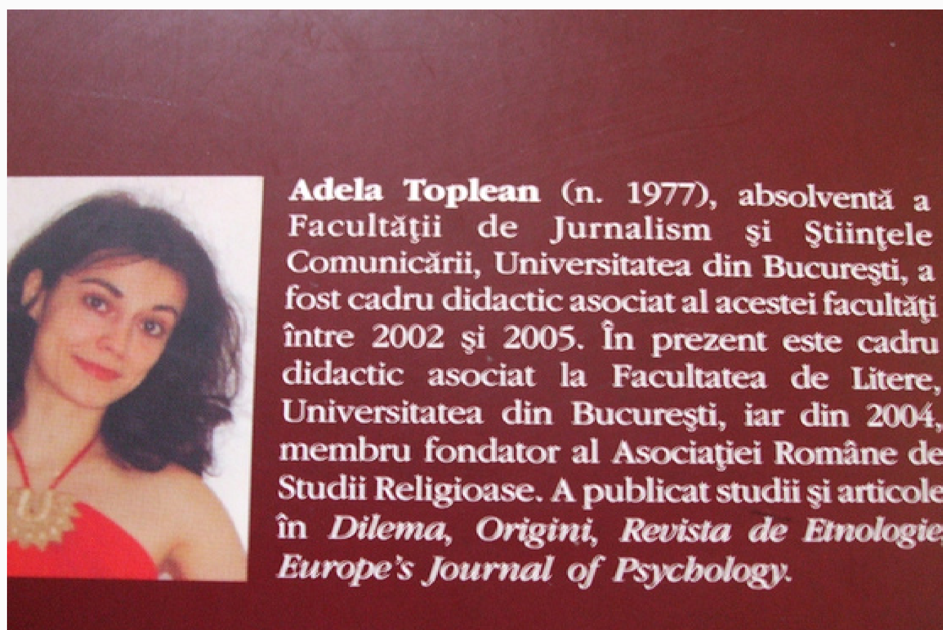
L.S.

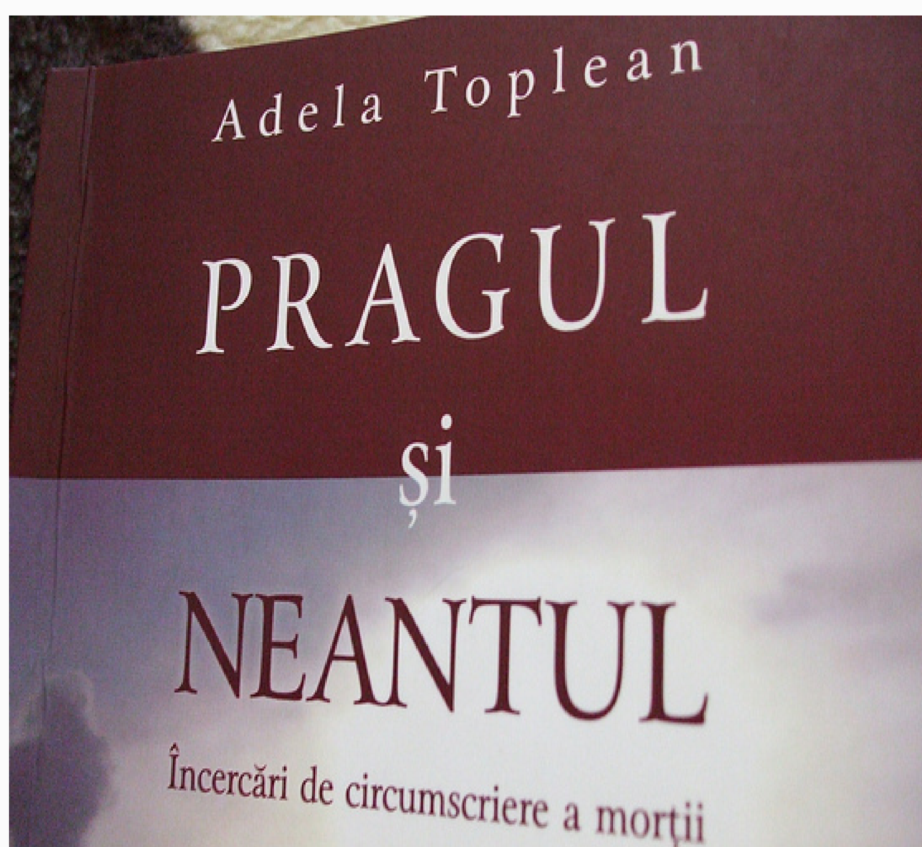

Anca Vasile

Nume parohie manastire: Slatina Nera
Functia: preot paroh
Nume: Guia Cristian

Adela Toplean ne sintetizează[956] în cartea sa, scrisă într-un mod personalist şi atractiv, *Pragul şi neantul. Încercări de*

[956] Un articol din data de 13 iulie 2008.

circumscriere a morţii, Ed. Polirom, Iaşi, 2006, p. 246-256 munca personală de teren pe problematica morţii dobândită prin intervievarea unor subiecţi din satul Vinerea [sat transilvan] şi din oraşele Deva şi Bucureşti.

Subiecţii sunt cu totul în afara problemei sau nu sunt oameni pasionaţi de problema ontologică în sine, ci fug de ea ca dracul de tămâie.

Adică niciunul nu e pasionat, ca dumneaei, încât să studieze problema morţii la nivel interdisciplinar timp de trei ani de zile…pentru ca să scrie o carte.

Citind cartea şi nu *frunzărind-o*, mi-am pus pentru prima dată, în mod acut, problema, dacă un interviu cu ageamii, dintr-un eşantion de cercetare…poate să răspundă la întrebările reale, în mod punctual, ale cercetătorului.

Şi credem că acest lucru nu se poate face, din mai multe motive.

Cercetătorul e un om care sapă la baza adevărului unei tradiţii, a unei problematici, vine cu unelte multi-disciplinare, cu ore de excavaţii după adevărul morţii în diferite arii şi spaţii religioase şi culturale…pe când intervievaţii sunt luaţi din oală, pe nepregătite.

Mai întâi de toate, greşeala primă a doamnei Toplean [o greşeală de gazetar] a fost aceea de a-i întreba, în mod frust, pe neocolite, despre *moarte*…

Şi, mai ales, a dat peste cei care nu au încercat mai deloc să vadă, în mod *creştineşte*, moartea…sau *ortodox*, deşi dumneaei priveşte riturile morţii din perspectivă ortodoxă.

Greşeală dublă:

1. îl întreabă în mod direct/îl loveşte în moalele capului pe om cu o problemă abisală şi ia orice răspuns de bun şi

2. pune întrebări oricui vrea să îi răspundă, pe supoziţia sofistică, că oricine poate să dea răspunsuri veridice despre adevărul şi sensul morţii, dacă pe fiecare îl aşteaptă moartea.

Întrebarea, chiar *ultrabună* sau *ultraevidentă*…nu e o întrebare *productivă* sau nu aduce *răspunsuri reale*, ultime, crezurile despre moarte, dacă nu se face în ritmul intervievatului şi din perspectiva vieţii lui.

Intervievaţii doamnei Toplean au fost ţărani fără cugetări filosofice…şi orăşeni mediocri fără perspective veşnice.

Răspunsurile imediate, răspunsurile *fricii*, răspunsurile contestatare sau ceea ce pare, în bâiguielile lor, „formalism al

tradiţiei” [p. 247]…sunt *răspunsuri capcană* pentru cercetătorul venit de la Bucureşti.

De ce? Pentru că despre moarte se vorbeşte autentic…după ce, mai întâi, se spun lucruri arhiştiute, banalităţi, prostii, enormităţi.

Numai după cuvintele de umplutură, după lucrurile auzite în fuga urechii şi, mai ales, în preajma morţii *se vorbeşte* sau *se tace grav* despre…*moarte*.

Ţăranul [trebuie să-i ştii psihologia ca să îl studiezi] vorbeşte despre moarte când e pus în faţa situaţiei, când îl atinge boala sau îi moare cineva drag şi atunci cugetă în perimetrul ei şi nu când îl întrebi stând pe bancă, cum stă treaba cu…*moartea*.

Pe când orăşeanul mediocru în domeniul teologiei şi al filosofiei sau cel apatico-nihilist, cel mai adesea dezrădăcinat de la sat şi pus într-un apartament de bloc ca să înnebunească la sigur, să se dez-umanizeze, *culturalizat* numai de televizor şi de trei cărţi ieftine, îţi va spune trei lucruri auzit-citite despre…*moarte*, dar nu vei avea de la el un răspuns la sigur despre moarte, până nu îl prinzi în…*cursa morţii*.

Experienţa despre moarte a doamnei Toplean cu intervievaţii săi suferă de…*neparticipare la moarte* în multiplele ei accepţiuni.

Adică nici intervievaţii şi nici dumneaei nu iau în serios moartea, la modul dramatic, moartea *din ei* şi *cu ei*, moartea care îi vizează sau nu merg acolo unde se petrece moartea, adică într-o cameră de chiuretaj, într-o morgă, într-un teren de luptă ca în Irak, la faţa unui accident, unde maşina a deraiat şi a luat foc sau într-un pat de femeie singură, de 80 de ani, fără copii, pe care o mănâncă viermii de vie.

Acolo, cu toată durerea şi intruziunea în spaţii pline de durere…se simte şi se vorbeşte *autentic* despre *moarte*.

Perspectiva gnoseologică de laborator, în care un grup heteroclit devine paradigma tuturor celor care trăiesc într-un sat sau într-un oraş, din punct de vedere teologic, filosofic şi sociologic e falimentară.

Nu credem, personal, într-o cunoaştere a *tainelor vieţii* de către cineva fără o introducere personală eclesială profundă a acestuia şi nici nu credem că un demers ziaristico-filosofic poate aduce *o mostră de realitate* din viaţa oamenilor, dacă această realitate nu este descoperită mai întâi, finisată şi comunicată corect, autentic, de oamenii ca atare…celor care îi intervievează.

Un astfel de eşantion de intervievaţi, care dau răspunsuri din colţul mesei sau din neştiinţa lor adâncă faţă de subiect, e bun pentru o carte cu titlul: *Despre neştiinţa de a formula evenimentul morţii la români*.

Pentru că, dacă creditâm moartea ca pe o realitate *profundă* şi *gravă*, şi vrem să studiem, în mod aplicat, lecţia ei, atunci despre ea trebuie să vorbim cu oameni care au experimentat-o, pentru care ea este o parte din ei sau care sunt în preajma ei.

Doamna Toplean recunoaşte însă că „un ochi atent [poate]…sesiza numaidecât…[faptul că exemplele din materialul de cercetare al dumneaei] ar putea fi la fel de bine să nu fie cele *reprezentative*, pentru starea spirituală a românilor şi, cu atât mai puţin, pentru studiul de faţă" [285]; fapt pentru care credem că merită citită această carte, atâta timp cât autoarea nu se crede *posesoarea ultimă* a realităţii cercetate.

Însă, demersul nostru critic vizează nu numai cartea doamnei Adela Toplean, ci un întreg mod de a face cercetare pe teme profunde, abisale, în România sau aiurea, unde datele cercetării sunt lovite de nulitate tocmai pentru că nu se întreabă *din punctul de vedere al intervievatului*.

Proiectele de cercetare care nu se fac din punctul de vedere al subiecţilor aflaţi sub observare sau a realităţilor cercetate, ci sunt creaţii de birou, vin să ideologizeze publicul cititor şi nu să ne dea *adevărul real*, din teren.

În cazul cărţii/a subiectului amintit, moartea la români, în inima şi casa lor, în viaţa lor devine o realitate năucitor de profundă, dacă o priveşti de la doi milimetrii distanţă şi cu ajutorul celor care sunt *implicaţi în moarte*.

Povestirile care stau la distanţă de subiect, povestirile în care nu suntem angajaţi pe viaţă şi pe moarte, nu ne dau decât răspunsuri…*rezonabile*.

Însă moartea depăşeşte raţiunea, nu implică numai raţiunea şi este o necunoscută chiar şi când o experimentezi.

Tocmai de aceea nu doar exprimările despre moarte sunt importante, ci şi lacrimile morţii, tăcerea morţii, luminările morţii…

Cum te mai confundă lumea!

1. Istoria[957] micilor *mari*…confuzii

Ce înseamnă să-l confunzi pe cineva, după scris, cu altcineva?

Înseamnă să identifici, pentru anumite motive personale, pentru o anume percepţie a lucrurilor, pe *unul diferit* cu *altul diferit*.

Pentru ce faci acest lucru? Ce te determină? Ce te determină să crezi că *eu* aş putea fi…*altul*?

De-a lungul…blogului nostru, am avut surpriza ca să fim confundaţi cu diverse alte persoane/personalităţi sau chiar instituţii.

Loredana Covaci, o amică de tinereţe a lui Mihail Neamţu, ne confundă[958]…cu Mihail Neamţu. Numai dumneaei ştie de ce. Poate că *intelectualitatea personalizată* este pasabilă în curtea oricui.

La articolul nostru *Instituţia uceniciei este o marcă fundamentală a Bisericii Ortodoxe*, Dan Camen ne dă un ping

[957] Un articol din data de 31 iulie 2008.

[958] A se vedea: http://www.teologiepentruazi.ro/2007/10/07/colegul-mihail-neamtu-va-fi-la-altfelul-de-astazi-7-oct-2007/.

la articol[959], crezând că articolul e scris de protos. Savatie Baştovoi. De ce?

Pentru că era ilustrat cu poza aceluia, dar semnat cu numele nostru. Noi credem că poza e una şi…semnătura articolului e alta.

Însă, credem noi, Dan Camen nu ne-a confundat cu Savatie doar *la stil*…ci şi *la experienţă*.

Iar, în concluzie, dacă scriam *Savatie* pe fiecare articol al nostru, în sensul că *el e autorul*…aş fi trecut imediat drept „special" şi „citibil", pentru că el e *mai cunoscut* decât noi, nu şi pentru că scrie *mai mult*…şi *mai gratis* ca noi.

Deci contează *cine eşti*…sau *ce imagine* ai?

Noi am zice că, cel mai mult contează…în ce *gaşcă* eşti.

În România mai puţin contează că eşti bun, sfânt, muncitor, sensibil, bine intenţionat…ci, cel mai mult, contează *al cui eşti*, *cu cine ţii* şi *de ce…nu eşti cu noi*.

Ana Daniela Păun[960] ne confundă cu Horia Roman Patapievici iar Mihăilă David[961], cu blog în *Blogspot*, îl pune la *Bloggeri* pe Horia Roman Patapievici…dar blogul lui Patapievici…e blogul nostru.

A se vedea sus pe dreapta, în blogul lui Mihăilă David.

Însă cel mai adesea suntem confundaţi cu *redacţia* televiziunii *Trinitas TV* a Patriarhiei Române[962], fapt pentru care primim *oferte de angajare*.

2. Cum se poate să fim *confundaţi*?

Pe un baptist sau pe un penticostal, care creează un blog şi nu îşi pune nici de nebun numele pe el…da, e uşor să îl confunzi cu…*nirvana*[963].

În nirvana intră tot cel care vrea să uite…sau nirvana baptistă sau penticostală aşteaptă pe orice prost de ortodox, care confundă blogul baptist sau penticostal cu *o petunie ortodoxă*…dar ele sunt…*plante muşcătoare*.

---

[959] Idem: http://www.teologiepentruazi.ro/2007/12/04/institutia-uceniciei-este-o-marca-fundamentala-a-bisericii-ortodoxe/#comment-15112.

[960] Idem: http://www.teologiepentruazi.ro/2008/01/15/horia-roman-patapievici-vorbind-despre-sine-si-familia-sa/#comments.

[961] Idem: http://mihailadavid.blogspot.com/.

[962] Idem: http://www.teologiepentruazi.ro/2008/04/13/televiziunea-bisericii-ortodoxe-romane-trinitas-tv-e-online-pentru-dumneavoastra-httptrinitastvsytesnet8080/.

[963] Inexistența. Aluzie la teologia indiană.

Sperăm să ştiţi că există plante care cronţăne prin dinţi şi albinuţe prostuţe.

Însă problema *confuziei* e mult mai *delicată* şi *importantă*. Pentru că, faptul că suntem confundaţi cu personalităţi aşa de mediatizate, arată că populaţia care citeşte, oamenii care îi văd la televizor şi în librării pe Patapievici[964], Savatie[965], Neamţu[966], Pleşu[967], Liiceanu[968] sau Bădiliţă[969] se aşteaptă ca să aibă bloguri, ca să aibă medii gratuite în care să performeze pentru ei şi unde să fie *tot la fel* de elocvenţi, de tari, secundă de secundă, zi de zi, dacă *par*…sau *se propun* de *neînlocuit* sau *unici*.

Şi atunci când o platformă ca a noastră performează aproape zilnic şi mediatizează, într-un mod generos, pe mulţi oameni, de diverse calibre şi propune tuturor, în mod gratuit, teme şi subiecte aprofundate…credem că cititorii personalităţilor mai sus enumerate ar fi vrut să…ne confunde cu fiecare dintre ei, pentru că ar vrea să ceară de la toţi şi de la fiecare în parte *o epuizare zilnică* pentru ei.

De ce? Pentru că aceste personalităţi s-au erijat în *atotştiutorii* şi *unicii membrii* ai inteligenţei româneşti.

Şi, ca şi la politicieni, dacă, fratele meu, ai promis că o să faci, că o să ne dai sau, mai bine-zis, că eşti capabil să gândeşti, să produci şi să fii nambăr oan[970]…atunci *prestează*!

Când vorbim de *cititorii noştri*, ar trebui să vorbim de…tot ceea ce vrem să facem şi putem să facem pentru alţii.

Şi, mai ales, atunci când scriem şi apărem la televizor…ar trebui să începem prin a sublinia, în mod tuşat, faptul că nu suntem nici primii, nici ultimii, nici de-ne-înlocuibilii gândirii româneşti…pentru că de aceea omul confundă pe oricine nu e *cunoscut* dar face *mai mult* pentru alţii şi *zilnic*, decât *cunoscuţii*…cu *cunoscuţii*.

3. Nu ne place când suntem confundaţi cu alţii şi nici când ni se manipulează căutările pe blog!

---

[964] Horia Roman.
[965] Baștovoi.
[966] Mihail.
[967] Andrei.
[968] Gabriel.
[969] Cristian.
[970] Pronunția în limba română a expresiei englezești: *number one* = numărul unu.

Aici sunt două probleme luate în calcul:

1. *a fi confundat cu altul* înseamnă *a nu te uita la om* ci *la emblemă* sau a căuta ceea ce te interesează pe tine şi nu să descoperi oameni, care ţi-ar spune ce cred ei…şi

2. manipulările de vară ale blogurilor noastre, venite din partea „ultraşilor” noştri au atins cote delirante.

Dacă confunzi pe cineva, care se semnează tot timpul pe articole şi are CV-ul la vedere, cu un altul, arăţi că ori eşti *neiniţiat în online* ori *prea grăbit ca să fii atent*.

Şi dacă pe Patapievici sau pe Savatie îl confunzi cu noi, înseamnă că l-ai citit pe Patapievici şi pe Savatie de *i-ai omorât* sau *te-ai omorât*.

Asta cu confundatul *numelui* sau *a stilului*…

Însă mai există un mod de a ne face să credem că *nu ştim că suntem citiţi* din scoarţă în scoarţă: aceea de a se intra numai pe articole care *nu ne reprezintă*.

Privim spatele blogului, acolo unde este evidenţa intrărilor pe blog şi vedem cum se intră pe zi de nu ştiu câte ori la câte un *reper* „tradiţionalist” sau „intelectualist” şi abia de câteva ori la propriile noastre articole sau deloc.

Însă intratul pe *repere* e intratul prim, pe care îl înregistrează WordPress-ul şi apoi, după ce îl caută la noi, chipurile, pe Dan Puric[971], pe Savatie Baştovoi sau pe Patapievici, pe care nu îi caută, de fapt…vine şi ne citeşte ce am scris la zi, articol cu articol.

Adică, aşa, nici de nenorociţi nu vrem să îţi arătăm simpatie, nu vrem să-ţi arătăm că ne placi, pentru că scrii mai mult decât noi şi mai bine şi nu vrei să fii în gaşcă cu noi, pentru ca să facem răzmeriţe, să înjurăm sinodul, să ne dăm de dragoste pe net.

Pentru ce să vii la noi pe blog şi să cauţi *Dan Puric* de …18 ori, când, dacă ai căuta pe *Google*, ai găsi că Dan Puric, după care tu mori, nu mai poţi, are…*sait* frate?! Dacă scrii Dan Puric dai de saitul lui pe prima pagină, sus, în *Google*.

Dar pentru că articolul *Dan Puric şi crezul inimii sale*[972] e scris de Claudiu Târziu[973] pentru *Formula As*[974]*,* frate, intră ca nebunul zi de zi, numai pe el, ca să ne spună că *cel mai căutat articol* de la noi de pe blog sau *cel mai important*, de fapt, e *al lui* şi nu *al nostru*.

---

[971] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Dan_Puric.

[972] Idem: http://www.teologiepentruazi.ro/2007/02/14/dan-puric-si-crezul-inimii-sale/.

[973] Unul dintre blogurile sale: http://c-tarziu.blogspot.com/.

[974] A se vedea: http://www.formula-as.ro/.

Atunci de ce nu caută lumea, pe Dan Puric, la…Claudiu Târziu, ca să mai răsuflăm şi noi uşuraţi?

Şi la fel intră baptiştii, ca să vadă dacă s-a zis ceva unde am zis eu de ei, intră *Război întru Cuvânt*, intră *Mihail Neamţu*, intră *Laurenţiu Dumitru*, intră Patapievici, care a trimis-o pe doamna Butnaru ca să *ne ajute*, ca să apară la noi pe blog…dar nu ne cunoaşte, intră unul care a zis trei cuvinte la comentarii, intră alţi şi alţii numai acolo unde sunt ei, despre ei, cu ei…şi *nimeni nu ne citeşte*.

Deci vin la noi pe blog ca *să nu ne citească*!

Nu ştim dacă să numim asta *prostie*, *invidie*, *intoleranţă*, *orgoliu* sau…*manifestare ortodoxă*.

Aşa se manifestă astăzi *ortodocşii*? Poate că sunt depăşit şi nu ştiu cum se mai face *să fii ortodox*. Poate ne ajutaţi ca să fim tot la fel *de perverşi* ca şi dv., cititorii noştri *speciali*!

De aceea, zicem că, dacă Mihail Neamţu doreşte să vorbească cu noi/să revorbească, sau Patapievici, sau Pleşu, sau Vasile Ureche, Stan Păţitul şi Samantha Fox[975], un coleg preot, un părinte profesor, o soră de mănăstire, un frate fără nume…să vină să spună ce vor, pentru că înţelegem, apreciem şi suntem atenţi la tot felul de indicii.

Însă ce folos avem, dacă ne furişăm tot timpul, dacă veniţi să ne indicaţi, discret, ceea ce ar trebui să facem, să scriem sau să spunem?

Ne place să credem că nu am confundat pe *nimeni*…cu *nimeni*.

---

[975] Idem: http://en.wikipedia.org/wiki/Samantha_Fox.

Dacă vrei să vezi că se poate…încearcă să faci![976]

Primarul Oprescu a văzut[977]…cum arată staţia de metrou de la *Universității*.

De aceea a declarat: „acum trei-patru zile am fost să văd *de ce trebuie* respargerea unor străzi.

Am crezut că sunt *microfisuri*, dar era o lucrare pe 50 de metri și am avut curiozitatea să cobor în *Pasajul Universității*, dar nu am putut merge, pentru că erau gunoaie ca la marginea Capitalei”.

Un lucru foarte bun, aşteptat…dacă se urgentează lucrările de reconstrucţie ale oraşului.

Despre acelaşi lucru şi în *Cotidianul*[978].

*

Am o problemă: nu pot să înţeleg *duplicitatea…pe timp de pace*, când nu trebuie să scapi pe *nimeni* şi *nimic*.

---

[976] Un articol din data de 2 august 2008.
În fotografia infra avem Sfinte Moaște ale Fericiților Mucenici ai închisorilor comuniste din România.
[977] A se vedea:
http://www.ziare.com/Sorin_Oprescu_promite_ca_va_face_curat_Pasajul_Universitatii-375650.html.
[978] Idem:
http://www.cotidianul.ro/oprescu_promite_salubrizarea_pasajului_universitatii-53797.html. Acum s-a terminat reamenajarea pasajului...și este cea mai modernă și curată porțiune a metroului bucureștean.

Şi mai am încă o problemă, nu pot să înţeleg cum de oameni de la care te aştepţi/te aşteptai să gândească profund lucrurile…se aştern să gândească *febril* şi *oportunist*.

Faţă în faţă cu ierarhii Bisericii Ortodoxe Române fratele Mihail Neamţu [care nu e *specialist în ştiinţe umane*, ci *...teolog ortodox,* care nu se ia în serios] spune:

„Vorbim despre oameni lipsiţi de datorii casnice, care nu plătesc chirie sau coşul zilnic, dar au şofer şi maşină la scară, bărbaţi lepădaţi de lume prin votul sărăciei, oameni care, îmbrăcaţi în mantie călugărească, vor să slujească lui Dumnezeu şi aproapelui lor.

Te întrebi, aşadar: a scris Sf. Dionisie Areopagitul[979] un tratat pentru *birocraţii contemplativi*?

Mai poţi rămâne *apostol al Domnului* în aceste împrejurări *lipsite de frugalitate*?

Lecţia secularizării din Scandinavia ar putea oferi un serios avertisment.

Dacă preoţii de mir îşi doresc *un sindicat* pentru revendicări salariale, judecata teologică te obligă la negaţie.

Dar dacă statele de plată ale vlădicilor[980] rivalizează cu aspiraţiile oricărui *conţopist secular*, cum să eviţi *mirarea* şi *dezamăgirea*?”, *cf.* sursa[981].

Noi, care apărăm atât *autenticitatea* cât şi *opera Sfântului Dionisie*, nu putem să încurcăm…secolele, adică pe 1 cu…21. Şi nici nu vrem *să schimbăm legile* după *mofturi personale*.

Dacă ierarhii Bisericii noastre sunt remuneraţi de către stat ca *înalţi demnitari ai statului* şi, în parte, şi clerul român…Mihail vrea să fim cu toţii *muritori de foame* sau *demni* de slujirea pe care o avem?

Pentru că toată lumea are bani, mai mulţi sau mai puţini, şi trebuie *să funcţionăm* prin intermediul lor.

Care e mobilul polemicii atunci?

Să dea fiecare dintre ierarhi şi dintre preoţi *o dare de seamă* vizavi de faptul: *ce fac cu banii lor*?

Atunci să…dea şi şeful statului, şi demnitarii de orice fel ai statului *dări de seamă*… ca să transformăm *privatul* şi *viaţa*

---

[979] A se vedea: http://ro.orthodoxwiki.org/Dionisie_Areopagitul.

[980] Ale ierarhilor ortodocşi români.

[981] A se vedea: http://www.cotidianul.ro/ministri_sau_calugari-53160.html.

intimă, în ceva…*public*? Să ne transformăm viaţa într-un… *OTV naţional*?[982]

Au mai mulţi decât *alţii*?! Da.

Dar acest lucru ţine de demnitatea şi de rangul fiecăruia, de reponsabilităţile fiecăruia şi nu credem că trebuie să nivelăm, valoric şi funcţional, demnităţile.

Nouă ni se pare că articolele lui Mihail din *Cotidianul* ţin, cu precădere, doar de *oratorie pură*, fiind pigmentate cu puţin *patos personal* dar, în rest…nu au mai nimic *serios*.

*

Dr. Cristian Bădiliţă, după ce anul trecut era un ortodox *baptist*[983], acum – după cum e mai mult decât *vizibil* – a ajuns un ortodox *romano-catolic*.

Da, în teologia ortodoxă, paradoxul e la el acasă…dar nu şi *pervertirile*/ mixturile teologice.

Am urmărit cu *un interes*…care se numeşte *stupoare* fragmente diverse din cărţile şi articolele sale şi am înţeles că teologia românească tânără are nu numai particularităţi de un *laxism imprevizibil* în domeniul dogmelor credinţei…ci şi *valenţe extrateritoriale*, din bună plăcere, în materie de teologie.

Noi, care nu ne permitem să ne considerăm în 10 luntre deodată ci…numai într-o singură Corabie, stăm prost cu… *adevărurile plurale*.

Însă e *dureros*, pentru noi…şi *interesant* pentru alţii, să discutăm poziţiile sale teologice.

O constatare per general: Dr. Bădiliţă consideră că are prevalenţă, că e mai bariu/ tare/exigent/ documentat decât un teolog, acum adormit, care se numeşte…Dumitru Stăniloae.

Dacă e să o luăm scriptic: da, Dr. Bădiliţă şi mulţi dintre noi, din generaţia de acum, de tineri teologi ortodocşi avem mai multe cărţi într-un calculator decât avea părintele Stăniloae în cele două camere ascetice ale sale.

---

[982] Unde Dan Diaconescu e responsabil cu transformarea aspectelor intime ale oamenilor anonimi, cel mai adesea *neinteresante*, în *realități* ale spațiului public. A se vedea: http://www.oglinda.home.ro/.

[983] A se vedea: http://www.9am.ro/stiri-revista-presei/2007-10-25/un-baptist-orthodox.html.

Însă a compara deceniile între ele, în domeniul cărţilor şi al manipulărilor de informaţie, e ca şi cum ai compara *bicicleta*…cu *racheta*.

Părintele Stăniloae a făcut mai mult decât imposibilul în materie de teologie ortodoxă şi de informaţie teologică şi, ca el, toţi din generaţia sa. El e mai profund, mai credincios şi mai cu bun simţ decât mulţi dintre noi sau decât toţi la un loc.

Dacă ni se pare că *îl putem întrece*…e foarte bine! Însă trebuie să băgăm dovada în faţă. Nu reactualizând Evanghelii apocrife, nu reactualizând pe Evagrie[984], ci reactualizând imensa teologie, pe care, după revoluţie, am văzut şi noi cât…de grande[985] este în colecţiile ştiinţifice.

Ca *să te dai la Stăniloae*…trebuia să te numeşti Bădiliţă, în primul rând…şi, în al doilea rând…să fi tradus ediţia Scripturii, de la *Polirom*, de unul singur, măcar atât, cu comentarii de la tine din suflet[986].

Noi credem că acest lucru ia…10 ani cu lejeritate, printre picături. Însă uşurătatea de *a denigra*…se susţine pe *uşurătatea de a cugeta*…sau *pe uşurătatea cu care munceşti*.

Asta nu înseamnă că nu observăm *capacităţile reale* ale Dr. Bădiliţă!

În al doilea rând, ni se pare, *citindu-l* şi nu *frunzărindu-l* pe Dr. Bădiliţă, că nu poate să înţeleagă de ce lucrurile s-au întâmplat şi se întâmplă cu noi, românii, cu noi, teologii ortodocşi, într-un anume fel…

Asta o văd la mulţi alţi teologi şi creştini ai noştri: nu acceptă că lucrurile au stat *cumva*, că au fost nişte timpuri care *au trecut* peste noi…că se văd şi acum consecinţele nefaste ale trecutului, dar acum nu ne ajută cu nimic să ne lamentăm faţă de timpuri sau să ni le fi dorit altfel, ci e timpul să…facem *ceea ce putem face* şi *ceea ce ne-am pregătit să facem*.

Personal, nu aş putea să trăiesc, dacă aş fi în animozitate continuă, în inima mea, cu trecutul, cu ce nu au făcut teologii dinaintea mea, cu ce nu fac cei de acum, cu ce nu face sinodul, preşedinţia sau primăria pentru mine.

---

[984] Aluzie la două dintre cărțile sale:
http://ro.wikipedia.org/wiki/Cristian_B%C4%83dili%C5%A3%C4%83.

[985] De mare.

[986] Lucru de care Dr. Bădiliță s-a apucat în ultimul timp, editând două Evanghelii: *Evanghelia după Matei*:
http://www.curteaveche.ro/Noul_Testament_Evanghelia_dupa_Matei-3-828 și
Evanghelia după Ioan:
http://www.curteaveche.ro/Noul_Testament_Evanghelia_dupa_Ioan-3-977.

Dacă e să ne referim la *ieşirile în decor* recente ale Dr. Bădiliţă (*articolul 1*[987] şi *articolul al 2-lea*[988]) putem să dăm şi noi…*răspunsuri punctuale*.

Pentru *articolul 1*

1. *Învăţătura creştină fundamentală* – şi nu *dogma* – din primele trei secole creştine: e Hristos cel răstignit şi înviat, Care ne vorbeşte despre Dumnezeu ca Treime de persoane şi ne vesteşte Împărăţia Cerurilor prin intrarea noastră în Biserică, intrare care e sacramentală: prin Botez, Mirungere, Euharistie.

2. Teologii ortodocşi se referă la 325 ca la *primul Sinod ecumenic al Bisericii* şi nu ca la cel care…*inventează creştinismul*.

Dogmele ecumenice, ale Sinoadelor ecumenice, normează pentru toţi din Biserică anumite puncte de credinţă ale Bisericii, care au înrădăcinarea lor în Scriptură şi Tradiţie, atunci când eretici, care se desprind din Biserică, contestă aceste puncte doctrinare tradiţionale.

3. Nimeni întreg la minte dintre teologii ortodocşi nu evacuează latura istorică, nici pe cea duhovnicească, nici pe cea tradiţional-liturgică a Bisericii din discursul său teologic.

4. Biserica Romano-Catolică şi-a făcut diverse *autocritici* [şi cu *Inchiziţia*, şi cu *nazismul* şi cu *homosexualii*, cel mai recent], dar nu şi-a făcut *autocritică* în ceea ce ei numesc…*dogme particulare* ale Bisericii romane.

După cum pledează şi Dr. Bădiliţă, Biserica romană ţine cu dinţii la tradiţia sa…*particulară*…care a devenit *platoşa principală* a discursului ei teologic.

5. În particular, în ceea ce ne priveşte pe noi, cel care scrie acum, nu suntem *obsedaţi* nici de catolici, nici de protestanţi, nici de mahomedani, nici de evrei, nici de filmele horror, nici de drogaţi, nici de exaltaţi şi nici de falşi-apocaliptici, ci …doar *constatăm* când e cazul.

---

[987] A se vedea: http://www.greco-catolica.org/a407-Ereziile-catolice-revizitate-de-un-istoric-crestin-ortodox-1.aspx.

[988] Idem: http://www.greco-catolica.org/a420-Ereziile-catolice-revizitate-de-un-istoric-crestin-ortodox-2-Imaculata-conceptiune-Infailibitatea-Papei-Purgatoriul.aspx.

6. *Filioque*[989] e o calamitate teologică, care face harcea-parcea tot ceea ce înseamnă triadologie, hristologie, pnevmatologie, eclesiologie, soteriologie, eshatologie.

Dacă nu înţelegi că Filioque înseamnă negarea identităţii ipostatice veşnice a persoanelor divine, că introduce subordonarea între ele şi că face din raportarea la Treime o raportare la *esenţa divină*, în mod nepersonal, şi nu duce la realitatea comuniunii cu Treimea, înseamnă…că nu ai adâncit niciodată dogma Trinităţii conform Tradiţiei ortodoxe.

Însă nu e timpul trecut…

Căci Filioque nu e legitim din punct de vedere tradiţional-patristic, nu are justificare teologică…şi unul ca Toma de Aquino[990], în cap. 3, despre Sfântul Spirit, din *Summa Theologica*[991], îl observa ca pe o *expresie personală* a Occidentului despărţit.

7. Sintagma „Duhul purcede numai de la Tatăl" aparţine *Evangheliei lui Ioan* şi *Crezului* Bisericii şi nu e o teologumenă.

Filioque a fost unul dintre motivele esenţiale ale schismei Bisericii una şi nu e *o floricică* oarecare decât, dacă eşti *incoştient* sau *imatur* din punct de vedere teologic şi duhovnicesc.

La o adică, dacă vrei să faci o ortodoxie *postmodernă* nu e important *nimic* şi *nimeni*, ci numai tu şi creierii tăi sunt singura instanţă…*teologică*.

Pentru *articolul al 2-lea*

1. E tradusă bine de către Dr. Bădiliţă, din latină, falsa dogmă a *imaculatei concepţii*, şi îl asigurăm de faptul că ştiam ce spune textul acesta…şi ce *nu spune el* în acord…cu Tradiţia Bisericii.

Tocmai acest lucru, stipularea faptului că Prea Curata se naşte *fără păcat strămoşesc*, ca un alter-ego al Mântuitorului, Care Se naşte din Ea fără păcat…e minciuna.

Pentru că din această falsă dogmă a apărut tot angrenajul non-tradiţional al noului cult marianic din romano-catolicism,

---

[989] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Filioque.
[990] Idem : http://ro.wikipedia.org/wiki/Toma_de_Aquino.
[991] Idem: http://www.sacred-texts.com/chr/aquinas/summa/index.htm.

care tinde să înlocuie pe *Fiul* cu *Maica Sa* şi Maica nu mai trimite la Fiul Ei, ci Maica devine *un co-mântuitor* al Bisericii.

Pentru cine doreşte să studieze aceste modificări doctrinare e de ajuns să ia ultimele ediţiile ale cărţilor de cult romano-catolice, în română şi să observe ce spun cărţile de cult romano-catolice despre Prea Curata Stăpână.

Şi vor observa zguduitor de repede…ce profil teologic are Maica lui Dumnezeu în cultul romano-catolic actual.

2. Dacă vorbim de *o răscumpărare* a Maicii lui Dumnezeu *în afara iconomiei mântuirii* în Hristos, atunci ea, prin acest act, *desfiinţează întreaga iconomie* a Fiului ei, dacă ea *se autoexlude* sau *a fost exclusă* din el.

Însă El este Mântuitorul tuturor şi prin întruparea Sa din Fecioară şterge păcatul strămoşesc al Pururea Fecioarei.

3. *Infailibilitatea* şi *primatul papal* e desfinţarea de jure[992] şi de facto[993] *a prezenţei* şi *a rolului activ* al lui Hristos Dumnezeu în Biserica Romo-Catolică.

Dacă aceasta ar fi *realitatea primară* a Bisericii trebuia să avem dogmatizat acest lucru in principium[994].

Dacă noi îl dogmatizăm peste aproape două veacuri de la Hristos înseamnă că vrem, cu obstinaţie, să ne revendicăm *drepturi* pe care Tradiţia ni le…detestă.

Şi tocmai de aceea avem nevoie de *cuvioşia* şi *bunul simţ* al Tradiţiei pentru că ne reaminteşte *cum stăteau* şi *ar trebui să stea* lucrurile Bisericii.

4. Dacă vreţi să mai vorbim şi despre…cât de *inutil* şi de *fantasmagoric* e *purgatoriul*, cred că trebuie să vorbim şi de cât de mulți bani au avut nevoie unii…ca să-și închipuie că *scapă* de el.

Însă, la urma urmelor…Dr. Bădiliţă e *purtătorul de cuvânt al papalităţii* în România sau *un teolog fără graniţe dogmatice*?

Pentru că ar trebui să scrie şi un al treilea, un al 10-lea şi un al 15-lea articol, pe unde vrea dumnealui, ca să ne spună cât de neisprăviţi sunt cei care…neagă învăţătura Bisericii Ortodoxe.

Însă adevărul e o chestiune de conştiinţă…

Dacă ai conştiinţă, nu te laşi din scris tocmai acum, când e să spui *cât…de ortodox* eşti tu!

---

[992] Expresie latină: *de drept*.
[993] Expresie latină: *de fapt*.
[994] Expresie latină: *dintru început*.

Şi noi aşteptăm, după atâtea *mărturii aiuritoare* şi o *mărturisire de credinţă* din partea Dr. Cristian Bădiliţă şi, de ce nu, până când pleacă dintre noi, să ne traducă şi nouă colecţia *SC*[995] şi…să o comenteze, pentru ca nepoţii noştri să nu îşi bată joc de el, ca el de Stăniloae…că *a avut cărţile* şi … *a dormit deasupra lor* ca un teolog *atent*.

[995] A se vedea: http://www.sources-chretiennes.mom.fr/.

Leviţii au dispărut de vreo 2000 de ani…însă a mai rămas totuşi unul şi acela e român

Sub numele de expeditor[996] *Levit*, am primit astăzi, 3 august 2008, câteva remarce şi întrebări referitoare la cele spuse vizavi de articolele Dr. Cristian Bădiliţă în articolul de ieri seară[997].

Textul primit e acesta[998]:

Câteva remarce:

1. Sf. Ioan Gură de Aur spune că sărăcia, care este și un vot[999], este *un element definitoriu* pentru un episcop.

Creştinismul nu este *național*.

Mi se pare [un lucru] ipocrit să acuzăm Vaticanul de lux, intelectualism, politică, când Ortodoxia este *plină ochi* de aşa ceva.

---

[996] Un articol din data de 3 august 2008.

[997] A se vedea: http://www.teologiepentruazi.ro/2008/08/02/daca-vrei-sa-vezi-ca-se-poateincearca-sa-faci/.

[998] L-am corectat şi am stabilit diacriticele.

[999] Monahal.

2. De ce Pr. Stăniloae a devenit *un fetiş*? Nu cred că şi-ar fi dorit asta în condiţiile în care cred că şi-ar fi *recunoscut deschis* minusurile.

Bădiliță pune *degetul pe rană* dar nu-mi lasă impresia *relei intenții*.

Faptul că îl prefera[1000] pe Sf. Maxim nu e *o surpriză* pentru nimeni. Surpriză este faptul că:

a) a avut o critică mai mult decât *descalificantă* (dacă tot vorbiți de *profesionalism*) vizavi de istoria greco-catolicilor din România.

b) „declara senin că *nu l-a citit* pe Origen[1001]"[1002].

Normal că Bădiliță a deranjat minţile acelora, care-şi făcuseră *un idol* dintr-un...până la urmă...*om*.

V-aş întreba în calitate de *traducător*[1003]:

1. Aveţi ce să-i reproşaţi, ca şi *coordonator* al unor traduceri din Sf. Părinţi, la Ed. *Polirom*, printre care şi Sf. Augustin[1004]?

2. Puteţi să-mi spuneţi, în procente, care este *asemănarea* între *Stăniloae* şi K. Barth[1005] în operă celui dintâi?

3. Se poate să ne explicaţi *continuitatea* teoriei *energiilor increate*? S-ar părea că *nu prea există* aşa ceva? Să fie *inovație*?

4. De ce nu vă ajunge *asigurarea* Sf. Maxim că *Filioque* are un înţeles *perfect compatibil* cu *învățătura antică*? De ce îşi închipuie unii că ştiu *mai bine* ca Sf. Maxim despre ce e vorba?

5. Când e vorba de *crimele înfăptuite cu zel* de către „ortodocși" în Bizanţ, Rusia, Ucraina etc., sunt numite „așa-zisele *persecuții*".

Există teologi catolici *clasici* care au vorbit deschis împotrivă sclavajului, exploatării economice, etc. ...

Îmi puteţi da *un singur exemplu* de „Părinte" *rus* sau *valah*, care să fi avut *demnitatea de a protesta*, în sec. XVI, XVII, XVIII, XIX, împotriva iobăgiei, șerbiei, a sistemelor de servitute?

6. La Sf. Leon cel Mare[1006], la Sf. Grigore Dialogul[1007] „aveți" şi *Filioque*, şi *primatul papal*, şi *purgatoriul*.

[1000] Părintele Dumitru Stăniloae, în cărțile sale, pe Sfântul Maxim Mărturisitorul.
[1001] A se vedea: http://en.wikipedia.org/wiki/Origen.
[1002] Se referă, la ambele puncte, tot la părintele Dumitru Stăniloae.
[1003] Ați uitat să vă prezentați numele, domnule traducător!
[1004] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Augustin_de_Hipona.
[1005] Karl Barth: http://en.wikipedia.org/wiki/Karl_Barth.

Unde vă e „cinstirea” față de ei? Cât sunt ei de studiaţi în Est? Deloc!

Biserica „ortodoxă” când *i-a canonizat* pe acei *Papi ai Romei*, care afirmaseră pe *Filioque*, *primatul papal*, *Purgatoriul*, care foloseau azimi şi nu ştiu de epicleze etc. (începând chiar cu Sf. Leon!):

Două sfaturi:

1. dacă tot ţineţi neştirbită doctrina Sf. Ciprian[1008], preluați-o şi pe cea referitoare la *primatul papal*;

2. și radeţi din *sinaxare* şi *calendar* pe Sf. Isaac Sirul[1009], *nestorianul*, despre care s-a crezut multă vreme că era *monofizit*.

Aş adăuga și mai mult:

La Florenţa[1010], teologii vestici au argumentat *mai ales* din *Părinții Răsăriteni*, pe care s-au dovedit a-i cunoaşte *mai bine* decât bizantinii, pe când aceştia din urmă s-au *remarcat* prin *completa ignorare* a Părinților Apuseni şi prin refuzul de a ţine cont de ei.

Oprirea la forme, la ce e exterior, la „trecerea în calendar” şi la repudierea practică.

Cine erau Fotie şi Marcu Eugenicul, ca să schimbe învățătura Sfinţilor Augustin, Ambrozie[1011], Leon cel Mare, Grigore Dialogul?

Hotărârile sinoadelor locale *nu au valoare ecumenică*.

Acest subterfugiu ar vrea să escamoteze inaptitudinea bisericilor „ortodoxe” pluricefale de a mai convoca *sinoade ecumenice*.

[1006] A se vedea: http://ro.orthodoxwiki.org/Leon_cel_Mare.

[1007] Idem: http://ro.wikipedia.org/wiki/Papa_Grigore_I_cel_Mare.

[1008] Despre Biserică, care exclude pe cei din afara ei... A se vedea: http://ro.orthodoxwiki.org/Ciprian_al_Cartaginei.

[1009] A se vedea: http://www.calendar-ortodox.ro/luna/ianuarie/ianuarie28.htm.

[1010] La sinodul fals-unionist de la Ferrara-Florența. A se vedea: http://www.episcopiacaransebesului.ro/articole.php?article_id=292.

[1011] Sfântul Ambrozie al Mediolanului: http://ro.wikipedia.org/wiki/Sf%C3%A2ntul_Ambrozie.

***

Răspunsul nostru...

începe cu constatarea faptului că întrebările confidentului nostru *necunoscut* sunt prea multe…pentru un răspuns de o oră şi că, pentru aşa ceva, îţi trebuie zile, chiar ani…

Însă, dacă răspunsul e *repede*…şi noi răspundem expeditiv.

Dar, totuşi, expeditorul nostru *nu are nume* sau…îl cheamă *Dr. Cristian Bădiliţă* ?!!!!!

– Însă pe cine interesează asta?!…

– Pe noi, care ne pierdem timpul să-i răspundem.

Adică *o facem fără bani*, pe când fragmentele puse pe saitul greco-catolic vor deveni mâine-poimâine…noua dumisale carte[1012].

Deci…*pro bono*[1013]!

1. Sfântul Ioan Gură de Aur şi alţi o mie de Părinţi şi toţi ştim…că episcopii şi-au luat asupra lor făgăduinţele monahale [şi asta e întrebare pentru Dr. Mihail Neamţu....]…însă remuneraţia de la stat se face pe baza legislaţiei statului român, şi una sunt *banii* şi alta…e *alipirea de bani*.

Şi Sfântul Ioan Gură de Aur avea bani, şi Sfântul Constantin cel Mare, şi Sfântul Ştefan cel Mare, până şi noi avem *bani* – chiar şi noi! – şi nu banii sunt cei care ne fac să…fim *nesimţiţi* sau *nemilostivi*.

Aceasta e o remarcă gratuită.

2. Creştinismul ortodox e *naţional* şi *supranaţional* în acelaşi timp. Fiecare român face parte din naţia română, fiecare rus din cea rusă, fiecare sârb din cea sârbă…

Asta nu ne face să reducem Ortodoxia la *o naţiune*, dar nici să nu vedem că fiecare naţiune/popor/neam *aduce* şi *are aportul său personal* la Biserica lui Dumnezeu, în materie de explicitare teologică, cult, arhitectură, cultură, ştiinţă, tehnologie…

[1012] Ceea ce s-a și petrecut. Cele două articole au fost introduse în cartea sa: *Orthodoxie versus ortodoxie* (http://www.curteaveche.ro/Orthodoxie_versus_ortodoxie-3-793).

[1013] Expresie latină: *pentru bine*. Aici su sensul: *pe gratis*.

3. Personal nu acuzăm şi nici nu invidiem Biserica Catolică, Biserica mormonă sau Biserica satanistă că membrii lor au bani, că sunt luxurianţi sau că sunt *mai frumoşi* ca noi.

Bravo lor! Pe noi ne interesează *raportarea teologică* la aceste *Biserici* sau *curente* teologice, filosofice, economice sau politice.

Şi, din acest punct de vedere, urmărim cât sunt *de departe* sau *de aproape* de adevărul Bisericii Ortodoxe, de adevărul Bisericii lui Hristos.

Nu ne dăm înapoi să citim, să folosim sau să ne însuşim puncte de vedere corecte din aceste Biserici, sisteme, moduri de orânduire social-politică, pentru că *lucrurile adevărate* sunt *iradierea lui Dumnezeu în oameni*.

Asta nu înseamnă că dacă îmi place o frază din Toma de Aquino, băncile dintr-o Biserică catolică sau că vreau să văd cum arată *Cartea lui Mormon*…m-au dat pe spate de admiraţie!

Încercăm să alegem, să deosebim…

4. Părintele Stăniloae nu a devenit *un fetiş*…ci *un Sfânt* al Bisericii noastre, aşa cum îl percepem noi, din multe puncte de vedere sau pentru multe lucruri, pentru care îi suntem recunoscători.

5. Părintele Dumitru Stăniloae şi-a recunoscut întotdeauna *limitele*…şi că a fost *un om sub vremi*… şi că…şi-ar fi dorit *prieteni mai buni* şi *mai mulţi*, computere ca noi şi biblioteci vraf/la tonă pe un DVD cu mulţi terabiţi.

6. Părintele Dumitru prefera *mai mulţi*, adică iubea *mai mulţi* Sfinţi Părinţi, pe care îi cunoscuse, pentru că îi tradusese şi îi adâncise, şi e normal să fie aşa.

Astfel ar trebui să facem şi noi: să traducem cât mai mulţi Sfinţi şi să-i comentăm şi, astfel, să ne împrietenim *cu ei* şi ei *cu noi*!

Îl iubea pe Sfântul Grigorie Palama[1014], pe Sfântul Maxim[1015], pe Sfântul Atanasie cel Mare[1016], pe Sfântul Chiril al Alexandriei[1017], pe Sfântul Simeon Noul Teolog[1018]…

Da, îi iubea *pe mulţi* şi a învăţat *de la mulţi*, fapt pentru care acum e cu…Sfinţii *cei mulţi* ai Bisericii lui Dumnezeu,

---

[1014] A se vedea: http://ro.orthodoxwiki.org/Grigorie_Palama.
[1015] Mărturisitorul: http://ro.wikipedia.org/wiki/Maxim_M%C4%83rturisitorul.
[1016] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Atanasie_din_Alexandria.
[1017] Idem: http://ro.orthodoxwiki.org/Chiril_al_Alexandriei.
[1018] Idem: http://ro.orthodoxwiki.org/Simeon_Noul_Teolog.

pentru că *a respirat* şi *a suferit* împreună cu ei, bucurându-se de bogăţia iubirii şi a milei lui Dumnezeu.

7. Părerea sa vizavi de greco-catolicii români e *simplă* şi *genetică* şi *izbitor de adevărată*: Biserica greco-catolică a apărut în momentul, când un grup de oameni a dorit să se unească cu Roma pentru beneficii materiale.

Biserica Ortodoxă s-a disociat de această grupare, au trecut 300 de ani, istoria ei proprie e *neimportantă* pentru Biserica Ortodoxă de pretutindeni şi…*punct*.

Dacă Dr. Bădiliţă îşi face astăzi o Biserică *ortodoxo-baptistă* cu Dr. Marius Cruceru şi eu spun că e *o organizaţie a doi particulari*, un *ONG teologic*…şi că ea nu are nimic de-a face cu *Biserica*, peste 300 de ani adepţii lor mă scot cel mai înverşunat adversar al lor – pentru că? – *le-am spus pe nume*.

A chemat Hristos…pe grupul iniţial al greco-catolicilor români ca să devină *Biserică separată*…sau *traista cu bani* şi *pretinsele privilegii*, pe care nu le-au mai primit, sărmanii?

Bineînţeles că *ştim* şi *…ştiu şi dumnealor* răspunsul…

Biserica Greco-Catolică din România e tot la fel de „providenţială" cum e Biserica lui Luther sau cea a lui Calvin[1019].

Nu i-a chemat nimeni la *separatism*, la *singularizare*…şi acum toată lumea crede că *are dreptate*.

Bineînţeles, că poţi să ai *dreptate* dacă joci în… *Rinocerii* lui Ionesco[1020] sau în…*Max Payne*[1021].

Dacă e să fim…*plastici* şi *corecţi* în acelaşi timp cu adevărul [Iorga[1022] vorbea de *struţo-cămilă*], *arhitectura* Bisericii Greco Catolice, sub raport *doctrinar* şi *organizatoric*, e asemenea constituţiei somatice a unui transsexual: adică nu e *nici bărbat* şi *nici femeie*, pentru că are caracteristici de la ambele genuri.

Dacă te uţi la îmbrăcămintea preoţească şi nu îi vezi slujind…îi poţi confunda cu ortodocşii.

Dacă însă îi laşi să slujească şi auzi substanţa Liturghiei lor şi a mesajului lor teologic…înţelegi că sunt romano-catolici.

Şi dacă sunt şi *una* şi *alta*…nu sunt nici *una* şi nici *alta* ci *o mixtură postmodernă* de zile mari.

[1019] Jean Calvin: http://ro.wikipedia.org/wiki/Jean_Calvin.

[1020] Eugen Ionescu: http://ro.wikipedia.org/wiki/Eugen_Ionescu.

[1021] A se vedea: http://ro.wikipedia.org/wiki/Max_Payne_%28seria%29.

[1022] Nicolae Iorga: http://ro.wikipedia.org/wiki/Nicolae_Iorga.

8. Ne îndoim de faptul că părintele Dumitru nu l-a citit pe Origen. El nu i-a dat *importanţa* pe care vrem să i-o dăm astăzi unii dintre noi.

Părintele Dumitru Stăniloae respecta hotărârile Bisericii şi nu-i confunda…pe *eretici* cu *Sfinţii*. Asta nu îl făcea însă să nu ia *cele mai bune lucruri* de la toată lumea.

9. Pe noi, Dr. Bădiliţă, nu ne-a deranjat cu nimic, ci credem că *s-a deranjat pe sine* în raport cu învăţătura ortodoxă.

Iar părintele Dumitru Stăniloae rămâne *un om*, şi Grigorie Palama rămâne *un om*…dar rămân ca acei oameni, din corul acelor oameni, de care *lumea nu este vrednică*.

10. Noi nu-i reproşăm nimic în calitate de *traducător* şi *coordonator* Dr. Bădiliţă…pentru că ne place *diversitatea personală*.

Noi citim orice traducere, orice carte, orice Sfânt, orice eretic, orice star de film, orice balerină…adică orice carte fără mofturi.

Citim cărţile şi le subliniem. Ne luăm notiţe. Vorbim despre cărţi şi folosim cărţile într-un mod judicios.

Noi citim şi folosim cărţile Dr. Bădiliţă şi ne interesează tocmai *personalul* traducerii. Chiar dacă noi am traduce *altfel* un cuvânt, un pasaj, am fi văzut *altfel* cartea, am fi vrut să fie *mai lungă* sau *mai scurtă*…nu considerăm aceste lucruri *motive întemeiate* ca să nu citim cartea respectivă.

Cu cât e *mai anacronică*, *mai bună* sau *mai dezolantă* cu atât ne *încordăm nervii* sau *ne adâncim admiraţia* pentru ca să o citim.

Şi asta pentru că nu aşteptăm *traduceri perfecte* şi nici *traduceri pentru o mie de ani*. În 20-30 de ani [uneori şi în mai puţin timp] avem nevoie de *o altă traducere* la Scriptură, Părinţi, Liturghie, cărţi de rugăciune, pentru că limba, mentalitatea socială se schimbă.

Nouă nu ne plac *derapajele teologice asumate* ale Dr. Cristian Bădiliţă sau ale altora şi nu *cărţile* sau *munca lor* în ansamblu.

Numai învăţăturile care o iau pe arătură nu ne plac…

În rest, le mulţumim pentru efortul lor lui Dumnezeu şi ne împărtăşim cuviincios de efortul lor şi de mărinimia lor traductorială sau editorială.

11. Nu credem că Stăniloae e *o copie xerox* a lui Barth şi această afirmaţie e o nerozie.

Cine poate să gândească treaba asta înseamnă că îl poate confunda pe *Barth* cu *Scriptura*, pentru că Barth a mers în toate părţile în Scriptură în operele sale.

Nici noi şi nici dv., suntem siguri, nu aţi citit opera lui Barth în integralitate. Aici ar trebui să fiţi mai modest…

12. Dacă doriţi o istorie teologică a continuităţii învăţăturii despre *vederea lui Dumnezeu* sau *a trăirii energiilor necreate*, noi, personal, ne-am ocupat de acest lucru de la convertirea noastră până astăzi, adică de vreo 18 ani şi vă putem spune că Scriptura şi Părinţii atestă experienţa mistică a vederii lui Dumnezeu de la Sfântul Adam şi până astăzi, la diverşi Sfinţi.

Ceea ce Sfântul Grigorie Palama a apărat era o realitate de când e lumea, dacă mărturisim, conform Scripturii, că Protopărinţii Adam şi Eva convorbeau, în mod extatic, cu Dumnezeu în Paradis[1023].

13. Sfântul Maxim nu a susţinut pe *Filioque*.

14. Crime au înfăptuit şi ortodocşii, şi catolicii, şi baptiştii, şi musulmanii, şi luteranii…*chiar şi* liber-cugetătorii.

Sfântul Pavel, Sfântul Ioan Gură de Aur, Sfântul Augustin au protestat împotriva sclaviei, a imoralităţii şi a nedreptăţilor sociale.

Sfântul Antim Ivireanul, cu date textuale vă putem arăta, a vorbit împotriva iobăgiei şi despre nevoia imperioasă de a se sluji în limba naţională în Biserică şi, ca ei, presupunem, sunt mulţi.

Nu am făcut studii niciodată pe această temă. Arătaţi-mi studiul dv. pe această problemă, pe baza căruia aţi ajuns la această concluzie!

15. Da, la mai mulţi Sfinţi Părinţi vorbitori de limbă latină se găsesc erezii pe care Biserica Ortodoxă nu le acceptă cu toate că ei le-au profesat.

16. Îl cinstim pe Sfântul Ciprian al Cartaginei, ca întreaga Biserică Ortodoxă, însă, noi, personal, nu cunoaştem tratate ale sale în care să fi *teoretizat* primatul papal.

17. Sfântul Isaac Sirul este ierarhul cetăţii Ninive, un stâlp al Bisericii Ortodoxe ecumenice, tradus de-a lungul secolelor în Mănăstirile noastre şi, dacă doriţi să cunoaşteţi

---

[1023] A se vedea, în această problemă, cărțile noastre: *Teologia vederii lui Dumnezeu* (http://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/teologia-vederii-lui-dumnezeu/) şi *Vederea lui Dumnezeu în teologia Sfântului Simeon Noul Teolog* (http://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/vederea-lui-dumnezeu-in-teologia-sfantului-simeon-noul-teolog/), pe care le puteți downloada, în mod gratuit, la nivel online.

literatura teologică tradusă de Sfântul Paisie Velicicovski şi de ucenicii săi, mulţi dintre ei *Sfinţi*, veniţi la *Academia Română* şi cereţi fondul de carte aferent de la manuscrise, pentru ca să vedeţi câţi Sfinţi Părinţi se traduceau în *România* acelor vremuri şi că, între ei, este şi Sfântul Ierarh Isaac al Ninivei.

El nu a fost niciodată nici *monofizit* şi nici *nestorian*.

Ştim însă…şi ceea ce vrea să ne spună *cercetarea teologică actuală*[1024].

18. Atmosfera sinodului de la Ferrara-Florenţa e trunchiată în expunerea dv.

Dacă punem declaraţiile teologice ale Sfântului Marcu al Efesului vizavi de cele ale teologilor romano-catolici sinodali…observăm cât de ridicole sunt.

Noi, prin amabilitatea unui coleg preot[1025], care a tradus, din greacă, o mare parte dintre discuţiile teologice de la Ferrara-Florenţa, ne-am dat seama cât de departe era *derapajul* Bisericii Romano-Catolice, încă de la acea vreme, faţă de Ortodoxia Părinţilor.

Şi când s-a discutat *purgatoriul* sau *primatul* s-au adus argumente tranchiate, ca cele pe care le vehiculează Dr. Bădiliţă, pe care Sfântul Marcu – pentru că era *purtătorul de cuvânt* al părţii ortodoxe – le-a expediat metodic în spaţiul deriziunii.

Despre aceste lucruri îmi amintesc acum, pe loc, fără să accesez traducerile, ca atare, ale discuţiilor sinodale.

19. Fotie cel Mare şi Marcu Eugenicul sunt doi Sfinţi ai Bisericii Ortodoxe, ai Bisericii una, cu acte în ordine, care au scris în limba greacă fără să fie…neapărat şi *greci*, după cum şi Augustin, Ambrozie, Leon cel Mare, Grigore Dialogul sau Beda sunt *Sfinţii Părinţi ai Bisericii Ortodoxe*, ai *Bisericii una*, care au scris în limba latină…fără să fie toţi *latini*.

Noi, personal, ne asumăm pe toţi Sfinţii, fie ei de la Roma, Constantinopol, din Asia, Africa sau România şi ştim

---

[1024] Părintele Profesor Ioan I. Ică jr., într-un mod dezamăgitor pentru noi, a apărat originea *nestoriană* a Sfântului Isaac Sirul, spunând că „un exemplu al unei astfel de *atitudini anistorice*, obsedată de *clişee dogmatice* şi *stereotipii*, îl oferă şi *reacţia retorică* reţinut indignată a părintelui Dumitru Stăniloae la această *imagine-standard*", *cf.* art. său: *Sfântul Isaac Sirul necunoscutul – operă, profil istoric şi gândire spirituală pe fundalul tradiţiei siro-orientale*, articol introductiv la vol. Sfântul Isaac Sirul, *Cuvinte către singuratici, despre viaţa duhului, taine dumnezeieşti, pronie şi judecată*, Partea a II-a, recent descoperită, studiu introd. şi trad. de Diac. Ioan I. Ică jr., Ed. Deisis, Sibiu, 2003, p. 21.

[1025] Părintele Marce Hancheş, care a publicat, în 2009, primul volum din *operele complete* ale Sfântului Marcu al Efesului.

A se vedea: http://www.librariasophia.ro/carti-Opere.-Vol.-I-Marcu-Evghenicul-sf.-so-4440.html.

că ne trebuie zeci de vieţi ca să avem timp să îi cunoaştem, după cum ne dorim şi după cum am vrea.

Da, pe Sfinţii Bisericii Ortodoxe şi…nu orice *pseudo-sfânt*.

20. Sinoadele locale nu au valoare ecumenică, însă, în absenţa întrunirii unui Sinod Ecumenic, unele sinoade locale ortodoxe au răspuns unor probleme spinoase de-a lungul timpului.

Biserica Ortodoxă poate să întrunească oricând doreşte, de comun acord, un Sinod Ecumenic, neconsiderându-se *nedeplină*, dacă partea romano-catolică, monofizită, nestoriană, armeană sau greco-catolică nu este împreună cu ea.

Sperăm, că după oboseala de duminică[1026], ne-am ridicat măcar la 1% din cererea dv., pe când dv. ...aţi rămas numai *ultimul levit* din…lume, adică *o curiozitate tipic românească*.

Asta e chiar o ştire…*senzaţională*, care *poate da palme*…Magdei Ciumac de la OTV[1027].

[1026] Ziua în care am scris acest articol.

[1027] Pe atunci Magda Ciumac era o prezență cotidiană la OTV. O anonimă transformată în vedetă: http://www.libertatea.ro/stire/magda-ciumac-tolea-m-a-lasat-gravida-desi-stia-ca-are-sifilis-283943.html.

Cuprins

Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruş